

หลักข้อเชื่อคริสเตียน

จัดทำโดย ดร.สติเฟน กีบสัน

เนื้อหาบางตอนของหลักสูตรนี้ได้รับการดัดแปลงจากหนังสือ “ข้าเชื่อ”
โดยโรงเรียนและวิทยาลัยพระคริสตธรรมของพระเจ้า ในเมืองซินซินนาติ รัฐโอไฮโอ

Copyright · 2019 Shepherds Global Classroom
Translated into Thai from English Second Edition.

All rights reserved. Except for the test pages, no part of this book may be reproduced or transmitted in any form by any means—electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise—without written permission from Shepherds Global Classroom (SGC). Every purchase of our SGC English curriculum enables us to translate and then disseminate this same curriculum to Christian leaders around the world. To contact SGC, or to donate to this compelling vision, go to: www.shepherdsglobal.org.

สารบัญ

ภาพรวมของบทเรียน.....	5
(1) หนังสือของพระเจ้า.....	11
(2) พระลักษณะของพระเจ้า.....	35
(3) ตริเอกานุภาพ.....	53
(4) ความเป็นมนุษย์.....	71
(5) ความบาป.....	87
(6) วิญญาณต่างๆ.....	103
(7) พระคริสต์.....	121
(8) ความรอด.....	149
(9) ประเด็นเรื่องความรอด.....	169
(10) พระวิญญาณบริสุทธิ์.....	195
(11) ความบริสุทธิ์ของคริสเตียน.....	215
(12) คริสตจักร.....	231
(13) ปลายทางนิรันดร์.....	247
(14) เหตุการณ์ยุคสุดท้าย.....	261
(15) หลักข้อเชื่อโบราณ.....	277
แหล่งความรู้แนะนำ.....	293
บันทึกผลการบ้าน.....	297

ภาพรวมของบทเรียน

คำอธิบายบทเรียน

บทเรียนนี้จะช่วยให้คุณเข้าใจหลักคำสอนพื้นฐานในแต่ละด้านตามศาสนาคริสต์ของคริสเตียน เช่น พระเจ้า พระคริสต์ ความบาป ความรอด ฯลฯ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ถึงวิธีหลีกเลี่ยงจากความผิดเพี้ยนในเรื่องหลักคำสอน ผู้เรียนจะได้รับการเสริมสร้างให้สามารถสอนหลักข้อเชื่อของคริสเตียนให้แก่คนอื่นได้ด้วย

จุดประสงค์ของบทเรียน

- (1) เพื่อเรียนรู้ถึงหลักข้อเชื่อพื้นฐานในศาสนาคริสต์
- (2)
เพื่อใช้พระคัมภีร์อย่างถูกต้องเพราะพระคัมภีร์เป็นแหล่งกำเนิดและเป็นสิทธิอำนาจในการสร้างหลักคำสอน
- (3) เพื่อตระหนักถึงหลักคำสอนที่ผิดเพี้ยนในประเด็นสำคัญ
- (4)
เพื่อให้เกิดความเข้าใจในอันที่จะทำให้ความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าลึกซึ้งยิ่งขึ้น
- (5) เพื่อมอบเนื้อหาหลักสูตร
และเข้าใจโครงสร้างในการนำเนื้อหาไปสอนต่อผู้อื่นได้

คำอธิบายและแนวทางสำหรับผู้สอน

แนวทางเหล่านี้อธิบายถึงวิธีการที่ทำให้การสอนมีคุณภาพสูงสุด ผู้สอนต้องรักษามาตรฐานนี้ไว้สำหรับนักศึกษาที่จะรับใบประกาศนียบัตร จากเซพเพิร์ต โกลบอล คลาสรูม สำหรับกลุ่มที่ไม่สามารถผ่านคุณสมบัติเหล่านี้ ผู้สอนอาจปรับคุณสมบัติให้เหมาะสมกับความสามารถของพวกเขาและให้ประกาศนียบัตรอย่างอื่นแทน

เราประเมินว่าหนึ่งบทเรียนจะใช้เวลาประมาณ 90 นาทีหรือมากกว่านั้น การพบกันสองครั้งต่อหนึ่งบทเรียนย่อมดีที่สุด แต่ถ้าหากกลุ่มหนึ่งพบกันสองครั้ง แนวทางบางอย่างอาจต้องปรับเปลี่ยน ยกตัวอย่างเช่น ไม่ต้องมีการทดสอบทั้งสองครั้ง

นักศึกษาทุกคนจำเป็นต้องมีสำเนาของคู่มือนี้

บันทึกสำหรับผู้สอน จะปรากฏอยู่ตลอดทั้งคู่มือนี้ในแต่ละบทเรียน ซึ่งจะเป็นตัวหนังสือแบบเอียง

ช่วงเริ่มต้นชั้นเรียน ให้มีการทดสอบสำหรับบทเรียนก่อนหน้า นักศึกษาแต่ละคนต้องเขียนคำตอบด้วยตัวเองโดยไม่อนุญาตให้ดูหนังสือหรือบันทึกใดๆ ถ้าหากนักศึกษาคนใดไม่ผ่านการทดสอบ คุณสามารถให้เขาสอบอีกห้าครั้ง (ใช้เวลาประมาณ 10 นาที) คำตอบสำหรับการทดสอบสามารถดาวน์โหลดได้จาก

หลังจากการทดสอบ

ขอให้ใช้เนื้อหาจากจุดประสงค์ของบทเรียนก่อนหน้ามาเป็นคำถามสำหรับการทบทวน

ถามคำถามเกี่ยวกับแต่ละจุดประสงค์และให้นักศึกษาอธิบาย (ใช้เวลาประมาณ 15 นาที)

เริ่มบทเรียนใหม่โดยการให้นักศึกษาอ่านพระคัมภีร์ตอนที่เตรียมไว้
ให้นักศึกษาอภิปรายกันแบบสั้นๆ
ถึงสิ่งที่พระคัมภีร์ตอนนั้นบอกเกี่ยวกับหัวข้อที่เรียน (ใช้เวลาประมาณ 10
นาที)

ศึกษาเอกสารบทเรียนโดยการอ่านและอธิบายในแต่ละชั่วโมงเรียน
สมาชิกในชั้นเรียนอาจสามารถสอนบางชั่วโมงเรียนได้ด้วย
(ใช้เวลาประมาณ 45 นาที)

มี**ข้อพระคัมภีร์**จำนวนมากที่ถูกใช้ในหลักสูตรนี้
ข้อพระคัมภีร์อ้างอิงจะอยู่ที่เชิงอรรถซึ่งเริ่มต้นด้วยคำว่า “อ่าน”
ดังนั้นจึงควรอ่านออกเสียงในชั้นเรียนด้วย
เชิงอรรถที่เป็นข้อพระคัมภีร์อื่นๆ ที่สนับสนุนเนื้อหาในบทเรียน
ไม่จำเป็นต้องอ่านออกเสียงในชั้นเรียนก็ได้

เครื่องหมาย ► ระบุถึง**คำถามเพื่อการอภิปราย**
บางครั้งคำถามเพื่อการอภิปรายจะเป็นการแนะนำชั่วโมงการเรียนนั้น
เช่น บางครั้งเป็นการทบทวนชั่วโมงการเรียนที่ผ่านมา
ผู้สอนควรถามคำถามและให้เวลากับนักศึกษาเพื่ออภิปรายหาคำตอบ
ไม่จำเป็นต้องอธิบายครบถ้วนในครั้งเดียว
โดยเฉพาะคำตอบของคำถามที่เป็นการแนะนำชั่วโมงเรียน

ชั้นเรียนควรอ่าน “**คำประกาศหลักข้อเชื่อ**”
ของแต่ละบทเรียนด้วยกันสองรอบ

ตอนท้ายของแต่ละบทเรียน
นักศึกษาแต่ละคนควรถูกมอบหมายพระคัมภีร์หนึ่งตอนจากรายการที่มีอยู่
โดยให้อ่านและเขียนหนึ่งย่อหน้าเกี่ยวกับสิ่งที่พระคัมภีร์ตอนนั้นพูดถึง

กับหัวข้อที่เรียน

พวกเขาควรนำเสนอข้อเขียนหนึ่งย่อหน้านี้ให้กับผู้สอนในช่วงเวลาเรียนถัดไป

อย่างน้อยเจ็ดครั้งในช่วงระหว่างการเรียนวิชานี้

นักศึกษาควรสอนหนึ่งบทเรียนหรือส่วนหนึ่งของบทเรียนให้กับคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียน เช่น ในชั้นเรียนที่คริสตจักร

ในกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์ตามบ้าน หรือที่กลุ่มอื่นๆ

ตอนท้ายของชั่วโมงการเรียน เตือนให้นักศึกษาทำการบ้านนี้

และให้โอกาสพวกเขาสามารถรายงานถ้าหากพวกเขาสอนเสร็จตั้งแต่ชั่วโมงการเรียนสุดท้ายแล้ว

ก่อนเลิกชั้นเรียน

เตือนนักศึกษาให้อ่านเอกสารบทเรียนต่อไปล่วงหน้ามาก่อน

(ใช้เวลาเพื่อประชาสัมพันธ์และมอบหมายการบ้านประมาณ 10 นาที)

ถ้าหากนักศึกษาคนใดต้องการได้รับประกาศนียบัตรจากเซพเพิร์ด โกลบอล คลาสรูม

เขาควรเข้าเรียนทุกชั่วโมงเรียนและทำการบ้านให้ครบ

ถ้าหากนักศึกษาคนใดขาดเรียน เขาสามารถมาเรียนซ่อม

ทำแบบทดสอบ และทำการบ้านสำหรับชั่วโมงที่เขาขาดเรียนได้

มีแบบฟอร์มจัดเตรียมไว้ให้ตอนจบหลักสูตรเพื่อบันทึกงานมอบหมายต่างๆ ที่ทำสำเร็จแล้ว

คำอธิบายและแนวทางสำหรับนักศึกษา

คุณควรอ่านเอกสารบทเรียนแต่ละบทก่อนเริ่มชั้นเรียน

เพื่อคุณจะสามารถมีส่วนร่วมในการอภิปรายด้วยความเข้าใจมากขึ้น

ตอนเริ่มชั้นเรียนแต่ละชั่วโมงเรียน

ขอให้เตรียมพร้อมเพื่อทำแบบทดสอบของบทเรียนก่อนหน้า

ขอให้ศึกษาคำถามของแบบทดสอบที่เตรียมไว้ให้

ขอให้นำพระคัมภีร์ เอกสารบทเรียน

และปากกาสำหรับจดบันทึกในบทเรียน มาด้วยเสมอ

ขอเตรียมตัวให้พร้อมเพื่ออ่านข้อพระคัมภีร์อ้างอิง

ตอบคำถามเพื่อการอภิปราย

และมีส่วนร่วมในชั้นเรียนตามที่ผู้สอนกำหนด

ตอนจบบทเรียนแต่ละบท คุณได้รับมอบหมายพระคัมภีร์ตอนหนึ่ง

ก่อนถึงชั่วโมงเรียนถัดไป

คุณจะต้องอ่านพระคัมภีร์ตอนนั้นและเขียนหนึ่งย่อหน้าเกี่ยวกับสิ่งที่พระคัมภีร์ตอนนั้นพูดถึงหัวข้อที่เรียน

และนำเสนอข้อเขียนย่อหน้านั้นให้กับผู้สอน

อย่างน้อยเจ็ดครั้งในช่วงการเรียนวิชานี้คุณควรสอนบทเรียนหนึ่งบทหรือส่วนหนึ่ง

ของบทเรียนให้กับคนที่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนอย่างเช่นในชั้นเรียนของคริสตจักร

กลุ่มศึกษาพระคัมภีร์ตามบ้านหรือกลุ่มอื่นๆและรายงานให้กับผู้สอนทุกครั้งที่คุณไปสอนคนอื่น

บทที่ 1

หนังสือของพระเจ้า

จุดประสงค์บทเรียน

นักศึกษาจะอธิบายหัวข้อต่อไปนี้ได้

- (1) แนวคิดเรื่องการสำแดงทั่วไปกับการสำแดงพิเศษ
- (2) หลักฐานยืนยันว่าพระคัมภีร์เที่ยงตรง
- (3) ความเข้าใจที่ถูกต้องเรื่องการดลใจของพระคัมภีร์
- (4)

เหตุผลที่การดลใจของพระคัมภีร์มีความหมายว่าปราศจากข้อผิดพลาด

- (5) คำศัพท์คำว่า "ได้รับการดลใจ" ไรซึ่งข้อผิดพลาด ปราศจากที่ดี
- (6) เหตุผลที่พระคัมภีร์ครบถ้วนแล้วและไม่สามารถเพิ่มเติมได้อีก
- (7)

พระคัมภีร์เป็นแหล่งพื้นฐานและสิทธิอำนาจสุดท้ายสำหรับหลักคำสอนอย่างไร

- (8) พระคัมภีร์สำคัญในชีวิตประจำวันของคริสเตียนอย่างไร
- (9) คำกล่าวที่เป็นหลักข้อเชื่อเกี่ยวกับพระคัมภีร์

นักศึกษาจะหลีกเลี่ยงการฟังสิทธิอำนาจที่ผิดหรือหลีกเลี่ยงการศึกษาพระคัมภีร์ด้วยวัตถุประสงค์ที่จำกัด

บทนำ

บันทึกสำหรับผู้สอน:

โดยปกติชั้นเรียนจะเริ่มต้นด้วยการทดสอบความรู้จากบทเรียนก่อนหน้า และทบทวนจุดประสงค์ของบทเรียนก่อนหน้า เนื่องจากบทนี้เป็นบทแรก ดังนั้นจึงเริ่มต้นด้วยการอ่านพระคัมภีร์ด้านล่างนี้ได้เลย

อ่าน สดุดี 119:1-16 ด้วยกัน

จากนั้นอภิปรายร่วมกันถึงสิ่งที่พระคัมภีร์ตอนนี้บอกกับเรา

พระเจ้าผู้ทรงสร้างโลกนี้ได้ตรัส

พระองค์ได้เปิดเผยพระองค์เองและวัตถุประสงค์ในการทรงสร้างของพระองค์ ความจริงเกี่ยวกับการเปิดเผยของพระเจ้าแก่เราเรียกว่าการสำแดง ซึ่งคำนี้ถูกใช้กับพระธรรมเล่มหนึ่งของพระคัมภีร์ว่า “วิวรณ์”

แต่คำนี้สามารถใช้กับความจริงที่ได้รับการเปิดเผยทุกอย่างได้ด้วย

► พระเจ้าเปิดเผยความจริงของพระองค์แก่เราทางใดบ้าง?

รูปแบบที่แตกต่างกันของการสำแดง

เพราะพระเจ้าได้เปิดเผยความจริงด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน ดังนั้นเราจะศึกษาเกี่ยวกับการสำแดงในสองลักษณะหลักๆ คือ การสำแดงทั่วไป และการสำแดงพิเศษ

การสำแดงทั่วไป

การสำแดงทั่วไปให้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระเจ้าผ่านทางสิ่งทรงสร้างของพระองค์

เราสามารถมองเห็นพระปัญญาอันเลิศล้ำและฤทธิ์อำนาจอันอัศจรรย์ของพระเจ้าผ่านทาง การออกแบบจักรวาลของพระองค์

เรามองเห็นลักษณะสำคัญเกี่ยวกับพระเจ้าได้ผ่านการออกแบบสร้างมนุษย์ การที่เราสามารถให้เหตุผลเกี่ยวกับข้อมูลความจริง การที่เราชื่นชมความงามได้ และบอกความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ถูกกับผิดได้ (แม้ไม่สมบูรณ์ร้อยเปอร์เซ็นต์)

ยอมแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าผู้สร้างของเรานั้นมีความสามารถในระดับที่สูงกว่า เรารู้ว่าพระเจ้าต้องเป็นใครสักคนที่สามารถคิดและสื่อสารได้แน่ เพราะเรามีความสามารถเหล่านั้น

เพราะการสำแดงทั่วไปแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าสามารถตรัสได้ ดังนั้นเราจึงยอมรับว่ามีการสำแดงพิเศษเกิดขึ้นได้ เพราะพระเจ้าสามารถตรัสได้

จึงเป็นไปได้ที่จะมีถ้อยคำและหนังสือจากพระเจ้า โดยการสำแดงทั่วไปนี้ ผู้คนรู้ว่าพระเจ้า รู้ว่าพวกเขาสมควรเชื่อฟังพระองค์ และรู้ว่าพวกเขาไม่ได้เชื่อฟังพระองค์แล้ว¹

แต่การสำแดงทั่วไปไม่ได้บอกวิธีที่เราจะมีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้าได้

การสำแดงทั่วไปแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการสำแดงพิเศษ การสำแดงทั่วไปแสดงให้เห็นว่ามนุษย์เป็นคนบาปและ “ไม่มีข้อแก้ตัว” ต่อหน้าพระเจ้าผู้สร้าง แต่ไม่ได้บอกทางออกให้กับเรา

การสำแดงพิเศษ

การสำแดงพิเศษเกิดขึ้นในการดลใจของพระคัมภีร์และในการมาบังเกิดของพระคริสต์

การสำแดงพิเศษอธิบายถึงสภาพที่การสำแดงทั่วไปแสดงให้เห็นคือ

¹ อ่าน โรม 1:20 พระคัมภีร์ข้อนี้บอกบางสิ่งบางอย่างแก่เราจากการสังเกตโลกที่พระเจ้าสร้าง

สภาพที่ล้มลงและทำผิด การสำแดงพิเศษอธิบายเกี่ยวกับพระเจ้า
การล้มลงและความบาป และวิธีที่เราจะกลับมาคืนดีกันกับพระเจ้า

ลองจินตนาการว่าคุณไม่รู้ว่ามีพระคัมภีร์มาก่อน
คุณยอมรับว่ามีพระเจ้าองค์หนึ่ง คุณรู้ว่าคุณมีปัญหาเกี่ยวกับพระเจ้า
คุณไม่รู้อะไรเกี่ยวกับชีวิตหลังความตาย
คุณไม่รู้เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของชีวิต
คุณไม่รู้ว่าจะเข้าหาพระเจ้าได้อย่างไร

จากนั้นลองจินตนาการว่ามีใครบางคนเอาหนังสือเล่มหนึ่งมาให้คุณและ
บอกว่าหนังสือเล่มนั้นมาจากพระเจ้าที่สามารถตอบคำถามเหล่านั้นได้
คุณคิดว่าหนังสือเล่มนั้นจะมีคุณค่ามากแค่ไหน?

คำกล่าวอ้างของพระคัมภีร์

► พระคัมภีร์อ้างถึงพระคัมภีร์เองว่าอย่างไร?

ยกตัวอย่างคำกล่าวจากพระคัมภีร์บางตอนที่เป็นคำกล่าวอ้างว่าพระคัมภีร์
ร์มาจากพระเจ้า

ให้เรา มาศึกษาถึงคำกล่าวอ้างในพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระคัมภีร์นั้น
จากนั้นเราจะพิจารณาหลักฐานยืนยันว่าพระคัมภีร์เป็นความจริง
พระคัมภีร์อ้างว่าเป็นพระวจนะของพระเจ้า ในพันธสัญญาเดิม มีมากกว่า
3,000 คำกล่าวที่พูดว่าถ้อยคำจากพระเจ้า ซึ่งมักจะใช้วลี

“พระเจ้าตรัสว่า...”²

พระเยซูถือว่าพันธสัญญาเดิมได้รับการดลใจจากพระเจ้า³

² ยกตัวอย่าง เช่น ก็นดารวิถี 34:1, 35:1, 9

³ อ่าน มัทธิว 5:17-18; ยอห์น 10:35; มาระโก 12:36

ผู้เขียนพันธสัญญาใหม่ถือว่าพันธสัญญาเดิมมาจากพระเจ้า⁴

ผู้เขียนพันธสัญญาใหม่ถือว่าพันธสัญญาใหม่กำลังเขียนโดยการดลใจจากพระเจ้า⁵

ถ้าใครไม่ยอมรับคำกล่าวอ้างจากพระคัมภีร์

เขาควรพิจารณาหลักฐานยืนยัน⁶

ลองจินตนาการอีกครั้งว่าคุณไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับพระคัมภีร์

คุณรู้ว่าพระเจ้าเป็นบุคคลและสามารถตรัสได้ถ้าหากพระองค์ต้องการจะตรัส ดังนั้นคุณจึงรู้ว่าเป็นไปได้ที่จะมีหนังสือจากพระเจ้า

แล้วก็มีใครบางคนเอาหนังสือเล่มหนึ่งมาให้คุณและบอกว่ามันเป็นหนังสือจากพระเจ้า

► คุณรู้ได้อย่างไรว่าพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้าอย่างแท้จริง?

คุณคิดว่าพระคัมภีร์จะมีลักษณะอย่างไร?

ที่ใดก็ตามในโลกนี้ที่ชาวประเสริฐได้รับการประกาศออกไป

ผู้คนจะรู้สึกสำนึกในใจถึงความจริงของชาวประเสริฐนั้น

เมื่อพวกเขาเชื่อชาวประเสริฐและกลับใจ

พวกเขายอมได้รับการยกโทษและชีวิตที่เปลี่ยนใหม่

⁴ อ่าน กิจการ 3:18; 2 เปโตร 1:20-21; 2 ทิโมธี 3:16

⁵ อ่าน 1 โครินธ์ 14:37; 2 เปโตร 3:16

⁶ “กฎนี้ [ของพระเจ้า] เป็นภาพที่มีอาจทำลายได้ของ องค์สูงสุดและบริสุทธิ์ที่ดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ คือพระเจ้า ผู้ที่ไม่มีมนุษย์คนใดได้เห็น ถูกทำให้มองเห็นได้ทั้งต่อตามนุษย์และทูตสวรรค์ คือพระพักตร์ของพระเจ้าที่ได้รับการเปิดเผย พระเจ้าเปิดเผยต่อสิ่งทรงสร้างตามขนาดที่จะรับไหว เป็นการเปิดเผยเพื่อให้ชีวิต ไม่ใช่ทำลาย เพื่อสิ่งเหล่านั้นจะมองเห็นพระเจ้าและยังมีชีวิตอยู่นั้นคือพระทัยของพระเจ้าที่เปิดต่อมนุษย์” - จอห์น เวสลีย์ “ต้นกำเนิด คุณสมบัติ และการใช้กฎของพระเจ้า”

สำหรับคนส่วนใหญ่แล้วนั้นเป็นเหตุผลแรกที่พวกเขาเชื่อพระคัมภีร์⁷

สำหรับคนที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

พระวิญญาณของพระเจ้าตรัสผ่านพระคัมภีร์ให้ความเข้าใจ

และทำให้สำนึกผิด

วิธีใช้พระคัมภีร์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ยืนยันว่าพระคัมภีร์คือพระวจนะของพระเจ้า⁸

เมื่อเราดำเนินอยู่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้า

เราย่อมพบว่าพระคัมภีร์เปิดเผยพระลักษณะที่แท้จริงของพระเจ้าและวิธีการทำงานของพระองค์ต่อเรา

พระคัมภีร์แสดงให้เห็นถึงวิธีเริ่มต้นความสัมพันธ์กับพระเจ้าและการดำเนินไปกับพระองค์อย่างต่อเนื่อง

นี่คือหลักฐานยืนยันว่าพระคัมภีร์คือพระวจนะของพระเจ้า⁹

แต่ถ้าหากคุณต้องการหลักฐานยืนยันที่ไม่ใช่แค่ประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณส่วนตัวของคุณเองจะได้ไหม?

ผู้คนที่นับถือศาสนาอื่นก็มีประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณด้วย

แต่ประสบการณ์ของพวกเขาไม่ได้อยู่บนพื้นฐานความจริง

เราจะรู้ได้อย่างไรว่าประสบการณ์ของเราอยู่บนพื้นฐานความจริงหรือไม่?

► มีหลักฐานยืนยันว่าสิ่งต่างๆ ที่พระคัมภีร์กล่าวนั้นเที่ยงตรงหรือไม่?

พระคัมภีร์ถูกเขียนโดยผู้เขียนมากกว่าสี่สิบคนซึ่งส่วนใหญ่ไม่รู้จักกันในช่วงระยะเวลามากกว่า 1,500 ปี เราคิดว่าหนังสือนี้จะเป็นอย่างไรหรือ?

⁷ อ่าน 1 เธสะโลนิกา 1:5

⁸ อ่าน เอเฟซัส 6:17

⁹ อ่าน สดุดี 119:1-2

เราจะคิดว่าหนังสือนี้จะต้องเต็มไปด้วยข้อผิดพลาดและขัดแย้งกัน แต่ขอให้คุณข้อมูลความจริงต่อไปนี้เกี่ยวกับพระคัมภีร์ ในพระคัมภีร์กล่าวถึงพื้นที่ทางภูมิศาสตร์นับพันแห่ง กล่าวถึงเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์นับพันเรื่อง และอวัชประวัติของบุคคลมากมายที่ได้รับการยืนยันทางประวัติศาสตร์ ไม่มีการค้นพบอะไรที่หักล้างคำกล่าวในพระคัมภีร์ได้ และไม่มีตอนใดที่พระคัมภีร์ขัดแย้งกันเอง ไม่มีหนังสือเล่มใดที่ถูกเขียนขึ้นมาจะมีคุณสมบัติเหมือนพระคัมภีร์ หลักฐานยืนยันเหล่านี้สนับสนุนคำกล่าวอ้างของพระคัมภีร์ว่าได้รับการดลใจจากพระเจ้า

เราสามารถสรุปหลักฐานยืนยันที่สนับสนุนคำกล่าวอ้างของพระคัมภีร์ว่าเป็นพระวจนะของพระเจ้าได้หกประการ

เรารู้ว่าพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้าอย่างแท้จริงเพราะ...

- ข้อมูลความจริงในพระคัมภีร์นับพันได้รับการยืนยัน
- ไม่มีคำกล่าวใดในพระคัมภีร์ที่ถูกหักล้างได้
- พระคัมภีร์ไม่ขัดแย้งกันเอง
- ชาวประเสริฐได้รับการพิสูจน์ด้วยผลกระทบของชาวประเสริฐนั้น
- พระวิญญาณของพระเจ้าตรัสผ่านพระคัมภีร์
- พระคัมภีร์ชี้ความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า

ความหมายของการดลใจ

► พระคัมภีร์ได้รับการดลใจหมายความว่าอะไร?

บางครั้งผู้คนรู้สึกว่าคุณเขาได้รับการดลใจเมื่อพวกเขาที่มีความคิดที่ดี แต่เมื่อพระคัมภีร์ถูกกล่าวถึงว่าได้รับการดลใจจากพระเจ้าย่อมมีความหมายที่มากกว่านั้น

“พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การแก้ไขสิ่งผิด และการอบรมในความชอบธรรม” (2 ทิโมธี 3:16)

วลี “ได้รับการดลใจจากพระเจ้า” หมายถึง “พระเจ้าระบายลมหายใจ” ถึงแม้ว่าพระคัมภีร์จะเขียนจากน้ำหมึกปากกาที่อยู่ในมือของมนุษย์ แต่จุดเน้นของพระคัมภีร์ข้อนี้คือพระคัมภีร์มาจากพระเจ้า เพราะพระคัมภีร์มาจากพระเจ้า พระคัมภีร์จึงเป็นรากฐานให้กับหลักคำสอนได้ สิ่งดีที่สุดในที่มนุษย์สามารถทำได้ยังไม่เทียบเท่ากับพระคัมภีร์

“ท่านทั้งหลายต้องเข้าใจข้อนี้ก่อน

คือผู้หนึ่งผู้ใดจะตีความหมายคำของผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เอาเองไม่ได้ เพราะว่าคำของผู้เผยพระวจนะนั้น ไม่ได้มาจากความประสงค์ของมนุษย์เลย แต่มนุษย์กล่าวคำซึ่งมาจากพระเจ้า ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจเขา” (2 เปโตร 1:21-22)

พระคัมภีร์ตอนนี้ใน 2

เปโตรกล่าวอย่างตรงไปตรงมาว่าผู้เขียน *ได้รับการดลใจ* โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ คำของพวกเขาไม่ได้มาจากความรู้ของพวกเขาเอง ความจริงคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ดลใจพวกเขาในการเขียน แสดงให้เห็นถึงความน่าเชื่อถือในการเขียนนั้นที่เป็นการพึ่งพาพระเจ้าอย่างแท้จริง

พระคัมภีร์สามารถเชื่อถือได้เช่นเดียวกับพระเจ้าที่สามารถเชื่อถือได้

การดลใจเป็นการทำงานแบบเหนือธรรมชาติโดยพระเจ้าเปิดเผยพระองค์เองและการสำแดงของพระองค์ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร

พระคัมภีร์คือผลงานสุดท้ายของการดลใจ
พระคัมภีร์ได้รับการดลใจซึ่งไม่เหมือนหนังสืออื่นๆ
การดลใจของพระคัมภีร์หมายความว่าพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้า
อย่างแท้จริง ตลอดจนทุกคนที่ใช้ในการเขียนนั้น

การดลใจมีลักษณะอย่างไร?

ผู้เขียนพระคัมภีร์ได้รับความจริงของพระเจ้าก่อนลงมือเขียนด้วยวิธีใดบ้าง?

บางครั้งผู้คนสงสัยว่าการดลใจทำงานอย่างไร¹⁰

พระเจ้าสื่อสารความจริงของพระองค์และยืนยันว่าความจริงนั้นถูกบันทึกไว้
อย่างถูกต้องเที่ยงตรงอย่างไร?

ข้อมูลความจริงอย่างแรกที่เราควรสังเกตเกี่ยวกับแนวการสำแดงของพระเจ้า
คือความหลากหลาย พระองค์ไม่ได้จำกัดอยู่ที่วิธีการใดวิธีการหนึ่ง¹¹

บางครั้งพระเจ้าตรัสด้วยเสียงที่ได้ยินกับหู
เหมือนกับที่พระองค์ตรัสกับโมเสส¹²

บางครั้งพระองค์ประทานความฝันหรือนิมิต

¹⁰

“ด้วยเหตุนี้พระคัมภีร์ทั้งพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่จึงเป็นระบบความจริงของพระเจ้าที่มีค่า
และสมบูรณ์มากที่สุด ทุกส่วนของพระคัมภีร์มีคุณค่าต่อพระเจ้า ทั้งหมดรวมกันเป็นโครงสร้างเดียว
ไม่มีความบกพร่อง และไม่มีส่วนเกิน พระคัมภีร์คือน้ำพุแห่งสติปัญญาจากสวรรค์
ซึ่งเหนือกว่างานเขียนทุกอย่างของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นคนมีปัญญา ผู้รู้ หรือนักบุญ” - จอห์น เวสเลย์
อาร์มภทของ คู่มืออธิบายพันธสัญญาใหม่

¹¹ อ่าน ฮีบรู 1:1

¹² อพยพ 33:11

และผู้เขียนอธิบายคำตรัสเหล่านั้น¹³

บางตอนของพระคัมภีร์เป็นคำตรัสที่มาจากพระเจ้าโดยตรงแบบลายลักษณ์อักษรคือพันธสัญญากับอิสราเอลที่เป็น

“การเขียนด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้า”¹⁴ ตอนอื่นๆ

ของพระคัมภีร์เป็นการเขียนตามคำตรัส คำตรัสของพระเจ้าในอพยพ

เลวีนิติ และกันดารวิถี มักจะตามหลังคำกล่าวว่

“และองค์พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า”

การดลใจไม่ได้หมายถึงการที่พระเจ้าตรัสถ้อยคำกับผู้เขียนด้วยเสียงที่ได้ยินกับหู

เราเห็นความแตกต่างกันทั้งบุคลิกลักษณะและรูปแบบการเขียนของผู้เขียนหลายคนเหล่านี้ ยกตัวอย่างเช่น

รูปแบบการเขียนของเปาโลก็แตกต่างจากเปโตร

มุมมองของเราเรื่องการดลใจจำเป็นต้องรวมถึงการที่พระเจ้าใช้มนุษย์ที่

เป็นผู้เขียนตามบุคลิกลักษณะ คำศัพท์ต่างๆ รูปแบบการเขียน การศึกษา

และการค้นคว้าทางประวัติศาสตร์ของพวกเขาด้วย

มุมมองที่ถูกต้องสำหรับการดลใจคือการที่พระเจ้าดลใจทั้งบุคคล

การใช้จินตนาการและบุคลิกลักษณะของผู้เขียนเพื่อแสดงออกถึงความจ

ริงของพระเจ้าไม่เพียงแค่เปิดเผยความจริงแต่ยังควบคุมดูแลกระบวนการ

เขียนเพื่อให้เกิดความเที่ยงตรงอย่างสมบูรณ์

บางคนคิดว่าพระเจ้าเพียงแค่ให้ความคิดที่พระองค์ต้องการสื่อสาร

แล้วผู้เขียนที่เป็นมนุษย์ก็อธิบายความคิดนั้นให้ดีที่สุดเท่าที่เขาจะทำได้

ด้วยเหตุนี้ความผิดพลาดในรายละเอียดต่างๆ

¹³ ตัวอย่างการสำแดงเช่น โดยทางนิมิต ในดาเนียลบทที่ 7 และ 8 และส่วนใหญ่ในพระธรรมวิวรณ์

¹⁴ เฉลยธรรมบัญญัติ 9:10

ที่มนุษย์ทำจึงเกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้
มุมมองนี้ไม่ตรงกับคำอธิบายจากพระคัมภีร์เรื่องการดลใจ
พระคัมภีร์อธิบายว่าผู้เขียน “ได้รับการดลใจ”

จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการเขียนของพวกเขา
ดังนั้นเราจึงรู้ว่าพวกเขาไม่ได้ถูกปล่อยให้เขียนตามลำพังซึ่งทำให้เกิดความผิดพลาดได้

เนื่องจากพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้า จึงไม่การกล่าวในสิ่งที่ผิด
เพราะพระเจ้าไม่ผิดพลาด¹⁵

เนื่องจากพระเจ้าเปิดเผยพระองค์เองในการบันทึกทางประวัติศาสตร์ในพระคัมภีร์ ดังนั้นรายละเอียดต่างๆ จึงต้องเที่ยงตรงแม่นยำ
เพื่อเราจะมีคำสั่งแดงที่เชื่อถือได้ของพระเจ้า
เนื่องจากคำอธิบายตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับการดลใจ
เราจึงรู้ว่าพระเจ้าเป็นผู้ชี้นำในการเขียนเพื่อพระคัมภีร์จะถูกต้องสมบูรณ์

คำศัพท์ที่ใช้เพื่อปกป้องความเที่ยงตรงอย่างสมบูรณ์ของพระคัมภีร์

ได้รับการดลใจ

พระคัมภีร์ได้รับการดลใจมีความหมายว่าพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้าที่ประทานมาโดยการสำแดงของพระองค์¹⁶ แท้จริงแล้ว
เพียงคำนี้ก็พอเพียงที่จะยืนยันความน่าเชื่อถือและความเที่ยงตรงของพระคัมภีร์อย่างสมบูรณ์แล้ว
แต่มีบางคนที่พูดว่าพวกเขาเชื่อว่าพระคัมภีร์ได้รับการดลใจแต่ไม่ยอมรับ

¹⁵ อ่าน สุภาษิต 30:5

¹⁶ อ่าน 2 ทิโมธี 3:16 “ได้รับการดลใจ” หมายความว่า พระคัมภีร์เป็น “ลมหายใจที่ระบายออกมา” จากปากของพระเจ้า

ว่าเที่ยงตรงอย่างสมบูรณ์
คำศัพท์ต่อไปจึงถูกนำมาใช้เพื่อปกป้องด้านที่สำคัญของการดลใจ

ไร้ซึ่งข้อผิดพลาด

คำศัพท์นี้หมายถึง “ผิดพลาดไม่ได้”

เมื่อเราพูดว่าพระคัมภีร์ไร้ซึ่งข้อผิดพลาด
เราหมายความว่าพระคัมภีร์ไว้ใจได้และจะไม่ชักนำเราไปในทางที่ผิด
พระคัมภีร์ไร้ซึ่งข้อผิดพลาด
ไม่ใช่หมายถึงเพียงแต่คำกล่าวที่เป็นคำสอนเท่านั้น
แต่หมายถึงทุกคำกล่าวในพระคัมภีร์

ปราศจากที่ติ

คำศัพท์นี้หมายถึง “ไม่มีจุดใดที่ผิดเลย”

พระคัมภีร์นั้นถูกต้องเที่ยงตรงทุกคำกล่าว
เพราะพระเจ้าไม่เคยโกหกหรือผิดพลาด¹⁷

และพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้า

เราจึงสามารถมั่นใจได้ว่าพระคัมภีร์ไม่มีจุดใดที่ผิดเลย

ถ้าบุคคลหนึ่งพูดว่าพระคัมภีร์อาจมีข้อผิดพลาดเพราะมนุษย์มีส่วนร่วมใ
นการเขียน เขากำลังลืมนำคำอธิบายเรื่องการดลใจใน 2 เปโตร 1:21-22

ผู้เขียน “ได้รับการดลใจ” โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

มุมมองตามประวัติศาสตร์ตามหลักการพระคัมภีร์คือพระคัมภีร์ทั้งเล่มได้รั
บการดลใจ ในทุกถ้อยคำ ดังนั้นจึงไม่มีจุดใดที่ผิดเลย¹⁸

¹⁷ อ่าน ทิตัส 1:2

¹⁸ อ่าน มัทธีว 5:18

อะไรคือความผิดพลาดในการคัดลอก?

ก่อนที่พระคัมภีร์จะถูกพิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์
พระคัมภีร์ถูกคัดลอกด้วยมือมาก่อน เราไม่มีต้นฉบับดั้งเดิมที่เปาโล
อิสยาห์ หรือ โมเสสเป็นผู้เขียน
ในบรรดาสำเนาโบราณที่เรามีซึ่งเขียนด้วยลายมือหลายพันฉบับทั้งในภ
ษากรีกและฮีบรูนั้นมีความแตกต่างเล็กน้อย
และเราไม่สามารถรู้ชัดเจนว่าถ้อยคำดั้งเดิมที่แท้จริงคืออะไร
แต่ความแตกต่างนั้นมีน้อยมากจนไม่ได้ทำให้หลักคำสอนใดน่าสงสัย
เพราะเรารู้ว่าต้นฉบับดั้งเดิมนั้นไม่มีจุดผิดพลาดเลย
และเพราะความแตกต่างในฉบับคัดลอกนั้นเล็กน้อยมาก
เราจึงรู้ว่าเราสามารถไว้วางใจทุกคำกล่าวในพระคัมภีร์ได้

เรารู้ได้อย่างไรว่าพระคัมภีร์เที่ยงตรงแม้ว่าจะถูกคัดลอกด้วยมือหลายครั้ง
ก็ตาม?

▶ เหตุผลต่างๆ ที่บางคนคิดว่าพระคัมภีร์มีข้อผิดพลาดมีอะไรบ้าง?

ทำไมบางคนคิดว่าพระคัมภีร์มีข้อผิดพลาด?

บางคนอ้างว่าพระคัมภีร์มีข้อผิดพลาด
นั่นเป็นเพราะพวกเขาไม่เข้าใจธรรมชาติของพระคัมภีร์
พระคัมภีร์ใช้การสื่อสารของมนุษย์ทั่วไปยกตัวอย่างเช่น
มีข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงดวงอาทิตย์ว่าเคลื่อนไหวยบนท้องฟ้า
เรารู้ว่าโลกกำลังหมุน ไม่ใช่ดวงอาทิตย์ที่เคลื่อนไหว
แม้แต่นักวิทยาศาสตร์ก็ยังพูดว่าดวงอาทิตย์ขึ้นและลง
นั่นไม่ใช่ข้อผิดพลาด
แต่มันเป็นการอธิบายด้วยวิธีมองเห็นของเราต่างหาก

นอกจากนี้ยังมีข้อความที่เป็นบทกวี เช่น
“เนินเขากระโดดเหมือนลูกแกะทั้งหลาย” หรือ “ต้นไม้ปรบมือของพวกมัน”
นั่นเป็นรูปแบบวรรณกรรมที่เห็นชัดว่าไม่ได้มีความหมายตรงตามตัวอักษร

มีรูปแบบการเขียนที่แตกต่างกันหลายรูปแบบ
มีการอ้างอิงถึงผู้เขียนคนอื่นๆ รวมถึงผู้คนที่ไม่ได้รับการดลใจ
แต่นั้นไม่ได้เป็นปัญหาสำหรับคำสอนเรื่องการดลใจ
พระเจ้าเป็นผู้ชี้แนะในกระบวนการเขียนเพื่อมั่นใจได้ว่าสุดท้ายสิ่งที่ออกมา
จะเป็นพระวจนะของพระองค์

บางครั้งผู้คนคิดว่าพวกเขามองเห็นความขัดแย้งในพระคัมภีร์
แต่พวกเขาจำเป็นต้องพิจารณาดูพระคัมภีร์อย่างละเอียดถี่ถ้วนมากขึ้น
ยกตัวอย่างเช่น ในลูกา 8:26-27 และในมาระโก 5:1-2

บอกเราเกี่ยวกับชายคนหนึ่งที่ถูกผีสิงที่พระเยซูช่วยปลดปล่อยเขาให้เป็น
อิสระ แต่ในมัทธิว 8:28

บอกเราว่ามีชายสองคนที่ถูกผีสิงที่ได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระ
นี่ไม่ใช่ความขัดแย้ง ในลูกาและมาระโกไม่ได้บอกว่ามีชายคนเดียว
แต่ทั้งสองพระธรรมนี้เลือกที่จะเน้นชายหนึ่งคนที่มีประวัติเรื่องนี้
ถ้าหากมีคนที่มองเห็นคำกล่าวในพระคัมภีร์ที่ดูเหมือนขัดแย้งกันเอง
เขาไม่ควรด่วนสรุป แต่ใช้เวลาศึกษาเพื่อจะเข้าใจบริบทนั้นมากขึ้น

พระคัมภีร์สำหรับคริสเตียน

► คริสเตียนควรใช้พระคัมภีร์แบบไหน?

พระคัมภีร์ให้กฎบัญญัติของพระเจ้า กฎบัญญัติไม่ได้ช่วยเราให้รอดได้¹⁹ แต่แสดงให้เห็นถึงวิถีการดำเนินชีวิตที่พระเจ้าต้องการสำหรับเรา กฎบัญญัติของพระเจ้าแสดงให้เห็นถึงพระลักษณะของพระเจ้า เราสมควรดำเนินตามถ้าหากเราต้องการเป็นเหมือนพระเจ้า ในเมื่อเรารักพระเจ้า เราจึงสมควรรักกฎบัญญัติของพระองค์ด้วย ในสดุดี บทที่ 119

อธิบายว่าผู้นมัสการพระเจ้าควรปฏิบัติยินดีในกฎบัญญัติของพระเจ้า คนที่รักพระเจ้าจะอธิษฐานให้พระเจ้าเปลี่ยนใจของเขาให้สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า

เป็นไปได้ที่คนจะรักพระเจ้าโดยไม่สนใจที่จะทำให้พระองค์พอพระทัย

พระวาทะของพระเจ้าเป็นความสว่าง อัครทูตเปโตรบอกเราว่าโลกนี้อยู่ในความมืดฝ่ายวิญญาณ และพระวาทะของพระเจ้าเป็นความสว่างที่สองนำทางที่เราควรเดินไป²⁰

เราไม่ควรติดตามความคิดหรือความรู้สึกใดๆ

ที่ขัดแย้งกับพระวาทะของพระเจ้า

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่นำเราให้ทำสิ่งใดที่พระคัมภีร์บอกว่าผิดอย่างแน่นอน

¹⁹ “เรายืนยันว่า นับจากสมัยที่พระคริสต์กับพวกสาวกของพระองค์อยู่บนโลกนี้

ไม่มีสิ่งจำเป็นใดสำหรับความรอดที่ถูกประทานมาที่ได้อยู่อย่างครบถ้วนในพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์”

- ดัดแปลงจากงานเขียนของ เจมส์ อาร์มีเนียส เรื่อง “คำโต้แย้งเรื่องความสมบูรณ์แบบของพระคัมภีร์”

²⁰ อ่าน 2 เปโตร 1:19-21; สดุดี 119:105

พระวณะของพระเจ้าเป็นอาหารฝ่ายวิญญาณสำหรับเรา
ความหิวกระหายที่ดียอมเป็นสัญญาณที่ดีต่อสุขภาพ
คริสเตียนจะปรารถนาพระวณะของพระเจ้าเหมือนเด็กทารกปรารถน่าน้ำนม²¹

คริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่แล้วยอมจะสามารถเข้าใจและย่อยความจริงของพระเจ้าได้มากขึ้น เหมือนเด็กโตที่กินอาหารแข็งได้²²

คริสเตียนต้องเลี้ยงดูตัวชีวิตฝ่ายวิญญาณของตัวเองทุกวันด้วยพระวณะของพระเจ้า

พระคัมภีร์เป็นเครื่องป้องกันเราจากซาตาน
เราได้รับคำสั่งให้ปกป้องตัวเองด้วยยุทธภัณฑ์ฝ่ายวิญญาณ
ดาบของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ให้เราใช้คือพระวณะของพระเจ้า²³
พระเยซูโต้ตอบการทดลองของมารด้วยถ้อยคำจากพระคัมภีร์²⁴

พระวณะของพระเจ้าเป็นความจริงที่เรียกเราให้ตอบสนอง
พระเยซูเปรียบพระวณะกับเมล็ดพืชที่ถูกหว่านลงดิน²⁵
บางเมล็ดไม่เติบโตเพราะพื้นดินไม่ได้ถูกเตรียมสำหรับเพาะปลูก
เมื่อเราอ่านพระคัมภีร์
เราต้องตอบสนองต่อความจริงจากพระคัมภีร์และอธิษฐานขอพระเจ้าทำใ้ชีวิตของเราเกิดผลโดยทางพระวณะของพระองค์

²¹ 1 เปโตร 2:2

²² 1 โครินธ์ 3:2

²³ เอเฟซัส 6:17

²⁴ มัทธิว 4:3-4

²⁵ ลูคา 8:11-15

เพราะพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้า...

- จึงไม่มีวันล้าสมัยหรือไม่ตรงจุด
สามารถใช้ได้กับทุกคนในทุกที่และทุกช่วงเวลา
- จึงเป็นแนวทางสำหรับการสังเกตน้ำพระทัยของพระเจ้า
เนื่องจากพระเจ้าไม่เคยขัดแย้งกับพระองค์เองหรือไม่เคยเปลี่ยนพระทัย
- จึงเป็นแนวทางให้เรามีชีวิตที่ดีที่สุด
เนื่องจากพระเจ้าเป็นผู้สร้างเราขึ้นมา
พระองค์ประทานพระคัมภีร์เพื่อบอกทิศทางแก่เรา
- จึงเต็มไปด้วยทุกสิ่งที่เราจำเป็นต้องรู้เพื่อจะได้รับความรอดและเพื่อ
ดำเนินในความสัมพันธ์กับพระเจ้า

ถึงแม้ว่าเราจะเรียนรู้จากศิษยาภิบาลและจากประเพณีคริสตจักร
แต่ไม่มีข้อยกเว้นให้ยอมรับสิ่งที่ขัดแย้งกับพระคัมภีร์
เพราะพระคัมภีร์เป็นสิทธิอำนาจสูงสุด

พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ความกระจ่างชัดต่อพระวจนะของพระเจ้าเพื่อเรา
จะเข้าใจ และนำเราให้เชื่อฟังพระวจนะ

▶ พระเจ้ายังคงตรัส แต่เราสมควรคาดหวังว่าจะมีสิ่งอื่นๆ
เพิ่มเข้ามาในพระคัมภีร์อีกไหม?

พระคัมภีร์สำเร็จครบถ้วนหรือยัง?

นับจากเวลาที่อัครทูตคนสุดท้ายสิ้นชีวิต
คริสตจักรถือว่าพระคัมภีร์เป็นหนังสือที่สำเร็จครบถ้วนแล้ว
คริสตจักรไม่ได้เลือกงานเขียนเพื่อเรียกว่าพระคัมภีร์เท่านั้น
แต่พวกเขาตระหนักว่างานเขียนที่เลือกนั้นได้รับการดลใจจากพระเจ้าแล
ะเป็นพระคัมภีร์ที่มีสิทธิอำนาจ

งานเขียนที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นพระคัมภีร์มีคุณสมบัติที่งานเขียนอื่นๆ ไม่มี

สำหรับพันธสัญญาเดิม คริสตจักรเก็บรักษางานเขียนต่างๆ ที่ชนอิสราเอลยึดมั่นว่าเป็นพระคัมภีร์ ส่วนพันธสัญญาใหม่ได้รับการยอมรับโดยคุณสมบัติต่อไปนี้คือ มีประวัติศาสตร์เชื่อมโยงกับพวกอัครทูต มีคุณสมบัติสามารถยืนยันความถูกต้องด้วยตนเอง คริสตจักรยอมรับอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์ ใช้พันธสัญญาเดิมอย่างถูกต้องเหมาะสม และใช้ประโยชน์ในการต่อต้านคำสอนนอกรีตได้

พระเจ้ายังคงตรัส

ในเวลานี้ยังสามารถเพิ่มบางสิ่งเข้าไปในพระคัมภีร์ได้ไหม?

เป็นไปได้เลยที่จะมีงานเขียนใหม่ใดๆ

ที่มีคุณสมบัติพอให้เพิ่มเข้าไปในพระคัมภีร์ดั้งเดิมได้ ยกตัวอย่างเช่น ไม่มีงานเขียนใหม่ใดๆ ที่จะเกี่ยวข้องกันกับพวกอัครทูต

เพราะพวกเขาไม่ได้มีชีวิตอยู่ในสมัยเราแล้ว

หรือไม่มีงานเขียนใหม่ใดๆ ที่ได้รับการยอมรับจากคริสตจักรทั่วโลกแบบเอกฉันท์

พระคัมภีร์ครบถ้วนสมบูรณ์แล้วและเพียงพอสำหรับความรอดกับการดำเนินชีวิตคริสเตียน²⁶

ไม่มีสิ่งใดที่สำคัญและจำเป็นที่จะสามารถเพิ่มเข้าไปในพระคัมภีร์ได้อีกเพราะพระคัมภีร์มีทุกสิ่งจำเป็นสำหรับเราแล้ว

ผู้คนที่อ้างว่าได้รับการสำแดงใหม่ควรใช้เวลาของพวกเขาศึกษาการสำแดงที่พระเจ้าได้มอบไว้ให้แล้วมากกว่า

²⁶ 1 ทิโมธี 3:14-16

พวกเขาจะพบทุกสิ่งทีจำเป็นสำหรับพวกเขาและได้รับการปกป้องจากความผิดพลาด

บันทึกสำหรับผู้สอน: บทเรียนสองหัวข้อต่อไปนี้

(“ความผิดพลาดที่ต้องหลีกเลี่ยง” กับ “ความผิดพลาดของลัทธิต่างๆ”)

สามารถให้สมาชิกในชั้นเรียนสองคนอธิบายได้

ความผิดพลาดที่ต้องหลีกเลี่ยง

การประนีประนอมต่อสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์

อะไรเป็นสิทธิอำนาจสูงสุดสำหรับคุณ?

คริสเตียนจำนวนมากจะบอกว่าพระคัมภีร์มีสิทธิอำนาจสำหรับพวกเขา แต่ในความเป็นจริงพวกเขากลัวใจในความรู้สึกของตัวเองมากที่สุด บางคนบอกว่าการกระทำของพวกเขาถูกต้องเพราะเขาไม่รู้สึกว่ามันผิด นั่นแสดงว่าคนนั้นให้ความรู้สึกของตัวเองเป็นสิทธิอำนาจสูงสุดแทนพระคัมภีร์

บางครั้งมีบางคนที่ไม่จริงจังกับพระคัมภีร์เพราะเขาได้รับอิทธิพลจากคนอื่น

มีคำสั่งในพระคัมภีร์ว่าคนที่ไม่เชื่อฟังเพราะคนอื่นที่อ้างว่าตัวเองเป็นคริสเตียนไม่ยอมเชื่อฟัง เขากำลังทำตามศาสนาคริสต์ที่ได้รับความนิยม แต่ศาสนาคริสต์ตามพระคัมภีร์มักจะไม่เป็นที่นิยม

การศึกษาพระคัมภีร์ด้วยวัตถุประสงค์ที่จำกัด

พระคัมภีร์เป็นแหล่งที่เป็นรากฐานของหลักคำสอน เป็นสิทธิอำนาจสูงสุดเพื่อให้คำตอบสำหรับคำถามใดๆ เกี่ยวกับหลักคำสอน

แต่ปัญหาเกิดขึ้นเมื่อผู้คนเลือกศึกษาพระคัมภีร์เพียงเพื่อหาข้อพิสูจน์เพื่

อสนับสนุนคำสอนของตัวเอง
พวกเขาไม่ใช่พระคัมภีร์เป็นอาหารฝ่ายวิญญาณ
พวกเขาคิดถึงแต่วิธีการที่จะแสดงให้เห็นว่าคนอื่นผิด
การพัฒนาและปกป้องคำสอนของเราด้วยพระคัมภีร์เป็นสิ่งที่ถูกต้อง
แต่ถ้ามันเป็นเพียงวัตถุประสงค์เดียวที่เราใช้พระคัมภีร์
เราจะสูญเสียความยินดีที่มาจากการใช้พระคัมภีร์เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์
ส่วนตัวกับพระเจ้า

มีบางคนอ่านพระคัมภีร์เพื่อให้รู้สึกดีและมีกำลังใจเท่านั้น
เราจำเป็นต้องคิดถึงวัตถุประสงค์ของพระคัมภีร์เกี่ยวกับการทำให้สำนึกแ
และการแก้ไขเราให้ถูกต้องด้วย
เราไม่ควรข้ามคำสั่งในพระคัมภีร์แล้วมองหาแต่พระสัญญาเพื่อทำให้เรารู้
สึกดีขึ้นเท่านั้น
บางทีพระเจ้าอาจต้องการให้คุณสำนึกหรือแก้ไขคุณให้ดีขึ้นในวันนี้ก็ได้

ความผิดพลาดของลัทธิต่างๆ

บางกลุ่มศาสนาอ้างว่าเชื่อพระคัมภีร์
แต่พวกเขากลับให้สิ่งอื่นเป็นสิทธิอำนาจสูงสุด
พวกเขาอ้างว่าสามารถอธิบายพระคัมภีร์ได้ ใช้การสำแดง
หรือระบบพิเศษที่มีแต่ในกลุ่มของพวกเขาเท่านั้น
หลักคำสอนที่สำคัญที่สุดของพวกเขาไม่สามารถพิสูจน์ยืนยันได้จากพร
ะคัมภีร์

พวกเขาอาจมีหนังสืออีกเล่มที่เพิ่มเข้าไปในพระคัมภีร์
พวกเขาอาจพูดว่าพระคัมภีร์ไม่น่าเชื่อถือเพราะการแปลและคัดลอกที่ผิด
พลาด

แนวคิดเหล่านั้นแสดงให้เห็นว่าพระคัมภีร์ไม่ได้เป็นพระวจนะของพระเจ้า

ที่สมบูรณ์ครบถ้วน

เพราะคนเหล่านั้นให้สิ่งอื่นมาเป็นสิทธิอำนาจสูงสุดของพวกเขา

ให้ฉันเรียนอ่าน “คำประกาศหลักข้อเชื่อ” ด้วยกันอย่างน้อยสองรอบ

คำประกาศหลักข้อเชื่อ

พระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้า

พระเจ้าดลใจผู้เขียนเพื่อให้พวกเขาเขียนโดยไม่มีข้อผิดพลาดเลย

พระคัมภีร์มีทุกสิ่งที่เราจำเป็นต้องรู้เพื่อจะรอดพ้นจากความบาปและดำเนินในความสัมพันธ์กับพระเจ้า

พระคัมภีร์เป็นแหล่งที่เป็นรากฐานของหลักคำสอนและเป็นสิทธิอำนาจสูงสุด คริสเตียนควรศึกษาพระคัมภีร์ทุกวันเพื่อรู้จักพระเจ้ามากขึ้น เพื่อได้รับการทรงนำ และเพื่อเลี้ยงดูชีวิตฝ่ายวิญญาณ

การบ้านสำหรับบทที่ 1

(1) ศึกษาพระคัมภีร์ตอนต่างๆ:

นักศึกษาแต่ละคนจะถูกมอบหมายให้ศึกษาพระคัมภีร์หนึ่งตอนจากรายการด้านล่างนี้โดยให้นักศึกษาอ่านพระคัมภีร์ตอนนั้นและเขียนหนึ่งย่อหน้าเพื่ออธิบายว่าพระคัมภีร์ตอนนั้นพูดถึงหัวข้อที่เราเรียนกันในบทนี้อย่างไรบ้าง ขอให้ทำการบ้านนี้ก่อนถึงชั่วโมงเรียนครั้งถัดไป

- สดุดี 119:33-40
- สดุดี 119:129-136
- สุภาพีต 30:5-6
- วิวรรณ์ 22:18-19
- มัทธีว 5:17-19
- 2 ทิโมธี 3:15-17
- 2 เปโตร 3:15-16

(2) ทดสอบ: ชั่วโมงเรียนถัดไปจะเริ่มต้นด้วยการทดสอบสำหรับบทที่ 1

ขอให้เตรียมตัวด้วยการศึกษาคำถามสำหรับการทดสอบอย่างละเอียด

(3) การบ้านสำหรับการสอน: อย่างน้อยเจ็ดครั้งในช่วงการเรียนวิชานี้

คุณจะต้องสอนบทเรียนหนึ่งบทหรือบางส่วนของบทเรียนให้กับคนที่ไม่ได้
ได้อยู่ในชั้นเรียน สามารถสอนที่ชั้นเรียนในคริสตจักร

กลุ่มศึกษาพระคัมภีร์ตามบ้าน หรือในกลุ่มอื่นๆ ได้

คุณต้องรับผิดชอบหาโอกาสในการสอนเหล่านี้และรายงานให้กับผู้สอน
ของคุณ

(4) ขอให้อ่านบทเรียนถัดไปล่วงหน้าก่อนมีชั้นเรียนเสมอ

คำถามเพื่อทดสอบสำหรับ บทที่ 1

(1) การสำแดงทั่วไปคืออะไร?

(2) พระเจ้าประทานการสำแดงพิเศษในลักษณะใด?

(3)

ความจริงอะไรที่ได้รับการเปิดเผยโดยการสำแดงพิเศษที่ไม่ได้ถูกเปิดเผยในการสำแดงทั่วไป?

(4) พระคัมภีร์มีคำกล่าวอ้างถึงพระคัมภีร์เองอย่างไรบ้าง?

(5)

เหตุผลหกประการที่แสดงให้เห็นว่าพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้าอย่างแท้จริงมีอะไรบ้าง?

(6) ทำไมพระคัมภีร์จึง “เป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การแก้ไขสิ่งผิด และการอบรมในความชอบธรรม”?

(7)

พระคัมภีร์ให้คำอธิบายเรื่องการดลใจอย่างไรที่ทำให้เรามั่นใจว่าผู้เขียนถูกปกป้องไม่ให้ผิดพลาดเลย?

(8) พระเจ้าใช้วิธีการที่แตกต่างกันอะไรบ้างสำหรับการดลใจ?

(9) พระคัมภีร์ได้รับการดลใจหมายความว่าอะไร?

(10) พระคัมภีร์ไร้ซึ่งข้อผิดพลาดหมายความว่าอะไร?

(11) พระคัมภีร์ปราศจากที่ตีหมายความว่าอะไร?

บทที่ 2

พระลักษณะของพระเจ้า

จุดประสงค์บทเรียน

นักศึกษาจะสามารถอธิบายหัวข้อต่อไปนี้ได้

(1) เหตุผลที่แนวคิดของคนเกี่ยวกับพระเจ้ามีความสำคัญ

(2)

ข้อมูลความจริงเกี่ยวกับพระเจ้าในฐานะพระผู้สร้างที่ทำให้พระองค์แตกต่างจากสิ่งอื่นทั้งปวง

(3) พระลักษณะของพระเจ้าหมายถึงพระองค์เป็นบุคคล เป็นวิญญาณ

ดำรงอยู่ในรันดร์ ตรีเอกานุภาพ มีฤทธิ์อำนาจสูงสุด สถิตอยู่ทุกหนแห่ง ไม่เปลี่ยนแปลง รู้ทุกสิ่ง บริสุทธิ์ ชอบธรรม และเป็นความรัก

(4)

พระลักษณะของพระเจ้าแต่ละด้านมีความสำคัญอย่างไรต่อความสัมพันธ์ของเรากับพระองค์

(5) มุมมองตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับสิทธิอำนาจสูงสุดของพระเจ้า

(6) คำประกาศหลักข้อเชื่อเกี่ยวกับพระเจ้า

นักศึกษาจะหลีกเลี่ยงความผิดพลาดที่เป็นการเข้าใจผิดเกี่ยวกับความสำคัญของรูปแบบการนมัสการ

บทนำ

อ่านอภิปราสาทที่ 40 ด้วยกัน

จากนั้นอภิปรายถึงสิ่งที่พระคัมภีร์ตอนนี้บอกเราเกี่ยวกับพระเจ้า

ทำไมการที่คนหนึ่งจะมีหรือไม่มีแนวคิดที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระเจ้าจึงสำคัญ?

พระเจ้าคือใคร? เอ ดับบลิว โทเซอร์

แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของคำถามนี้เมื่อเขาพูดว่า

“ผมเชื่อว่าคำสอนผิดและความสับสนทางด้านศีลธรรมแทบทุกอย่างเกิดมาจากความเข้าใจผิดพลาดหรือความรู้ถึงพระเจ้าแบบไม่ถูกต้องแบบที่นั่น”²⁷

พระเยซูบอกหญิงชาวสะมาเรียที่บ่อน้ำว่าปัญหาของการนมัสการของคนสะมาเรียคือการที่พวกเขาไม่รู้จักผู้ที่พวกเขานมัสการนั้น

ลักษณะพิเศษที่สำคัญมากที่สุดของคนคือแนวคิดของเขาเกี่ยวกับพระเจ้า

แนวคิดของคนหนึ่งเกี่ยวกับพระเจ้าเป็นรากฐานของความเชื่อทางศาสนาของเขา

ไม่มีข้อผิดพลาดใดร้ายแรงเท่ากับการมองพระลักษณะของพระเจ้าผิดไป

การเปรียบเทียบไม่เพียงพอที่จะอธิบายถึงพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์

เพราะพระองค์อยู่เหนือกว่าเรายิ่งนัก

แม้พระคัมภีร์ไม่ได้ให้คำจำกัดความอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับพระองค์

แต่ทุกทีในพระคัมภีร์ก็อธิบายถึงการดำรงอยู่และฤทธิ์อำนาจของพระองค์

ในปฐมกาลบอกเราถึงวิธีที่พระเจ้าสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก

²⁷ เอ ดับบลิว โทเซอร์, *ความรู้ถึงองค์บริสุทธิ์* (นิวยอร์ก: ฮาร์เปอร์ และ โรว์, 1961), 10

ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว ต้นไม้และสัตว์ สูดทำยคือสร้างมนุษย์
บทแรกของพระคัมภีร์นั้นชัดเจนคือ พระเจ้าเป็นผู้สร้างสรรพสิ่งที่มีอยู่
ดังนั้นพระองค์จึงแตกต่างจากสิ่งอื่นทั้งปวงที่ดำรงอยู่
เพราะพระองค์ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งทรงสร้างของพระองค์นั้น

แต่พระคัมภีร์ทั้งหมดมีคำกล่าวมากมายเกี่ยวกับพระเจ้า
นักศาสนศาสตร์ได้สรุปข้อมูลจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระลักษณะของพระ
เจ้าอย่างละเอียดถี่ถ้วน
เราไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้อย่างถี่ถ้วนได้ด้วยความเข้าใจอันจำกัดขอ
งเรา

แต่การศึกษาพระลักษณะของพระเจ้าด้วยความยำเกรงยอมเป็นการฝึกฝ
ายวิญญาณที่มีคุณค่า

ด้วยเหตุนี้เราจึงจะพิจารณาคำกล่าวต่อไปนี้เกี่ยวกับพระเจ้า
ทั้งหมดนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานการสำแดงพระองค์เองในพระคัมภีร์
และด้วยเหตุผลนั้นเราจึงรู้ว่าทั้งหมดนี้เป็นความจริง

พระลักษณะของพระเจ้า

เราจะไม่ได้ศึกษาถึงพระลักษณะทั้งหมดของพระเจ้า
แต่เราจะเลือกศึกษาเฉพาะพระลักษณะสำคัญที่สุดที่เราต้องรู้

► คุณสามารถบอกถึงพระลักษณะของพระเจ้าในด้านใดได้บ้าง?

พระเจ้าเป็นบุคคล

หมายความว่าพระองค์เป็นบุคคลที่มีชีวิตอยู่จริงที่มีสติปัญญา ความรู้สึก
และเจตนา

พระองค์ไม่ได้ผลรวมของกฎแห่งธรรมชาติทั้งหลายหรือไม่ใช่พลังที่ไม่มี
ตัวตนเหมือนกับกระแสไฟฟ้าหรือแรงดึงดูดของโลก พระองค์เป็นผู้สร้าง
เป็นผู้กระทำ เป็นผู้รู้ เป็นผู้ประสงค์ เป็นผู้วางแผน และเป็นผู้ตรัส

ถ้าหากพระเจ้าไม่ได้เป็นบุคคลจะทำให้เกิดความแตกต่างกับเราอย่างไรบ้าง?

ความจริงเกี่ยวกับการเป็นบุคคลของพระองค์ทำให้เราสามารถมีความสัมพันธ์กับพระองค์ได้ ถ้าหากพระองค์ไม่ได้เป็นบุคคล เราก็ไม่สามารถอธิษฐานต่อพระองค์ ถ้าหากพระองค์ไม่ได้เป็นบุคคล พระองค์ก็ไม่สามารถพอพระทัยหรือไม่พอพระทัยได้

พระเจ้าเป็นพระวิญญาณ

"พระเจ้าเป็นพระวิญญาณ

และคนที่นมัสการพระองค์จะต้องนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง"

(ยอห์น 4:24)

ความจริงเกี่ยวกับพระองค์เป็นพระวิญญาณจัดเตรียมรากฐานที่ทำให้เราเป็นหนึ่งในพระองค์ได้ในฝ่ายวิญญาณและในการนมัสการของเรา การอธิษฐานและนมัสการไม่ได้ขึ้นอยู่กับวัตถุสิ่งของ ตำแหน่งทางกายภาพ รายการต่างๆ หรือตัวอาคารต่างๆ สิ่งเหล่านั้นอาจช่วยให้เราจดจ่อในการนมัสการได้ แต่การนมัสการไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งเหล่านั้น

ความจริงที่ว่าพระเจ้าเป็นพระวิญญาณเป็นเหตุผลหนึ่งที่พระองค์ห้ามไม่ให้เราทำรูปเหมือนสำหรับพระองค์²⁸ เมื่อพระเจ้าเป็นพระวิญญาณ

เราจึงมองไม่เห็นพระองค์ด้วยตาเปล่า²⁹

นอกจากว่าพระองค์เลือกสำแดงแก่เราในรูปแบบที่ตาเปล่ามองเห็นได้³⁰

²⁸ อ่าน อพยพ 20:4-6

²⁹ 1 ทิโมธี 1:17

³⁰ อ่าน ปฐมกาล 18:1; อีสยาห์ 6:1

เพราะความเข้าใจของเราเกี่ยวกับพระเจ้ามีอย่างจำกัด
แม้เมื่อพระองค์ปรากฏในรูปแบบที่มองเห็นได้ก็ตาม
เป็นความจริงที่ว่าไม่มีใครได้เห็นพระเจ้าอย่างเต็มตา³¹

พระเจ้าดำรงอยู่นิรันดร์

ตลอดเวลาที่ผ่านมาไม่มีเวลาใดที่พระเจ้าไม่ดำรงอยู่
และจะไม่มีเวลาใดที่พระองค์จะไม่ดำรงอยู่
พระเจ้าไม่มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด
พระเจ้าเปิดเผยพระองค์เองโดยพระนาม *เราเป็นผู้ที่เราเป็น*.³²
ยอห์นอธิบายว่าพระองค์คือผู้ที่เป็นอย่างอยู่ ผู้ที่เคยเป็นอย่างอยู่ ผู้ที่จะเสด็จมา
และผู้ที่มีฤทธานุภาพสูงสุด³³
พระองค์เป็นพระเจ้าตั้งแต่นิรันดร์กาลถึงนิรันดร์กาล³⁴
บางศาสนามีตำนานเกี่ยวกับกำเนิดพระต่างๆ ของพวกเขา
แต่พระเจ้าเที่ยงแท้ดำรงอยู่นิรันดร์

พระเจ้าตรีเอกานุภาพ

หลักคำสอนเรื่องตรีเอกานุภาพมาจากข้อมูลความจริงที่พระคัมภีร์บอก
ว่ามีพระเจ้าองค์เดียว แต่กล่าวถึงพระเจ้าด้วยว่าพระองค์เป็นสามบุคคล
มีพระเจ้าองค์เดียว แต่ธรรมชาติของพระองค์เป็นสามบุคคล
ถึงแม้ว่าเราอาจไม่เข้าใจเรื่องตรีเอกานุภาพได้ทั้งหมด
แต่นั้นก็ไม่ใช่เรื่องที่ไร้เหตุผล
เพราะเราไม่ได้พูดว่ามีสามบุคคลที่เป็นหนึ่งที่เหมือนกัน

³¹ ยอห์น 6:46; ยอห์น 1:18; อพยพ 33:20

³² อพยพ 3:14

³³ วிரณ 1:8

³⁴ สดุดี 90:2

มีพระเจ้าองค์เดียวแต่ดำรงอยู่ในฐานะสามบุคคล เนื่องจากพระบิดา
พระบุตร
และพระวิญญาณบริสุทธิ์ครอบครองพระลักษณะทั้งหมดของความเป็นพ
ระเจ้าร่วมกัน
ดังนั้นในแต่ละบุคคลของตรีเอกานุภาพจึงเป็นพระเจ้าและสมควรได้รับกา
รนมัสการ

พระเจ้ามิฤทธิ์อำนาจสูงสุด

พระองค์สามารถทำสิ่งใดตามที่พระองค์ปรารถนาได้
“พระเจ้าของเราทั้งหลายอยู่ในฟ้าสวรรค์ สิ่งใดที่พอพระทัย
พระองค์ก็ทรงกระทำ”³⁵

พระองค์ไม่มีข้อจำกัดยกเว้นว่าพระองค์จะไม่ทำในสิ่งที่ขัดต่อพระลักษณะ
อันบริสุทธิ์ของพระองค์ และพระองค์ทำตามสิ่งที่พระองค์สัญญาไว้เสมอ
ไม่มีสิ่งใดยากสำหรับพระเจ้า “องค์พระเจ้า”³⁶

พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ทรงครอบครองอยู่”³⁷

การที่เรารู้ว่าพระเจ้ามิฤทธิ์อำนาจสูงสุดสร้างความแตกต่างให้แก่เราอย่าง
งไรบ้าง?

³⁵ สดุดี 115:3

³⁶ “อย่างที่ข้าพเจ้ามั่นใจว่ามีผู้ที่ไร้ขีดจำกัดและเป็นอิสระ และเป็นไปไม่ได้ที่จะมีมากกว่าหนึ่ง
ดังนั้นผมจึงเชื่อว่าพระเจ้าองค์เดียวนี้คือพระบิดาของสรรพสิ่ง...

ผมเชื่อว่าพระบิดาของสรรพสิ่งนี้ไม่เพียงแต่สามารถทำสิ่งที่พระองค์พอพระทัย
แต่ยังมีสิทธิอันเป็นนิรันดร์ที่จะสิ่งใดๆ ในเวลาใดๆ และด้วยวิธีการใดๆ ที่พระองค์ต้องการได้
พระองค์มีอิสระในการครอบครองหรือจัดการทุกสิ่งที่พระองค์สร้างมา และจากความดีงามของพระองค์
พระองค์สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ตลอดจนสรรพสิ่งที่อยู่ในนั้น” - จอห์น เวสลีย์

“จดหมายถึงโรมันคาธอลิก”

³⁷ วิวรณ์ 19:6

ความรู้นี้หนุนใจเรา เพราะเรารู้ว่าในท่ามกลางปัญหาต่างๆ พระองค์
“สามารถทำทุกสิ่งได้มากกว่าที่เราทูลขอหรือคิด
โดยฤทธานุภาพที่ทำกิจอยู่ภายในเรา”³⁸ แม้ว่าเป็นสิ่งที่ควบคุมไม่ได้
เรารู้ว่าแผนการอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าจะสำเร็จแน่นอน
เราสามารถอธิษฐานด้วยความมั่นใจว่าพระเจ้าสามารถแทรกแซงในทุกส
ถานการณ์ได้

พระเจ้าสถิตอยู่ทุกหนแห่ง

ไม่มีที่ใดที่พระเจ้าไม่สถิตอยู่ และไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นโดยพระเจ้าไม่เห็น
“สวรรค์เป็นพระที่นั่งของเรา และแผ่นดินโลกเป็นแท่นวางเท้าของเรา”³⁹

พระองค์เป็นพระเจ้าแห่งจักรวาล

และฤทธิ์อำนาจของพระองค์ไม่ได้ถูกจำกัดอยู่ในที่ใดที่หนึ่ง

“ใครจะซ่อนตัวจากเราไปอยู่ในที่ลับเพื่อเราจะไม่เห็นเขาได้หรือ?

เราไม่ได้อยู่เต็มฟ้าสวรรค์และโลกหรือ?”⁴⁰

สิ่งนี้ให้ความมั่นใจแก่เราว่าพระเจ้ารู้เกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆ

และปัญหาทุกอย่างของเรา

และยังบอกเราว่าไม่มีใครสามารถซ่อนตัวจากพระเจ้าได้

หรือไม่มี ความบาปใดที่พระองค์ไม่เห็น

ทุกสิ่งปรากฏอย่างชัดเจนต่อตาของพระองค์⁴¹

³⁸ เอเฟซัส 3:20

³⁹ อีสยาห์ 66:1

⁴⁰ เยเรมีย์ 23:24

⁴¹ อาน ฮีบรู 4:13

พระเจ้าไม่เปลี่ยนแปลง

ไม่มีเวลาใดที่พระองค์กลายเป็นพระเจ้า
และพระองค์จะไม่มีวันเลิกเป็นพระเจ้า⁴²

มีบางศาสนาที่เชื่อว่าพระเจ้ายังอยู่ในกระบวนการพัฒนา
แต่พระคัมภีร์บอกเราว่าพระเจ้าไม่เคยเปลี่ยนแปลงเลยทั้งในการเป็นอยู่แ
ลัทธิธรรมชาติของพระองค์ในพระลักษณะและพระประสงค์ของพระองค์⁴³

พระองค์รักในสิ่งที่ถูกต้องเสมอ และพระองค์เกลียดสิ่งที่ผิดเสมอ
พระเจ้าผู้เป็นนิรันดร์ที่เปิดเผยพระองค์เองให้กับโมเสสว่าเราเป็นก็เป็นผู้
ที่เปิดเผยว่าเราเป็นในวันนี้ด้วย พระองค์ไม่จำกัด เป็นนิรันดร์
และไม่เปลี่ยนแปลงในผู้ที่พระองค์เป็น ในสติปัญญา ฤทธิ์อำนาจ
ความบริสุทธิ์ ความยุติธรรม ความดี และความจริง
พระองค์เป็นเหมือนเดิม และปีเดือนของพระองค์ไม่มีที่สิ้นสุด⁴⁴

พระเจ้ารู้ทุกสิ่ง

"ความเข้าใจของพระองค์นั้นสุดจะวัดได้"⁴⁵

ไม่มีกระบวนการเรียนรู้สำหรับพระเจ้า เพราะพระองค์รู้ทุกสิ่ง
พระเจ้าไม่เคยต้องเรียนรู้เรื่องอะไรจากใคร
และไม่มีใครที่ให้คำปรึกษาแก่พระองค์ได้⁴⁶

⁴² อ่าน ยากอบ 1:17

⁴³ อ่าน มาลาคีย์ 3:6

⁴⁴ สดุดี 102:27

⁴⁵ สดุดี 147:5

⁴⁶ อ่าน อีสยาห์ 40:13-14.

พระเจ้ารู้อนาคตและพระองค์จึงไม่เคยประหลาดใจหรือไม่ได้เตรียมตัวรับมือกับสถานการณ์ใดที่เกิดขึ้น⁴⁷

► การที่เรารู้ว่าพระเจ้ารู้ทุกสิ่งสร้างความแตกต่างให้กับเราอย่างไรบ้าง?

ความรู้ของพระเจ้าเกี่ยวข้องกันกับสติปัญญาของพระเจ้า
ซึ่งเห็นได้ในการทรงสร้าง และโดยเฉพาะในแผนการแห่งความรอด⁴⁸

เนื่องจากพระองค์รู้และเข้าใจทุกสิ่ง
พระองค์จึงรู้อะไรคือสิ่งถูกต้องที่ต้องทำ
พระประสงค์ของพระเจ้าดีที่สุดสำหรับเราเพราะพระเจ้าเข้าใจทุกสถานการณ์และรู้ถึงผลลัพธ์ของการกระทำ

พระเจ้าบริสุทธิ์

พระเจ้าอธิบายถึงพระองค์เองว่าบริสุทธิ์
ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์กล่าวถึงพระเจ้าหลายครั้งว่าพระองค์เป็น
“องค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล” พวกทูตสวรรค์ร้องว่า “บริสุทธิ์ บริสุทธิ์
บริสุทธิ์” ต่อหน้าพระองค์ตลอดเวลา⁴⁹

ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าคือหัวข้อหลักของการนมัสการ
“ให้พวกเขาขยักย่องพระนามอันยิ่งใหญ่และน่าคร้ามกลัวของพระองค์พระ
องค์บริสุทธิ์”⁵⁰

พระองค์เป็นมาตรฐานของความสมบูรณ์แบบทางศีลธรรมทั้งหมด
การกระทำของพระองค์ตั้งอยู่บนเกณฑ์ของความดีทั้งหมดและโดยปราศ
จากความชั่วทั้งสิ้นซึ่งไม่สามารถเป็นอย่างอื่นนอกจากนี้ได้

⁴⁷ สดุดี 139:4

⁴⁸ อ่าน สดุดี 104:24; โรม 11:33

⁴⁹ อิสยาห์ 6:3

⁵⁰ สดุดี 99:3

ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าแสดงให้เห็นว่ามนุษย์ไม่เหมาะสมที่จะรับใช้และนมัสการโดยที่ไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยพระองค์ก่อน⁵¹

พระเจ้าปรารถนาให้เราบริสุทธิ์เหมือนพระองค์

“แต่พระองค์ผู้ทรงเรียกพวกท่านนั้นบริสุทธิ์อย่างไร

พวกท่านเองก็จะเป็นคนบริสุทธิ์ในชีวิตทุกด้านอย่างนั้น

เพราะมีคำเขียนไว้แล้วว่า “พวกท่านจงเป็นคนบริสุทธิ์

เพราะเราเองบริสุทธิ์”⁵²

พระเจ้าชอบธรรม

พระเจ้ากระทำการสิ่งที่ถูกต้องเสมอ

การกระทำของพระองค์ออกมาจากธรรมชาติที่บริสุทธิ์ของพระองค์⁵³

พระลักษณะที่เป็นธรรมชาติของพระองค์เป็นมาตรฐานของสิ่งที่ถูกต้อง

พระองค์รักษาคำพูดของพระองค์เสมอและไม่เคยโกหก⁵⁴

► เพราะเหตุใดการที่พระเจ้าชอบธรรมมีความสำคัญต่อเรา?

ความชอบธรรมของพระองค์เป็นรากฐานของกฎบัญญัติของพระองค์

ซึ่งเป็นมาตรฐานที่สมบูรณ์แบบในการปฏิบัติหน้าที่ของเราต่อพระองค์แล

ต่อผู้อื่น พระองค์ใช้กฎบัญญัติของพระองค์ด้วยความยุติธรรม

ประหารรางวัลแก่คนที่เชื่อฟังกฎบัญญัติ และลงโทษคนที่ฝ่าฝืน

สิ่งนี้เป็นการปลอบใจคนที่กำลังทนทุกข์และถูกกดขี่

แต่เป็นการเตือนให้เราารู้ด้วยว่าไม่มีใครที่ทำผิดจะถูกละเว้น

⁵¹ อ่าน อีสยาห์ 6:5

⁵² 1 เปโตร 1:15-16

⁵³ อ่าน เนลยธรรมบัญญัติ 32:4

⁵⁴ กัณดารวิถี 23:19; 2 ซามูเอล 7:28

“กฎหมายของพระยาห์เวห์ก็สัตย์จริง และชอบธรรมทั้งสิ้น”⁵⁵ พระองค์

“จะประทานแก่ทุกคนตามควรแก่การกระทำของเขา”⁵⁶

“เราทุกคนต้องยืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระเจ้า”⁵⁷

พระเจ้าเป็นความรัก

พระลักษณะนี้สำคัญอย่างมาก⁵⁸

ลองจินตนาการว่าจะน่ากลัวเพียงไรหากพระเจ้ามีฤทธิ์อำนาจสูงสุดและรู้
ทุกสิ่ง แต่ไม่มีความรักให้กับเรา

จะเป็นอย่างไรหากพระองค์บริสุทธิ์ชอบธรรม แต่ไม่รักเรา

พระเจ้ารักเราในขณะที่พระองค์มีฤทธิ์อำนาจและบริสุทธิ์⁵⁹

พระเจ้าอวยพรสิ่งทรงสร้างของพระองค์⁶⁰

พระองค์อวยพรมนุษย์ด้วยสิ่งดีทั้งหลายในชีวิตและพระองค์ออกแบบโลก
นี้เพื่อพวกเขาจะอาศัยอยู่ได้ด้วยความยินดี⁶¹

สำหรับคนที่รักและรับใช้พระองค์

พระองค์เปลี่ยนทุกสิ่งในชีวิตให้กลายเป็นพระพร⁶²

⁵⁵ สดุดี 19:9

⁵⁶ โรม 2:6

⁵⁷ โรม 14:10

⁵⁸ “พระองค์สร้างเราขึ้นมาเพื่อพระองค์เอง โอ พระเจ้า

และใจของเราจะไม่หยุดพักจนกว่าจะได้พบการพักสงบในพระองค์” - ออกัสติน แห่งฮิปโป

⁵⁹ อ่าน ลูคา 18:19; สดุดี 119:68

⁶⁰ ปฐมกาล 1:22, 28

⁶¹ สดุดี 8:4-6; สดุดี 23; สดุดี 36:5-10; และสดุดี 103

⁶² โรม 8:28

พระเจ้าอวยพรเราด้วยพระคุณ พระเมตตา ความอดกลั้น
และสันติสุขของพระองค์ก็เพราะพระองค์รักเรา⁶³

“พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้ คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์
เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์”⁶⁴

แม้เราจะมีบาปและการกบฏ

พระองค์ก็ยังทรงสำแดงพระเมตตาแก่เราด้วยการเชื่อเชิญให้เรามาหาพระ
องค์ผ่านทางพระเยซูผู้เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปเรา⁶⁵ ที่กางเขน

พระเจ้าสำแดงพระทัยของพระองค์ที่ล้นไปด้วยความรักและความสงสารต่อ
เรา “ความรักที่ข้าพเจ้าพูดถึงนี้ไม่ใช่ที่เรารักพระเจ้า

แต่ที่พระองค์ทรงรักเรา และทรงใช้พระบุตรของพระองค์มา
เพื่อเป็นเครื่องบูชาลบบาปของเรา”⁶⁶

พระเจ้ารักมนุษย์ทุกคนโดยไม่คำนึงว่าพวกเขาเป็นชนชาติไหน
มีความสามารถเพียงใด หรือมีฐานะอะไรบนโลกนี้

พระองค์ประทานการยกโทษให้กับทุกคน⁶⁷ ด้วยเหตุนี้

พระเจ้าต้องการให้เรารักมนุษย์ทุกคนและเต็มใจยกโทษให้คนที่ทำผิดต่อ
เรา ความรักและการยกโทษเป็นเครื่องหมายของลูกของพระเจ้า⁶⁸

พระเจ้าสร้างเราตามพระฉายาของพระองค์
ถึงแม้ว่าเรามีความจำกัดแต่พระเจ้าไม่จำกัด

⁶³ อ่าน อพยพ 34:6; เอเฟซัส 1:7, 2:4-5

⁶⁴ ยอห์น 3:16

⁶⁵ 1 ยอห์น 2:2

⁶⁶ 1 ยอห์น 4:10

⁶⁷ อ่าน โรม 2:11; ยากอบ 2:1-5

⁶⁸ อ่าน มัทธิว 5:43-45

เราก็เป็นเหมือนพระองค์มากกว่าสิ่งทรงสร้างอื่นๆ
พระองค์ออกแบบให้เรารู้จักพระองค์ได้ นมัสการพระองค์
และรักพระองค์ได้ พระองค์สร้างเราขึ้นมาเพื่อพระองค์เอง
เหมือนกับที่ออกัสตินเตือนให้เราระลึกว่า
เราไม่ควรหยุดพักจนกว่าเราจะได้พบการพักสงบในพระองค์
เมื่อเทียบกับพระเจ้าแล้ว ทุกสิ่งบนโลกนี้ไม่มีความสำคัญ
และพระองค์ผู้เดียวที่สมควรต่อการอุทิศตัวของเราอย่างเต็มที่
เราไม่สามารถหาความอิมใจแบบถาวรได้ในที่อื่นยกเว้นในพระเจ้าเท่านั้น
โดยพระคุณของพระองค์
เราสามารถได้รับการไถ่และสามารถนมัสการพระองค์เหนือทุกสิ่ง
ไว้วางใจพระองค์ในฐานะพระบิดาในสวรรค์ของเรา
และทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ในทุกด้านของชีวิตของเรา

*บันทึกสำหรับผู้สอน: เนื้อหาในหัวข้อถัดไป (“พระเจ้าองค์อธิปัตย์”)
สามารถให้สมาชิกในชั้นเรียนอธิบายได้*

พระเจ้าทรงอำนาจสูงสุดในการปกครอง

พระเจ้ามี่ทั้งฤทธิ์อำนาจสูงสุดและสิทธิอำนาจสูงสุด
ในฐานะผู้ครอบครองจักรวาล
พระองค์สามารถทำสิ่งใดที่พระองค์ประสงค์ให้สำเร็จได้⁶⁹

พระองค์ทำทุกสิ่งตามพระประสงค์ของพระองค์เอง
โดยไม่จำเป็นต้องขึ้นอยู่กับใคร⁷⁰ สิ่งใดที่พระองค์ตัดสินใจกระทำ
สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นแน่นอน ไม่มีใครหยุดยั้งพระองค์ได้

⁶⁹ สดดี 115:3, 135:5-6

⁷⁰ เอเฟซัส 1:11

และไม่สถานการณ์ใดที่เป็นไปไม่ได้สำหรับพระองค์⁷¹

พระองค์ควบคุมการกระทำของผู้ครอบครองในโลกนี้ได้ทุกเมื่อที่พระองค์ต้องการ⁷²

แต่พระเจ้าให้ความสามารถในการเลือกแก่มนุษย์

พวกเขาสามารถเลือกแต่สิ่งดีได้

แต่พวกเขาก็สามารถเลือกกระหว่างสิ่งดีกับสิ่งชั่วได้ด้วยเช่นกัน

พวกเขาสามารถเลือกเชื่อฟังพระเจ้าหรือไม่เชื่อฟังก็ได้

มนุษย์คนแรกที่พระองค์สร้างได้ตัดสินใจเลือกทำบาป

นับจากนั้นมนุษย์ทุกคนจึงตัดสินใจเลือกทำบาปด้วยเช่นกัน

แม้ว่าจะมีตัวเลือกที่ดีให้ก็ตาม

ถ้าพระเจ้าเป็นองค์พระเจ้าเหนือทุกสิ่ง

พระองค์จะทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จในโลกนี้ที่มีคนหลายพันล้านที่ต่างเลือกทำตามใจตัวเองได้อย่างไร?

เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะให้สิ่งทรงสร้างของพระองค์เลือกเอง

หมายความว่าพระองค์จะไม่เลือกแทนพวกเขา

ไม่อย่างนั้นพวกเขาก็จะไม่เลือกเอง

และนี่ยังหมายความว่าพวกเขาต้องรับผลที่ตามมาเองด้วย

ถ้าพระเจ้าควบคุมผลจากการกระทำของบุคคลหนึ่งไม่ให้เกิดความชั่วร้ายแล้ว พระองค์ก็จะเอาความสามารถในการเลือกสิ่งชั่วไปจากคนนั้น

ความยุติธรรมของพระเจ้าเป็นความยุติธรรมอย่างแท้จริง

เพราะพระองค์จะตัดสินมนุษย์จากการกระทำด้วยความเต็มใจของพวกเขา

⁷¹ อ่าน อิสยาห์ 46:9-11

⁷² ปฐมกาล 50:20; Acts 4:27-28

า⁷³ ถ้าพระเจ้าควบคุมการกระทำทั้งหมด

ยอมไม่มีเหตุผลให้พระองค์ลงโทษหรือประทอนบำเหน็จรางวัลได้

พระเจ้าปรารถนาให้มนุษย์เลือกสิ่งที่ถูกต้อง

แต่สิ่งที่พระองค์ปรารถนามากที่สุดคือให้พวกเขาเลือกเอง

นั่นเป็นสาเหตุที่ทำให้โลกเป็นอย่างที่เป็นในทุกวันนี้

โลกนี้ผสมผสานทั้งสิ่งดีจากพระเจ้า ผลจากการกระทำที่ดีของมนุษย์

ผลจากการกระทำที่ไม่ดีของมนุษย์

และสิ่งดีที่พระเจ้าทำให้เกิดขึ้นแม้จากการกระทำที่ไม่ดีของมนุษย์ก็ตาม

เราเห็นลำดับความสำคัญในแผนการแห่งความรอด

พระองค์ประทานความรอดและปรารถนาให้ทุกคนได้รับความรอด

พระองค์ให้แต่ละคนมีกำลังที่จะตอบสนองต่อข่าวประเสริฐ

แต่ไม่บีบบังคับให้ตอบสนอง

นั่นจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ตลอดทั้งพระคัมภีร์จึงเต็มไปด้วยคำเชื้อเชิญและ

คำชักชวน⁷⁴

พระเจ้าประทานการตัดสินใจเลือกให้กับมนุษย์และอธิบายถึงผลที่ตามมา

ของการเลือกนั้น

เราเทศนาข่าวประเสริฐด้วยความมั่นใจอย่างเต็มที่ว่าทุกคนสามารถได้รับความ

ความรอด

พันธกิจของเราคือร่วมมือกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการชักชวนผู้คนให้

ยอมจำนนต่อพระเจ้า⁷⁵

ชั้นเรียนควรอ่าน “คำประกาศหลักข้อเชื่อ” ร่วมกันอย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง

⁷³ อ่าน วิวรรณ์ 20:12-13

⁷⁴ อีสยาห์ 1:18; โยชูวา 24:15; วิวรรณ์ 3:20; อีสยาห์ 55:1; เฉลยธรรมบัญญัติ 30:15, 19; เอเสเคียล 18:31

⁷⁵ อ่าน 2 โครินธ์ 5:11

คำประกาศหลักข้อเชื่อ

มีพระเจ้าองค์เดียว ผู้สร้างจักรวาลและเป็นองค์พระเจ้าของทุกสิ่ง
พระองค์เป็นพระวิญญูญาณที่ดำรงอยู่นิรันดร์และไม่เปลี่ยนแปลง
พระองค์มีฤทธิ์อำนาจสูงสุด รู้ทุกสิ่ง และสถิตอยู่ทุกหนแห่ง
พระองค์บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ในพระลักษณะของพระองค์และชอบธรรมใ
นทุกสิ่งที่พระองค์กระทำ
พระองค์อวยพรสิ่งทรงสร้างของพระองค์และรักมนุษยทุกคน
พระองค์ประทานการยกโทษและความสัมพันธ์กับพระองค์

การบ้านสำหรับบทที่ 2

(1) ศึกษาพระคัมภีร์ตอนต่างๆ:

นักศึกษาแต่ละคนจะถูกมอบหมายให้ศึกษาพระคัมภีร์หนึ่งตอนจากรายก
การด้านล่างนี้
โดยให้นักศึกษาอ่านพระคัมภีร์ตอนนั้นและเขียนหนึ่งย่อหน้าเพื่ออธิบายว
าพระคัมภีร์ตอนนั้นพูดถึงหัวข้อที่เราเรียนกันในบทนี้อย่างไรบ้าง
ขอให้ทำการบ้านนี้ก่อนถึงชั่วโมงเรียนครั้งถัดไป

- อีสยาห์ 46
- สุภาษิต 9:10
- สดุดี 139:1-4
- วิวรรณ 4:9-11
- โยนาห์ 1:3

(2) ทดสอบ: ชั่วโมงเรียนถัดไปจะเริ่มต้นด้วยการทดสอบสำหรับบทที่ 2
ขอให้เตรียมตัวด้วยการศึกษาคำถามสำหรับการทดสอบอย่างละเอียด

(3) การบ้านสำหรับการสอน:

ทำตามรายการที่กำหนดและรายงานเกี่ยวกับการสอนชั้นเรียนภายนอก

คำถามเพื่อทดสอบสำหรับ บทที่ 2

- (1) คุณลักษณะอะไรที่สำคัญที่สุดสำหรับมนุษย์?
- (2) ข้อผิดพลาดที่ร้ายแรงที่สุดที่เกิดขึ้นได้คืออะไร?
- (3) บทเรียนในพระคัมภีร์อย่างแรกเกี่ยวกับพระเจ้าคืออะไร?
- (4) บอกพระลักษณะของพระเจ้าที่ตรงกันกับแต่ละประโยคต่อไปนี้
 - เราไม่สามารถอธิบายได้ว่าพระเจ้ามีรูปลักษณ์อย่างไร
 - พระเจ้าดำรงอยู่เสมอ
 - พระเจ้าไม่ได้เป็นพลังที่ไม่มีตัวตน
 - ธรรมชาติของพระเจ้าจะเป็นเหมือนเดิมเสมอ
 - พระเจ้าสามารถทำอะไรก็ได้ที่พระองค์ประสงค์
 - พระเจ้ามองเห็นทุกสิ่ง
 - พระเจ้าส่งพระบุตรของพระองค์มาเพื่อเราจะได้รับพระเมตตา
 - พระเจ้ามีสามบุคคลในพระลักษณะที่เป็นธรรมชาติของพระองค์
 - พระเจ้าสมบูรณ์แบบทางศีลธรรม
 - การกระทำของพระเจ้ายุติธรรมเสมอ

บทที่ 3

ตรีเอกานุภาพ

จุดประสงค์บทเรียน

นักศึกษาจะอธิบายหัวข้อต่อไปนี้ได้

- (1) การที่จักรวาลเป็นภาพที่อธิบายถึงธรรมชาติของตรีเอกานุภาพ
- (2) การที่พระคัมภีร์เป็นรากฐานของหลักคำสอนเรื่องตรีเอกานุภาพ
- (3) เหตุผลที่หลักคำสอนเรื่องตรีเอกานุภาพเป็นรากฐานของข่าวประเสริฐ
- (4) โครงสร้างความสัมพันธ์ภายในตรีเอกานุภาพ
- (5) การที่ตรีเอกานุภาพเป็นแบบอย่างสำหรับความสัมพันธ์ของมนุษย์
- (6)

การที่ความเชื่อมั่นของเราในตรีเอกานุภาพกำหนดการนมัสการของเรา

- (7) คำประกาศหลักข้อเชื่อของคริสเตียนเกี่ยวกับตรีเอกานุภาพ

นักศึกษาจะหลีกเลี่ยงความผิดพลาดที่คนทั่วไปทำด้วยการพยายามอธิบายเกี่ยวกับตรีเอกานุภาพ

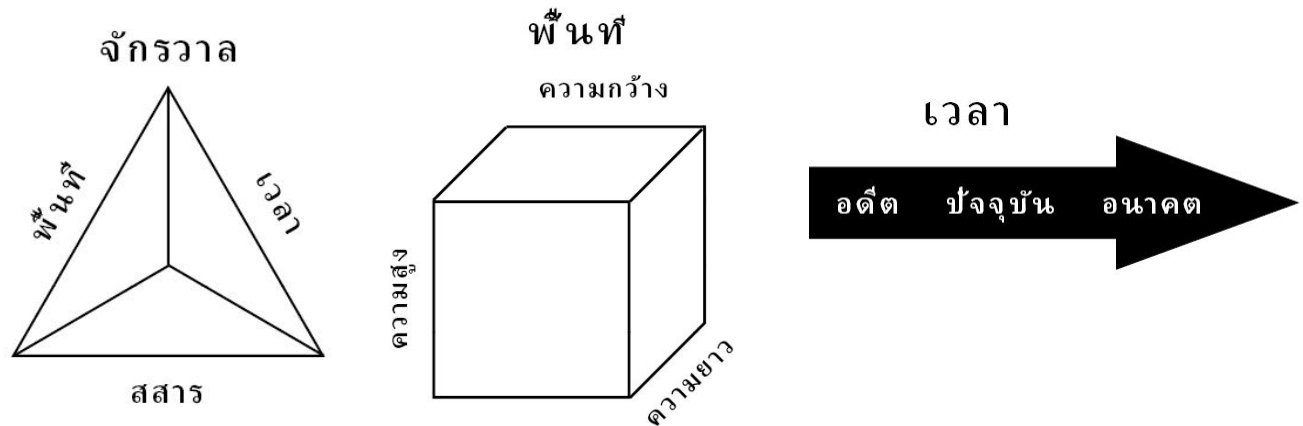
บทนำ

อ่านย่อหน้าบทที่ 14 ด้วยกัน

จากนั้นอภิปรายว่าพระคัมภีร์ตอนนี้พูดถึงพระเจ้าผู้เป็นตรีเอกานุภาพอย่างไร

ผู้คนจำนวนมากสับสนกับหลักคำสอนเกี่ยวกับตรีเอกานุภาพที่บอกว่าในมูมหนึ่งพระเจ้าเป็นสามที่เป็นหนึ่ง แต่ก็ใช้อีกมูมหนึ่งก็เป็นหนึ่งเดียว

แต่เมื่อเราพิจารณา**จักรวาล**นี้ เราเห็นอีกตัวอย่างหนึ่งของสามในหนึ่ง จักรวาลมีสามด้านคือ **พื้นที่** **ห้วงเวลา** และ**สสาร** ถ้าปราศจากทั้งสามด้านนี้แล้ว ก็จะไม่**มีจักรวาล**

แต่**ละด้าน**ของทั้งสามด้านนี้**ประกอบกัน**ขึ้นมาเป็น**สามด้าน**

พื้นที่ ประกอบไปด้วย**ความสูง** **ความกว้าง** และ**ความยาว** สามที่เป็น**หนึ่งเดียว** ถ้าปราศจาก**มิติใดมิติหนึ่ง**ไป ก็จะไม่**มีพื้นที่**

เวลา ประกอบไปด้วย**อดีต** **ปัจจุบัน** **อนาคต** สามที่เป็น**หนึ่งเดียวกัน** ถ้าปราศจาก**ด้านใดด้านหนึ่ง**ไป ก็จะไม่**มีเวลา**

สสาร ประกอบไปด้วย**พลังงานที่มีการเคลื่อนไหว** ที่ทำให้เกิด**ปรากฏการณ์ต่างๆ** สามที่เป็น**หนึ่งเดียว**

ถ้า**ไม่มีพลังงาน**ก็จะ**ไม่มีการเคลื่อนไหว**หรือ**ไม่มีปรากฏการณ์ต่างๆ**

ถ้า**ไม่มีการเคลื่อนไหว**ก็จะ**ไม่มีพลังงาน**หรือ**ปรากฏการณ์ต่างๆ**

ถ้า**ไม่มีปรากฏการณ์ต่างๆ** นั่นก็**เพราะไม่มีพลังงานและการเคลื่อนไหว**

ดูเหมือนว่า**จักรวาล**ถูก**ออกแบบ**มาให้**อยู่ในลักษณะ**ของ**สามที่เป็นหนึ่ง** เป็นไปได้ที่**พระเจ้าประสงค**ให้**จักรวาล**เป็น**ภาพอธิบายถึงธรรมชาติ**ของ**พระองค์เอง**

แล้วพระคัมภีร์สอนเรื่องตรีเอกานุภาพไว้อย่างไร?

พระคัมภีร์ยืนยันชัดเจนถึงการดำรงอยู่ของ *สามบุคคล* ที่แตกต่างกันซึ่งทั้งสามบุคคลเป็นพระเจ้า *องค์เดียว* แห่งจักรวาลนี้

เรื่องนี้ไม่ได้ขัดแย้งกันเพราะเราไม่ได้บอกว่าพระเจ้ายิ่งเป็นทั้งบุคคลเดียวและสามบุคคล

และเราก็ไม่ได้พูดด้วยว่าพระเจ้ายิ่งเป็นพระเจ้าองค์เดียวและสามองค์ เราพูดว่าพระเจ้ายิ่งเป็นหนึ่งเดียวในแก่นแท้และพระองค์เป็นสามในความเป็นบุคคล เหมือนกับจักรวาลเดียวที่ดำรงอยู่ในฐานะที่เป็นพื้นที่ เวลา และสสาร พระเจ้าองค์เดียวดำรงอยู่ในฐานะพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

หลักฐานในพระคัมภีร์เกี่ยวกับตรีเอกานุภาพ

หลักฐานที่ 1: มีพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น

“โอ คนอิสราเอล จงฟังเถิด พระยาห์เวห์

พระยาห์เวห์เท่านั้นทรงเป็นพระเจ้าของเรา” (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4)

“จงจำสิ่งที่ล่วงเลยมานานแล้ว เพราะเราเป็นพระเจ้า และไม่มีผู้อื่นอีก เราเป็นพระเจ้า และไม่มีใครเป็นเหมือนเรา” (อิสยาห์ 46:9)

หลักฐานที่ 2: พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ล้วนได้รับการระบุว่าพระเจ้าในพระคัมภีร์

“พระเจ้าพระบิดา” (กาลาเทีย 1:1)

“พระวาหะทรงเป็นพระเจ้า... พระวาหะทรงเกิดเป็นมนุษย์” (ยอห์น 1:1, 14)

“ทำไมซาตานจึงควบคุมใจของเจ้าให้โกหกต่อพระวิญญูญาณบริสุทธิ์...?
เจ้าไม่ได้โกหกมนุษย์แต่โกหกพระเจ้า” (กิจการ 5:3-4)

หลักฐานที่ 3 :

**ทั้งสามบุคคลนี้สัมพันธ์กันและเกี่ยวข้องกับโลกนี้ในฐานะบุคคล
ที่แตกต่างกัน**

เรารู้ได้อย่างไรว่ามีสามบุคคลและไม่ใช่มุบุคคลเดียวที่มีบทบาทแตกต่างกัน?

ในมาระโก 1:10-11 พระเยซูได้รับบัพติศมา

พระวิญญูญาณบริสุทธิ์ในลักษณะเหมือนนกเขา

และเสียงจากฟ้าสวรรค์พูดว่า “เจ้าเป็นบุตรที่รักของเรา เราพอใจเจ้ามาก”

เราเห็นได้จากที่นี้ว่าพระบิดา พระบุตร

และพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ไม่สามารถเป็นบุคคลเดียวกันได้

ทั้งสามบุคคลทำงานในบทบาทที่แตกต่างกันในเวลาเดียวกัน

ช่วงตอนท้ายของพระราชกิจของพระเยซู พระองค์ขอพระบิดาให้ส่ง

“*พระผู้ช่วยอีกองค์หนึ่ง*” คือพระวิญญูญาณบริสุทธิ์มาให้เรา (ยอห์น 15:26)

คุณเห็นบุคคลที่แตกต่างกันในคำขอนี้ไหม?

ถ้าคุณอ่านยอห์นบทที่ 14-17

คุณจะพบคำกล่าวอ้างอิงจำนวนมากถึงการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างพระบิดา พระบุตร และพระวิญญูญาณบริสุทธิ์

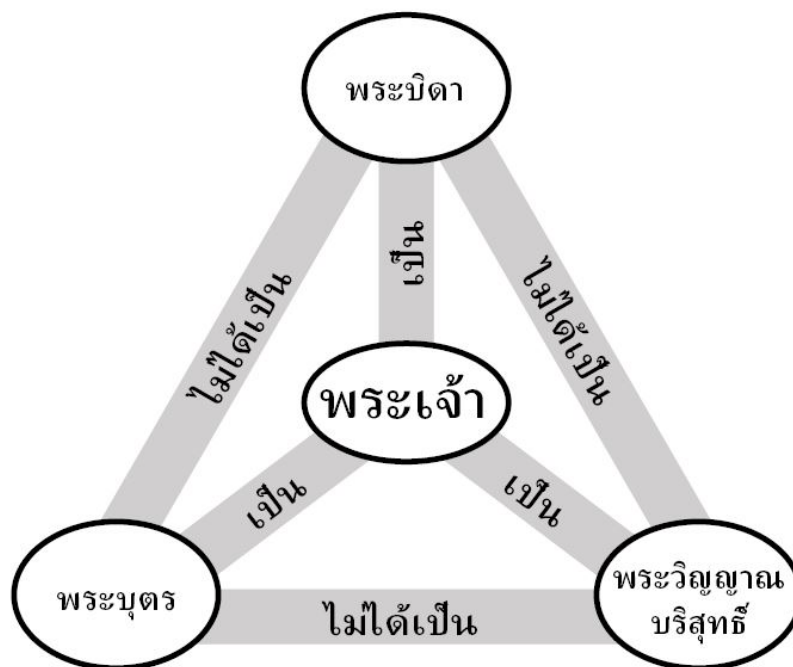
สรุป:

พระเจ้าเพียงพระองค์เดียวในพระคัมภีร์ได้สำแดงพระองค์เองในการดำรงอยู่เป็นสามบุคคลที่แตกต่างกันคือ พระบิดา พระบุตร

และพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้าเป็นหนึ่งเดียวในธรรมชาติ แต่เป็นสามในบุคคล

ถึงแม้คำว่าตรีเอกานุภาพไม่ได้ปรากฏในพระคัมภีร์ แต่หลักคำสอนเรื่องตรีเอกานุภาพนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของคำกล่าวในพระคัมภีร์อย่างชัดเจน คำว่า ตรีเอกานุภาพ เป็นคำศัพท์ที่เราใช้เพื่อสรุปทุกสิ่งที่พระคัมภีร์สอนเราในเรื่องหลักคำสอนนี้

หลักคำสอนตามพระคัมภีร์นี้ได้ถูกสอนโดยคริสตจักรนับจากช่วงเวลาของอัครทูตทั้งหลาย

ด้านล่างนี้คือแผนผังที่คริสตจักรได้ใช้มาหลายศตวรรษเพื่ออธิบายเกี่ยวกับตรีเอกานุภาพ

หลักคำสอนเรื่องตรีเอกานุภาพเป็นสิ่งสำคัญที่ขาดหายไปไม่ได้

► ทำไมการที่คนจะเชื่อหรือไม่เชื่อเรื่องตรีเอกานุภาพจึงสำคัญ?

หลักคำสอนเรื่องตรีเอกานุภาพเป็นคำสอนที่เป็นกุญแจสำคัญที่เป็นหัวใจของชาวประเสริฐ ยกตัวอย่างเช่น
บางคนที่ปฏิเสธตรีเอกานุภาพก็ปฏิเสธว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า
แต่ถ้าพระเยซูที่คุณเชื่อไม่ได้เป็นพระเจ้าแล้ว
คุณก็ไม่มีพระเยซูที่สามารถช่วยคุณให้รอดได้⁷⁶

ถ้าเราปฏิเสธพระบิดา พระบุตร
และพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่มีความแตกต่างกัน
เราก็ปฏิเสธพระเจ้าเกี่ยวกับพระลักษณะอันเป็นธรรมชาติและลักษณะที่สัมพันธ์กันของพระองค์ ยกตัวอย่างเช่น
พระเจ้าจะไม่เป็นพระเจ้าที่มีความรักตั้งแต่นิรันดรกาลได้ถ้าหากพระองค์ต้องรอจนกว่าพระองค์จะสร้างใครบางคนที่พระองค์รักได้ก่อน
แต่ถ้าหากพระเจ้านั้นมีมากกว่าหนึ่งบุคคล
บุคคลเหล่านี้สามารถรักกันได้ตั้งแต่ในนิรันดรกาล
การเชื่อในพระเจ้าผู้ที่สัมพันธ์กันนี้เป็นสิ่งสำคัญ
(ผู้ดำรงอยู่ด้วยความรักต่อพระองค์เอง)
เพราะสิ่งนี้มีผลกระทบต่วิธีที่เราสัมพันธ์กันเอง
และต่วิธีที่เราสัมพันธ์กับพระเจ้าด้วย

บางทีเรื่องที่ต้องจริงจังมากที่สุดคือการที่เราต้องนมัสการพระเจ้า
คนที่ปฏิเสธตรีเอกานุภาพมักจะปฏิเสธว่าพระเยซูและพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระเจ้า ดังนั้นพวกเขาจึงไม่นมัสการพระองค์

⁷⁶ “ต้นกำเนิดและต้นเหตุของการไถ่บาปเราคือความรักของพระเจ้าพระบิดา ผู้เต็มใจไถ่เราโดยพระโลหิตของพระบุตรของพระองค์ พระคุณของพระบุตรผู้รับค่าแพงสาปของเราไปไว้ที่พระองค์เอง และถ้ายอดพระพรกับความดีงามของพระองค์ให้แก่เรา และพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ที่มีสื่อสารความรักของพระบิดาและพระคุณของพระบุตรแก่หัวใจของเรา” - จอห์น เวสลีย์ “จดหมายถึงวิลเลียม ลอว์”

ความผิดที่ร้ายแรงมากที่สุดที่คนหนึ่งจะทำได้คือการนําสการใครบางคนที่ไม่ใช่พระเจ้า หรือล้มเหลวที่จะนําสการผู้ที่เป็นพระเจ้า

พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นบุคคลที่ดำรงอยู่โดยมีความสัมพันธ์ต่อกัน

พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์
มีความเป็นบุคคลและมีความสัมพันธ์ต่อกันเสมอ
ที่เราเรียกพระองค์ว่าเป็นบุคคลเพราะว่าพระองค์มีความสัมพันธ์ต่อกัน
ทั้งสามบุคคลมีความรักต่อกัน อุทิศตัวต่อกัน สนทนากัน
และมีชีวิตอยู่เพื่อกันและกัน
ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นถึง *ความเป็นบุคคล* ของพระองค์

โครงสร้างในตรีเอกานุภาพ

พระบิดา พระบุตร
และพระวิญญาณบริสุทธิ์ดำรงอยู่ในโครงสร้างแห่งความสัมพันธ์เสมอ
พระบิดาเป็นศีรษะ จากนั้นจึงเป็นพระบุตร และเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์
ทั้งสามบุคคลที่เป็นนิรันดรและเท่าเทียมกันนี้มีตำแหน่งแห่งสิทธิอำนาจที่
ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ที่มีต่อกัน
โครงสร้างแห่งสิทธิอำนาจนี้สะท้อนให้เห็นผ่านทาง **ครอบครัว** และใน **คริสตจักร** เหมือนกับสมาชิกในตรีเอกานุภาพ
สมาชิกทั้งหมดของครอบครัวหรือคริสตจักรมีคุณค่าเท่าเทียมกัน
แต่ทุกคนไม่ได้มีตำแหน่งแห่งสิทธิอำนาจที่เท่าเทียมกัน

ความสัมพันธ์ของพระบุตรต่อพระบิดา

พระบุตรเกี่ยวข้องกับพระบิดาอย่างไร?

พระเยซูตรัสว่าพระบิดายอมรับพระองค์ในฐานะพระบุตร

“ที่มีชีวิตในพระองค์เอง” เหมือน “กับที่พระบิดามีชีวิตในพระองค์เอง”⁷⁷

ตั้งแต่นิรันดรกาล พระบุตรเป็น “พระบุตรองค์เดียว” ของพระบิดา⁷⁸

พระบุตรดำรงอยู่นิรันดรด้วยพระองค์เองในฐานะพระเจ้า

และมีธรรมชาติเหมือนกันกับพระบิดา

แต่การดำรงอยู่ของพระองค์ก็ยังคงมาจากพระบิดา ตลอดนิรันดรกาล

พระบุตรเกี่ยวข้องกับพระบิดาในฐานะพระบุตร

และพระบิดาเกี่ยวข้องกับพระบุตรในฐานะพระบิดา

แม้ว่าจะไม่ได้เกิดขึ้นในฝ่ายกายภาพก็ตาม

เนื่องจากพระบุตรเกี่ยวข้องกับพระบิดาในฐานะพระบุตรตลอดนิรันดร

ดังนั้นพระองค์จึงอยู่ภายใต้พระบิดาตลอดนิรันดรด้วย

พระองค์อยู่ในบทบาทที่รองลงมา นี่คือเหตุผลที่พระเยซูตรัสว่า

“พระบิดาทรงยิ่งใหญ่กว่าเรา”⁷⁹

ถึงแม้ว่าพระเยซูมีตำแหน่งแห่งสิทธิต่ำกว่าพระบิดา

แต่พระองค์ทรงเท่าเทียมกันในธรรมชาติของพระองค์

พระองค์สมควรได้รับการนมัสการและสง่าราศีในระดับเดียวกันกับพระบิดา

พระเยซูตรัสว่าทุกคนควรถวายเกียรติแด่พระองค์

“เหมือนที่พวกเขาถวายเกียรติแด่พระบิดา”⁸⁰

ความสัมพันธ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ต่อพระบิดาและพระบุตร

ใน ยอห์น 15:26

พระเยซูตรัสว่าพระองค์จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้แก่เรา

⁷⁷ ยอห์น 5:26

⁷⁸ ยอห์น 3:16

⁷⁹ ยอห์น 14:28

⁸⁰ ยอห์น 5:23

“ซึ่งมาจากพระบิดา” ถึงแม้ว่าพระวิญญาณมาจากพระบิดา แต่พระองค์ทรงเท่าเทียมกันกับพระบิดาและพระบุตร และสมควรได้รับการถวายเกียรติอย่างเท่าเทียมกัน ขอให้ระลึกไว้เสมอว่าการมาจากและประทานให้กำลังเกิดขึ้นระหว่างสามบุคคลที่มีความสัมพันธ์ที่เป็นความรักต่อกันและกัน

การอยู่ภายใต้ที่ไม่ได้ต่ำกว่า

พระเยซูตรัสว่า “เรากับพระบิดาเป็นหนึ่งเดียวกัน”

ซึ่งเป็นการพูดถึงธรรมชาติที่แท้จริงของทั้งพระบิดาและพระองค์ แต่พระองค์ก็ยังตรัสด้วยว่าพระองค์เชื่อฟังพระบิดาเสมอ

สิทธิอำนาจและการยอมอยู่ภายใต้ในตรีเอกานุภาพไม่ได้หมายความว่าบุคคลใดบุคคลหนึ่งสำคัญกว่าบุคคลอื่นในตรีเอกานุภาพนั้น สิทธิอำนาจไม่ได้หมายความว่าในธรรมชาติของบุคคลหนึ่งใหญ่กว่าบุคคลอื่นในตรีเอกานุภาพ

เราเห็นภาพที่อธิบายถึงสิทธิอำนาจและความเท่าเทียมกันในชีวิตของมนุษย์ สมาชิกในครอบครัวมีความเท่าเทียมกันทางธรรมชาติในฐานะมนุษย์ และพวกเขามีคุณค่าเท่าเทียมกันเพราะเป็นพระฉายของพระเจ้า แต่สิทธิอำนาจเป็นสิ่งสำคัญสำหรับบทบาทหน้าที่ในครอบครัว เรื่องนี้สามารถเข้าใจได้กับตำแหน่งอื่นๆ ในการเป็นผู้นำของมนุษย์

การปกป้องความเป็นหนึ่งเดียวกันของพระเจ้า

ทั้งสามบุคคลในตรีเอกานุภาพไม่ได้ถูกนับว่าเป็นบุคคลที่แยกออกจากกัน

สภาพที่เป็นหนึ่งเดียวกันของพระองค์หมายความว่าพระองค์มีแก่นแท้อย่างเดียวกัน และทั้งสามบุคคลแทรกซึมด้วยกัน ดำรงอยู่ในกันและกัน

และมีพระลักษณะที่ร่วมกัน พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีการดำรงอยู่ร่วมกันอย่างที่มีมนุษย์ไม่สามารถทำได้

พวกเราที่เป็นมนุษย์ เราเป็นบุคคลและอยู่ในสภาพที่แยกจากกัน พระเจ้าเป็นสามบุคคล แต่อยู่ในสภาพที่เป็นหนึ่งเดียว เพื่อปกป้องหลักการจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับความเป็นหนึ่งเดียวกันของพระเจ้า เราต้องไม่พูดถึงแต่ละบุคคลในตรีเอกานุภาพโดยแยกออกจากกัน แต่พระองค์แตกต่างกัน เราต้องไม่พูดถึงพระองค์ในลักษณะที่เป็นกลุ่ม แต่พระองค์เป็นบุคคล

เราสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นบุคคลและความสัมพันธ์ของพระเจ้า

พระเจ้าสร้างเราตามพระฉายาของพระองค์ให้เป็นบุคคล คือมีความสามารถที่จะสัมพันธ์กันและสัมพันธ์กับพระเจ้า เรามีความนึกคิด มีเจตนา และอารมณ์ เพื่อจะมีความสัมพันธ์

ในการแยกจากกัน เราไม่สมบูรณ์

หลังจากพระเจ้าสร้างอาดัม พระองค์ตรัสว่า “การที่ชายผู้นี้จะอยู่แต่ลำพังนั้นไม่ดี”⁸¹ แล้วพระองค์จึงสร้างเอวา อาดัมไม่สมบูรณ์เมื่อไม่มีเอวา เพราะโดยปราศจากเอวาแล้ว เขาไม่มีมนุษย์อีกคนหนึ่งให้สัมพันธ์ด้วย แท้จริงแล้ว พระคัมภีร์ตอนหนึ่งแนะนำว่าอาดัม *ร่วมกัน* กับเอวาได้สะท้อนความเป็นพระฉายาของพระเจ้า

“พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของพระเจ้านั้น พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น

⁸¹ ปฐมกาล 2:18

และทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง”⁸²

ดูเหมือนมีบางสิ่งเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างอาดัมกับเอวาที่ทำให้พวกเขา
เขาร่วมกันสะท้อนถึงพระฉายของพระเจ้าได้มากกว่าอาดัมตามลำพัง

คิดว่าเรื่องนี้มีความหมายต่อเราอย่างไร

เราไม่สามารถทำหน้าที่ของบุคคลที่สมบูรณ์ได้จนกว่าเราจะมีความสัมพันธ์
กับผู้อื่น เหมือนกันกับทั้งสามบุคคลในตรีเอกานุภาพ

นี้ไม่ได้หมายความว่าเราจะต้องแต่งงาน (ในสวรรค์ไม่มีการแต่งงาน

แต่เราก็ยังคงเป็นบุคคล) แต่เราจำเป็นต้องมีการสามัคคีธรรมกับคนอื่นๆ

การสะท้อนถึงพระฉายของพระเจ้า

มีการเปรียบเทียบอันน่าอัศจรรย์ระหว่างธรรมชาติของพระเจ้ากับธรรมชาติ
ของคริสตจักร ภายในพระเจ้าและคริสตจักร

มีทั้งความเป็นหนึ่งเดียวกันและความแตกต่างกัน ใน 1 โครินธ์ บทที่ 12

บอกว่าพระกายของพระคริสต์เป็นกายเดี่ยวที่ประกอบไปด้วยหลายอวัยวะ
ที่ทำหน้าที่ร่วมกันตามพระประสงค์

คุณเห็นไหมว่าพระกายของพระคริสต์สะท้อนถึงพระฉายของพระเจ้าอย่างไร?

เปาโลคาดหวังให้สมาชิกคริสตจักรทุกคนเติบโตร่วมกันเป็นกายเดี่ยวในพระ
คริสต์ เปาโลอธิษฐานว่าพวกเขาจะ...

“แต่ให้เรายึดถือความจริงด้วยความรัก

เพื่อจะเจริญขึ้นในทุกด้านสู่พระองค์ผู้เป็นศีรษะคือพระคริสต์

เนื่องจากพระองค์นี่เอง

ร่างกายทั้งหมดจึงได้รับการเชื่อมและประสานเข้าด้วยกันโดยทุกๆ

⁸² ปฐมกาล 1:27

ข้อต่อที่ประทานมานั้น และเมื่อแต่ละส่วนทำงานตามหน้าที่แล้ว ก็ทำให้ร่างกายเจริญและเสริมสร้างตนเองขึ้นด้วยความรัก” (เอเฟซัส 4:15-16)

พวกเราทุกคนควรใช้ของประทานและความสามารถของเราเพื่อช่วยเหลือกันให้เติบโตในความเป็นหนึ่งเดียวของพระคริสต์ พระเจ้าปรารถนาให้เราสะท้อนถึงธรรมชาติด้านความสัมพันธ์ของพระองค์ด้วยการช่วยเหลือกันให้เติบโตในพระองค์ การเติบโตฝ่ายวิญญาณเกิดขึ้นในชุมชน ในความใกล้ชิด ในการสามัคคีธรรมที่อุทิศตัวต่อกันระหว่างผู้เชื่อ สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงธรรมชาติทางด้านสังคมของพระเจ้า

ถ้าหากสมาชิกในตรีเอกานุภาพมีชีวิตอยู่ในความรักที่ยอมสละตัวเองให้ แก่กันนิรันดร์ เราสมควรที่จะมีชีวิตในความสัมพันธ์ที่มีความรักต่อผู้อื่น เราถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้าให้เป็นมนุษย์ที่มีความสัมพันธ์และต้องการสังคม ดังนั้นเราจึงควรจดจ่อกับคนอื่นมากกว่าตัวเอง เราควรเน้นชุมชนมากกว่าส่วนบุคคล พระเจ้าจะอวยพรเราเมื่อเราพยายามสะท้อนให้เห็นถึงภาพของตรีเอกานุภาพในความสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่น

การนมัสการของผู้ที่เชื่อในตรีเอกานุภาพ

การนมัสการของผู้ที่เชื่อในตรีเอกานุภาพยอมรับว่าเรามาหาพระบิดาด้วยการช่วยเหลือของพระวิญญาณบนพื้นฐานการไถ่บาปของพระบุตร ในฐานะผู้ที่เชื่อในตรีเอกานุภาพนั้น เราอธิษฐานต่อพระบิดาในพระวิญญาณ ผ่านทางพระบุตร

เป้าหมายหลักของการนมัสการคือให้เราเข้าสู่ความสัมพันธ์ด้วยความรักที่สมาชิกของตรีเอกานุภาพมีให้กัน

คิดถึงความรักที่ดำรงอยู่ระหว่างพระบิดากับพระบุตร
คิดถึงสิ่งที่พระคริสต์ทำบนไม้กางเขนเพื่อเราจะมีประสบการณ์กับความรั
กนั้นได้ พระบิดาและพระบุตรมีความผูกพันร่วมกันอย่างอัศจรรย์
และเพราะการงานแห่งการไถ่ของพระบุตร
พระวิญญาณจึงสามารถช่วยเราให้มีส่วนร่วมในความสัมพันธ์แห่งรักที่เร
งกล้านี้ได้

ในฐานะผู้ที่เชื่อในตรีเอกานุภาพ เราไม่ได้อธิษฐานต่อพระบิดา
ในพระวิญญาณ ผ่านทางพระบุตรเท่านั้น แต่เราอธิษฐานต่อพระบิดา
ต่อพระบุตร และต่อพระวิญญาณด้วย
แต่ละบุคคลในตรีเอกานุภาพต้องได้รับการยกย่องและถวายเกียรติ
เพราะทั้งสามบุคคลเป็นพระเจ้าและต้องได้รับการถวายเกียรติอย่างเท่าเที
ยมกัน

การนมัสการของผู้ที่เชื่อในตรีเอกานุภาพจึงถวายเกียรติให้แต่ละบุคคลใ
นตรีเอกานุภาพอย่างเท่าเทียมกัน
ยอมรับบทบาทของแต่ละบุคคลในความรอดของเรา

“พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์และเป็นนิรันดร์

พระองค์ประทานพระคุณแก่เราที่เป็นผู้รับใช้ของพระองค์
โดยการสารภาพความเชื่อแท้จริง

เพื่อยอมรับพระเกียรติสิริขององค์ตรีเอกานุภาพนิรันดร์
และในฤทธิ์เดชของพระเจ้าผู้ทรงสง่าราศี

เพื่อนมัสการผู้เป็นหนึ่งเดียวกัน

ขอให้เรามั่นคงในความเชื่อนี้

เพื่อเราจะได้รับการปกป้องจากพวกศัตรูทั้งหลาย

โดยทางพระเยซูคริสต์ องค์พระเจ้าของเรา

ผู้มีชีวิตและครอบครองร่วมกันกับพระองค์และกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้าองค์เดียว บัดนี้และตลอดไป อาเมน”⁸³

บันทึกสำหรับผู้สอน:

เนื้อหาในหัวข้อถัดไปสามารถให้สมาชิกในชั้นเรียนอธิบายได้

ความผิดพลาดที่ต้องหลีกเลี่ยง: ทฤษฎีต่างๆ

เกี่ยวกับตรีเอกานุภาพ

เราไม่เข้าใจว่าทำไมเมล็ดพืชจึงเติบโตในดิน
หรือไม่เข้าใจว่าสมองทำงานอย่างไร
หรือไม่เข้าใจว่ามีพลังอะไรที่ทำให้ดวงดาวต่างๆ ลอยอยู่ในท้องฟ้า
นักวิทยาศาสตร์สังเกตสิ่งที่เกิดขึ้น
แต่พวกเขาไม่สามารถอธิบายว่าทำไมต้องเกิดขึ้นและเกิดขึ้นได้อย่างไร
การที่คนปฏิเสธเรื่องตรีเอกานุภาพเพราะเขาไม่สามารถอธิบายทั้งหมดไ
ด้จึงเป็นเรื่องที่ไร้เหตุผล
ทุกหลักคำสอนเกี่ยวกับพระเจ้าเป็นเรื่องที่เกินคำอธิบาย ยกตัวอย่างเช่น
ไม่มีใครอธิบายวิธีการที่พระเจ้าสามารถสถิตทุกหนแห่งและรู้ทุกสิ่งได้
ข้อมูลความจริงเกี่ยวกับตรีเอกานุภาพจึงไม่ใช่เรื่องที่ไม่สมเหตุสมผล
แต่เป็นเรื่องที่นอกเหนือประสบการณ์และเงื่อนไขของมนุษย์
ปลาตัวหนึ่งในทะเล แม้ว่ามันจะฉลาด
ก็ไม่มีวันสามารถเข้าใจสิ่งที่มนุษย์เป็น
แม้ว่าจะมีคนอธิบายให้มันฟังก็ตาม

⁸³ หนังสือคำอธิษฐานทั่วไป

ข้อมูลความจริงเรื่องตรีเอกานุภาพคือมีพระเจ้าองค์เดียวที่ดำรงอยู่เป็นสามบุคคลในธรรมชาติและเท่าเทียมกันในความเป็นพระเจ้า
ผู้คนได้พยายามอธิบายเรื่องนี้ แต่พวกเขา มักตกหล่นส่วนที่สำคัญ
ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของความผิดพลาดบางอย่าง
แต่ละความผิดพลาดมีชื่อเรียก แต่สิ่งเหล่านี้ถูกสอนภายใต้หัวข้อต่างๆ

โมดาลิสซึม คือแนวคิดที่ว่าพระเจ้าเป็นบุคคลเดี่ยวอย่างแท้จริง
แต่สวมหลายบทบาท ทฤษฎีนี้บอกว่า ในสวรรค์พระเจ้าคือพระบิดา
บนโลกพระเจ้าคือพระเยซู
และตอนนี้พระเจ้าตรัสกับเราในฐานะพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ใน ยอห์น
บทที่ 14-16 ตลอดทั้งสามบท

ถ้อยคำของพระเยซูอธิบายถึงปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อกันระหว่างพระองค์เอง
พระบิดา และพระวิญญาณบริสุทธิ์
คำอธิบายนี้จะไร้ความหมายถ้าหากไม่มีสามบุคคลที่แตกต่างกัน

ไตรเทวนิยม คือแนวคิดที่ว่าพระบิดา พระบุตร
และพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ในสภาพที่แยกจากกัน
ทฤษฎีนี้บอกว่าอาจมีความแตกต่างในธรรมชาติของพระเจ้าทั้งสามบุคคล
ยกตัวอย่างเช่น พระบิดาอาจเป็นผู้ที่พิพากษา
แต่พระบุตรต้องการสำแดงพระเมตตา
แนวคิดเช่นนี้ขัดแย้งกับหลักคำสอนตามพระคัมภีร์ที่บอกว่ามีพระเจ้าองค์
เดียวเท่านั้น

การอยู่ต่ำกว่า

คือแนวคิดที่ว่าบุคคลหนึ่งในตรีเอกานุภาพต่ำต่อยกกว่าอีกบุคคล คนที่เชื่อแนวคิดนี้ย่อมคิดถึงพระบิดาว่าเป็นพระเจ้า และคิดถึงพระบุตรกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฐานะที่ต่ำต่อยกกว่า คนนั้นอาจปฏิเสธความเป็นบุคคลของพระวิญญาณ และคิดถึงพระบุตรในฐานะคนพิเศษคนหนึ่ง¹ที่พระเจ้าใช้ ความผิดพลาดนี้เป็นสาเหตุให้ผู้คนไม่นมัสการพระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฐานะพระเจ้า และแนวคิดนี้สามารถนำไปสู่ข่าวประเสริฐเทียมเท็จได้

ชั้นเรียนควรอ่าน “คำประกาศหลักข้อเชื่อ” ด้วยกันอย่างน้อยสองรอบ

คำประกาศหลักข้อเชื่อ

พระเจ้าเป็นตรีเอกานุภาพ พระเจ้าองค์เดียวในสามบุคคลคือ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทั้งสามบุคคลมีบทบาทที่แตกต่างกัน แต่มีธรรมชาติที่เหมือนกันทุกประการ เท่าเทียมกันในพระลักษณะของความเป็นพระเจ้าและสมควรได้รับการนมัสการ

การบ้านสำหรับบทที่ 3

(1) ศึกษาพระคัมภีร์ตอนต่างๆ:

นักศึกษาแต่ละคนจะถูกมอบหมายให้ศึกษาพระคัมภีร์หนึ่งตอนจากรายการด้านล่างนี้

โดยให้นักศึกษาอ่านพระคัมภีร์ตอนนั้นและเขียนหนึ่งย่อหน้าเพื่ออธิบายว่าพระคัมภีร์ตอนนั้นพูดถึงหัวข้อที่เราเรียนกันในบทนี้อย่างไรบ้าง ขอให้ทำการบ้านนี้ก่อนถึงชั่วโมงเรียนครั้งถัดไป

- ฮีบรู 1:1-3, 8
- โคลโลสี 1:12-19
- เอเฟซัส 1:17-23
- ยอห์น 15:26
- ยอห์น 17:1-5

(2) ทดสอบ: ชั่วโมงเรียนถัดไปจะเริ่มต้นด้วยการทดสอบสำหรับบทที่ 2
ขอให้เตรียมตัวด้วยการศึกษาคำถามสำหรับการทดสอบอย่างละเอียด

(3) การบ้านสำหรับการสอน:

ทำตามรายการที่กำหนดและรายงานเกี่ยวกับการสอนชั้นเรียนภายนอก

คำถามเพื่อทดสอบสำหรับ บทที่ 3

(1)

จักรวาลให้ภาพอธิบายถึงพระลักษณะที่เป็นธรรมชาติของพระเจ้าอย่างไร?

(2)

หลักฐานจากพระคัมภีร์สามตอนที่เป็นรากฐานคำสอนเรื่องตรีเอกานุภาพมีอะไรบ้าง?

(3) โครงสร้างความสัมพันธ์ภายในตรีเอกานุภาพคืออะไร?

(4)

ความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่สมควรสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของตรีเอกานุภาพคืออะไร?

(5) การนมัสการในฐานะผู้ที่เชื่อในตรีเอกานุภาพหมายถึงอะไร?

(6) ความผิดพลาดของโมดาลิสซึมคืออะไร?

(7) ความผิดพลาดของไตรเทวนิยมคืออะไร?

(8) ความผิดพลาดของการอยู่ต่ำกว่าคืออะไร?

บทที่ 4

มนุษย์

จุดประสงค์บทเรียน

นักศึกษาจะอธิบายหัวข้อต่อไปนี้ได้

(1)

เรารู้ได้อย่างไรว่าพระนายของพระเจ้าในมนุษย์ไม่ได้มีลักษณะทางกายภาพ

(2) คุณลักษณะของพระนายของพระเจ้าในมนุษย์แปรปรวน

(3) มนุษย์ถูกออกแบบมาให้มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

(4) มนุษย์มีเสรีภาพในการเลือก

(5)

มนุษย์มีคุณค่ามากกว่าคุณค่าที่ได้จากการปฏิบัติของพวกเขาในชีวิตบนโลกนี้

(6) คำประกาศหลักข้อเชื่อของคริสเตียนเรื่องมนุษย์

นักศึกษาจะเข้าใจว่าเขาไม่สามารถเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ได้โดยปราศจากการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

บทนำ

อ่านสุดดี บทที่ 8 พร้อมกัน พระคัมภีร์ตอนนี้บอกเรื่องใดเกี่ยวกับมนุษย์?

► มนุษย์ทุกคนในโลกนี้มีสิ่งใดที่เหมือนกัน?

ขอให้คิดถึงสิ่งที่ทำให้เรามีเอกลักษณ์
การเป็นมนุษย์ที่แท้จริงหมายถึงอะไร?

จุดเริ่มต้นอยู่ที่ปฐมกาล 1:26 “แล้วพระเจ้าตรัสว่า

“ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาของเรา ตามอย่างของเรา”

มีบางสิ่งเกี่ยวกับธรรมชาติของเราที่เป็นเหมือนพระเจ้า เราไม่ใช่พระเจ้า
แต่มีบางสิ่งที่ทำให้เราแตกต่างจากสัตว์โลกที่เหลือทั้งหมดและทำให้เรามี
เอกลักษณ์เฉพาะตัว ในสดุดี 8:5 ผู้เขียนซึ้งชมยินดีที่เราได้ถูกสร้าง
“ให้ต่ำกว่าทูตสวรรค์เล็กน้อย” และได้ “สวมสง่าราศีและเกียรติ”

พระเจ้าให้ความรับผิดชอบพิเศษแก่มนุษย์ในการบริหารจัดการแผ่นดินโ
ลกและสิ่งทรงสร้างที่อาศัยอยู่ในนั้น⁸⁴

มนุษย์ต้องบริหารจัดการโลกนี้ด้วยความเอาใจใส่เพื่อจะหลีกเลี่ยงไม่ให้มี
การสูญเสียมสิ่งมีชีวิตสายพันธุ์ต่างๆ ต้องใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด
และรักษาโลกให้อยู่ในสภาพที่ดีเพื่อเตรียมไว้สำหรับชนรุ่นต่อไปในอนาคต

มุมมองที่สูงส่งเกี่ยวกับมนุษย์เช่นนี้ยอมทำให้เราเคารพตัวเองได้มากกว่า
หลักคำสอนเรื่องวิวัฒนาการ สำหรับการวิวัฒนาการแล้ว
ชีวิตมนุษย์ไม่ได้มีความหมายที่พิเศษ ไม่มีวัตถุประสงค์ ไม่มีนัยสำคัญ
ไม่มีอะไรพิเศษเกี่ยวกับความเป็นมนุษย์เลย

ตามตำนานโบราณบางตำนาน มนุษย์ถูกสร้างขึ้นโดยบังเอิญ
โดยไม่มีวัตถุประสงค์ และไม่ได้เป็นที่รักของผู้สร้างใดๆ
แต่พระคัมภีร์สอนว่าเราเป็นสิ่งทรงสร้างพิเศษที่ถูกสร้างขึ้นใน
“พระฉายาของพระเจ้า” หมายความว่าอะไร?

⁸⁴ อ่าน ปฐมกาล 1:26; สดุดี 8:5-6

►เรารู้ได้อย่างไรว่าพระฉายของพระเจ้าในมนุษย์นั้นไม่ได้หมายถึงลักษณะที่เหมือนในทางกายภาพ?

พระฉายของพระเจ้าในมนุษย์ไม่ได้หมายถึงลักษณะที่เหมือนในทางกายภาพ

(1) พระเจ้าเป็นวิญญาณ

โซโลมอนตระหนักว่าฟ้าสวรรค์ทั้งหมดและแผ่นดินโลกไม่สามารถรองรับพระองค์ไว้ได้⁸⁵

พระเจ้าสามารถเลือกปรากฏกายในแบบใดก็ได้ตามที่พระองค์ปรารถนา แต่ไม่มีสิ่งใดที่ปรากฏใดๆ ที่เหมือนพระเจ้า นั่นคือหนึ่งเหตุผลที่เราไม่ควรสร้างรูปเหมือนของพระเจ้าเพื่อนมัสการ

(2)

การสร้างรูปเหมือนของพระเจ้าที่มีลักษณะเหมือนมนุษย์เรียกว่ารูปเคารพ⁸⁶

(3) มนุษย์ถูกออกแบบมาให้มีร่างกายเพื่อมีชีวิตอยู่บนโลกนี้

มนุษย์มีขาเอาไว้เดิน มีมือเอาไว้ย้ายสิ่งต่างๆ

และมีสายตากับหูที่จะรับรู้เข้าใจ

พระเจ้าออกแบบเราสำหรับการดำรงชีวิตบนโลกนี้

แต่พระเจ้าประทับอยู่ในจักรวาลทั้งหมด

พระองค์สามารถสร้างและเคลื่อนย้ายสิ่งต่างๆ ได้โดยคำสั่งของพระองค์

พระองค์ไม่มีขีดจำกัดเหมือนกับเรา

การคิดว่าพระเจ้านี้มีร่างกายเหมือนมนุษย์ย่อมไม่มีเหตุผล

⁸⁵ 1 พงศ์กษัตริย์ 8:27

⁸⁶ อ่าน โรม 1:23

องค์ประกอบของพระฉายของพระเจ้าที่มอบให้แก่มนุษย์

มีคุณลักษณะอะไรบ้างของมนุษย์ที่สะท้อนให้เห็นถึงพระฉายของพระเจ้า?

บรรดานักศาสนศาสตร์ได้คิดกันมามากว่า
การที่มนุษย์อยู่ในพระฉายของพระเจ้าหมายความว่าอะไร
และส่วนใหญ่เห็นด้วยกันกับคุณลักษณะต่อไปนี้

สัญชาตญาณในการสร้างสรรค์

เรามีสัญชาตญาณในการสร้างสรรค์ที่มาจากพระฉายของพระเจ้าภายใน
เรา พระผู้สร้างของเราได้สร้างเราให้มีความสร้างสรรค์
บางครั้งสัตว์ต่างๆ ที่ได้รับการฝึกให้ทำสิ่งที่มนุษย์เรียกว่าศิลปะ
แต่มันเป็นศิลปะที่แตกต่างอย่างมากจากงานศิลปะที่สร้างสรรค์ที่แสดงออก
ถึงแนวคิดของมนุษย์ ภาพวาดสมัยโบราณถูกค้นพบในถ้ำต่างๆ
เราไม่รู้เกี่ยวกับคนที่วาดภาพเหล่านั้น
แต่ไม่มีใครสงสัยเลยว่าเป็นมนุษย์ที่วาดภาพไม่ใช่สัตว์

การสร้างสรรค์แสดงออกผ่านทางดนตรีด้วย
ดนตรีมีความสามารถอันอัศจรรย์ในการแสดงออกถึงความคิดและความรู้
สึก
ความสามารถในการสื่อสารแนวคิดผ่านทางดนตรีมาจากพระฉายของ
พระเจ้าที่อยู่ภายในเรา

ความสามารถในการคิด

ความสามารถในการคิดเป็นอีกความสามารถหนึ่งที่เป็น
“ลักษณะที่เหมือนกับพระเจ้า” สัตว์ต่างๆ มีสมอง แต่เราสามารถบอกได้ว่า
การทำงานของสมองของสัตว์นั้นจะไม่เกินกว่าระดับพื้นฐานของสัญชาต

ญาณ มีเพียงมนุษย์เท่านั้นที่สามารถวิเคราะห์ ประเมินผล และสะท้อนคิด แล้วถ่ายทอดมาเป็นการสื่อสารที่เป็นการโน้มน้าวใจได้

เราไม่เพียงแค่ว่าคิดได้ เรายังสามารถคิดเกี่ยวกับการคิดได้ด้วย

เราสามารถวิเคราะห์ผ่านกระบวนการต่างๆ

ไม่เพียงแค่ว่าคิดตามสิ่งที่เหตุเป็นผล

เรายังสามารถคิดในสิ่งที่เหตุเป็นผลได้ด้วย

ความสามารถในการสื่อสาร

มนุษย์มีความสามารถในการสื่อสารซึ่งแสดงให้เห็นโดยการใช้ภาษา คือการที่แนวความคิดต่างๆ

ถูกถ่ายทอดออกมาเป็นเสียงหรือสัญลักษณ์ที่ทำให้คนอื่นเข้าใจได้

สัตว์อย่างเช่นสุนัขและนกอาจ “สื่อสาร” ผ่านทางเสียง

แต่ไม่มีความซับซ้อนใดในภาษาของมนุษย์ที่จะมีในพวกสัตว์ สัตว์ต่างๆ

มีวิธีในการขู่สัตว์ตัวอื่น ปกป้องอาณาเขต หรือแบ่งอาหาร

แต่พวกมันไม่มีการพูดคุยสื่อสารกันถึงความหมายของชีวิต

ความสามารถในการสื่อสารขึ้นอยู่กับความสามารถในการคิดและหาเหตุ

ผล สัตว์ไม่สามารถพูดถ้อยคำ แต่แม้ว่าพวกมันจะพูดได้

พวกมันก็ไม่มีอะไรจะพูดเยอะ

ธรรมชาติทางสังคม

มนุษย์มีธรรมชาติทางสังคม เราถูกออกแบบมาให้มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น

อุทิศตัวต่อคนอื่น และพึ่งพาอาศัยผู้อื่น

เราเริ่มต้นชีวิตด้วยการพึ่งพาอาศัยผู้อื่นร้อยเปอร์เซ็นต์

และกว่าเด็กคนหนึ่งจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ต้องใช้เวลาหลายปี
นั่นเป็นเพราะความสัมพันธ์เป็นสิ่งสำคัญต่อพระเจ้า⁸⁷

พระเจ้าได้ออกแบบชีวิตมนุษย์มาเพื่อให้มนุษย์ทำงานร่วมกันและรักษา
ความสัมพันธ์เพื่อตอบสนองต่อความจำเป็นในชีวิตประจำวัน

แม้ว่าบางคนสามารถได้รับสิ่งต่างๆ

อย่างเช่นอาหารและที่พักอาศัยโดยไม่มีใครช่วยเหลือ

อย่างไรก็ตามเขาก็ยังต้องมีความจำเป็นที่สำคัญซึ่งจะได้รับโดยผ่านการ
สัมพันธ์กับคนอื่นเท่านั้น

ธรรมชาติทางสังคมของมนุษย์สะท้อนให้เห็นถึงธรรมชาติของพระเจ้า
พระเจ้าเป็นตรีเอกานุภาพ และมีความสัมพันธ์อันเป็นนิรันดร์

ความสัมพันธ์ของมนุษย์มีปัญหามากมาย เพราะปัญหาต่างๆ

นี้เองที่ทำให้บางคนคิดว่าพวกเขาจำเป็นต้องแยกตัวเองอยู่แบบเอกเทศ

พวกเขาต้องใช้ชีวิตโดยไม่ต้องพึ่งอาศัยใคร

การใช้ชีวิตอยู่คนเดียวไม่ใช่ทางออกและไม่ใช่วิถีที่พระเจ้าออกแบบมาใ

ให้เรา แต่พระองค์ให้หลักการสำหรับการใช้ชีวิตด้วยการมีความสัมพันธ์

และปัญหาต่างๆ เกิดขึ้นเมื่อเราไม่เป็นไปตามที่พระเจ้าออกแบบไว้

การรับรู้ทางศีลธรรม

เรามีธรรมชาติในการรับรู้ทางศีลธรรม

คือบางสิ่งที่บอกเราว่าการกระทำใดถูกหรือผิด⁸⁸

⁸⁷ มนุษย์ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า คือให้บริสุทธิเหมือนกับพระเจ้าผู้สร้างที่บริสุทธิ

พระเจ้าเป็นความรัก ดังนั้นมนุษย์จึงมีชีวิตอยู่ในความรัก ในพระเจ้า และพระเจ้าอยู่ในเขา
มนุษย์ใสสะอาดเหมือนที่พระเจ้าใสสะอาด ไม่มีแม้จุดหนึ่งของความบาป เขาไม่รู้จักความชั่วร้ายเลย
ปราศจากบาปทั้งภายในและภายนอก เขา “รักองค์พระเจ้า พระเจ้าของเขาด้วยสุดใจ สุดความคิด
สุดจิต และสุดกำลัง” - จอห์น เวสเลย์ คำเทศนาเรื่อง “เป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อ”

⁸⁸ อ่าน โรม 1:20, 2:15

และบอกเราว่าเมื่อใดควรทำตามความปรารถนาหรือเมื่อใดไม่ควรทำตาม
อาดัมกับเอวาถูกสร้างมาให้บริสุทธิ์และสามารถทำตามน้ำพระทัยของพระ
เจ้าได้อย่างสมบูรณ์

เนื่องจากมนุษย์ได้ล้มลงในความบาปและการรับรู้ทางศีลธรรมได้ถูกทำลาย
ไป ไม่ได้ถูกทำลายทั้งหมด
แต่ยังคงเหลือความสามารถภายในเราเพื่อจะเข้าใจเกี่ยวกับความคิดที่ถูก
กและผิดได้

เพราะเรามีการรับรู้ทางศีลธรรม เราจึงรับรู้ถึงหน้าที่ที่จะทำสิ่งถูกต้อง
และรู้สึกผิดถ้าหากเราทำบาป
เราไม่ได้เป็นเหมือนสัตว์ที่ทำตามสัญชาตญาณโดยปราศจากความรู้สึก
ผิด

เจตจำนงเสรี

เจตจำนงเสรี หรือความสามารถในการเลือกเป็นคุณลักษณะของมนุษย์
เมื่อเปรียบเทียบกับสัตว์
การเลือกของสัตว์อยู่ในระดับของการรับรู้ทางประสาทและสัญชาตญาณ
สัตว์ไม่มีการตัดสินใจอย่างรอบคอบที่คำนึงถึงจริยธรรมหรือผลที่ตามมา
จากการกระทำนั้น
มนุษย์มีความสามารถในการเลือกที่ส่งผลให้ชีวิตมีความหมายและเปลี่ยน
แปลง⁸⁹

► ทำไมเจตจำนงเสรีจึงเป็นส่วนสำคัญของมนุษย์?

⁸⁹ อ่าน โยชูวา 24:15

เพราะเราเป็นคนตัดสินใจเลือก เราจึงมีความรับผิดชอบต่อพระเจ้า
พระองค์จะตัดสินโทษคนบาปและประทอนบำเหน็จแก่คนชอบธรรม⁹⁰

เนื่องจากเราเกิดมาพร้อมกับธรรมชาติบาป
เราจึงไม่ได้ใช้เสรีภาพในการเลือกของเราในทางที่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า
ธรรมชาติของมนุษย์คือ “เป็นทาสของความบาป”⁹¹

ไม่สามารถทำสิ่งที่ถูกต้องได้
แต่โดยพระคุณของพระเจ้าที่มาถึงมนุษย์แต่ละคน
ทำให้เขามีความปรารถนาและมีความสามารถในการตอบสนองต่อข่าว
ประเสริฐได้
ด้วยเหตุนี้มนุษย์จึงสามารถตัดสินใจเลือกที่จะกลับใจใหม่และเชื่อในข่าว
ประเสริฐ⁹²

ความเป็นอมตะ

ความเป็นอมตะคือคุณสมบัติที่สำคัญของพระฉายของพระเจ้า
มีช่วงเวลาที่เราไม่ได้ดำรงอยู่มาก่อน
แต่ทุกคนจะดำรงอยู่ตลอดไปนับจากเวลาที่เขากำเนิดมา
เราไม่ได้เป็นมนุษย์ที่มีร่างกายเท่านั้น
แต่เรามีวิญญาณที่จะดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์
และร่างกายของเราก็จะเป็นขึ้นมาใหม่ในสภาพที่อยู่ได้นิรันดร์ด้วย⁹³
พระเจ้าสร้างพวกเราแต่ละคนเพื่อพระประสงค์นิรันดร์

⁹⁰ วิวรณ์ 20:12-13

⁹¹ อ่าน โรม 6:16-17; เอเฟซัส 2:1-3

⁹² อ่าน มาระโก 1:15

⁹³ อ่าน 1 โครินธ์ 15:16-22, 52-54

ความเป็นอมตะทำให้การเลือกของเรามีความหมายนิรันดร์
เพราะเราจะต้องอยู่ในสวรรค์หรือไม่ก็ในนรกชั่วนิรันดร์

ความสามารถในการรัก

ความสามารถในการรักเป็นส่วนหนึ่งของพระฉายของพระเจ้า
ในท่ามกลางพวกสัตว์

ความสัมพันธ์มีความจำกัดมากและถูกควบคุมโดยสัญญาตฤณ
มีคุณลักษณะอีกอย่างหนึ่งที่สำคัญต่อคุณลักษณะนี้

ความรักจะไม่มีจุดหมายมากนักถ้าหากเราไม่มีความสามารถในการสื
อสาร ความสามารถในการเลือก และการอุทิศตัวต่อคนที่เรารัก
และความสามารถในการตอบสนองด้วยความเข้าใจเมื่อเรารับความรักจาก
ผู้อื่น

ความรักของมนุษย์ถูกแสดงออกมาเป็นความชื่นชมยินดีในการมีความส
ัมพันธ์ในการสัญญาและรักษาสัญญา ในการยอมเสียสละ
ในการปรนนิบัติ และในการให้อภัย
ทั้งหมดนี้เป็นการแสดงออกของความรักของพระเจ้า

ความสามารถในการนมัสการ

คุณลักษณะที่สำคัญมากอย่างหนึ่งคือความสามารถในการนมัสการของเ
รา ขอให้คิดถึงเพลงสรรเสริญนมัสการที่คุณชอบมากที่สุด
เพลงที่เราร้องว่า “พระเจ้าของเราทรงยิ่งใหญ่” “พระเจ้ายิ่งใหญ่”
เป็นเพลงสรรเสริญนมัสการที่ไม่ล้าสมัย ผู้เขียนสดุดีร้องว่า “โอ
จิตใจของข้าพเจ้าเอ๋ย จงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า
ทั้งสิ้นที่อยู่ภายในข้าพเจ้า จงสรรเสริญพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์”⁹⁴
การแสดงออกเหล่านี้เป็นไปได้เพราะ “พระฉายของพระเจ้า”

⁹⁴ สดุดี 103:1

ที่อยู่ภายในเราตระหนักและตอบสนองต่อพระเจ้าที่สร้างเราจากพระฉาย
ของพระองค์เอง

วัตถุประสงค์ของพระฉายของพระเจ้าในมนุษย์

เป็นสิ่งดีที่เราจะเริ่มคิดถึงเหตุผลที่พระเจ้าสร้างเราตามพระฉายของพระอง
ค์ เพราะเหตุใดเราจึงแตกต่างจากสิ่งทรงสร้างที่เหลือทั้งหมด?

คำตอบคือเราถูกออกแบบมาให้พิเศษแตกต่างเพื่อจะมีความสัมพันธ์กับ
พระเจ้าและเพื่อนมัสการพระองค์

พระคัมภีร์บอกเราว่าสิ่งทรงสร้างทั้งหลายถวายสง่าราศีแด่พระเจ้า

เราเห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าในสิ่งต่างๆ ที่พระองค์ทรงสร้าง

แต่สิ่งทรงสร้างอื่นๆ ถวายเกียรติแด่พระเจ้าโดยปราศจากความเข้าใจ

สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถเข้าใจพระลักษณะของพระเจ้า

เพราะสิ่งเหล่านั้นไม่มีลักษณะทางธรรมชาติที่จะสัมพันธ์กับพระองค์ได้

เราสามารถชื่นชมการสร้างสรรคอย่างไม่สิ้นสุดของพระเจ้าได้เพราะเรา
เองก็มีการสร้างสรรคบางอย่าง

เราสามารถนมัสการในความบริสุทธิ์และความชอบธรรมของพระองค์ได้
เพราะเรามีการรับรู้ถึงสิ่งที่ถูกต้องและผิด

เราสามารถยำเกรงในความรักที่ไม่สิ้นสุดของพระองค์เพราะเรามีความสา
มารถในการรัก

ยิ่งเรารู้จักพระเจ้ามากเท่าไร ไม่ใช่การมีความรู้แต่มีความสัมพันธ์

เราจะยิ่งรักและนมัสการพระองค์มากขึ้นเท่านั้น

เราพบความยินดีและอิมใจในความสัมพันธ์กับพระเจ้า

เพราะพระองค์ออกแบบเรามาเพื่อความสัมพันธ์นี้

แนวคิดอื่นๆ ที่สำคัญ

(1) มนุษย์ทุกคนมีพระฉายของพระเจ้า

มีผู้คนที่มีความจำกัดทางด้านจิตใจที่ไม่สามารถให้เหตุผล
ไม่สามารถแสดงออกอย่างสร้างสรรค์
หรือไม่สามารถใช้เสรีภาพในการเลือกได้
พระฉายของพระเจ้าถูกสร้างขึ้นในพวกเขาแล้ว
แต่อาจไม่ได้ถูกทำให้สมบูรณ์ในชีวิตของพวกเขาบนโลกนี้

(2) ชีวิตของมนุษย์ทุกคนมีคุณค่าที่ไม่สิ้นสุดและเป็นนิรันดร์

บางครั้งเราให้คุณค่าคนหนึ่งจากการปฏิบัติของเขา อย่างเช่น
การใช้สติปัญญา การศึกษา พรสวรรค์ หรือพลังกำลังของเขา
แต่ทุกคนมีคุณค่าที่สำคัญยิ่งกว่านั้น เพราะเขาอยู่ในพระฉายของพระเจ้า
ด้วยเหตุนี้ทุกคนจึงสมควรได้รับความเคารพในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง
แม้ว่าเขาจะขาดสิ่งต่างๆ ในทางกายภาพที่ผู้คนให้คุณค่า
และแม้ว่าเขาจะเป็นคนชั่วร้ายก็ตาม
พระฉายของพระเจ้ายังเป็นเหตุผลที่ทำให้เด็กทุกคนมีคุณค่าต่อพระเจ้า
และการทำแท้งจึงเป็นความบาปที่ร้ายแรง

(3) พวกทูตสวรรค์ก็ถูกสร้างให้มีเอกลักษณ์ด้วยเช่นกัน

พวกเขามีสติปัญญาสูงส่ง มีความสามารถในการให้เหตุผล
มีความสามารถในการสื่อสาร และมีความสามารถในการนมัสการ
ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงมีบางด้านของพระฉายของพระเจ้า
และถูกเรียกว่าเป็น “บรรดาบุตรของพระเจ้า” ในพระคัมภีร์⁹⁵

⁹⁵ โยบ 1:6

เราต่ำกว่าทูตสวรรค์ในเรื่องฤทธิ์อำนาจ⁹⁶ แต่พวกเขา ก็ปรนนิบัติเรา⁹⁷
ในนิรันดร์กาล เราจะอยู่ในตำแหน่งที่สูงกว่าพวกทูตสวรรค์⁹⁸
และเราจะปกครองรวมกันกับพระคริสต์
นี่หมายความว่ามนุษย์ถูกสร้างในพระฉายของพระเจ้าสมบูรณ์กว่าพวกทูตสวรรค์

(4)

โลกนี้ไม่ได้อยู่ในสภาพดั้งเดิมของมันขอให้คิดถึงภาพวาดสวยงาม
ที่วาดโดยจิตรกรที่มีความสามารถ
แล้วลองคิดถึงว่าภาพวาดนั้นถูกโยนลงไปที่พื้น
และผู้คนเหยียบย่ำภาพนั้นด้วยรองเท้าเปื้อนโคลน
ถ้าคุณมองดูที่ภาพวาดนั้น
คุณจะยังคงเห็นความสามารถที่ยิ่งใหญ่ที่วาดภาพนั้นขึ้นมา
แต่มันไม่เหมือนกับที่จิตรกรได้ทำเสร็จไว้ในครั้งแรก
การทรงสร้างก็เป็นแบบนี้
มันไม่เป็นเหมือนอย่างที่พระเจ้าต้องการให้เป็น
แต่ก็ยังมองเห็นพระสิริของพระองค์ได้

(5) **ความบาปบิดเบือน “การเป็นเหมือนพระเจ้า” ในผู้คน**

งานศิลปะสามารถเปิดเผยให้เห็นถึงจิตใจที่ชั่วร้ายและสามารถเป็นเครื่องมือของซาตาน แม้ว่ามันเป็นของขวัญที่มาจากพระเจ้าก็ตาม
แต่เพราะการแทรกแซงของพระคุณ
ความบาปจึงไม่ได้ลบล้างพระฉายของพระเจ้าในเราอย่างสิ้นเชิง

⁹⁶ สดุดี 8:5

⁹⁷ ฮีบรู 1:14

⁹⁸ อาน 1 โครินธ์ 6:3

โดยพระคุณ พระฉายของพระเจ้าในเราจึงสามารถได้รับการสร้างใหม่
ได้รับการพัฒนา และแสดงให้เห็นถึงสง่าราศีของพระผู้สร้างของเรา ⁹⁹

(6) **พระฉายของพระเจ้าในเราเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุดสำหรับเรา**

พระฉายของพระเจ้าในเราทำให้เราตอบสนองต่อข่าวประเสริฐได้
การรับรู้ทางศีลธรรมของเราทำให้พระคุณปลุกจิตสำนึกของเราและทำให้
เราสำนึกบาป เสรีภาพในการเลือกที่ถูกรื้อฟื้นโดยพระคุณทำให้เรา
“เลือกในสิ่งที่สมควรเลือก” ได้

โดยผ่านทางสัญญาตญาณในการสร้างสรรค์ของเราทำให้เราสามารถถว
ายเกียรติและพระสิริแด่พระเจ้าได้ โดยการใช้เหตุผล

ทำให้เราสามารถเข้าใจบางสิ่งเกี่ยวกับพระเจ้าและวิถีของพระองค์
การค้นหาเพื่อจะเข้าใจพระเจ้าหันไปสู่การนมัสการได้เมื่อเราตระหนักถึง
ความน่าเกรงขามของพระผู้สร้างของเราผู้ได้

“สวมเราด้วยสง่าราศีและเกียรติ” โดยพระคุณของพระองค์

ความผิดพลาดที่ต้องหลีกเลี่ยง

บางครั้งผู้คนคิดว่าความสัมพันธ์กับพระเจ้ามีความหมายสำหรับชีวิตหลัง
จากความตายเท่านั้น พวกเขาคิดว่าถ้าคนหนึ่งมีชีวิตที่ดีบนโลกนี้
ก็ไม่ได้แตกต่างว่าจะเป็นคริสเตียนหรือไม่

แต่ถ้าเราเข้าใจถึงธรรมชาติของมนุษย์ที่ถูกออกแบบมาเพื่อให้มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าแล้ว

เราย่อมตระหนักว่าชีวิตของคนหนึ่งจะสูญเปล่าถ้าหากไม่รู้จักพระเจ้า

เราจำเป็นต้องมีพระวิญญาณของพระเจ้าอยู่ภายในเรา นำเรา

ทำให้ศักยภาพของเราสมบูรณ์

และให้มุมมองที่เป็นนิรันดร์เกี่ยวกับทุกสิ่งที่เราทำ

⁹⁹ อ่าน โครินธ์ 3:10; เอเฟซัส 4:22-24; 2 โครินธ์ 3:18

ชั้นเรียนควรอ่าน “คำประกาศหลักข้อเชื่อ” ด้วยกันอย่างน้อยสักรอบ

คำประกาศหลักข้อเชื่อ

มนุษย์ถูกสร้างขึ้นในพระฉายของพระเจ้าเพื่อวัตถุประสงค์ในการรักและนมัสการพระเจ้า

พระเจ้าออกแบบเรามาให้สามารถทำให้วัตถุประสงค์สำเร็จได้
โดยประทานความสามารถในการคิด ในการสื่อสาร และในการรัก
มนุษย์มีการรับรู้ทางศีลธรรม มีเจตนาส่วนบุคคล
และมีวิญญาณที่เป็นอมตะ

พระคุณของพระเจ้าประทานกำลังให้กับมนุษย์ในการเลือกอย่างมีเสรี
มนุษย์ทุกคนมีคุณค่าที่ไม่สิ้นสุดและเป็นนิรันดร์

การบ้านสำหรับบทที่ 4

(1) ศึกษาพระคัมภีร์ตอนต่างๆ:

นักศึกษาแต่ละคนจะถูกมอบหมายให้ศึกษาพระคัมภีร์หนึ่งตอนจากรายการด้านล่างนี้

โดยให้นักศึกษาอ่านพระคัมภีร์ตอนนั้นและเขียนหนึ่งย่อหน้าเพื่ออธิบายว่าพระคัมภีร์ตอนนั้นพูดถึงหัวข้อที่เราเรียนกันในบทนี้อย่างไรบ้าง ขอให้ทำการบ้านนี้ก่อนถึงชั่วโมงเรียนครั้งถัดไป

- ยากอบ 1:12-15
- โรม 6:12-23
- 1 เธสะโลนิกา 5:23
- โรม 8:22-26
- โยชูวา 24:14-18
- ปฐมกาล 3:1-6
- เอเฟซัส 2:1-9

(2) ทดสอบ: ชั่วโมงเรียนถัดไปจะเริ่มต้นด้วยการทดสอบสำหรับบทที่ 2 ขอให้เตรียมตัวด้วยการศึกษาคำถามสำหรับการทดสอบอย่างละเอียด

(3) การบ้านสำหรับการสอน:

ทำตามรายการที่กำหนดและรายงานเกี่ยวกับการสอนชั้นเรียนภายนอก

คำถามเพื่อทดสอบสำหรับ บทที่ 4

(1) มุมมองของคริสเตียนเกี่ยวกับมนุษย์แตกต่างจากคนอื่นอย่างไร?

(2)

เรารู้ได้อย่างไรว่าพระฉายของพระเจ้าในมนุษย์ไม่ได้มีลักษณะทางกายภาพ? จงให้เหตุผลสามข้อ

(3) เขียนองค์ประกอบเก้าอย่างของพระฉายของพระเจ้าในมนุษย์

(4) เราถูกสร้างขึ้นในพระฉายของพระเจ้าด้วยเหตุผลอันใด?

(5) ความสามารถอะไรที่มาจาก การรับรู้ทางศีลธรรม?

(6)

ทำไมเราจึงจำเป็นต้องมีพระคุณของพระเจ้าเพื่อให้เราสามารถใช้เสรีภาพในการเลือกของเราตามที่พระเจ้าพอพระทัย?

บทที่ 5

ความบาป

จุดประสงค์บทเรียน

นักศึกษาจะอธิบายหัวข้อต่อไปนี้ได้

(1) เหตุผลที่การเข้าใจเรื่องความบาปจึงสำคัญ

(2)

ความบาปเกิดขึ้นเพราะเสรีภาพในการเลือกและไม่ใช้สิ่งที่พระเจ้าสร้างขึ้นมา

(3) คำนิยามและคำอธิบายเกี่ยวกับการรับสืบทอดความเลวทราม

(4) แนวคิดตามหลักการพระคัมภีร์เกี่ยวกับความบาปโดยเจตนา

(5)

คำนิยามความผิดพลาดของมนุษย์และท่าทีที่ถูกต้องต่อกระบวนการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ของคริสเตียน

(6) คำนิยามความอ่อนแอของมนุษย์และความแตกต่างจากความบาป

(7) คำประกาศหลักข้อเชื่อของคริสเตียนเรื่องความบาป

นักศึกษาจะเข้าใจเกี่ยวกับการมาเชื่อพระเจ้ามากขึ้นเมื่อรู้คำนิยามที่ชัดเจนเกี่ยวกับความบาปโดยเจตนา

บทนำ

อ่านปฐมกาลบทที่ 3 ด้วยกัน

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกอะไรกับเราเกี่ยวกับความบาป?

เหตุผลที่เราจำเป็นต้องเข้าใจเรื่องความบาป

► ทำไมเราจำเป็นต้องเข้าใจเรื่องความบาป?

(1)

เราต้องเข้าใจเรื่องความบาปเพื่อเราจะเข้าใจถึงสภาพของโลกนี้ พระคัมภีร์บอกเราว่าความบาปเป็นต้นเหตุที่ทำให้มนุษย์ต้องทนทุกข์ ความตายเข้ามาในโลกนี้ได้ก็เพราะความบาป¹⁰⁰

เพราะคำแช่งสาปจากความบาปจึงทำให้เกิดความเจ็บป่วย การแก่ชรา และความเจ็บปวด ความบาปอย่างเช่น การโกหก การลักขโมย การฆ่าคน การล่วงประเวณี การทะเลาะวิวาท การเมาสุรา และการกดขี่ ทำให้โลกนี้เต็มไปด้วยการทนทุกข์ การกระทำบาปมาจากความบาปที่อยู่ในใจเช่น ความเกลียดชัง ราคะตัณหา ความโลภ ความหยิ่ง และความเห็นแก่ตัว

(2)

เราต้องเข้าใจเรื่องความบาปเพื่อจะเข้าใจลำดับความสำคัญของพระเจ้า โลกนี้พระเจ้าได้ตอบสนองต่อความบาปของมนุษย์ด้วยพระคุณและความรอด

นั่นคือเหตุผลที่ความบาปต้องได้รับคำนิยามอย่างถูกต้อง

(3)

เราต้องเข้าใจเรื่องความบาปเพื่อจะเข้าใจพระคุณและความรอด

(4) **เราต้องเข้าใจเรื่องความบาปเพื่อจะเข้าใจความบริสุทธิ์**

ความบาปตรงกันข้ามกับความบริสุทธิ์
ตรงกันข้ามกับการอุทิศตัวต่อพระเจ้า

¹⁰⁰ อ่าน โรม 5:12

การที่คนหนึ่งจะบริสุทธิ์และอุทิศตัวต่อพระเจ้าได้
เขาจะต้องแยกขาดจากความบาป

ความบาปดั้งเดิม

การทรงสร้างของพระเจ้านั้นสมบูรณ์แบบ
และทุกสิ่งที่พระองค์สร้างก็ปราศจากข้อผิดพลาด
เมื่อพระเจ้าเสร็จสิ้นการทรงสร้างของพระองค์
พระองค์มองเห็นว่าทุกสิ่งนั้นดี¹⁰¹

ด้วยเหตุนี้เราจึงรู้ว่าความบาปไม่ใช่ความผิดของพระเจ้า¹⁰²

อาดัมและเอวามีความสัมพันธ์กับพระเจ้า
พวกเขาปรารถนาทำให้พระเจ้าพอพระทัย
และมีความสามารถในการทำทุกสิ่งที่ถูกต้อง
ซาตานมาล่อลวงเอวาให้ทำสิ่งที่ผิด
โดยสิ่งนี้เราจึงรู้ว่าความบาปมีอยู่ในจักรวาลอยู่แล้ว
ซาตานได้ล้มลงในความบาปเรียบร้อยแล้ว
แต่ความบาปยังไม่เข้าถึงมนุษย์หรือส่วนต่างๆ
ของสิ่งทรงสร้างที่อยู่ใต้สิทธิอำนาจของมนุษย์นั้น

อาดัมและเอวามีเสรีภาพในการเลือก
ความบาปเกิดขึ้นเพราะพวกเขาสามารถเลือกเองได้อย่างแท้จริง
พวกเขาเลือกฝ่าฝืนกฎของพระเจ้า

¹⁰¹ ปฐมกาล 1:31

¹⁰²

“ความคิดจิตใจของมนุษย์ในสภาพนี้มีความมืดมิดและขัดสนความรู้เรื่องการช่วยให้รอดของพระเจ้า
ตามที่อัครทูตได้กล่าวไว้คือ ไม่สามารถยอมรับสิ่งต่างๆ ที่เป็นของพระวิญญาณของพระเจ้าได้” - เจมส์
อาร์มีเนียส “ข้อพิพาทสาธารณะยี่สิบห้าประการ ข้อพิพาทที่ 11”

และนั่นคือจุดเริ่มต้นความบาปของมนุษย์
ความบาปไม่ใช่สิ่งที่พระเจ้าสร้าง

การทำงานของความบาปอย่างแรกคือ
การทำให้มนุษย์แยกขาดจากพระเจ้า
นอกจากนี้ความบาปยังทำให้ธรรมชาติของมนุษย์เสื่อมโทรมลงไป¹⁰³
เด็กทุกคนที่เกิดมาภายหลังจึงมีธรรมชาติที่เสื่อมโทรมนี้และจะกระทำบา
ป¹⁰⁴

ความบาปนำคำแช่งสาปมาให้สิ่งทรงสร้างทั้งหมด¹⁰⁵
ชีวิตเปลี่ยนไปก็เพราะความบาป ความเจ็บปวด ความแก่ชรา
และความตายก็เริ่มต้นขึ้น¹⁰⁶ การทำงานและเอาชีวิตรอดกลับยากขึ้น
ความสัมพันธ์ของมนุษย์ด้วยกันก็เต็มไปด้วยความขัดแย้ง นับวันผ่านไป
มนุษย์ก็ทวีจำนวนมากขึ้นเกินกว่าที่อาดัมกับเอวาจะจินตนาการได้

การรับสืบทอดความเลวทราม

คุณจะอธิบายเกี่ยวกับธรรมชาติบาปที่ติดตัวมนุษย์มาตั้งแต่เกิดได้อย่างไร?

**การรับสืบทอดความเลวทรามคือความเสื่อมโทรมของธรรมชาติทาง
ศีลธรรมของมนุษย์ที่ทำให้มนุษย์มีแนวโน้มในการทำบาปตั้งแต่แรกเกิด**

¹⁰³ อ่าน สดุดี 51:5

¹⁰⁴ อ่าน โรม 5:12, 14, 18-19

¹⁰⁵ ปฐมกาล 3:16-19

¹⁰⁶ อ่าน 1 โครินธ์ 15:22

บางครั้งเรียกว่า “ความบาปดั้งเดิม”

มันคือธรรมชาติบาปที่เกิดมาพร้อมกับเราเนื่องจากความบาปของอาดัม

มนุษย์ทุกคนมีแนวโน้มต่อความชั่วช้านี้ตั้งแต่เกิด¹⁰⁷

ธรรมชาติของคนถูกบิดเบือนโดยแนวโน้มที่เป็นความบาปนับจากวันที่เขาเกิดมา คนๆ หนึ่งเริ่มทำบาปทันทีที่เขาเริ่มต้นเลือกได้

แนวโน้มที่เป็นความบาปไม่ใช่สิ่งที่เขาเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมเลย¹⁰⁸

ดาวิดพูดว่าเขาถูกหล่อหลอมในความอธรรมและถือกำเนิดในความบาป¹⁰⁹ เขาไม่ได้หมายความว่าแม่ของเขาได้ทำบางอย่างที่ผิด

เขาหมายความว่าเมื่อเด็กทารกถูกก่อร่างในครรภ์

ธรรมชาติของเด็กนั้นถูกทำให้เสื่อมโทรมโดยความบาปเรียบร้อยแล้ว

เนื่องจากธรรมชาติที่เสื่อมโทรมนี้

พระนายของพระเจ้าในมนุษย์จึงถูกทำลาย

ทุกคนเกิดมาพร้อมกับเจตนาที่มีตัวเองเป็นศูนย์กลางและยอมจำนนต่อความบาป¹¹⁰

¹⁰⁷ อ่าน สดุดี 58:3

¹⁰⁸ “มนุษย์โดยธรรมชาติเต็มไปด้วยความชั่วร้ายทั้งหมดไหม? สิ่งดีทุกอย่างสูญสิ้นไปจากเขาไหม? เขาล้มลงอย่างสิ้นเชิงหรือไม่? จิตใจของเขาถูกทำให้เสื่อมโทรมทั้งหมดไหม?

หรือย้อนกลับมาที่ประเด็นหลัก

ทุกความคิดและจินตนาการของเขามีแต่ความชั่วร้ายอย่างต่อเนื่องหรือไม่?

ยอมรับสิ่งนี้และคุณจะเป็นคริสเตียน ปฏิเสธสิ่งนี้และคุณก็จะเป็นคนไม่มีศาสนา” - จอห์น เวสเลย์

“หลักคำสอนเรื่องความบาปดั้งเดิม”

¹⁰⁹ อ่าน สดุดี 51:5

¹¹⁰ ฟิลิปปี 3:19

เจตนาของเราไม่มีเสรีภาพในการเลือกสิ่งที่ถูกต้องได้จนกว่าพระเจ้าจะประทานความปรารถนาและกำลังให้แก่เรา¹¹¹

การรับสืบทอดความเลวทรามกระตุ้นความบาปที่อยู่ภายในอย่างเช่น ความหยิ่ง การอิจฉา ความเกลียดชัง และการไม่ให้ภัย นอกจากนี้ยังกระตุ้นให้มีการกระทำบาปด้วย

โดยธรรมชาติแล้ว

มนุษย์มีท่าทีกบฏต่อสิทธิอำนาจของพระเจ้าและโกรธต่อกฎบัญญัติของพระองค์ คนบาปจะถูกพิพากษา ไม่เพียงแต่การกระทำบาปเท่านั้น แต่รวมถึงท่าทีกบฏของพวกเขาต่อพระเจ้าด้วย¹¹²

คนที่มีธรรมชาติบาปจะเอาตัวเองเป็นศูนย์กลางเสมอ เขาต้องการทำตามความตั้งใจของตัวเองมากกว่าไว้วางใจสิทธิอำนาจของพระเจ้าและคนอื่น ๆ

เขาต้องการทำให้ตัวเองพอใจมากกว่าทำให้พระเจ้าพอพระทัย เขาเชื่อมั่นในตัวเองและไม่ต้องการพึ่งพระเจ้า ความสำเร็จของเขาเองสำคัญกว่าถวายเกียรติพระเจ้า

ผู้คนไม่สามารถแยกแยะถูกผิดได้ เพราะความคิดจิตใจของพวกเขาถูกทำให้มืดมน โดยธรรมชาติ พวกเขาทำตามการนำของโลกที่กบฏนี้ซึ่งซาตานควบคุมอยู่ กับความปรารถนาบาปของพวกเขาเอง

¹¹¹ อ่าน โรม 6:16-17

¹¹² อ่าน ยูดา 15

นั่นเป็นการที่พวกเขาเอาตัวเองให้อยู่ใต้พระพิโรธของพระเจ้า¹¹³

พวกเขามีแนวโน้มตามธรรมชาติที่จะทำบาปตลอดเวลา¹¹⁴

การขยายผลของการรับสืบทอดความเลวทรามได้ถูกอธิบายไว้ในทางศาสนศาสตร์ว่าเป็นความเลวทรามอย่างสิ้นเชิง

โดยปราศจากพระคุณของพระเจ้า มนุษย์จะไม่สามารถทำสิ่งดีใดๆ ได้เลยหรือไม่แม้แต่มีความปรารถนาที่ดี

เขาจะไม่สามารถกลับใจหรือแสวงหาพระเจ้าได้¹¹⁵

เขาได้รับคำอธิบายถึงว่า “ตายในการละเมิดและความบาป”¹¹⁶

การรู้ว่าพระคุณของพระเจ้าตอบสนองต่อการรับสืบทอดความเลวทรามอย่างไรเป็นสิ่งสำคัญ อย่างแรก

ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้ามาพร้อมกับข่าวประเสริฐซึ่งประทานแก่คนที่สูญเสียความปรารถนาและความสามารถในการตอบสนองต่อข่าวประเสริฐ¹¹⁷

จากนั้น เมื่อคนนั้นได้รับความรอดแล้ว

เขาก็ได้รับการช่วยให้รอดพ้นจากการควบคุมของความบาป¹¹⁸

แต่อิทธิพลของการรับสืบทอดความเลวทรามยังคงมีในชีวิตของคริสเตียนใหม่

อิทธิพลของการรับสืบทอดความเลวทรามในคริสเตียนแสดงออกได้หลายทาง

¹¹³ อ่าน เอเฟซัส 2:2-3

¹¹⁴ ปฐมกาล 6:5

¹¹⁵ อ่าน ยอห์น 6:44

¹¹⁶ เอเฟซัส 2:1

¹¹⁷ อ่าน โรม 1:16

¹¹⁸ โรม 6:11-14

1. บางครั้งคริสเตียนใหม่จะต้องต่อสู้กับความตั้งใจของเขาเองในช่วงมีการทดลอง
2. คริสเตียนใหม่จะสัมผัสได้ถึงแรงจูงใจที่ผิดที่เขาต้องต่อต้าน
3. คริสเตียนใหม่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองและทำที่ที่ผิดที่เกิดขึ้นก่อนที่เขาจะรู้ตัว

คริสเตียนใหม่จะต้องได้รับการหนุนใจเพื่อเขาจะไม่ทิ้งความเชื่อ เขาอาจสงสัยว่าเขาได้รับความรอดหรือไม่เพราะเขายังคงต่อสู้กับแรงจูงใจที่ผิดอยู่

ศิษยาภิบาลต้องอดทนกับคริสเตียนใหม่ เขาต้องตระหนักว่าพวกเขาจะเป็นคริสเตียนที่ยังไม่มั่นคงในทุกสิ่งที่พวกเขาพูดและทำ พวกเขาอาจมองไม่เห็นปัญหาของพวกเขาทันที พวกเขาจำเป็นต้องได้รับการหนุนใจให้อิฐฐานเพื่อรับการชำระล้างจากการรับสืบทอดความเลวทราม แต่พวกเขาจำเป็นต้องมีเวลาที่จะเข้าใจได้

ความบาปโดยเจตนา

► ความบาปโดยเจตนาคืออะไร?

ความบาปโดยเจตนาคือการตั้งใจฝ่าฝืนพระประสงค์ของพระเจ้า¹¹⁹ คือเมื่อคนหนึ่งเลือกทำสิ่งที่เขารู้ว่าผิดหรือไม่ทำในสิ่งที่เขารู้ว่าถูกต้อง ธรรมชาติบาปนำทุกคนยกเว้นพระเยซูให้ทำบาป¹²⁰ ไม่มีใครที่เป็นคนชอบธรรมได้ตลอดทั้งชีวิตของเขา¹²¹

¹¹⁹ อ่าน 1 ยอห์น 3:4; ยากอบ 4:17

¹²⁰ อ่าน โรม 3:23

¹²¹ อ่าน 1 ยอห์น 1:10

ใน โรม 3:10-19

อธิบายถึงคนที่ทำตามธรรมชาติของตัวเองโดยปราศจากพระคุณที่ทำให้เปลี่ยนแปลง สิ่งที่เป็นเครื่องหมายของชีวิตแบบนี้คือ การกบฏ ความเกลียดชัง และการทำลายล้าง

มีคนที่ไม่เชื่อพระเจ้าบางคนที่คุณเหมือนไม่ได้เป็นคนชั่วร้าย พวกเขาไม่ได้ดูเหมือนไม่ได้ทำบาปอะไรที่เป็นการทำลายหรือทำอันตรายต่อผู้อื่น แต่คนเหล่านั้นเป็นคนบาปด้วยเช่นกัน เพราะพวกเขาเลือกที่จะใช้ชีวิตตามทางของตัวเองแทนที่จะเชื่อฟังพระเจ้า

พระคัมภีร์บอกว่าคนแบบนั้นเป็นเหมือนแกะที่หลงเงินไปตามทางของตัวเอง¹²² แทนแท้ของบาปคือการที่คนๆ

หนึ่งอ้างสิทธิในการเลือกทางของตนเอง

แต่ปฏิเสธสิทธิไม่ให้พระเจ้าพระผู้สร้างนำทางชีวิตของเขา

มันคือการกบฏต่อสิทธิอำนาจของพระเจ้า

นี่คือความบาปของอาดัมกับเอวา มนุษย์คู่แรก

เมื่อพวกเขาถูกล่อลวงให้เป็นพระเจ้าของตัวเอง ในการพิพากษาสุดท้าย คนบาปจะถูกพิพากษาสำหรับการกระทำบาปของพวกเขาและถูกลงโทษในบึงไฟนรก¹²³

คนบาปที่กลับใจใหม่และเชื่อข่าวประเสริฐจะเริ่มต้นมีชีวิตในชัยชนะเหนือความบาป ถ้าหากเขาถูกล่อลวงและทำบาป

¹²² อีสยาห์ 53:6

¹²³ วารณ 20:12-14

เขาสามารถกลับใจใหม่และได้รับการยกโทษ
แต่ชีวิตปกติของผู้เชื่อคือชีวิตที่มีชัยชนะเหนือความบาป¹²⁴

การละเมิดโดยไม่ตั้งใจ

บางครั้งคนๆ หนึ่งอาจฝ่าฝืนพระวาระของพระเจ้าโดยไม่ตั้งใจหรือไม่รู้
ใน เลวินตี 4:2-3 เราเห็นว่าคนๆ

หนึ่งจำเป็นต้องถวายเครื่องบูชาเมื่อเขารู้ตัวว่าได้ทำบางสิ่งที่ผิด
เนื่องจากการตายของพระคริสต์มาแทนที่การถวายเครื่องบูชาทั้งหมดใน
พันธสัญญาเดิมแล้ว

เราจึงรู้ว่าคริสเตียนได้รับการไถ่จากการละเมิดโดยไม่ตั้งใจแล้ว

สิ่งเหล่านี้อาจเรียกว่าเป็นความบาปเนื่องจากการล่วงละเมิดจากมาตรฐาน
อันเที่ยงตรงของพระเจ้า

แต่ไม่ใช่สิ่งที่พระคัมภีร์เรียกว่าเป็นความบาปดั้งเดิม

คนที่เรียกสิ่งเหล่านี้ว่าเป็นความบาป

อาจแยกความแตกต่างไม่ออกระหว่างความผิดของมนุษย์กับการเจตนา
ละเมิดกฎบัญญัติของพระเจ้า

เขาอาจมีความรู้สึกที่ผิดเกี่ยวกับความรับผิดชอบของมนุษย์ได้

พระเจ้าได้ลงโทษคนที่ละเมิดโดยเจตนา แต่ไม่ใช่คนที่ทำผิดพลาด

สิ่งเหล่านี้หลีกเลี่ยงไม่ได้ตราบไต่ที่ความเข้าใจของเรามีจำกัด

สิ่งเหล่านั้นไม่ได้ทำลายความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าเพราะมันไม่ได้ขัด
แย้งกับความรักที่เรามีต่อพระเจ้า

พระเจ้าตรัสว่าความรักที่สมบูรณ์ที่มีให้กับพระองค์นั้นก็เป็นการปฏิบัติอยู่

¹²⁴ อ่าน 1 ยอห์น 2:1-6, 3:3-10

างครบถ้วนตามที่พระองค์ประสงค์จากเราแล้ว¹²⁵

เราไม่ต้องรับผิดชอบในสิ่งที่เราไม่รู้¹²⁶

เมื่อเราดำเนินในความสว่าง (ตามความจริงที่เรารู้)

เราก็ได้รับการชำระจากความบาปทั้งหมด¹²⁷

เราไม่จำเป็นต้องกลัวว่าการละเมิดโดยไม่เจตนาจะทำลายความสัมพันธ์ที่เรามีกับพระเจ้า เพราะเราไว้วางใจในการลบบาปของพระคริส

ในเลวีนตีแสดงให้เห็นว่า

เมื่อเราตระหนักว่าเราได้ทำบางสิ่งที่ผิดโดยไม่ตั้งใจ

เราควรกลับใจใหม่ ขอการยกโทษจากพระเจ้า

และแก้ไขชีวิตให้ถูกต้องตามที่พระเจ้าต้องการ

เมื่อเราศึกษาพระวจนะของพระเจ้า ทำตามพระวิญญาณบริสุทธิ์

สามัคคีธรรมกับผู้เชื่อคนอื่นๆ และเติบโตเป็นผู้ใหญ่

เราสมควรเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เป็นการละเมิดต่อพระประสงค์ของพระเจ้าโดยไม่ตั้งใจเหล่านั้น

► ทำไมเราจึงควรต้องรู้และทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าให้ดีมากขึ้น?

มีเหตุผลบางอย่างที่เราควรต้องการเข้าใจถึงพระประสงค์ของพระเจ้ามากขึ้นและทำตามอย่างครบถ้วน

1. เราไม่ต้องการทำสิ่งใดที่พระเจ้าไม่พอพระทัย
2. มีผลเลวร้ายที่ตามมาจากการทำผิดแม้ว่าไม่ได้ตั้งใจทำก็ตาม
3. เราจำเป็นต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นคริสเตียน

¹²⁵ อ่าน มัทธิว 22:37-40; โรม 13:8-10

¹²⁶ อ่าน ยากอบ 4:17

¹²⁷ อ่าน 1 ยอห์น 1:7

4. ถ้าหากเราพยายามหลีกเลี่ยงพระประสงค์ของพระเจ้า เราก็ทำบาปโดยเจตนา

เมื่อเรามีความเข้าใจถึงพระประสงค์ของพระเจ้ามากขึ้น
บางครั้งที่เรารู้ว่าอะไรคือการกระทำที่ผิดในชีวิตของเรา
ถ้าหากเรารู้ว่าเรากำลังทำบางสิ่งที่ผิด แต่เลือกที่จะทำ
นั้นก็จะไม่ใช่ความผิดที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้อีกต่อไป
ถ้าเราปฏิเสธที่จะเปลี่ยนแปลง
การทำผิดนั้นก็จะกลายเป็นความบาปโดยเจตนา

ความอ่อนแอ

ความอ่อนแอเป็นความจำกัดหรือความไม่สมบูรณ์ทางร่างกายหรือจิตใจ
ทุกคนมีความอ่อนแอของมนุษย์
เนื่องจากการล่มลงในความบาปของอาดัม
และการเสื่อมถอยลงของมนุษย์โดยการทำบาปอย่างต่อเนื่อง
เราจึงอ่อนแอลงไปเรื่อยๆ จากที่พระเจ้าได้ออกแบบเราไว้
ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์

เรารู้ว่าความอ่อนแอไม่ใช่ความบาป เพราะพระเยซูเองก็มีความอ่อนแอ
แต่พระองค์ไม่มีบาป¹²⁸

พระเยซูแบกรับความจำกัดของมนุษย์ในการมาบังเกิดเป็นมนุษย์ของพระ
องค์ และถูกทดลองเหมือนกับเราทุกอย่าง
พระคัมภีร์บอกเราว่าพระองค์หิว เหนื่อย และเจ็บปวดทรมาน
ถึงแม้ว่าพระเยซูแบกรับความจำกัดของมนุษย์เอาไว้
แต่พระองค์ไม่เคยทำสิ่งใดที่พระบิดาไม่พอพระทัย

¹²⁸ อ่าน ฮีบรู 4:15

เพราะพระองค์ได้รับการนำโดยธรรมชาติของพระเจ้าและโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

อัครทูตเปาโลชื่นชมยินดีที่ความอ่อนแอของเขาเป็นโอกาสให้กับฤทธิ์เดชของพระเจ้าถูกสำแดง แต่เรารู้ว่าเขาไม่ได้พูดถึงความบาป เพราะเขาจะไม่ชื่นชมยินดีหากมีความบาปต่อเนื่องในชีวิตของเขา ¹²⁹

เราจะมีความอ่อนแอไปนานตราบเท่าที่เรายังอยู่ในร่างกายที่เสื่อมสลายนี้ ความเข้าใจที่จำกัดของเราทำให้มนุษย์ทำผิดพลาดอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ความอ่อนแอไม่ได้เป็นสาเหตุของความบาปโดยเจตนา

ถ้าหากเราเลือกทำบาป

เรามีความผิดและไม่สามารถโทษธรรมชาติในการเป็นมนุษย์ของเราได้ พระเจ้าไม่ได้ตัดสินเราในการเป็นมนุษย์ แต่ตัดสินที่เราตั้งใจต่อต้านพระองค์

ทำไมการแยกแยะความแตกต่างระหว่างความบาปโดยเจตนากับการละเมิดโดยไม่ตั้งใจจึงสำคัญ?

ความผิดพลาดที่ต้องหลีกเลี่ยง:

คำนิยามที่ไม่ชัดเจนของความบาปโดยเจตนา

บางคนทำบาปโดยเจตนา การรับสืบทอดความเลวทราม การละเมิดโดยไม่ตั้งใจ และความอ่อนแอ และเรียกเหมารวมทั้งหมดว่า “ความบาป” โดยไม่แยกแยะความแตกต่าง

¹²⁹ อ่าน 2 โครินธ์ 12:9-10

คนบาปกลับใจใหม่เมื่อเขาเสียใจมากพอสำหรับความบาปที่เขาทำจนเต็มใจเลิกสิ่งเหล่านั้น นั่นหมายความว่าเขากลับใจจากบาปโดยเจตนา เพราะนั่นคือสิ่งที่เปลี่ยนแปลงโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

ถ้าหากเราแยกแยะความแตกต่างระหว่างความบาปโดยเจตนา กับสิ่งอื่นๆ เราสามารถเข้าใจความหมายของการพูดว่าผู้เชื่อมีชัยชนะเหนือความบาป

ผู้คนที่ไม่แยกแยะความแตกต่างจะไม่เชื่อว่าชัยชนะเหนือความบาปนั้นเกิดขึ้นได้

คำอธิบายจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับความรอดจะเข้าใจได้ก็โดยการแยกแยะความแตกต่างระหว่างด้านต่างๆ ของสภาพของมนุษย์เหล่านี้ เพื่อจะเข้าใจความรอด

เราต้องให้คำนิยามเกี่ยวกับความบาปอย่างเหมาะสมด้วย

ชั้นเรียนควรอ่าน “คำประกาศหลักข้อเชื่อ” พร้อมกันอย่างน้อยสองรอบ

คำประกาศหลักข้อเชื่อ

ความบาปดั้งเดิมเกิดขึ้นจากเสรีภาพในการเลือกของมนุษย์คู่แรกที่เลือกไม่เชื่อฟังพระเจ้า

มนุษย์ทุกคนยกเว้นพระเยซูได้รับสืบทอดความเลวทรามของอาดัมและมีความผิดต่อการกระทำบาป ความผิดพลาดอาจละเมิดกฎบัญญัติของพระเจ้า แต่ไม่ได้ทำลายความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า

คนบาปทุกคนจะถูกลงโทษชั่วนิรันดร์ถ้าหากเขาไม่ได้รับการยกโทษจากพระเจ้าก่อนถึงการพิพากษาครั้งสุดท้าย

การบ้านสำหรับบทที่ 5

(1) ศึกษาพระคัมภีร์ตอนต่างๆ:

นักศึกษาแต่ละคนจะถูกมอบหมายให้ศึกษาพระคัมภีร์หนึ่งตอนจากรายการด้านล่างนี้

โดยให้นักศึกษาอ่านพระคัมภีร์ตอนนั้นและเขียนหนึ่งย่อหน้าเพื่ออธิบายว่าพระคัมภีร์ตอนนั้นพูดถึงหัวข้อที่เราเรียนกันในบทนี้อย่างไรบ้าง ขอให้ทำการบ้านนี้ก่อนถึงชั่วโมงเรียนครั้งถัดไป

- กาลาเทีย 5:16-21
- เอเฟซัส 5:1-8
- ทิโมธี 1:10-16
- ยากอบ 4:1-4
- 2 เปโตร 2:9-17
- โรม 1:21-32
- โรม 3:10-20

(2) ทดสอบ: ชั่วโมงเรียนถัดไปจะเริ่มต้นด้วยการทดสอบสำหรับบทที่ 5 ขอให้เตรียมตัวด้วยการศึกษาคำถามสำหรับการทดสอบอย่างละเอียด

(3) การบ้านสำหรับการสอน:

ทำตามรายการที่กำหนดและรายงานเกี่ยวกับการสอนชั้นเรียนภายนอก

คำถามเพื่อทดสอบสำหรับ บทที่ 5

(1)

เหตุผลสี่ประการที่เราจำเป็นต้องเข้าใจความหมายของความบาปคืออะไร?

(2) เรารู้ว่าความบาปไม่ได้เป็นความผิดของพระเจ้าได้อย่างไร?

(3) ให้คำนิยามของคำต่อไปนี้มาคำละหนึ่งประโยค:

การรับสืบทอดความเลวทราม ความบาปโดยเจตนา

การละเมิดโดยไม่ตั้งใจ และความอ่อนแอ

(4) ทำไมเราต้องเข้าใจและทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าให้ดีมากขึ้น?

(5) เรารู้ได้อย่างไรว่าความอ่อนแอไม่ใช่ความบาป?

บทที่ 6

วิญญาณต่างๆ

จุดประสงค์บทเรียน

นักศึกษาจะสามารถอธิบายหัวข้อต่อไปนี้ได้

- (1) รายละเอียดบางอย่างเกี่ยวกับลักษณะธรรมชาติของทูตสวรรค์
- (2) การมีส่วนร่วมของทูตสวรรค์ในชีวิตของผู้เชื่อ
- (3) การล่มลงของซาตานและวิญญาณชั่วอื่นๆ
- (4) ความขัดแย้งฝ่ายวิญญาณที่มีอยู่ในโลกของวิญญาณ
- (5) ชัยชนะที่ไม่สิ้นสุดของพระเจ้าและของผู้เชื่อเหนืออำนาจชั่วร้าย
- (6) คำประกาศหลักข้อเชื่อคริสเตียนเกี่ยวกับวิญญาณต่างๆ

นักศึกษาจะหลีกเลี่ยงความสนใจที่ผิดเกี่ยวกับโลกของวิญญาณ

ทูตสวรรค์มีลักษณะอย่างไร

อ่าน มัทธิว 4:1-11 พร้อมกัน

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกอะไรเกี่ยวกับวิญญาณชั่วต่างๆ?

เมื่อผู้คนพูดเกี่ยวกับทูตสวรรค์ คำถามแรกคือ

“ทูตสวรรค์มีลักษณะอย่างไร?”

จิตรกรจำนวนมากพยายามอธิบายถึงทูตสวรรค์

► ทูตสวรรค์มีลักษณะอย่างไร?

ทูตสวรรค์มีปีกใหม่? เสราฟิมที่อิสยาห์เห็นมีปีกหกปีก¹³⁰

ภาพของเครูบิมที่พระเจ้าบอกโมเสสให้ใส่ไว้บนหีบพันธสัญญาที่มีปีก¹³¹

เครูบิมที่เอเสเคียลเห็นมีปีกสี่ปีก¹³²

เราไม่รู้ว่าทูตสวรรค์ทั่ว ๆ ไปมีปีกใหม่

พวกเขาไม่จำเป็นต้องมีปีกเพื่อใช้สำหรับเดินทาง

เพราะพวกเขาเป็นวิญญาณและสามารถเดินทางด้วยอัตราความเร็วมาก

กว่าใช้ปีกบิน ในฐานะวิญญาณ พวกเขาไม่มีร่างกาย

ดังนั้นสำหรับทูตสวรรค์แล้ว ปีกจึงไม่จำเป็น

จากงานศิลปะต่างๆ ที่เราเห็น

พระคัมภีร์อธิบายถึงทูตสวรรค์ในทางที่ตรงกันข้ามกัน

พระคัมภีร์ไม่เคยบอกว่าทูตสวรรค์เป็นผู้หญิงหรือเด็ก

พวกเขาปรากฏกายในลักษณะของผู้ชาย

แต่พวกเขาไม่มีเพศเหมือนมนุษย์

พวกเขาไม่มีการแต่งงานหรือความสัมพันธ์แบบครอบครัว¹³³

แต่ละตนถูกสร้างมาให้เป็นเอกเทศ

ปกติแล้วทูตสวรรค์เป็นบุคคลที่เรามองไม่เห็น

แต่พวกเขาสามารถปรากฏกายได้หากมีเป้าหมาย

บางครั้งเมื่อทูตสวรรค์ปรากฏกาย

ผู้คนมักจะคิดว่าเขาเป็นผู้ชายธรรมดาคนหนึ่ง¹³⁴

บางครั้งทูตสวรรค์ปรากฏกายด้วยแสงสว่างสุกใสซึ่งทำให้ผู้คนต้องก้มลง

¹³⁰ อิสยาห์ 6:2

¹³¹ อพยพ 25:20

¹³² เอเสเคียล 1:6, 10:15

¹³³ อาน มัทธิว 22:30

¹³⁴ ปฐมกาล 19:1-2

ซบหน้ากับพื้นดินด้วยความกลัว¹³⁵

เมื่อทูตสวรรค์ปรากฏกายแก่ใครบางคน เขามักจะเริ่มต้นด้วยคำว่า
“อย่างกลัวเลย”¹³⁶

ทูตสวรรค์เป็นวิญญาณ¹³⁷

แต่สิ่งนี้ไม่ควรทำให้เราคิดถึงว่าพวกเขาจริงน้อยลง
พระคัมภีร์อธิบายว่าวิญญาณต่างๆ มีฤทธิ์อำนาจมากกว่าสิ่งใดๆ
ทางฝ่ายกายภาพ¹³⁸

ทูตสวรรค์ถูกเรียกว่าเป็นบรรดาบุตรของพระเจ้า¹³⁹

และมีบางสิ่งที่เป็นพระลักษณะของพระเจ้า แต่ไม่เหมือนมนุษย์
ทูตสวรรค์เหนือกว่ามนุษย์ในด้านฤทธิ์อำนาจและสติปัญญา
แต่ในวันหนึ่งมนุษย์จะอยู่เหนือทูตสวรรค์¹⁴⁰

การทรงสร้างทูตสวรรค์ไม่ได้ถูกกล่าวถึงในพระธรรมปฐมกาล
พวกเขาถูกสร้างก่อนโลกจะเกิดขึ้น
และพวกเขาเฉลิมฉลองเมื่อได้เห็นพระเจ้ากำลังสร้างโลก¹⁴¹

¹³⁵ มัทธิว 28:2-4

¹³⁶ อ่าน ลูคา 1:13, 1:30, 2:10

¹³⁷ ฮีบรู 1:14 พวกผีทั้งหลายถูกเรียกว่าเป็นวิญญาณต่างๆ ในมัทธิว 8:16, 12:45; กิจการ 19:12;
และในที่อื่นๆ

¹³⁸ อ่าน อีสยาห์ 31:3

¹³⁹ โยบ 1:6

¹⁴⁰ อ่าน 1 โครินธ์ 6:3

¹⁴¹ โยบ 38:4-7

ทูตสวรรค์เป็นอมตะ¹⁴²

ความจริงที่ว่าพวกเขาถูกสร้างก่อนโลกจะเกิดขึ้นหมายความว่าทูตสวรรค์ทั้งหมดมีชีวิตรออยู่มาแล้วหลายพันปีและคอยสังเกตการณ์ประวัติศาสตร์ของมนุษย์

ทูตสวรรค์มีบุคลิกภาพ พวกเขาสามารถพูดและสนทนาได้¹⁴³

พวกเขานมัสการพระเจ้า

หมายความว่าพวกเขาสามารถเข้าใจบางสิ่งเกี่ยวกับธรรมชาติของพระองค์และสามารถตอบสนองต่อธรรมชาตินั้นด้วยความยำเกรง¹⁴⁴

พวกเขาชื่นชมยินดีเมื่อคนบาปคนหนึ่งกลับใจใหม่

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพวกเขามีอารมณ์ความรู้สึก¹⁴⁵

พวกเขาสนใจอย่างมากที่จะเข้าใจแผนการแห่งความรอด

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพวกเขามีความสามารถทางด้านสติปัญญา¹⁴⁶

พวกเขาเฉลิมฉลองในการประกาศถึงการบังเกิดของพระเยซู¹⁴⁷

ทูตสวรรค์ไม่ได้เหมือนกันทุกคน

เพราะมีบางตนถูกเรียกว่าเครูบีมและบางตัวถูกเรียกว่าเสราฟิม

ยังมีทูตสวรรค์อีกหลายระดับ

เพราะพระคัมภีร์เรียกว่าเป็นทั้งทูตสวรรค์และเทวทูตที่ตนหนึ่งถูกกล่าวถึงว่าเป็น “มารและพวกทูตสวรรค์ของมัน”

¹⁴² ลูกา 20:36

¹⁴³ ลูกา 1:18-20

¹⁴⁴ ฮีบรู 1:6

¹⁴⁵ อ่าน ลูกา 15:10

¹⁴⁶ อ่าน 1 เปโตร 1:12

¹⁴⁷ ลูกา 2:13-14

มีโครงสร้างสิทธิอำนาจในท่ามกลางพวกเขา ที่ถูกกล่าวถึงว่าเป็นบัลลังก์
เทพผู้ครอง และภูติผีที่มีอำนาจ¹⁴⁸

ในประเพณีของยิวและคริสเตียนมีเขียนเอาไว้มากมายเกี่ยวกับทูตสวรรค์
มากยิ่งขึ้นกว่าที่เราได้จากพระคัมภีร์

ในพระคัมภีร์ไม่ได้เปิดเผยมากนักเกี่ยวกับทูตสวรรค์ที่แตกต่างกัน
คำว่าเทวทูตถูกใช้สองครั้งในพระคัมภีร์ มีคาเอลถูกเรียกว่าเป็นเทวทูต
และจะมีเสียงของเทวทูตเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา¹⁴⁹

คำว่าเทวทูตมีความหมายตามตัวอักษรคือ “หัวหน้าทูตสวรรค์”
เราไม่รู้ว่ามียิวหรือทูตสวรรค์จำนวนเท่าไรที่ดำรงอยู่

เสราฟิมถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์เฉพาะในอิสยาห์บทที่ 6

พวกเขามีปีกหกปีก อย่างอื่นนอกเหนือจากมีปีกคือ

พวกเขาอาจมีลักษณะคล้ายมนุษย์ เพราะพวกเขามีมือ เท้า และใบหน้า

เครูบิมและดาบไฟอยู่ที่สวนเอเดนหลังจากอาดัมกับเอวาถูกขับไล่ออกจาก
สวน¹⁵⁰ นี่คือการป้องกันไม่ให้พวกเขาเข้ามาในสวนได้อีก

คำอธิบายของเอเสเคียลเกี่ยวกับเครูบิมที่เขาได้เห็นนั้นแตกต่างจากสิ่ง
ทรงสร้างอื่นๆ ที่เรารู้จัก พวกเขามีปีกสี่ปีก มีสีหน้าที่ไม่เหมือนกัน

มีมือเจ็ดมือ และลูกโขนเหมือนไฟ สว่างเหมือนฟ้าแลบ

พุ่งไปมาเหมือนสายฟ้า¹⁵¹

¹⁴⁸ อ่าน โคโลสี 1:16; เอเฟซัส 6:12

¹⁴⁹ ยูดา 9; 1 เธสะโลนิกา 4:16

¹⁵⁰ ปฐมกาล 3:24

¹⁵¹ เอเสเคียล 1:5-14, 10:15

รูปเหมือนของเศรุบีมอยู่บนสวนปลายของหีบพันธสัญญา
โดยมีพระที่นั่งแห่งพระกรุณาอยู่ตรงกลาง
มีอย่างน้อยแปดครั้งในพระคัมภีร์ที่พระเจ้าถูกเรียกว่าเป็นผู้หนึ่งที่อยู่ระหว
างเศรุบีม¹⁵²

นี่เป็นการระบุถึงพระองค์ในฐานะพระเจ้าแห่งอิสราเอลที่ได้รับการนมัสกา
รในพระวิหาร
และยังแสดงให้เห็นว่าพระองค์ไม่สามารถเข้าถึงได้ยกเว้นด้วยวิธีการที่พร
ะองค์กำหนดเท่านั้น

ฤทธิ์อำนาจและพระบารมีของพระเจ้าปรากฏให้เห็นในลักษณะของบรรด
าผู้รับใช้ของพระองค์
เศรุบีมเป็นสิ่งทรงสร้างที่เมื่อคนหนึ่งมองเห็นแล้วอาจคิดว่าเขากำลังมองเ
เห็นพระเจ้า และมักจะนมัสการเศรุบีม
แต่เศรุบีมเป็นเพียงผู้รับใช้ของพระเจ้าเท่านั้น

ความจริงที่ว่ามีทูตสวรรค์มากมายมาพร้อมกับพระเจ้านั้นแสดงให้เห็นถึง
พระบารมีของพระองค์
อัครทูตยอห์นเห็นทูตสวรรค์จำนวนมากอยู่ล้อมรอบพระบัลลังก์ของพระ
เจ้าซึ่งเขาระบุว่ามีมากเป็น “แสนๆ ล้านๆ”¹⁵³

ฤทธิ์อำนาจของทูตสวรรค์ไม่มีขีดจำกัด
เพราะเราอ่านพบว่ามีทูตสวรรค์ตนหนึ่งที่น่าคำตอบมาให้ดาเนียลเข้าเพร
าะติดในการสู้รบ¹⁵⁴
แต่พระเจ้าสามารถให้อำนาจแก่พวกเขาได้มากตามความจำเป็นสำหรับ

¹⁵² สดุดี 99:1; อีสยาห์ 37:16; 1 พงศกษัตริย์ 19:15

¹⁵³ วิวรณ์ 5:11

¹⁵⁴ อ่าน ดาเนียล 10:12-13

การปฏิบัติหน้าที่ที่พระเจ้ามอบให้แก่พวกเขา
อย่างเช่นในครั้งที่ทูตสวรรค์คนหนึ่งฆ่าพวกทหาร 185,000 คน¹⁵⁵

เห็นได้ชัดว่าทูตสวรรค์ได้รับมอบหมายความรับผิดชอบ
พระคัมภีร์บอกว่าพวกเขาถูกส่งให้ไปรับใช้บรรดาคนที่ได้รับความรอด¹⁵⁶
ทูตสวรรค์ล้อมรอบและปกป้องผู้คนที่รับใช้พระเจ้า¹⁵⁷

เราสามารถคิดได้เสมอว่าทูตสวรรค์มากมายอยู่กับเราตลอดเวลา
พระเยซูตรัสว่าเด็กเล็กๆ
มีทูตสวรรค์ที่ได้ถูกมอบหมายให้คอยรับใช้พวกเขา¹⁵⁸

เทวทูตมิคาเอลถูกเรียกว่าเป็นเจ้าพิทักษ์เหนือชนชาติอิสราเอล¹⁵⁹

พระคัมภีร์ไม่เคยบอกให้เราอธิษฐานต่อทูตสวรรค์
และไม่เคยบอกว่าเราต้องพยายามสื่อสารกับทูตสวรรค์
พวกเขาไม่ได้เป็นคนกลางระหว่างเรากับพระเจ้า
มีคำเตือนเกี่ยวกับคนที่นมัสการทูตสวรรค์และเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ
ในโลกวิญญาณที่พวกเขาไม่เข้าใจอย่างแท้จริง¹⁶⁰

ถ้าหากเราพยายามเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกับทูตสวรรค์ด้วยวิธีการที่ไม่ใช่พระ
ประสงค์ของพระเจ้า
วิญญาณชั่วทั้งหลายจะเข้ามาตอบสนองแทนที่จะเป็นพวกทูตสวรรค์ของ
พระเจ้า

¹⁵⁵ 2 พงศกษัตริย์ 19:35

¹⁵⁶ อ่าน ฮีบรู 1:14

¹⁵⁷ สดุดี 34:7

¹⁵⁸ อ่าน มัทธิว 18:10

¹⁵⁹ ดาเนียล 12:1

¹⁶⁰ อ่าน โคโลสี 2:18

ซาตานและพวกทูตสวรรค์ที่ล้มลงในบาป

► พวกวิญญาณชั่วมีต้นกำเนิดมาจากไหน?

พวกวิญญาณชั่วคือพวกทูตสวรรค์ที่กบฏต่อพระเจ้า
สิ่งนี้เกิดขึ้นก่อนการสร้างมนุษย์
และพระคัมภีร์ไม่ได้เปิดเผยเรื่องนี้ไว้มากนัก

แต่เดิมแล้วทูตสวรรค์ทั้งหมดถูกสร้างมาดีและบริสุทธิ์
และพระคัมภีร์เรียกพวกเขาว่าเป็น “พวกทูตสวรรค์ที่บริสุทธิ์”¹⁶¹

ซาตานเป็นหัวหน้าที่นำการกบฏ
และหนึ่งในสามของพวกทูตสวรรค์ติดตามมัน¹⁶²

ยูดาพูดถึงพวกทูตสวรรค์ว่า ได้ละทิ้งถิ่นที่อยู่ของพวกเขา¹⁶³

พวกเขาได้ถูกลงโทษแล้วโดยการพิพากษาของพระเจ้า¹⁶⁴

มีพระคัมภีร์สองตอนในหมวดผู้เผยพระวจนะที่กล่าวถึงการล้มลงของซา
ตาน (อิสยาห์ 14:12-17 และเอเสเคียล 28:12-19)

พระคัมภีร์แต่ละตอนนี้พูดถึงมนุษย์ กษัตริย์ของโลกนี้
ซึ่งดูเหมือนจะเป็นมากกว่ากษัตริย์ที่เป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่ง
ทั้งสองตอนนี้อาจเปรียบเทียบการล้มลงของกษัตริย์กับการล้มลงของซา
ตาน ดูเหมือนว่าซาตานมีความหยิ่งและต้องการเป็นอิสระจากพระเจ้า
อัครทูตเปาโลเตือนว่ามนุษย์สามารถหยิ่งและล้มลงสู่การลงโทษอย่างเดีย
วกันกับมารได้¹⁶⁵

¹⁶¹ มัทธิว 25:31

¹⁶² วิวรณ์ 12:4

¹⁶³ ยูดา 6

¹⁶⁴ อ่าน ยอห์น 16:11; 2 เปโตร 2:4

¹⁶⁵ อ่าน 1 ทิโมธี 3:6

นี่คือการล่อลวงอย่างเดียวกันที่มารนำเสนอให้กับอาดัมและเอวาเมื่อมันพูดว่า “เจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้า”

นี่คือการล่อลวงที่เป็นการปฏิเสธสิทธิอำนาจของพระเจ้าและกลายเป็นพระเจ้าของตนเอง

► เรารู้อะไรบ้างเกี่ยวกับซาตาน?

ซาตานยังคงนำการกบฏต่อพระเจ้า มันถูกเรียกว่า

“เจ้าแห่งอำนาจในย่านอากาศ”¹⁶⁶ ซาตานได้ชื่อว่าเป็น

“ผู้ครอบครองโลกนี้” เพราะมนุษย์ในโลกนี้ส่วนใหญ่กบฏต่อพระเจ้า¹⁶⁷

มันอ้างกรรมสิทธิ์ต่ออาณาจักรต่างๆ ของโลกนี้

และมอบอาณาจักรเหล่านี้ให้กับคนที่มันเลือกไว้ชั่วคราว¹⁶⁸

มันทำให้จิตใจของคนบาปมืดบอดเพื่อกักขังพวกเขาไว้ไม่ให้ยอมรับข่าว

ประเสริฐ¹⁶⁹ คนบาปเป็นนักโทษของมันอย่างแท้จริง¹⁷⁰

มันเอาพระวณะของพระเจ้าออกจากจิตใจของมนุษย์เพื่อพระวณะจะไม่เกิดผล¹⁷¹

มันใส่แผนในการโกหกคริสตจักรและพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้าไปในใจของอานาเนียและสัปไฟรา¹⁷²

¹⁶⁶ เอเฟซัส 2:2

¹⁶⁷ ยอห์น 12:31

¹⁶⁸ ลูกา 4:4-6

¹⁶⁹ อ่าน 2 โครินธ์ 4:4

¹⁷⁰ 2 ทิโมธี 2:26

¹⁷¹ อ่าน มาระโก 4:15

¹⁷² กิจการ 5:3

และใส่ความปรารถนาที่จะทรยศพระเยซูให้กับยูดาส¹⁷³

มันเสกสรรหลักคำสอนผิดทางศาสนา ซึ่งพระวจนะของพระเจ้าเรียกว่า “หลักคำสอนของมารร้าย” และส่งเสริมให้มนุษย์สอนคำสอนเหล่านี้¹⁷⁴

ซาตานเกลียดพระเจ้า

ด้วยเหตุนี้มันจึงเกลียดมนุษย์ที่ถูกสร้างตามพระฉายของพระเจ้าและเป็นเป้าหมายของความโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระเจ้า มันหาทางที่จะนำให้ผู้คนมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ให้ตกอยู่ภายใต้การลงโทษอย่างเดียวกันกับมัน โดยการชักจูงพวกเขาให้กบฏต่อพระเจ้า¹⁷⁵

พวกคนที่ตั้งใจรับใช้ซาตานเป็นคนที่ถูกหลอกลวงมากที่สุดในโลก เพราะพวกเขาอยู่ในการกบฏที่ไม่สามารถสำเร็จได้ พวกเขากำลังรับใช้เจ้านายที่เกลียดพวกเขาและจ้องที่จะทำลายพวกเขาเท่านั้น มันให้คำสัญญาที่มันเองรู้ว่าไม่มีวันทำได้

บางคนติดตามซาตานโดยไม่ได้ตั้งใจเมื่อพวกเขาเลือกใช้ชีวิตในความบาป

นั่นคือสาเหตุที่ซาตานทุ่มเทเวลากับพลังงานมากมายในการล่อให้หลงและหลอกลวง มันต้องการทำให้ผู้คนปฏิเสธความเชื่อในพระเจ้า สร้างรูปเคารพจากสิ่งต่างๆ แทนที่จะนมัสการพระเจ้า การล่อลวงของมันเป็นการหลอกลวง เพราะมันไม่มีอะไรที่จะหยิบยื่นให้นอกจากบิดเบือนสิ่งที่พระเจ้าได้สร้างม

¹⁷³ ลูคา 22:3

¹⁷⁴ อ่าน 1 ทิโมธี 4:1

¹⁷⁵ “ซาตานทำให้ตัวเองเป็นเจ้านายเหนือใจ ดวงตา และลิ้นของคนบาป

มันเต็มใจของคนบาปให้เต็มไปด้วยความรักที่จะทำบาป

มันปิดตาของเขาเพื่อไม่ให้เห็นความผิดและหายนะที่รอเขาอยู่

และมันยังลิ้นของเขาจากการอธิษฐาน” - อัดัม คลาร์ค ศาสนศาสตร์คริสเตียน “ทูตสวรรค์ดีและชั่ว”

ามารไม่ได้สร้างความยินดีหรือความพึงพอใจ พระเจ้าเป็นผู้สร้างทั้งหมด
มารสามารถหยิบยื่นความพึงพอใจในทางที่ผิดซึ่งขัดกับพระวาระของพระ
เจ้า

เห็นได้ชัดว่าวิญญาณชั่วบางกลุ่มมุ่งไปที่พื้นที่ทางภูมิศาสตร์หรือกลุ่มคน
เหมือนกับทูตสวรรค์มีคาเอลที่ถูกเรียกว่าเป็นผู้พิทักษ์อิสราเอล
มีวิญญาณชั่วที่มีชื่อเรียกว่าเจ้าแห่งเปอร์เซียและกรีก¹⁷⁶

วิญญาณบางตนกลายเป็นเจ้าของชนชาติต่างๆ

ซาตานต้องการรับการนมัสการ¹⁷⁷

วิญญาณชั่วทั้งหลายทำงานผ่านทางศาสนาเทียมเท็จ
พระคัมภีร์บอกเราว่าเมื่อมนุษย์นมัสการรูปเคารพ
พวกเขาก็กำลังนมัสการวิญญาณชั่ว¹⁷⁸

วิญญาณชั่วตอบสนองต่อการนมัสการของมนุษย์ที่ไม่รู้ว่าพวกเขากำลัง
นมัสการอะไร

เหมือนกับผู้ที่นมัสการพระเจ้าที่เป็นเหมือนพระเจ้ามากขึ้นและปิติยินดีใน
ความบริสุทธิ์

ผู้นมัสการวิญญาณชั่วก็จะชั่วร้ายมากขึ้นและชื่นชอบความชั่วร้ายมากขึ้น

รูปแบบการนมัสการที่เลวร้ายที่เคยเกิดขึ้นมาคือเมื่อมนุษย์เอาลูกของตัวเอง
องบูชาแด่วิญญาณชั่ว¹⁷⁹

ซาตานและวิญญาณชั่วอื่นๆ

พยายามควบคุมอย่างเต็มที่เหนือจิตใจและพฤติกรรมของมนุษย์

¹⁷⁶ ดาเนียล 10:13, 20

¹⁷⁷ อ่าน มัทธีว 4:9

¹⁷⁸ อ่าน เฉลยธรรมบัญญัติ 32:17; 1 โครินธ์ 10:20-21

¹⁷⁹ อ่าน สดุดี 106:37

สิ่งนี้เรียกว่า “ผีสิง” บางคนตั้งใจมอบตัวเองให้ถูกสิงเช่นนี้
บางคนยอมอนุญาตโดยไม่รู้ตัวว่าพวกเขากำลังทำอะไร บางคนค่อยๆ
ถลำไปสู่สภาพนั้นโดยคิดว่าพวกเขากำลังได้พลังอำนาจเพื่อใช้ทำตามค
วามต้องการของตัวเอง คนที่ถูกผีสิงก็กลายเป็นทาสของวิญญาณชั่ว
ถูกผลักดันให้ทำลายตัวเอง และถูกทรมาณใจกับอารมณ์อย่างร้ายแรง¹⁸⁰
มีเพียงพระเยซูเท่านั้นที่สามารถปลดปล่อยคนจากพันธนาการนี้ได้

ชัยชนะของพระเจ้า

ในประเทศต่างๆ ที่ชาวประเสริฐถูกประกาศอย่างแพร่หลาย
โดยปกติกิจการงานของวิญญาณชั่วจะถูกอำพราง นำแปลกที่ในประเทศ
“มีอารยธรรม” เหล่านี้ ผู้คนกลับฝึกไฟทางโลก เยาะเย้ยสิ่งใดๆ
ที่เหนือธรรมชาติ และปฏิเสธการมีอยู่จริงของวิญญาณต่างๆ
ในสภาพแวดล้อมเช่นนั้น วิญญาณชั่วไม่ได้ทำงานอย่างเปิดเผย
เพราะถ้าพวกมันทำให้ผู้คนที่ได้ยืมชาวประเสริฐหวาดกลัว
คนมากมายก็จะหันมาหาพระเจ้าเพื่อรับการปลดปล่อยและการปกป้อง

ในประเทศต่างๆ ที่รู้ชาวประเสริฐเพียงเล็กน้อย
วิญญาณชั่วจะทำงานอย่างโจ่งแจ้ง
ผู้คนที่นั่นไม่รู้ว่าพวกเขาสามารถหันมาหาพระคริสต์เพื่อรับการปลดปล่อย
ได้ ดังนั้นอำนาจต่างๆ
ของวิญญาณชั่วจึงคุกคามและควบคุมพวกเขาเอาไว้
พวกเขาไร้ใช้วิญญาณต่างๆ โดยไม่เต็มใจและไม่ได้ยินดี
แต่ด้วยความหวาดกลัว

¹⁸⁰ อ่าน มาระโก 5:2-5

ข่าวประเสริฐมาถึงพวกเขาเป็นข่าวสารแห่งเสรีภาพและการปลดปล่อยอย่างอัศจรรย์¹⁸¹

เนื่องจากการโจมตีอย่างไม่หยุดยั้งของมาร
เราจึงอยู่ในสงครามฝ่ายวิญญาณ
เราได้รับการเตือนให้ระลึกถึงว่าสงครามของเรานั้นอยู่ในโลกวิญญาณแ
ละไม่ได้เป็นการต่อสู้กับศัตรูฝ่ายกายภาพ¹⁸²

เราได้รับคำสั่งให้สวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดฝ่ายวิญญาณ
เพื่อเราจะสามารถปกป้องตัวเองได้¹⁸³ เราสามารถมั่นใจในชัยชนะ
เพราะมารไม่สามารถต้านทานฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าที่อยู่ในเรา
และเมื่อเราต่อต้านมาร มันจะหนีไปจากเรา¹⁸⁴

► มารเป็นคู่ต่อสู้ของพระเจ้าหรือไม่?

มารมีอำนาจเหนือกว่ามนุษย์ที่อยู่ในสภาพเสื่อมสลายได้
แต่อำนาจของมันไม่มีค่าอะไรเลยเมื่อเทียบกับพระเจ้า
มันไม่สมควรถูกมองว่าเป็นคู่ต่อสู้ของพระเจ้าซึ่งเหมือนกับมันมีอำนาจเท่าเทียมพระเจ้า

นักปรัชญาบางคนคิดว่าพลังความดีกับความชั่วในโลกนี้เท่าเทียมกัน
นั่นไม่ตรงกับความจริง ซาตานไม่ได้อยู่ทุกหนแห่ง ไม่รู้ทุกสิ่งทุกอย่าง
และมีความผิดพลาด พระเจ้าเป็นผู้สร้างวิญญาณทั้งหลาย

¹⁸¹ “มารไม่สามารถเอาชนะคุณได้ถ้าหากคุณยืนหยัดต่อต้าน มันมีกำลังที่จำกัด

พระเจ้าไม่เคยอนุญาตให้มันเอาชนะมนุษย์ที่ยืนหยัดต่อต้านมันได้

มันไม่สามารถบังคับความตั้งใจของมนุษย์ได้” - อดัม คลาร์ค ศาสนศาสตร์คริสเตียน

“ทูตสวรรค์ดีและชั่ว”

¹⁸² อ่าน เอเฟซัส 6:12

¹⁸³ เอเฟซัส 6:13

¹⁸⁴ ยากอบ 4:7

และวิญญาณเหล่านั้นไม่สามารถเอาชนะพระองค์ได้
เมื่อเวลาในการทดสอบมนุษย์สิ้นสุดลง
วิญญาณชั่วทั้งหมดจะถูกพิพากษา ถูกกักขัง
และถูกลงโทษพร้อมกันกับคนบาปทั้งหลาย

การปราบซาตานให้พ่ายแพ้มีคำสัญญาเอาไว้มานานมาแล้ว
พระเจ้าสัญญาว่าจะส่งพระผู้ช่วยให้รอดมาบดขยี้หัวของงู¹⁸⁵

พระเยซูมาเพื่อทำลายกิจการงานของมารและประทอนชัยชนะเหนือความ
บาปแก่เรา¹⁸⁶ โดยการสิ้นพระชนม์และฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู
ทำให้ซาตานไม่ได้รับอนุญาตให้มีอำนาจเหนือความตาย¹⁸⁷

จุดหมายปลายทางสุดท้ายและนิรันดร์ของซาตานกับพวกวิญญาณชั่วทั้ง
หลายคือที่บึงไฟนรก¹⁸⁸

พระเจ้าจำกัดสิ่งที่ซาตานสามารถทำได้แล้ว¹⁸⁹

หมายความว่าเราไม่ต้องใช้ชีวิตอยู่ในความกลัวว่าซาตานจะทำอะไรกับเร
า ไม่มีอะไรที่เกิดขึ้นได้โดยที่พระเจ้าไม่อนุญาต
และพระองค์รู้ว่าเรารับมือกับอะไรได้บ้าง

ไม่เพียงแค่ว่าเราได้รับการปกป้องจากการโจมตีของซาตาน
แต่เรามีฤทธิ์อำนาจที่จะทำให้อาณาจักรของพระเจ้าแข็งแกร่งเพื่อต่อสู้กั
บอาณาจักรของซาตานได้ พระเยซูประทอนฤทธิ์อำนาจ
ไม่ใช่เฉพาะกับพวกอัครทูตเท่านั้น

¹⁸⁵ ปฐมกาล 3:15

¹⁸⁶ อ่าน 1 ยอห์น 3:8

¹⁸⁷ ฮีบรู 2:14; วิวรรณ์ 1:18

¹⁸⁸ อ่าน มัทธิว 25:41

¹⁸⁹ โยบ 1:12, 2:6

แต่ให้กับบรรดาสาวกของพระองค์เพื่อขับผีและวิญญาณชั่วทั้งหลาย¹⁹⁰

เมื่อเราเทศนาข่าวประเสริฐ

พระเจ้าประทานฤทธิ์อำนาจแก่ความจริงของพระองค์

และปลดปล่อยคนเหล่านั้นที่ตอบสนองต่อข่าวประเสริฐให้รอดพ้นจากซาตาน

บันทึกสำหรับผู้สอน:

สมาชิกในชั้นเรียนสามารถได้รับเลือกให้อธิบายเนื้อหาของตอนต่อไปนี้

(“ความผิดพลาดที่ต้องหลีกเลี่ยง:

ความสนใจที่ผิดเกี่ยวกับโลกวิญญาณ”)

ความผิดพลาดที่ต้องหลีกเลี่ยง:

ความสนใจที่ผิดเกี่ยวกับโลกวิญญาณ

บางคนหลงใหลโลกวิญญาณ

พวกเขาเริ่มต้นศึกษาเกี่ยวกับพวกทูตสวรรค์และพยายามมีปฏิสัมพันธ์กับพวกทูตสวรรค์

พระคัมภีร์ไม่เคยบอกให้เราอธิษฐานต่อทูตสวรรค์หรือพยายามมีความสัมพันธ์กับพวกเขา

พระคัมภีร์เตือนไม่ให้เรานมัสการทูตสวรรค์หรือไม่ให้เราพยายามรู้ในสิ่งที่นอกเหนือความเข้าใจของเรา (โคโลสี 2:18)

การที่คนหนึ่งให้ความสนใจเกี่ยวกับวิญญาณชั่วมากเกินไปยอมเป็นอันตราย บางคนหลงใหลอำนาจของพวกเขาและสิ่งต่างๆ ที่พวกมันทำ

มีเกมส์บางเกมส์ที่เข้าร่วมกับวิญญาณต่างๆ

มีวิธีการที่คนใช้เพื่อเอาข้อมูลจากวิญญาณต่างๆ

¹⁹⁰ อ่าน ลูคา 10:17

เราไม่สมควรเกี่ยวข้องกับวิญญาณชั่วทั้งหลายในเรื่องใดเลย
ยกเว้นต่อต้านมันโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

มีบางคนให้คำอธิบายอันซับซ้อนและลงรายละเอียดเกี่ยวกับโลกวิญญาณ
และวิธีการทำงานของมัน
แต่พระเจ้าสำแดงทุกสิ่งที่เราจำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับโลกวิญญาณไว้ในพระ
คัมภีร์แล้ว

ชั้นเรียนควรอ่าน “คำประกาศหลักข้อเชื่อ” พร้อมกันอย่างน้อยสอรอบ

คำประกาศหลักข้อเชื่อ

พระเจ้าสร้างวิญญาณทั้งหมด
ทูตสวรรค์ที่บริสุทธิ์นมัสการพระเจ้าและปกป้องผู้เชื่อ ทูตสวรรค์เป็นอมตะ
เป็นบุคคลที่สามารถพูดได้ นมัสการ และให้เหตุผลได้
พวกเขาตัดสินใจเลือกสิ่งที่ถูกต้องได้ ซาตานและทูตสวรรค์อื่นๆ
ล้มลงในความบาปและเป็นศัตรูต่อพระเจ้าและต่อมนุษย์
พระเจ้าจำกัดอำนาจของซาตานและได้ลงโทษมันด้วยการลงโทษนิรันดร์

การบ้านสำหรับบทที่ 6

(1) ศึกษาพระคัมภีร์ตอนต่างๆ:

นักศึกษาแต่ละคนจะถูกมอบหมายให้ศึกษาพระคัมภีร์หนึ่งตอนจากรายการด้านล่างนี้

โดยให้นักศึกษาอ่านพระคัมภีร์ตอนนั้นและเขียนหนึ่งย่อหน้าเพื่ออธิบายว่าพระคัมภีร์ตอนนั้นพูดถึงหัวข้อที่เราเรียนกันในบทนี้อย่างไรบ้าง ขอให้ทำการบ้านนี้ก่อนถึงชั่วโมงเรียนครั้งถัดไป

- 1 เปโตร 5:8-9
- กิจการ 12:7-11
- มัทธิว 12:43-45
- 2 โครินธ์ 11:13-15
- ลูกา 8:27-35

(2) ทดสอบ: ชั่วโมงเรียนถัดไปจะเริ่มต้นด้วยการทดสอบสำหรับบทที่ 5 ขอให้เตรียมตัวด้วยการศึกษาคำถามสำหรับการทดสอบอย่างละเอียด

(3) การบ้านสำหรับการสอน:

ทำตามรายการที่กำหนดและรายงานเกี่ยวกับการสอนชั้นเรียนภายนอก

คำถามเพื่อทดสอบสำหรับ บทที่ 6

- (1) ทูตสวรรค์ถูกสร้างเมื่อใด?
- (2) ทูตสวรรค์มีชีวิตอยู่มานานแค่ไหน?
- (3) เราารู้ได้อย่างไรว่าปกติแล้วทูตสวรรค์ไม่มีร่างกาย?
- (4) เหตุผลอะไรที่ทำให้เรารู้ว่าทูตสวรรค์มีบุคลิกภาพ?
- (5) คำอื่นๆ ที่พระคัมภีร์พูดถึงทูตสวรรค์มีอะไรบ้าง?
- (6) ทูตสวรรค์ทำอะไรเพื่อผู้เชื่อ?
- (7) อะไรคือต้นกำเนิดของวิญญาณชั่ว?
- (8) คนที่นมัสการรูปเคารพ แท้จริงกำลังนมัสการอะไร?
- (9)
จุดหมายปลายทางสุดท้ายของซาตานและวิญญาณชั่วทั้งหลายคือที่ไหน?

บทที่ 7

พระคริสต์

จุดประสงค์บทเรียน

นักศึกษาจะสามารถอธิบายหัวข้อต่อไปนี้ได้

- (1) ความหมายของการที่พระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์
- (2) คำประกาศหลักความเชื่อเกี่ยวกับ “พระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้า”
- (3) หลักฐานและความสำคัญของการเป็นมนุษย์ของพระเยซู
- (4) หลักฐานและความสำคัญของการเป็นพระเจ้าของพระเยซู
- (5) การเพียงพอของการตายของพระเยซูเพื่อยกโทษบาป
- (6) ความสำคัญของการเป็นขึ้นมาใหม่ต่อความเชื่อของคริสเตียน
- (7) คำประกาศหลักความเชื่อเกี่ยวกับพระคริสต์

นักศึกษาจะเรียนรู้ถึงสิ่งที่ผู้คนในศาสนาอื่นๆ พุดเกี่ยวกับพระคริสต์

บทนำ

อ่าน วิวรรณ 5:11-14 พร้อมกัน พระคัมภีร์ตอนนี้บอกอะไรเกี่ยวกับพระเยซู?

พระคริสต์เทียมเท็จ

พระคัมภีร์พยากรณ์ว่าในยุคสุดท้ายจะมีพระคริสต์เทียมเท็จและผู้เผยพระวจนะเท็จมาหลอกลวงคนมากมาย

พวกเขาเหล่านั้นจะเชื่อในพระคริสต์เทียมเท็จหรือไม่จริงที่ไม่สามารถช่วยพวกเขาให้รอดได้

คุณอาจเจอพระคริสต์เทียมเท็จที่ถูกแนะนำให้รู้จักโดยลัทธิมอรมอนหรือ
พยานพระยะโฮวาห์

พระเยซูของลัทธิมอรมอน

ถ้ามอรมอนคนหนึ่งมาเคาะประตูบ้านของคุณ
เขาจะนำพระเยซูที่เป็นวิญญาณที่เป็นพี่น้องของลูซิเฟอร์มาให้คุณ
พระเยซูนี้คือหนึ่งในวิญญาณทารกหลายพันล้านที่ “พระบิดาในสวรรค์”
กับ “พระมารดาในสวรรค์” ของเราได้นำเข้ามาในจักรวาลนี้
ตามคำสอนของลัทธิมอรมอน เมื่อพระเยซูมีชีวิตบนโลกนี้
พระองค์มีภรรยาหลายคน หนึ่งในนั้นคือมารีย์ชวามักดาลา
หลังจากการตายและฟื้นขึ้นจากตายของพระองค์
พระองค์ไปทีอเมริกาเพื่อเทศนาให้กับคนอินเดีย

พระเยซูของพยานพระยะโฮวาห์

พยานพระยะโฮวาห์จะบอกคุณว่า พระเยซูคือมิคาเอล
ทูตสวรรค์ชั้นหัวหน้า
เป็นสิ่งทรงสร้างอย่างแรกที่ถูกสร้างซึ่งกลายมาเป็นมนุษย์
และตายบนเสาศาแท่นที่จะเป็นไม้กางเขน
พระองค์ถูกทำให้ฟื้นขึ้นมาเป็นสิ่งทรงสร้างที่เป็นวิญญาณ
กลายเป็นมิคาเอล หัวหน้าทูตสวรรค์อีกครั้ง
ในขณะที่ร่างกายของพระองค์สลายกลายเป็นกำซา

พระเยซูที่แท้จริง

ผมมั่นใจว่าคุณต้องตระหนักว่าลัทธิเหล่านี้มีพระเยซูที่แตกต่างจากพระเย
ซูในพระคัมภีร์

แต่คุณสามารถอธิบายถึงพระเยซูที่แท้จริงตามพระคัมภีร์ได้ไหม?
คนอเมริกามากมายอธิบายไม่ได้
การสำรวจเมื่อไม่นานมานี้แสดงให้เห็นว่าถึงแม้ว่า 80%
ของคนอเมริกาจะเรียกพระเยซูว่าพระบุตรของพระเจ้า แต่มีเพียง 40%
ที่เชื่อว่าพระองค์เป็นพระเจ้า และมีเพียง 40% ที่เชื่อว่าพระองค์ไม่มีบาป
นี่แสดงให้เห็นว่าคนหลายล้านมีแนวคิดของพระคริสต์เทียมเท็จผู้ที่ไม่สามารถช่วยพวกเขาให้รอดได้

การที่คุณจะมั่นคงในความเชื่อเกี่ยวกับพระเยซูเป็นเรื่องสำคัญมาก
เพื่อคุณจะไม่ถูกหลอกลวง
แล้วคุณก็จะสามารถแนะนำพระองค์ให้กับคนอื่นได้

*สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ศาสนาอื่นๆ สอนเกี่ยวกับพระเยซู
ขอให้ดูตอนท้ายของบทเรียนเรื่อง “ศาสนาอื่นสอนว่าอย่างไร”*

พระเยซูพระเมสสิยาห์

► คำพยากรณ์ตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์มีอะไรบ้าง?

พระกิตติคุณทั้งสี่เล่มนำเสนอพระเยซูในฐานะพระเมสสิยาห์ที่ชนอิสราเอลคาดหวังรอคอย มีคำพยากรณ์หลายอย่างถึงพระเมสสิยาห์
พระองค์จะเป็นเชื้อสายของกษัตริย์ดาวิดและด้วยเหตุนี้พระองค์จึงมีคุณสมบัติที่จะเป็นกษัตริย์
พระองค์จะช่วยประชากรของพระองค์จากการถูกกดขี่และเป็นทาส
พระองค์จะได้รับการเฉลิมพิเศษจากพระเจ้าเพื่อทำพันธกิจของพระองค์ให้สำเร็จ คำว่า เมสสิยาห์ หมายถึง “ผู้ที่ได้รับการเฉลิม”

รายละเอียดที่สำคัญมากที่สุดเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ในพันธสัญญาเดิมไม่ได้รับการอธิบายอย่างชัดเจนจนกระทั่งพันธสัญญาใหม่ถูกเขียนขึ้นมา

ลำดับความสำคัญของพระองค์คือการช่วยกู้ประชากรของพระองค์ให้รอดพ้นจากบาป¹⁹¹ อาณาจักรของพระองค์ไม่ได้ตั้งอยู่บนโลก

แต่เป็นฝ่ายวิญญาณและอยู่ในสวรรค์¹⁹²

แต่กระนั้นอาณาจักรของพระองค์ก็จะปกคลุมโลกทั้งหมดด้วย¹⁹³

คำว่า *เมสสิยาห์* เป็นคำภาษาฮีบรู คำกรีกคือคำว่า *Christos* (คริสตอส)

ซึ่งเป็นที่มาของคำว่าพระคริสต์ การใช้วลี “พระเยซูคริสต์”

คือการกล่าวว่าพระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์

พระเยซูคือองค์พระผู้เป็นเจ้า

คริสตจักรยุคแรกใช้คำว่า *องค์พระผู้เป็นเจ้า*

เพื่อเป็นการกล่าวว่าพระเยซูมีฤทธิ์อำนาจสูงสุด เมื่อพวกเขาพูดว่า

“พระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า”

พวกเขากำลังพูดว่าพระองค์เป็นองค์พระเจ้าเหนือสรรพสิ่ง

เป็นพระผู้สร้างและพระเจ้าเหนือจักรวาล

คำประกาศความเชื่อนี้ทำให้คริสเตียนแตกต่างกัน

เพราะมีเพียงคริสเตียนที่เชื่อว่าพระเยซูผู้เป็นมนุษย์ที่ได้ดำเนินบนโลกนี้ก็

ทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียวเหนือสิ่งทั้งปวงด้วย

คำว่า “พระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้า”

เป็นคำกล่าวที่ยิ่งใหญ่ที่กำลังบอกว่าพระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์และเป็นพร

เจ้าด้วย สามคำนี้อยู่ในฟิลิปปี 2:10-11

¹⁹¹ อ่าน มัทธิว 1:21; ลูคา 1:74-75

¹⁹² อ่าน ยอห์น 18:36

¹⁹³ ฟิลิปปี 2:10-11; วิวรณ์ 19:11-16; วิวรณ์ 20:6

ข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นบอกเราว่าเวลาจะมาถึงเมื่อทุกคนในโลกจะต้องยอมรับว่าพระเยซูคริสต์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า

สามวันที่พิเศษ

ความเชื่อพื้นฐานเกี่ยวกับพระเยซูสามารถแบ่งออกเป็นสามหมวดซึ่งสัมพันธ์กับสามวันพิเศษ

เราฉลองคริสตมาสเพราะการมาบังเกิด

คริสตมาสเป็นการฉลองการประสูติของพระเยซูผ่านทางมารดาที่เป็นหญิงพรหมจารีย์ เพราะพระเยซูปฏิสนธิ์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์¹⁹⁴

ถึงแม้พระเยซูเป็นมนุษย์เนื่องจากพระองค์เกิดจากผู้หญิง พระองค์ก็เป็นพระเจ้า เป็นพระผู้สร้างโลกที่พระองค์เข้ามานี้ เป็นเรื่องประหลาดแต่เป็นเรื่องจริง ในขณะที่พระเยซูเป็นทารกมารดาของพระองค์คือมารีย์ได้โอบอุ้มพระองค์ผู้สร้างเธอขึ้นมา

คำว่า บุตรของพระเจ้า ถูกใช้กับผู้เชื่อและทูตสวรรค์¹⁹⁵

แต่พระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้าในรูปแบบที่ไม่เหมือนใคร¹⁹⁶

พระองค์เป็นมนุษย์คนเดียวที่ร่วมในพระลักษณะที่เป็นธรรมชาติของพระบิดา

พระองค์เป็นพระฉายของพระบิดาอย่างสมบูรณ์คือเป็นพระเจ้าเหมือนอย่างที่เราที่พระบิดาเป็น¹⁹⁷

¹⁹⁴ อ่าน ลูคา 1:34-35

¹⁹⁵ ยอห์น 1:12; โยบ 1:6

¹⁹⁶ ยอห์น 3:16

¹⁹⁷ อ่าน ฮีบรู 1:2-3

มีทั้งธรรมชาติของพระเจ้าและของมนุษย์รวมกันอยู่ในความเป็นบุคคลของพระเยซู นี่เรียกว่าเป็น การมาบังเกิด

หมายถึงพระเจ้ามารับสภาพของมนุษย์ กลายเป็นมนุษย์คนหนึ่ง พระเยซูเป็นผู้เดียวที่สามารถเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเราได้เพราะพระองค์เป็นบุคคลเดียวในจักรวาลที่เป็นทั้งมนุษย์และพระเจ้า

พระเยซูเป็นมนุษย์คนหนึ่ง

ไม่ใช่เรื่องยากที่จะยอมรับว่าพระเยซูในพันธสัญญาใหม่เป็นมนุษย์แท้ พระองค์ปฏิสนธิในครรภ์มารดา เด็บโต เรียนรู้ และมีพัฒนาการในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง¹⁹⁸ พระองค์เหนื่อย นอนหลับ ถูกทดลอง และทำเกือบทุกสิ่งที่มนุษย์ทำ ยกเว้นความบาป พระองค์ตายด้วย พระองค์เป็นมนุษย์อย่างแท้จริงและอยู่ท่ามกลางเรา¹⁹⁹

► ทำไมการที่พระเยซูเป็นมนุษย์จึงสำคัญ?

เพราะพระเยซูเป็นมนุษย์...

(1) **พระองค์จึงสามารถทนทุกข์และตายเป็นเครื่องบูชา**

(2)

ชีวิตที่ชอบธรรมของพระองค์จึงสามารถแทนที่ชีวิตบาปของเรา อาดัมคนแรกเป็นตัวแทนของมนุษย์ทั้งหมดเมื่อเขาทำบาปและถูกแยกขาดจากพระเจ้า สิ่งนี้นำความตายมาให้กับทุกคน พระเยซูมีชีวิตที่ปราศจากบาปและเต็มไปด้วยคุณลักษณะของพระเจ้า

¹⁹⁸ อ่าน ลูคา 2:52

¹⁹⁹ อ่าน ยอห์น 1:14

พระองค์ประทานชีวิตนิรันดร์ให้กับทุกคนที่เข้าร่วมกับพระองค์
พระองค์ถูกเรียกว่าเป็นอาดัมคนสุดท้ายในพระคัมภีร์²⁰⁰

**(3) พระองค์สามารถเป็นปุโรหิตที่เป็นตัวแทนของเราต่อพระเจ้า
ในฐานะคนกลาง พระองค์ไม่ได้เพียงแค่สื่อสารแทนเรา**

พระองค์เป็นตัวแทนของเราอย่างแท้จริง

พระองค์จำเป็นต้องมาเป็นมนุษย์เพื่อทำให้เกิดการคืนดีระหว่างเรากับพระ
เจ้า²⁰¹ บทบาทของพระองค์ในฐานะปุโรหิตจัดเตรียมความรอดนิรันดร์²⁰²

ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูเป็นส่วนที่สำคัญอย่างยิ่งในข่าวประเสริฐ²⁰³

*หลักฐานเพิ่มเติมจากพระคัมภีร์เรื่องพระเยซูเป็นมนุษย์ให้ดูได้จากหัวข้อ
“หลักฐานพิสูจน์ว่าพระเยซูเป็นมนุษย์ในพระคัมภีร์”*

ที่อยู่ตอนท้ายของบทเรียนนี้

พระเยซูเป็นพระเจ้า

พระเยซูถูกกล่าวถึงว่าเป็นพระเจ้า

พระเยซูในพระคัมภีร์ไม่ได้เป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่ง

แต่พระองค์เป็นพระเจ้าที่ไม่มีความจำกัดของจักรวาลนี้

พระเยซูกล่าวถึงพระองค์เองเช่นนี้ พระองค์ตรัสว่า

“เราและพระบิดาของเราเป็นหนึ่งเดียวกัน”²⁰⁴ เมื่อพระองค์ตรัสเช่นนี้

พวกคนยิวเริ่มขว้างหินใส่พระองค์เพราะพวกเขาเข้าใจว่าพระองค์กำลังพู

²⁰⁰ 1 โครินธ์ 15:22, 45-49; โรม 5:17-19

²⁰¹ อ่าน ฮีบรู 2:17

²⁰² ฮีบรู 10:5-7

²⁰³ อ่าน 1 ยอห์น 5:1

²⁰⁴ ยอห์น 10:30

ดว่าพระองค์เทียบเท่าพระเจ้า พระเยซูได้บอกพวกเขาใหม่ว่า “ไม่
พวกท่านเข้าใจเราผิด เราไม่ได้เป็นพระเจ้าจริงๆ”? เปล่าเลย
พระเยซูยอมรับการตีความถ้อยคำของพระองค์ของพวกเขา
พระองค์สอนว่าพระองค์เท่าเทียมกับพระเจ้าพระบิดา

เมื่อพระเยซูตรัสว่า “ก่อนอับรมัม **เราเป็นอยู่ที่นั่น**”²⁰⁵

พระองค์กำลังกล่าวถึง **เราเป็น** ในอพยพ 3:14

การดำรงอยู่ได้ด้วยพระองค์เองของพระเจ้าแห่งจักรวาล²⁰⁶

พวกคนยิวพยายามขวางหินใส่พระองค์สำหรับคำกล่าวนั้นด้วย²⁰⁷

พระเยซูกระทำกิจของพระเจ้าในขณะที่อยู่บนโลก

พระเยซูกระทำกิจของพระเจ้าในขณะที่อยู่บนโลก

พระองค์ประทานชีวิตนิรันดร์²⁰⁸ พระองค์ยกโทษความบาป²⁰⁹

ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ทำได้

เมื่อพระเยซูยกโทษความบาปของคนที่เป็นง่อย

พระองค์รักษาคนนั้นเพื่อพิสูจน์ว่าพระองค์มี

“ฤทธิ์อำนาจบนโลกนี้เพื่อยกโทษบาปได้”²¹⁰

การกระทำอย่างหนึ่งที่พิสูจน์ถึงสิ่งอื่นๆ

ที่ทำให้เห็นชัดเจนว่าพระเยซูไม่ได้ทำการอัศจรรย์ในการรักษาโรคเหมือ

²⁰⁵ ยอห์น 8:58

²⁰⁶ อพยพ 3:14

²⁰⁷ ยอห์น 8:59

²⁰⁸ อ่าน ยอห์น 10:28

²⁰⁹ มาระโก 2:10

²¹⁰ มาระโก 2:10-12

นกับผู้เผยพระวจนะที่ได้รับการเจิมจากพระเจ้า
พระเยซูมีสิทธิและอำนาจของพระเจ้าเพื่อยกโทษและทำการรักษา
พระเยซูทำให้ลาซารัสฟื้นขึ้นจากความตายด้วยหลังจากที่ตรัสว่า
“เราคือผู้ที่ทำให้คนเป็นขึ้นจากตายและให้ชีวิตแก่เขา”²¹¹
นี่คือการกระทำอีกอย่างของพระเจ้าที่สอดคล้องกันกับคำกล่าวอ้างของพ
ระองค์ มีพระเจ้าผู้เดียวที่สามารถกล่าวอ้างได้ว่าเป็น “ผู้ให้ชีวิต”
และจากนั้นจึงประทานชีวิตให้กับลาซารัสซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นตามคำ
กล่าวของพระองค์ ในเหตุการณ์นี้
พระเยซูแยกให้เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างพระองค์กับพวกผู้
เผยพระวจนะและพวกอัครทูตที่ทำให้คนฟื้นขึ้นจากความตายโดยฤทธิ์
อำนาจของพระเจ้า
ไม่มีสักคนในท่ามกลางคนเหล่านี้ที่กล่าวอ้างว่าพวกเขาใช้พลังของตัวเอง
ในการทำการอัศจรรย์ พวกเขาเป็นเครื่องมือของพระเจ้า ในยอห์น 5:21
พระเยซูตรัสว่าพระองค์ทำให้คนฟื้นขึ้นจากความตายเหมือนที่พระบิดา
ทำให้คนเป็นขึ้นจากตายนั้น²¹²
เมื่อพระเยซูทำการอัศจรรย์ต่างๆ พระองค์ “สำแดงพระสิริของพระองค์”²¹³
“พระเกียรติสิริของพระบุตรองค์เดียวผู้ทรงมาจากพระบิดา
ที่เปี่ยมด้วยพระคุณและความจริง”²¹⁴

²¹¹ ยอห์น 11:25

²¹² “ผมเชื่อ...ในพระเยซูคริสต์พระองค์เดียว พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า

พระบุตรของพระบิดาก่อนทั้งโลกถูกสร้าง พระเจ้าสูงสุดความสว่างสูงสุด พระเจ้ายิ่งใหญ่สูงสุด
พระบุตรไม่ได้ถูกสร้าง เป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดา โดยพระองค์ทุกสิ่งจึงถูกสร้างขึ้น” - ในซีน คริสต์

²¹³ ยอห์น 2:11

²¹⁴ ยอห์น 1:14

การอัศจรรย์เหล่านี้เป็นการสำแดงของพระเจ้าถึงฤทธิ์อำนาจอันเต็มไปด้
วยสง่าราศีของพระบุตร เป็นการพิสูจน์ว่าพระองค์เป็นพระเจ้า

พระเยซูเป็นพระผู้สร้างและผู้ผดุงรักษา

ตามที่อัครทูตยอห์นและเปาโลได้บันทึกไว้
พระเยซูสร้างสรรพสิ่งและผดุงทุกสิ่งเข้าไว้ด้วยกัน
และทุกสิ่งดำรงอยู่เพื่อพระองค์²¹⁵

แน่นอนว่าสิ่งนี้ไม่สามารถกล่าวถึงใครได้นอกจากพระเจ้า²¹⁶

► ทำไมการรู้ว่าพระเยซูเป็นพระเจ้าจึงสำคัญสำหรับเรา?

เพราะพระเยซูเป็นพระเจ้า

1. การสละชีวิตของพระองค์มีค่ามากมาย -
จนให้อภัยความบาปของคนทั้งโลกนี้ได้
2. พระองค์มีฤทธิ์อำนาจเพื่อช่วยเราให้รอด พระองค์เป็นทางนั้น
เป็นความจริง และเป็นชีวิต
3. เราควรนมัสการพระองค์อย่างเดียวกันกับนมัสการพระบิดา

ถ้าหากเราไม่มองพระเยซูเป็นพระเจ้า
เราจะไม่ถวายเกียรติพระองค์เหมือนกับพระเจ้า
ซึ่งเป็นสิ่งที่พระเยซูบอกว่าเราต้องทำ พระองค์ตรัสว่า
“ทุกคนควรถวายเกียรติพระบุตรเหมือนที่ถวายเกียรติแด่พระบิดา”²¹⁷

²¹⁵ อ่าน ยอห์น 1:3; โครินธ์ 1:17

²¹⁶ “เมื่อพระบิดาใช้คำว่า **เราเป็น** พระคริสต์ก็ใช้ด้วยเช่นกัน เพราะนั่นเป็นสภาพที่คงอยู่ตลอดไป
ไม่ได้เปลี่ยนแปลงโดยกาลเวลา” - จอห์น ชริสโตสตอม

²¹⁷ ยอห์น 5:23

เราไม่สามารถได้รับความรอดถ้าหากเราไม่ถวายเกียรติแด่พระบิดาและพระบุตรในฐานะพระเจ้า

ศาสนาคริสต์ไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานคำสอนและการกระทำของพระเยซูเท่านั้น แต่อยู่บนความเป็นบุคคลที่ไม่เหมือนใครของพระเยซู พระองค์ไม่ได้เป็นเพียงผู้สอนเกี่ยวกับความรอด พระองค์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และมีเพียงพระองค์ที่เป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์ที่สามารถเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้

*หลักฐานเพิ่มเติมว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า ขอให้ดูใน
“ข้อพิสูจนในพระคัมภีร์ว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า”
ซึ่งอยู่ในตอนท้ายของบทเรียนนี้*

พระเยซูเป็นบุคคลหนึ่ง

ถึงแม้ว่าพระเยซูมีพระลักษณะที่เป็นธรรมชาติทั้งหมดของพระเจ้าและธรรมชาติทั้งหมดของมนุษย์ พระองค์ไม่ได้มีสองบุคคลที่มาผสานกัน ลักษณะทั้งสองอย่างหล่อหลอมความเป็นบุคคลเดียวในพระองค์ กลมกลืนเป็นหนึ่งอย่างสมบูรณ์ พระเยซูเป็นบุคคลเดียวที่เป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์ และทุกการกระทำของพระเยซูต้องเป็นความเข้าใจที่มาจากความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และความเป็นพระเจ้าที่สมบูรณ์ คริสตจักรถูกสอนว่าธรรมชาติทั้งสองอย่างในพระเยซูไม่สามารถแยกออกจากกันได้

แต่ก็ไม่ได้ผสมกันจนทำให้สูญเสียเอกลักษณ์ของธรรมชาติใดธรรมชาติ
หนึ่ง²¹⁸

การเปรียบเทียบธรรมชาติของพระเยซูกับธรรมชาติของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์
ก็น่าจะช่วยให้เข้าใจมากขึ้น เหมือนกับพระเยซู
พระคัมภีร์มีความเป็นพระเจ้าและมนุษย์ที่สมบูรณ์
การเป็นหนังสือที่มีลักษณะมนุษย์ที่สมบูรณ์
ทำให้พระคัมภีร์เป็นหนังสือที่มีคุณสมบัติเหมือนกับหนังสืออื่นๆ
ของมนุษย์ ยกเว้นความผิดพลาด การมีลักษณะของพระเจ้าที่สมบูรณ์
พระคัมภีร์เป็นหนังสือที่หนังสืออื่นไม่สามารถเป็นได้
ในทำนองเดียวกันพระเยซูแสดงให้เห็นคุณสมบัติทั้งของพระเจ้าและของ
มนุษย์

ข้อเท็จจริงที่ว่าพระคัมภีร์แสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติของพระเจ้าไม่ได้ทำให้
ความเป็นมนุษย์น้อยลงไป เช่นกัน

ข้อเท็จจริงว่าพระเยซูเป็นพระเจ้าไม่ได้ทำให้ความเป็นมนุษย์น้อยลงไป
และข้อมูลความจริงที่ว่าพระเยซูเป็นมนุษย์ไม่ได้ทำให้ความเป็นพระเจ้าน้อย
ลงไปด้วย

ข้อผิดพลาดทั่วไปของหลักคำสอน

ข้อผิดพลาดทั่วไปของหลักคำสอนที่ผู้คนมักจะผิดพลาดเมื่อพวกเขาพูด
เกี่ยวกับพระคริสต์

- การปฏิเสธว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า
- การปฏิเสธว่าพระเยซูเป็นมนุษย์
- ลดความเป็นพระเจ้าหรือความเป็นมนุษย์ของพระองค์ลงจนไม่สำคัญ

²¹⁸ เดอะ ซาลซีโดเนียน คริสต (ค.ศ. 451) กล่าวว่าธรรมชาติทั้งสองอย่างของพระคริสต์ไม่เปลี่ยนแปลง
แบ่งแยกไม่ได้ และไม่สับสน

- การปฏิเสธความเป็นหนึ่งเดียวในความเป็นบุคคลของพระคริสต์

ข้อผิดพลาดใดๆ เหล่านี้เป็น การปฏิเสธการมาบังเกิด

การมาบังเกิดเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อความรอดของเรา

ดังนั้นถ้าหากคนใดปฏิเสธการมาบังเกิด

เขาจะจบลงด้วยข่าวประเสริฐเทียมเท็จและทางสู่ความรอดที่จอมปลอม

บันทึกสำหรับผู้สอน:

สมาชิกในชั้นเรียนสามารถได้รับเลือกให้อธิบายข้อมูลของช่วงต่อจากนี้

ศาสนาอื่นๆ พูดอย่างไร

พยานพระยะโฮวาท้พูดว่าพระเยซูเป็นมนุษย์

พวกเขาเชื่อว่าพระองค์เป็นมนุษย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดกว่ามนุษย์ทั้งหมด

แต่ก็ยังคงเป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่ง

นั่นคือเหตุผลที่พวกเขาไม่เชื่อว่าการตายของพระองค์เป็นเครื่องบูชาที่เพียงพอสำหรับความรอดของเรา

พวกเขามีข่าวประเสริฐแห่งความรอดด้วยการกระทำ

พวกเขาเรียกตัวเองว่าเป็นคริสเตียน

แต่พวกเขาเป็นศาสนาที่แตกต่างออกไป

มอร์มอนเชื่อว่าพระเยซูเป็นวิญญาณตั้งแต่ต้นที่ถูกสร้างโดยพระเจ้า

เป็นเหมือนน้องชายของลูซิเฟอร์

พระองค์ถูกส่งให้มาเกิดบนโลกนี้ในฐานะพระเยซูที่เป็นมนุษย์

มอร์มอนไม่เชื่อว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า

มุสลิมเชื่อว่าพระเยซูเป็นผู้เผยพระวจนะที่พระเจ้าส่งมา

พวกเขาไม่เชื่อว่าพระองค์เป็นพระเจ้าหรือไม่เชื่อว่ามีตรีเอกานุภาพ

พวกเขาไม่เชื่อว่าพระองค์ถูกตรึงบนไม้กางเขนหรือพระองค์ฟื้นขึ้นจากความตาย

ฮินดูและพุทธเชื่อว่าพระเยซูเป็นคนบริสุทธิ์ที่ทำการอัศจรรย์ต่างๆ
พระองค์ไม่ได้สำคัญต่อศาสนาของพวกเขา
พวกเขาไม่เชื่อในพระเจ้าผู้เป็นพระผู้สร้างและองค์พระผู้เป็นเจ้า
ดังนั้นพวกเขาไม่เชื่อว่าพระเยซูบังเกิดจากพระเจ้า

เราฉลองศุกร์ประเสริฐเนื่องจากการลบบาป

ศุกร์ประเสริฐคือวันที่พระเยซูถูกตรึง ในวันที่น่าหวาดกลัวแต่อัศจรรย์นี้
พระเยซูรับความบาปของเราบนไม้กางเขน
พระองค์ตายเป็นเครื่องบูชาเพื่อไถ่บาปเราเพื่อเราจะได้รับการให้อภัย

การถวายเครื่องบูชาเป็นสิ่งที่จำเป็นมาก

การถวายเครื่องบูชาจะต้องมีเพื่อพระเจ้าจะให้อภัยเราโดยที่ยังคงยุติธรรม
และบริสุทธิ์

หลักการนี้ถูกสอนไว้ในพันธสัญญาเดิมโดยการถวายเครื่องบูชาที่พระเจ้า
ประสงค์²¹⁹ ถ้าพระเจ้ายกโทษความบาปโดยไม่มีมาตรฐาน

แสดงว่าพระองค์ไม่ยุติธรรมและความบาปนั้นไม่ใช่เรื่องร้ายแรง

แต่ไม่มีใครสามารถมองดูที่การตายของพระเยซูโดยการถูกตรึงบนไม้กา
งเขนแล้วพูดว่าความบาปไม่ร้ายแรง

การถวายตัวเองเป็นเครื่องบูชาของพระองค์เป็นมาตรฐานสำหรับการยกโ
โทษบาปให้แก่เรา

มีเพียงพระเยซูที่สามารถเป็นเครื่องบูชาที่เพียงพอแล้ว

► ทำไมพระเยซูผู้เดียวจึงสามารถเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปได้?

²¹⁹ ฮีบรู 9:22

ความยุติธรรมของพระเจ้าและความร้ายแรงของความบาปจำเป็นต้องมีเครื่องบูชาที่ยิ่งใหญ่กว่าสิ่งทรงสร้างใดๆ²²⁰

เราได้ทำบาปต่อพระเจ้าสูงสุดซึ่งนำความผิดร้ายแรงมาให้แก่เรานั้นคือเหตุผลที่มีเพียงพระเยซูผู้เดียวที่สามารถเป็นเครื่องบูชานั้นได้ พระองค์มีคุณสมบัติครบเพราะพระองค์เป็นพระเจ้าและเป็นมนุษย์ เนื่องจากความเป็นพระเจ้าของพระองค์ พระองค์จึงปราศจากบาป และการเป็นเครื่องบูชาของพระองค์มีคุณค่าอันนั้น เนื่องจากความถ่อมใจของพระองค์ พระองค์จึงสามารถเป็นตัวแทนเราและตายแทนเรา

พระโลหิตของพระเยซูแทนถึงการตายเป็นเครื่องบูชาของพระองค์

พระเจ้าสอนผู้คนเกี่ยวกับการลบบาปโดยการถวายเครื่องบูชา พวกเขาบูโรหิตฆ่าสัตว์และถวายเลือดของสัตว์ที่แทนถึงการตายของพวกเขา พระธรรมฮีบรูกล่าวว่าโดยปราศจากโลหิตก็ไม่มีการยกโทษบาป²²¹

พระเจ้าสั่งให้พวกเขาใช้เลือดด้วยวิธีการพิเศษเพราะเลือดแทนถึงชีวิตของสิ่งทรงสร้าง²²² การ “หลังเลือด” หมายถึงฆ่า²²³ เลือดที่ถูกใช้ในวิหารหมายความว่าสัตว์นั้นถูกฆ่าตาย

ความตายของพระคริสต์เป็นเครื่องบูชาสูงสุดที่ทำให้ทุกคนสามารถรับความรอดได้ทุกยุคสมัย²²⁴

²²⁰ อ่าน ฮีบรู 10:4

²²¹ ฮีบรู 9:18-22

²²² เลวีนิติ 17:11, 14

²²³ ปฐมกาล 9:5-6

²²⁴ อ่าน ฮีบรู 10:4, 12

พระองค์นำเลือดของพระองค์เข้าไปในสวรรค์แทนถึงการตายเป็นเครื่องบูชาของพระองค์²²⁵

เลือดของพระเยซูทำให้เราได้รับความรอดเพราะพระองค์ตายเป็นดังเครื่องบูชาแทนเรา

ทำไมพระเยซูต้องตายบนไม้กางเขนแทนที่จะใช้วิธีการอื่น?

ในยุคของพันธสัญญาเดิม

การที่คนหนึ่งจะถูกแขวนไว้บนต้นไม้เป็นสัญญาณบ่งบอกถึงคำแช่งสาปจากพระเจ้า²²⁶

อัครทูตเปาโลบอกเราว่าพระเยซูรับเอาคำแช่งสาปจากพระเจ้าโดยการถูกตรึงบนไม้กางเขน

พระเยซูทำให้พระเจ้าและมนุษย์กลับคืนดีกัน

พระเยซูมาเพื่อทำให้สองฝ่ายกลับคืนดีกันคือ พระเจ้ากับมนุษย์

ในฐานะคนกลาง พระเยซูต้องเป็นตัวแทนของทั้งสองฝ่ายในเวลาเดียวกัน

ในฐานะพระเจ้า พระองค์เป็นตัวแทนของพระเจ้าต่อมนุษย์ ในฐานะมนุษย์

พระองค์เป็นตัวแทนของมนุษย์ต่อพระเจ้า

โดยการเป็นตัวแทนของทั้งสองฝ่าย

พระเยซูได้นำการคืนดีกันมาให้กับทั้งพระเจ้าและมนุษย์

พระองค์ทำสิ่งที่แต่ละฝ่ายต้องทำเพื่อนำการคืนดีกัน

เราฉลองวันอีสเตอร์เพราะการฟื้นขึ้นจากความตาย

มีธรรมเนียมในการเฉลิมฉลองวันอีสเตอร์หลายอย่าง

แต่คนจำนวนมากไม่ตระหนักถึงความหมายของสิ่งต่างๆ

ที่พวกเขา กำลังทำ

²²⁵ อ่าน ฮีบรู 9:12, 24

²²⁶ เฉลยธรรมบัญญัติ 21:23

และพวกเขาไม่รู้สิ่งสำคัญเกี่ยวกับการฟื้นคืนจากความตายของพระเยซู
พระเยซูฟื้นคืนมาใหม่จากอุโมงค์ฝังศพในเช้าวันอีสเตอร์
คือวันที่สามหลังจากถูกตรึงตายบนไม้กางเขน
พระองค์แสดงให้เห็นว่าพระองค์มีอำนาจเหนือความบาป ความตาย
และมารร้าย พระองค์ไม่เพียงแต่ตายแทนเรา
แต่พระองค์พิชิตความตายด้วยชีวิต เนื่องจากพระองค์มีชัยชนะ
เราจึงสามารถมีชัยชนะด้วย

พระเยซูฟื้นคืนมาใหม่ในฝ่ายร่างกาย

พระเยซูตรัสกับพวกคนยิวว่า “ทำลายวิหารนี้
และในสามวันเราจะสร้างมันขึ้นมาใหม่”

ถึงแม้พวกคนยิวคิดว่าพระองค์กำลังพูดถึงพระวิหารที่เฮโรดสร้าง
พระกิตติคุณยอห์นอธิบายว่าพระเยซูกำลังพูดถึงร่างกายของพระองค์²²⁷
พระกิตติคุณทั้งหมดบันทึกถึงข้อมูลความจริงว่าอุโมงค์ฝังศพของพระเย
ซุว่างเปล่าในวันที่สามหลังจากที่พระองค์ถูกฝังในนั้น
พระเยซูปรากฏพระองค์เองให้กับพวกสาวกได้เห็นหลังจากการฟื้นคืนจา
กความตายโดยตรัสว่า “จงคลำตัวเราดู
เพราะว่าผีไม่มีเนื้อและกระดูกเหมือนอย่างที่คุณเห็นว่าเรามี”²²⁸
พระองค์พิสูจน์ว่าพระองค์มีร่างกายที่เป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว

► อะไรจะเกิดขึ้นถ้าหากพระเยซูไม่ฟื้นคืนจากความตาย?

²²⁷ ยอห์น 2:19-21

²²⁸ ลูกา 24:39

(1)

ร่างกายที่ฟื้นขึ้นจากความตายของพระเยซูแสดงให้เห็นถึงชัยชนะของพระองค์เหนือความบาปและความตาย²²⁹

(2)

**ร่างกายที่ฟื้นขึ้นจากความตายของพระเยซูพิสูจน์ว่าพระองค์เป็น
นอย่างที่ทรงกล่าวอ้างว่าเป็น²³⁰**

ด้วยเหตุนี้การฟื้นขึ้นจากความตายจึงเป็นการรับรองข่าวประเสริฐว่าเป็น
จริง

ผู้คนที่ปฏิเสธว่าพระเยซูฟื้นขึ้นจากความตายก็ปฏิเสธข่าวประเสริฐด้วย

²³¹

(3)

**การฟื้นขึ้นจากความตายของพระเยซูให้ความมั่นใจแก่เราว่าเร
าจะถูกทำให้ฟื้นขึ้นจากความตายด้วยเช่นกัน**

พระเยซูสัญญาว่าพระองค์จะทำให้คนตายฟื้นขึ้นมา

พระสัญญานั้นจะไม่น่าเชื่อถือถ้าหากพระองค์ไม่ฟื้นขึ้นมาเองก่อน²³²

เราจะถูกทำให้ฟื้นขึ้นมา มีร่างกายที่เต็มไปด้วยสง่าราศีเหมือนกับพระเยซู

²³³

พระเยซูยังคงเป็นมนุษย์

การฟื้นขึ้นจากความตายแสดงให้เห็นว่าการมาบังเกิดเป็นมนุษย์นั้นถ
าวนิรันดร์ พระเยซูจะเป็นมนุษย์ในขณะเดียวกันก็เป็นพระเจ้าตลอดไป

²²⁹ อ่าน วิวรณ์ 1:17-18; โคโลสี 2:14-15.

²³⁰ ยอห์น 2:18-21; มัทธิว 17:22-23

²³¹ อ่าน 1 โครินธ์ 15:17.

²³² ยอห์น 5:28-29

²³³ อ่าน 1 ยอห์น 3:2.

พระเยซูยังคงปิ่นพระเจ้าแท้และมนุษย์แท้ซึ่งขณะนี้กำลังอธิษฐานวิงวอนต่อ
อพระบิดาเพื่อพวกเรา²³⁴
และในวันหนึ่งจะกลับมาเพื่อรับพวกเราไปสวรรค์²³⁵

เรายอมจำนนต่อพระเยซูเพราะผู้ที่พระองค์เป็นและสิ่งที่พระองค์ ได้กระทำ

ในฐานะผู้เชื่อ

เราดำเนินชีวิตแต่ละวันด้วยการมีความสัมพันธ์กับพระคริสต์
พระองค์ไม่ได้เป็นเพียงบุคคลในประวัติศาสตร์
และไม่ได้เป็นพระเจ้าที่อยู่แต่ในสวรรค์ แต่พระองค์ทรงอยู่กับเรา
พระองค์สัญญาว่าจะอยู่กับสาวกของพระองค์เสมอไป²³⁶

พระองค์ทรงอยู่กับเราด้วยวิธีการที่พิเศษในคริสตจักร
พระองค์เป็นศีรษะของคริสตจักรและคริสตจักรถูกเรียกว่าเป็นร่างกายของ
พระองค์²³⁷ พระองค์นำคริสตจักร ยึดคริสตจักรเข้าด้วยกัน
และจัดเตรียมเพื่อคริสตจักร²³⁸

คนที่ยอมรับความจริงที่เราแบ่งปันเกี่ยวกับพระเยซูนี้ย่อมจะตอบสนองต่อ
ความจริงด้วยความเชื่อและเชื่อฟัง
คุณสามารถช่วยให้คนอื่นมาเป็นผู้เชื่อได้ด้วยคำอธิษฐานตามตัวอย่างด้า
นล่างนี้

²³⁴ โรม 8:34

²³⁵ 1 เธสะโลนิกา 4:16-17

²³⁶ มัทธิว 28:20

²³⁷ เอเฟซัส 1:22-23

²³⁸ อ่าน โคโลสี 2:19

“พระบิดา

ลูกขอบคุณพระองค์สำหรับความรักที่มอบให้ลูกด้วยการส่งพระบุตรของพระองค์คือพระเยซูเข้ามาในโลกเพื่อลูก

ลูกเชื่อว่าพระเยซูเป็นพระเจ้าแท้และมนุษย์แท้ที่ปราศจากบาปซึ่งตายและฟื้นขึ้นมาจากความตายแล้ว

ดังนั้นลูกจึงได้รับการยกโทษจากความบาปของลูกและได้รับการรื้อฟื้นคืนสู่ความสัมพันธ์กับพระองค์ได้

ลูกเสียใจมากสำหรับความบาปที่ลูกได้กระทำลงไป

ลูกรู้ว่าความบาปของลูกได้ตรึงพระองค์ที่ไม้กางเขน

เวลานี้ลูกขอหนีออกจากทุกสิ่งที่ลูกรู้ว่าผิด

และลูกขอยอมรับพระเยซูให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของลูก

ขอนำลูกนับจากเวลานี้ ลูกจะมีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์ตลอดไป

ขอบคุณพระองค์ที่ยกโทษให้ลูก ลูกรักพระองค์ อาเมน”

ชั้นเรียนควรอ่าน “คำประกาศหลักความเชื่อ” พร้อมกันอย่างน้อยสองรอบ

คำประกาศหลักความเชื่อ

พระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์และองค์พระผู้เป็นเจ้าของสรรพสิ่ง

เป็นพระบุตรของพระเจ้าที่บังเกิดจากหญิงพรหมจรรย์

พระองค์มีธรรมชาติของมนุษย์และของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ในบุคคลเดียวกัน

พระองค์ใช้ชีวิตโดยปราศจากความบาปและตายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของพวกเรา พวกเราจึงได้รับการยกโทษ

พระองค์ฟื้นขึ้นจากความตายและจะทำให้ผู้เชื่อทุกคนฟื้นขึ้นจากความตายเมื่อพระองค์กลับมา อาณาจักรของพระองค์กว้างไกลและไม่มีที่สิ้นสุด

การบ้านสำหรับบทที่ 7

(1) ศึกษาพระคัมภีร์ตอนต่างๆ:

นักศึกษาแต่ละคนจะถูกมอบหมายให้ศึกษาพระคัมภีร์หนึ่งตอนจากรายการด้านล่างนี้

โดยให้นักศึกษาอ่านพระคัมภีร์ตอนนั้นและเขียนหนึ่งย่อหน้าเพื่ออธิบายว่าพระคัมภีร์ตอนนั้นพูดถึงหัวข้อที่เราเรียนกันในบทนี้อย่างไรบ้าง ขอให้ทำการบ้านนี้ก่อนถึงชั่วโมงเรียนครั้งถัดไป

- มาระโก 1:1-12
- ยอห์น 5:19-26
- ยอห์น 6:44-51
- ยอห์น 8:51-59
- วิวรรณ์ 1:12-18
- กิจการ 2:22-36

(2) ทดสอบ: ชั่วโมงเรียนถัดไปจะเริ่มต้นด้วยการทดสอบสำหรับบทที่ 7 ขอให้เตรียมตัวด้วยการศึกษาคำถามสำหรับการทดสอบอย่างละเอียด

(3) การบ้านสำหรับการสอน:

ทำตามรายการที่กำหนดและรายงานเกี่ยวกับการสอนชั้นเรียนภายนอก

บันทึกสำหรับผู้สอน: ข้อมูลสองส่วนต่อไปนี้

(“ข้อพระคัมภีร์ที่ยืนยันความเป็นมนุษย์ของพระเยซู” และ

“ข้อพระคัมภีร์ที่ยืนยันความเป็นพระเจ้าของพระเยซู”) เป็นตัวเลือก

ชั้นเรียนสามารถเรียนรู้สองส่วนนี้ได้ถ้าหากต้องการข้อพระคัมภีร์ยืนยันเพิ่มเติม

ข้อพระคัมภีร์ที่ยืนยันความเป็นมนุษย์ของพระเยซู

พระเยซูเป็นเชื้อสายของเอวา (ปฐมกาล 3:15) เป็นพงศ์พันธุ์ของอับราฮัม (ปฐมกาล 22:18 – เปรียบเทียบกับ กิจการ 3:25) บังเกิดจากผู้หญิง (กาลาเทีย 4:4) บังเกิดจากมารีย์ (มัทธิว 1:21-25) ได้ชื่อว่าบุตรมนุษย์ (มัทธิว 13:37)

และผ่านกระบวนการเติบโตสู่ความเป็นผู้ใหญ่ตามธรรมเนียมปฏิบัติทุกอย่าง (ลูกา 2:40, 52)

เมื่อพระองค์กลับมาที่บ้านเกิดของพระองค์ การตอบสนองของผู้คนทำให้รู้ว่าวัยเด็กของพระองค์นั้นเหมือนคนทั่วไป (มัทธิว 13:54-56)

พระองค์มีร่างกายเพื่อจะทำตามเหมือนกับมนุษย์คนหนึ่ง (ฮีบรู 10:5-9)

พระองค์มาเป็นเนื้อหนังและเลือด (ฮีบรู 2:14)

พระองค์ถูกสร้างให้เป็นเหมือนกับเราเพื่อพระองค์จะทนทุกข์เหมือนกับเรา (ฮีบรู 2:10-18) พระองค์สมบูรณ์แบบผ่านการทนทุกข์ (ฮีบรู 2:9-10)

และพระองค์ตกอยู่ภายใต้การทดลองของมนุษย์ (ฮีบรู 4:15)

พระองค์รับสภาพของมนุษย์ (ฟิลิปปี 2:6-8)

พระองค์เป็นพระวณะนิรันดร์ของพระเจ้า และเป็นมนุษย์ และมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ (ยอห์น 1:14)

ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูเป็นคำประกาศหลักความเชื่อที่สำคัญของคริสเตียน (1 ยอห์น 1:14, 4:2-3)

ข้อพระคัมภีร์ที่ยืนยันความเป็นพระเจ้าของพระเยซู

มีสามทางที่พระเยซูได้รับการยืนยันว่าเป็นพระเจ้า

1. พระองค์ถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้า
2. พระองค์ได้รับการเปิดเผยว่ามีพระลักษณะของพระเจ้า
3. พระองค์ได้รับการเปิดเผยว่ามีบทบาทของพระเจ้า

พระเยซูถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้า

- ยอห์น 1:1, 14 กล่าวว่าพระวาหะนิรันดรทรงเป็นพระเจ้า
- ยอห์น 12:41 บอกเราว่าอิสยาห์ได้เห็นพระเยซู
- กิจการ 20:28
กล่าวว่าคริสตจักรของพระเจ้าถูกซื้อด้วยพระโลหิตของพระองค์
- โรม 9:5 กล่าวว่าพระคริสต์ได้มา เป็นผู้ที่พระเจ้าทรงอวยพรตลอดไป
- ทิตัส 2:13
กล่าวถึงพระองค์ว่าเป็นพระเจ้าและพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของ
องเรา
- อิสยาห์ 7:14 กล่าวว่าพระนามของพระองค์หมายถึง
“พระเจ้าอยู่กับเรา”
- อิสยาห์ 9:6
กล่าวว่าพระนามของพระองค์จะถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์
- 1 ทิโมธี 3:16 กล่าวว่าพระเจ้าปรากฏเป็นมนุษย์
ได้รับการประกาศออกไป และถูกรับขึ้นไปด้วยพระสิริ
- ใน ยอห์น 10:30 และ 33 พระเยซูตรัสว่าพระองค์เป็นเหมือนพระบิดา

- ใน ยอห์น 5:17-18
พวกยิวรู้ว่าพระองค์ตรัสว่าพระองค์เท่าเทียมกับพระเจ้า
- ใน ยอห์น 14:9 พระองค์ตรัสว่า “ถ้าท่านได้เห็นเรา
ท่านก็ได้เห็นพระบิดา”
- ใน ยอห์น 20:28 โธมัสมองเห็นบาดแผลของพระองค์และตรัสว่า
“องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระเจ้าของข้าพระองค์”
และพระเยซูอวยพรคนเหล่านั้นที่เชื่อ
- ใน ยอห์น 8:58 พระองค์เรียกพระองค์เองว่า “เราเป็น”
และพวกคนยิวรูว่านั้นหมายถึงพระเจ้า
- ใน วิวรรณ์ 1:8, 11, 17-18, พระองค์ถูกกล่าวถึงว่าเป็นปฐมและอวสาน
และในอิสยาห์ 44:6 แสดงให้เห็นว่าเป็นคำที่ใช้สำหรับพระเจ้า
- ฮีบรู 1:2-3 บอกเราว่าพระองค์เป็นพระฉายที่สมบูรณ์ของพระบิดา
- ใน ฮีบรู 1:8 พระองค์ถูกกล่าวถึงว่าเป็นพระเจ้า

พระเยซูมีพระลักษณะของพระเจ้า

ทรงสถิตอยู่ทุกหนแห่ง ในมัทธิว 18:20

พระเยซูตรัสว่าพระองค์สถิตอยู่ด้วยในที่ที่มีสองหรือสามคนอยู่ร่วมกัน
ในมัทธิว 28:20 พระองค์สัญญาว่าจะอยู่กับผู้เชื่อทั้งหลายเสมอ

ฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้น ฮีบรู 1:3

กล่าวว่าพระองค์ผดุงทุกสิ่งไว้ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ ฟิลิปปี 3:21
กล่าวว่าพระองค์ผดุงทุกสิ่งไว้กับพระองค์เอง

เป็นนิรันดร์ ฮีบรู 13:8 บอกเราว่าพระองค์เป็นเหมือนเดิมตลอดนิรันดร์
ในฮีบรู 1:12 กล่าวด้วยว่าพระองค์เป็นเหมือนเดิมเป็นนิตย์
และอ้างอิงจากสดุดี 102:25-27 เกี่ยวกับพระเจ้า

ทรงรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง ยอห์น 2:24-25 บอกเราว่าพระองค์รู้จักทุกคน
และรู้ว่ามิอะไรอยู่ในใจของพวกเขา ในยอห์น 10:15
พระองค์กล่าวว่าทรงรู้จักพระบิดาเหมือนกับที่พระบิดาทรงรู้จักพระองค์
พระเยซูมีบทบาทของพระเจ้า

- พระเยซูเป็นพระผู้สร้าง (โคโลสี 1:16; ฮีบรู 1:10)
- พระเยซูยกโทษบาป (ลูกา 5:20-24; มาระโก 2:10, 7:48)
- พระเยซูจะพิพากษาในการพิพากษาครั้งสุดท้าย (มัทธิว 25:31-46; 2 โครินธ์ 5:10)
- พระเยซูได้รับการนมัสการเหมือนกับพระบิดาได้รับ (ยอห์น 5:22-23; ฮีบรู 1:6; วิวรรณ์ 5:12-13)

คำถามเพื่อทดสอบสำหรับ บทที่ 7

- (1) อะไรคือลำดับความสำคัญของพระเมสสิยาห์?
- (2) การที่คริสตจักรยุคแรกพูดว่า “พระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า”
หมายความว่าอะไร?
- (3) พระเยซูมีลักษณะเฉพาะของพระบุตรของพระเจ้าอย่างไร?
- (4) การที่พระเยซูมาบังเกิดเป็นมนุษย์หมายความว่าอะไร?

- (5) เพราะเหตุใดการที่พระเยซูเป็นมนุษย์จึงสำคัญ? (บอกมาสามเหตุผล)
- (6) เพราะเหตุใดการที่เราตระหนักว่าพระเยซูเป็นพระเจ้าจึงสำคัญ?
- (7) ทำไมจึงจำเป็นต้องมีเครื่องบูชา?
- (8) ทำไมพระเยซูต้องตายบนไม้กางเขนแทนที่จะใช้วิธีการอื่น?
- (9) การฟื้นขึ้นจากความตายของพระเยซูมีความหมายสำคัญอย่างไร?

บทที่ 8

ความรอด

จุดประสงค์บทเรียน

นักศึกษาจะสามารถอธิบายหัวข้อต่อไปนี้ได้

- (1) เหตุผลที่ไม้กางเขนเป็นเหตุให้คนมากมายชุนเคืองใจ
- (2) สภาพของคนบาป
- (3) ความจำเป็นที่ต้องมีการลบบาปเพื่อการยกโทษ
- (4) ความหมายของการกลับใจใหม่
- (5) องค์ประกอบของความเชื่อที่ทำให้ได้รับความรอด
- (6) เหตุผลที่การลบบาปเพียงพอสำหรับทุกคนและความบาปทั้งหมด
- (7) พื้นฐานของความมั่นใจในความรอดของบุคคล
- (8) การทรงไถ่สิ่งทรงสร้างทั่วไป
- (9) คำประกาศหลักความเชื่อของคริสเตียนเกี่ยวกับความรอด

นักศึกษาจะเข้าใจข้อผิดพลาดของศาสนาที่ไม่มีการกลับใจใหม่

บทนำ

อ่าน สดุดี 85 พร้อมกัน พระคัมภีร์ตอนนี้ออกอะไรแก่เราเรื่องความรอด?

ไม้กางเขน

สัญลักษณ์ที่สำคัญที่สุดของคริสเตียนคือไม้กางเขน

ไม้กางเขนแทนถึงเหตุการณ์ที่เป็นศูนย์กลางของประวัติศาสตร์

และเป็นตัวแทนความแตกต่างระหว่างความเชื่อคริสเตียนกับความเชื่ออื่น ๆ

ไม้กางเขนเป็นความลึกลับของคนจำนวนมาก พวกเขาไม่เข้าใจว่าทำไมพระเยซูต้องตาย แม้พวกเขาจะได้ยินว่าพระองค์ตายเพราะรักเราและต้องการช่วยเราให้รอดก็ตาม พวกเขาไม่เข้าใจว่าทำไมเรื่องนี้จึงต้องเกิดขึ้น พวกเขาถามว่า “ถ้าพระเจ้าต้องการยกโทษให้กับเรา ทำไมพระองค์ไม่ยกโทษเลย?”²³⁹

ความสับสนเกี่ยวกับไม้กางเขนเริ่มต้นจากยุคแรกๆ คือเมื่อคริสเตียนยุคแรกเริ่มต้นเทศนาข่าวประเสริฐ²⁴⁰

พวกเขาคิดว่าพระเจ้าน่าจะเปิดเผยพระองค์เองด้วยฤทธิ์เดช พวกเขาคิดว่าความรอดที่พวกเขาต้องการเพื่อช่วยให้รอดพ้นจากการถูกกดขี่ แต่ไม้กางเขนดูเหมือนจะอ่อนแอและลึ้มเหลว

คนกรีกคิดว่าพระเจ้าน่าจะเปิดเผยพระองค์เองด้วยสติปัญญา พวกเขาคิดว่าความรอดที่พวกเขาต้องการนั้นอธิบายเกี่ยวกับวิธีการมีชีวิตที่ดีที่สุด แต่ไม้กางเขนดูเหมือนเป็นเรื่องโง่เขลาและลึ้มเหลว

► ทำไมบางคนจึงขุ่นเคืองใจเรื่องไม้กางเขน?

ไม้กางเขนเป็นสิ่งที่ทำให้คนมากมายขุ่นเคืองใจ คนจำนวนมากเต็มใจที่จะเคร่งศาสนา พวกเขาเต็มใจเชื่อบางสิ่งบางอย่าง ปฏิบัติตามพิธีกรรมทางศาสนา และยอมรับคำแนะนำ

²³⁹ “คนบาปจะได้รับการทำให้ชอบธรรมต่อพระเจ้าได้อย่างไร เป็นคำถามสำคัญสำหรับมนุษย์ทุกคน เพราะไม่มีสันติสุขที่แท้จริงในขณะที่เราเป็นศัตรูต่อพระเจ้า ไม่ว่าจะบนโลกนี้หรือในนิรันดร์กาล คำถามสำคัญนี้ได้รับความเข้าใจเพียงเล็กน้อย มีแนวคิดที่สับสนมากมายในเรื่องนี้” - จอห์น เวสลีย์ คำเทศนาเรื่อง “ความชอบธรรมโดยความเชื่อ”

²⁴⁰ อ่าน 1 โครินธ์ 1:22-23

แต่พวกเขาโกรธต่อแนวคิดที่บอกว่าพวกเขาเป็นคนบาปและไม่กางเขน
ปีนสิ่งจำเป็นที่จะทำให้พวกเขาได้รับการยกโทษ
พวกเขาคิดว่าพระเจ้าไม่ควรพุ่งเป้ามาที่การกระทำหรืออุปนิสัยของพวกเขา

ไม่กางเขนทำให้พวกเขาขุ่นเคืองใจเพราะมันให้ความหมายว่าพวกเขาเป็น
คนบาปที่จำเป็นจะต้องได้รับการยกโทษ

เพื่อจะเข้าใจเรื่องการตายเป็นเครื่องบูชาของพระเยซูบนไม้กางเขน
เราต้องเข้าใจสภาพการเป็นคนบาปของมนุษย์กับธรรมชาติที่บริสุทธิ์ของ
พระเจ้าที่ทำให้เกิดวิกฤติที่ยิ่งใหญ่

เราต้องเข้าใจเหตุผลที่การลบบาปทำให้พระเจ้ายกโทษได้

สภาพของมนุษย์

เนื่องจากความบาปของอาดัม

มนุษย์ทุกคนถูกแยกขาดจากพระเจ้าแล้วตั้งแต่เขาเกิดมา²⁴¹

หมายความว่าแต่ละคนเอาตัวเองเป็นศูนย์กลางและทำตามใจตัวเอง

ทันทีที่คนหนึ่งเริ่มตัดสินใจเลือกเองได้ เขาจะเริ่มต้นทำบาป

คนบาปทุกคนมีความผิดจากการทำบาปมากมาย²⁴²

ความบาปคือการฝ่าฝืนกฎบัญญัติของพระเจ้า²⁴³

เนื่องจากพระเจ้ายูติธรรม พระองค์ไม่ละเว้นความบาป

และทุกคนจะถูกพิพากษาเกี่ยวกับทุกสิ่งที่เขาทำ²⁴⁴

²⁴¹ โรม 5:12

²⁴² อ่าน โรม 3:23

²⁴³ 1 ยอห์น 3:4; ยากอบ 2:10-11

²⁴⁴ 2 โครินธ์ 5:10; วิวรณ์ 20:12-13

ไม่มีคำถามเกี่ยวกับความผิดของบุคคลใดๆ
หรือการพิพากษาที่เขาสมควรได้รับ คนบาปทุกคนถูกลงโทษแล้ว²⁴⁵

คนบาปเป็นศัตรูกับพระเจ้า²⁴⁶

คนบาปไม่สามารถเข้ามามีความสัมพันธ์กับพระเจ้าได้จนกว่าความชุนแ
คือของเขาคือต่อพระเจ้าถูกขจัดออกไป

คนบาปอยู่ในสภาพที่ทำให้เขาไม่เหมาะสมต่อการมีความสัมพันธ์กับพระ
เจ้า **คนบาปมีความปรารถนาที่เสื่อมทราม**²⁴⁷

เนื่องจากเขาเป็นทาสของความบาป

คนบาปจึงหมดหนทางที่จะเปลี่ยนแปลงสภาพของตนเอง²⁴⁸

ดังนั้นอะไรคือความรอดที่คนบาปจำเป็นต้องได้รับ?

เนื่องจากคนบาปมีความผิด ความรอดจึงหมายถึงการยกโทษ

เพราะเขาเป็นศัตรูกับพระเจ้า ความรอดจึงหมายถึงการคืนดี

เนื่องจากเขาถูกทำให้เสื่อมทราม

ความรอดจึงหมายถึงการชำระให้สะอาด เพราะเขาหมดหนทาง

ความรอดจึงหมายถึงการช่วยกู้

ทั้งหมดนี้เป็นเพียงบางด้านของความรอดที่คนบาปจำเป็นต้องได้รับ

สภาพที่ไม่สามารถช่วยตัวเองได้

มนุษย์ไม่สามารถจ่ายราคาสำหรับความบาปของตัวเองได้

เหตุผลหนึ่งคือทุกสิ่งที่มีล้วนเป็นของพระเจ้า

²⁴⁵ อ่าน ยอห์น 3:18-19

²⁴⁶ โรม 5:10

²⁴⁷ เอเฟซัส 2:3

²⁴⁸ อ่าน โรม 5:20, 7:23

เหตุผลที่สำคัญกว่าคือการที่ความบาปคือการต่อสู้กับพระเจ้าผู้ไม่มีควมจำกัด และไม่มีสิ่งมีค่าใดๆ ที่มนุษย์จะสามารถใช้เพื่อจ่ายราคานี้ได้

ไม่มีสิ่งใดเลยที่มนุษย์สามารถทำได้เพื่อตอบสนองต่อความจำเป็นของเขา ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีคุณสมบัติใดที่มนุษย์จะมีได้เพื่อจะได้รับความรอด²⁴⁹

ถ้าหากมนุษย์สามารถรับความรอดได้ด้วยตัวเอง ก็ไม่จำเป็นต้องให้พระเยซูมาตายที่บนไม้กางเขน²⁵⁰

► ถ้าพระเจ้าต้องการยกโทษ

แล้วทำไมพระองค์ไม่ยกโทษให้เลยโดยไม่ต้องอาศัยไม้กางเขน?

เพราะพระเจ้าบริสุทธิ์

พระองค์จึงต้องพิพากษาตามความจริงและความยุติธรรม²⁵¹ คำว่า *ลบบาป* กล่าวถึงข้อมูลความจริงเรื่องการเป็นเครื่องบูชาของพระเยซูที่เป็นหนทางให้พวกเราคืนดีกับพระเจ้า

ขอให้คิดถึงว่าถ้าหากไม่มีการเป็นเครื่องบูชาของพระคริสต์

อะไรจะเกิดขึ้นหากพระเจ้ายกโทษบาปโดยปราศจากการลบบาป?

ถ้าพระเจ้ายกโทษบาปโดยปราศจากการลบบาป

ย่อมแสดงว่าความบาปนั้นไม่สำคัญ พระเจ้าก็ไม่ยุติธรรมและไม่บริสุทธิ์

ดูเหมือนว่าในสายตาของพระเจ้าแล้ว การทำสิ่งที่ถูกต้องกับสิ่งที่ผิด

แทบไม่มีความแตกต่างกันเลย

ถ้ามีการยกโทษโดยไม่มีการลบบาป

พระเจ้าก็ไม่สามารถได้รับการนมัสการในฐานะพระเจ้าที่บริสุทธิ์และยุติธรรม

²⁴⁹ อ่าน กาลาเทีย 3:21

²⁵⁰ อ่าน กาลาเทีย 2:21

²⁵¹ โรม 2:5-6

รรมอย่างที่พระองค์เป็น

การยกโทษโดยปราศจากการลบบาปจะทำให้พระเจ้าถูกดูหมิ่นแทนที่จะถวายเกียรติแด่พระองค์ ดังนั้นสิ่งนี้จึงไม่สามารถเกิดขึ้นได้

แต่พระเจ้ารักและต้องการยกโทษ

พระองค์ไม่ต้องการทิ้งให้มนุษย์ทั้งสิ้นตกอยู่ในสภาพบาป

หลงหายเป็นนิรันดร์ แม่ว่านั่นเป็นสิ่งที่พวกเขาสมควรได้รับก็ตาม

การเป็นเครื่องบูชาของพระคริสต์บนไม้กางเขนจัดเตรียมเครื่องบูชาที่มีค่าสูงสุดที่เราจำเป็นต้องมี **พระเยซูมีคุณสมบัติคือ (1) ปราศจากบาป**²⁵²

(ดีพร้อมและไม่จำเป็นต้องได้รับความรอดสำหรับพระองค์เอง) และ (2)

พระองค์เป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์

การลบบาปจัดเตรียมสิ่งจำเป็นพื้นฐานสำหรับการยกโทษ

เวลานี้พระเจ้าสามารถยกโทษคนที่กลับใจใหม่และเชื่อในพระสัญญาของพระองค์ได้

ไม่มีใครที่เข้าใจเรื่องการเป็นเครื่องบูชาบนไม้กางเขนจะคิดว่าความบาปเป็นเรื่องที่ไม่ร้ายแรงสำหรับพระเจ้า

การลบบาปจัดเตรียมหนทางที่ทำให้ความยุติธรรมของพระเจ้าสามารถนับคนบาปที่เชื่อในพระสัญญาของพระองค์ให้เป็นคนชอบธรรมได้²⁵³ โรม

3:20-26 ให้คำอธิบายที่เป็นหลักการทำงานของการลบบาป

พระคัมภีร์บอกเราว่าความรอดที่พระเจ้าจัดเตรียมให้เป็นหนทางเดียวเท่านั้น

²⁵² 2 โครินธ์ 5:21

²⁵³ อ่าน โรม 3:26

ถ้าหากคนใดปฏิเสธความรอดโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อในพระคริสต์ เขาก็ไม่สามารถรอดได้²⁵⁴

นี่คือเหตุผลที่การรู้เรื่องหลักการความรอดโดยพระคุณเท่านั้นและรับได้โดยความเชื่อเท่านั้นจึงสำคัญ
ความรอดนั้นโดยพระคุณเพียงอย่างเดียวเพราะไม่มีสิ่งใดที่เราสามารถทำเพื่อให้ได้รับหรือสมควรได้รับ
โดยความเชื่อเท่านั้นเพราะไม่มีสิ่งใดที่เราสามารถทำเพื่อให้สิ่งนี้สำเร็จ
เราทำได้เพียงแค่เชื่อในพระสัญญาของพระเจ้า

► ใครที่เริ่มต้นเรื่องความรอดสำหรับมนุษย์ พระเจ้าหรือมนุษย์คนนั้นเอง?

พระคุณก่อน

พระเจ้าเป็นผู้เริ่มต้นในการนำคนบาปมาสู่ความรอด²⁵⁵

พระองค์แสดงให้เห็นถึงความเต็มใจของพระองค์ที่จะยกโทษโดยการจัดเตรียมพระเยซูให้เป็นเครื่องบูชาบนไม้กางเขน

เวลานี้พระคุณของพระเจ้ามาถึงหัวใจของคนบาป

ทำให้เขาสำนึกผิดและทำให้เขาปรารถนาได้รับการยกโทษ²⁵⁶

คนบาปไม่มีกำลังที่จะละทิ้งความบาปของเขาเองได้

²⁵⁴ อ่าน มาระโก 16:15-16; กิจการ 4:12; ฮีบรู 2:3

²⁵⁵

คำสอนอันมีคุณค่าเกี่ยวกับพระคุณของพระเจ้าได้ถูกเขียนไว้เมื่อหลายปีก่อนที่จะมีการลอบบาปเกิดขึ้น เรื่องนี้บันทึกในสวดติบที่ 85 ที่อธิบายถึงการยกโทษบาปของพระเจ้า

ซึ่งบอกว่าพระพิโรธของพระเจ้าได้สิ้นสุดลงแล้ว จากนั้นมีคำประกาศที่น่าทึ่งมากที่กล่าวว่า

“พระเมตตาและความจริงมาบรรจบกัน: ความชอบธรรมและสันติสุขได้จับกัน”

นี่เป็นภาพอันงดงามของความรอดผ่านการลอบบาป ถ้าปราศจากการลอบบาปแล้ว

พระเมตตาของพระเจ้าจะถูกจำกัดโดยความจริงที่ว่าเราเป็นคนผิด

ความชอบธรรมของพระเจ้าจะทำให้เราเป็นศัตรูกันกับพระเจ้าแทนที่จะมีสันติสุข

²⁵⁶ อ่าน ทิตัส 2:11; ยอห์น 1:9; โรม 1:20

เขาต้องการความช่วยเหลือจากพระเจ้า²⁵⁷

พระเจ้าประทานความสามารถให้กับคนบาปเพื่อตอบสนองต่อข่าวประเสริฐ ถ้าคนหนึ่งไม่ได้รับการช่วยให้เรา นั้นไม่ใช่เพราะพระเจ้าไม่มีพระคุณ แต่เป็นเพราะเขาไม่ตอบสนองต่อพระคุณที่พระเจ้าประทานให้แก่เขาต่างหาก

พระเยซูตายเพื่อความบาปของคนทั้งโลก

และพระเจ้าต้องการให้ทุกคนได้รับความรอด²⁵⁸

พระคุณของพระเจ้าให้ความสามารถแก่ทุกคนเพื่อตอบสนองได้ แต่พระองค์ไม่บังคับใคร

ด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงเรียกคนบาปให้เลือกที่จะกลับใจใหม่และเชื่อ²⁵⁹

กลับใจใหม่

► การกลับใจใหม่คืออะไร?

การกลับใจใหม่หมายความว่าคนบาปมองเห็นตัวเองว่าเป็นคนผิดสมควรถูกลงโทษ และเขาเต็มใจหยุดทำบาป

"ให้คนอธรรมละทิ้งทางของเขา และคนชั่วละทิ้งความคิดของเขา

ให้เขากลับมายังพระยาห์เวห์ และพระองค์จะทรงเมตตาเขา

และมายังพระเจ้าของพวกเรา เพราะพระองค์ทรงมีการอภัยอย่างเหลือล้น"

(อิสยาห์ 55:7)

การกลับใจใหม่ไม่ได้หมายความว่าคนบาปต้องทำให้ชีวิตของตัวเองถูกต้อง และทำให้ตัวเองชอบธรรมก่อนพระเจ้าจึงจะยกโทษให้เขา

²⁵⁷ ยอห์น 6:44

²⁵⁸ อาน 2 เปโตร 3:9; 1 ยอห์น 2:2; 1 ทิโมธี 4:10

²⁵⁹ มาระโก 1:15

น้ำมันเป็นไปไม่ได้

แต่คนบาปต้องเต็มใจให้พระเจ้าช่วยกู้เขาให้พ้นจากความบาปของเขาเอง

► ความรอดสามารถรับได้โดยพระคุณ
แล้วทำไมการกลับใจใหม่จึงจำเป็นสำหรับความรอด?

ความเชื่อเป็นคุณสมบัติเดียวสำหรับการยกโทษ
แต่ความเชื่อเพื่อจะได้รับความรอดไม่สามารถมีได้โดยปราศจากการกลับใจใหม่ ถ้าหากคนใดไม่เต็มใจกลับใจใหม่
แสดงว่าเขาไม่ต้องการได้รับความรอดจากความบาป

ถ้าพระเจ้ายกโทษให้คนที่ยังคงใช้ชีวิตอยู่ในความบาปและไม่กลับใจ
นั่นเป็นการดูหมิ่นพระองค์ในฐานะผู้พิพากษาที่ชอบธรรมของโลกนี้
การกลับใจใหม่เป็นสิ่งจำเป็น เพราะถ้าคนใดไม่กลับใจใหม่
เขาก็ไม่ยอมรับความชั่วร้ายของความบาป
ถ้าหากเขามองไม่เห็นว่าการทำบาปเขาจึงควรหยุดทำบาป
เขาก็มองไม่เห็นว่าเขาจำเป็นต้องได้รับการยกโทษ

ถ้าคนใดมองไม่เห็นตัวเองว่าเป็นคนที่ทำผิดอย่างแท้จริง ไม่มีข้อแก้ตัว
และสมควรถูกลงโทษ เขาก็ไม่ได้กลับใจใหม่
ถ้าหากเขายอมรับว่าเขาเป็นคนบาปแต่ต้องการให้ศาสนายอมให้เขาทำ
บาปต่อไป เขาก็ไม่ได้กลับใจใหม่
เพราะเขาต้องการทำสิ่งที่ทำให้เขาเป็นคนผิดต่อไปเรื่อยๆ

ความเชื่อที่ทำให้รอด

► ถ้าหากคนใดมีความเชื่อที่ทำให้รอด การที่เขาเชื่อหมายความว่าอะไร?

(1)

เขามองเห็นว่าเขาไม่สามารถทำสิ่งใดเพื่อให้ตัวเองชอบธรรมได้

"เพราะว่าท่านทั้งหลายได้รับความรอดแล้วด้วยพระคุณโดยทางความเชื่อ ความรอดนี้ไม่ใช่มาจากตัวท่าน แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า ไม่ใช่มาจากการกระทำ เพื่อไม่ให้ใครอวดได้" (เอเฟซัส 2:8-9)

เขาตระหนักว่าไม่มีสิ่งใดที่เขาสามารถทำ (การงาน)

เพื่อจะทำให้เขาสมควรได้รับความรอดได้เลย

(2)

เขาเชื่อว่าการเป็นเครื่องบูชาของพระคริสต์นั้นเพียงพอสำหรับการยกโทษให้เขา

"และพระองค์ทรงเป็นเครื่องบูชาลบบาปของเรา

และไม่ใช่แค่บาปของเราเท่านั้น แต่ของทั้งโลกด้วย" (1 ยอห์น 2:2)

เครื่องบูชาลบบาป

หมายถึงเครื่องบูชาที่ทำให้การยกโทษเป็นไปได้สำหรับเรา

ไม่มีสิ่งใดจำเป็นต้องเพิ่มเข้าในการเป็นเครื่องบูชาของพระคริสต์เพื่อยกโทษบาปให้แก่เราอีกแล้ว

(3) **เขาเชื่อว่าพระเยซูฟื้นขึ้นจากความตาย**

มีชัยชนะเหนือบาปและความตาย

"คือว่าถ้าท่านจะยอมรับด้วยปากของท่านว่าพระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และเชื่อในใจว่า พระเจ้าได้ทรงให้พระองค์ฟื้นขึ้นมาจากความตาย ท่านจะรอด" (โรม 10:9)

ทางเดียวที่ความบาปและความตายสามารถถูกทำให้พ่ายแพ้ได้คือการฟื้น
ขึ้นจากความตายของพระเยซู การที่พระเยซูฟื้นคืนสู่ชีวิตอีกครั้งหนึ่ง
เป็นการจัดเตรียมชัยชนะอย่างสมบูรณ์เหนือทั้งสองอย่างนั้น

(4)

เขาเชื่อว่าพระเจ้ายกโทษให้เขาโดยผ่านทางความเชื่อเท่านั้น

"ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงซื่อสัตย์และเที่ยงธรรม
ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา
และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น" (1 ยอห์น 1:9)

ถ้าหากเขาคิดว่ามีทางอื่น

เขาก็คาดหวังความรอดโดยการกระทำไม่ใช่โดยพระคุณอย่างสมบูรณ์

ความมั่นใจในความรอด

► คนหนึ่งจะมั่นใจได้อย่างไรว่าเขาได้รับความรอดแล้ว?

บางคนอาศัยความรู้สึก

แต่ความรู้สึกเปลี่ยนแปลงเสมอและนำผิดทิศทางได้

พระคัมภีร์บอกเราเราสามารถมั่นใจได้ว่าเราได้รับความรอด

เราสามารถมั่นใจว่าพระเจ้ายอมรับเรา เราไม่ต้องใช้ชีวิตอยู่ในความกลัว

เพราะพระวิญญาณของพระเจ้าทำให้เรามั่นใจว่าเราเป็นบุตรของพระเจ้า

260

ความมั่นใจนี้สมบูรณ์พร้อม เราจึงไม่ต้องกลัววันพิพากษา²⁶¹

บางคนพูดว่าพวกเขาหวังว่าจะได้รับการต้อนรับเข้าสู่สวรรค์

²⁶⁰ โรม 8:15-16

²⁶¹ อ่าน ยอห์น 1 ยอห์น 4:17

แต่เราสามารถมั่นใจยิ่งกว่านั้นได้
การเพียงแค่เชื่อว่าความรอดจัดเตรียมให้กับมนุษย์ทั้งหลายนั้นไม่พอ
คนหนึ่งต้องรู้ว่าเขาได้รับความรอด

ชีวิตที่เปลี่ยนแปลงเป็นหลักฐานยืนยันว่าคนนั้นได้รับความรอด
แต่หลักฐานนั้นจะยังไม่เกิดขึ้นในวินาทีแรก
ผลลัพธ์ของความรอดไม่ได้มีเวลาตายตัวที่จะเกิดขึ้น
ดังนั้นช่วงวินาทีที่กลับใจใหม่
ชีวิตที่เปลี่ยนแปลงจึงไม่ใช่ความมั่นใจเบื้องต้นของเรา

ผู้เชื่อสามารถมั่นใจในความรอดโดยการรู้ว่าเขาได้ทำตามพระคัมภีร์เพื่อ
ไปถึงความรอด

ถ้าหากคนหนึ่งกลับใจใหม่อย่างแท้จริงและเชื่อคำสอนของพระคัมภีร์
เขามีสิทธิ์ที่จะเชื่อว่าพระเจ้ายกโทษให้เขา

เมื่อคนหนึ่งกลับใจใหม่และเชื่อ

พระเจ้าให้พระวิญญาณของพระองค์เป็นพยานว่าเขาเป็นบุตรของพระเจ้า
แล้ว

ถ้าหากคนใดพยายามรู้สึกว่าเขาได้รับความรอดเมื่อเขาไม่ได้กลับใจใหม่
จริงๆ เขาจะสับสนและหลอกตัวเอง

ถ้าคนใด (1) กลับใจใหม่อย่างแท้จริง (2)

วางใจในพระสัญญาของพระเจ้าในพระคัมภีร์ และ (3)

รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพยานภายใน เขาก็จะไม่ถูกหลอกหลวง
ความมั่นใจนี้ตั้งอยู่บนพระวาจาของพระเจ้าซึ่งฟังพาได้อย่างสมบูรณ์
พระเจ้ารักษาคำสัญญาของพระองค์เสมอ

คำศัพท์¹⁰ คำเกี่ยวกับของความรอด

การคืนดี:

คำนี้หมายถึงคนทั้งหลายที่เคยเป็นศัตรูได้สร้างสันติต่อกันอีกครั้งในความรอด เราสร้างสันติกับพระเจ้า²⁶²

การลบล้าง: คำนี้หมายถึงสิ่งที่ถูกบันทึกไว้ได้ถูกลบออกทั้งหมดในความรอด ความบาปของเราที่ถูกบันทึกไว้ถูกลบออกหมดแล้ว²⁶³

เครื่องบูชาลบบาป:

คำนี้หมายถึงบางสิ่งที่ถูกมอบให้เพื่อให้บางคนหายโศก ในความรอด การเป็นเครื่องบูชาของพระเยซูได้ทำให้พระเจ้าหายโศกเรา ซึ่งเป็นความโศกที่ชอบธรรม²⁶⁴

การช่วยกู้:

คำนี้หมายความว่าใครบางคนได้รับการช่วยให้รอดพ้นจากอำนาจของอีกคน ในความรอด เราได้รับการช่วยให้พ้นจากอำนาจของซาตานและความบาป²⁶⁵

การไถ่: คำนี้หมายถึงการจ่ายราคาเพื่อให้บางคนได้รับอิสรภาพในความรอด

²⁶² อ่าน 2 โครินธ์ 5:19; โรม 5:1

(ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้พูดเกี่ยวกับการถูกทำให้ชอบธรรมและการคืนดีกับพระเจ้า)

²⁶³ อ่าน ฮีบรู 8:12

²⁶⁴ อ่าน 1 ยอห์น 2:2

²⁶⁵ อ่าน ลูคา 1:74; โรม 6:6, 12-18

การตายของพระเยซูได้จ่ายราคาเพื่อเราจะมีอิสรภาพจากพันธนาการและการลงโทษเนื่องจากบาป²⁶⁶

การทำให้ชอบธรรม:

คำนี้หมายความว่าใครบางคนได้รับการประกาศว่าชอบธรรมหรือไม่มีความผิด ในความรอด

คนบาปที่มีความผิดถูกนับว่าเป็นคนชอบธรรมเพราะพระเยซูทนทุกข์แทนเขาแล้ว²⁶⁷

การชำระให้บริสุทธิ์: คำนี้หมายถึงใครบางคนที่ถูกทำให้บริสุทธิ์ ในความรอด

คนบาปได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เป็นบุตรที่บริสุทธิ์ของพระเจ้า²⁶⁸

การรับเป็นบุตร:

คำนี้หมายถึงใครบางคนที่กลายมาเป็นบุตรที่ถูกต้องตามกฎหมายของอีกคนหนึ่ง ในความรอด เราได้มาเป็นบุตรของพระเจ้า²⁶⁹

การบังเกิดใหม่: คำนี้หมายถึงใครบางคนที่เริ่มต้นชีวิตใหม่อีกครั้ง ในความรอด ผู้เชื่อเริ่มต้นชีวิตใหม่²⁷⁰

การประทับตรา:

คำนี้หมายถึงบางสิ่งที่ได้รับการทำเครื่องหมายเพื่อแสดงให้เห็นว่าใครเป็น

²⁶⁶ อ่าน เอเฟซัส 1:7; ทิตัส 2:14

²⁶⁷ อ่าน 2 โครินธ์ 5:19; โรม 5:1

(ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้พูดเกี่ยวกับการทำให้ชอบธรรมและการคืนดีกับพระเจ้า)

²⁶⁸ จดหมายฝากหลายตอนระบุถึงผู้เชื่อว่าเป็น “ผู้บริสุทธิ์” (อ่าน เอเฟซัส 1:1, โคโลสี 1:1, พิลิปปี 1:1)

²⁶⁹ อ่าน ยอห์น 1:12; โรม 8:15

²⁷⁰ อ่าน เอเฟซัส 2:1; ยอห์น 7:38-39; กาลาเทีย 4:29; ยอห์น 3:5

เจ้าของ ในความรอด

พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเครื่องหมายที่ระบุว่าเราเป็นของพระเจ้า²⁷¹

บันทึกสำหรับผู้สอน:

สมาชิกในชั้นเรียนสามารถเลือกหัวข้อต่อไปนี้อธิบาย

(“ความผิดพลาดที่ต้องหลีกเลี่ยง: ศาสนาที่ปราศจากการกลับใจใหม่”)

ความผิดพลาดที่ต้องหลีกเลี่ยง:

ศาสนาที่ปราศจากการกลับใจใหม่

มีคนประเภทที่คิดง่าย ๆ

ว่าเขาได้รับความรอดเมื่อเขาได้ยืนยันว่ารอดได้โดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ เขาไม่ได้กลับใจใหม่อย่างแท้จริง

เพราะเขาไม่ได้มองเห็นว่าเขาจำเป็นต้องกลับใจ

เขาไม่เคยมองดูตัวเองว่าเป็นคนบาปที่สมควรได้รับการพิพากษาจากพระเจ้า เขาคิดว่าพระคุณหมายความว่าเขาสามารถทำตามใจตัวเองได้

เพราะเขายอมรับความจริงของศาสนาคริสต์

เขาคิดว่าเขาเป็นคริสเตียนแล้ว

แต่เขาไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่เลย

เขาไม่เคยยอมจำนนความคิดและเจตนาของเขาต่อพระเจ้า

เขายอมรับพระเจ้าว่าเป็นเพียงส่วนหนึ่งในชีวิต

และยังคงใช้ชีวิตตามใจตัวเอง

นี่ไม่ใช่การเริ่มต้นมีความสัมพันธ์ที่ช่วยให้รอดได้กับพระเจ้าตามที่พระคัมภีร์ได้อธิบายเอาไว้

²⁷¹ อ่าน เอเฟซัส 1:13

ในชั้นเรียนควรอ่าน “คำประกาศหลักความเชื่อ”

พร้อมกันอย่างน้อยสองรอบ

คำประกาศหลักความเชื่อ

การมีชีวิต การตาย และการฟื้นขึ้นจากความตายของพระเยซูคริสต์
จัดเตรียมการลบบาปของคนทั้งโลก

ทุกคนมีความผิดเนื่องจากความบาปและไม่มีกำลังที่จะช่วยตัวเองให้รอด
ได้

คนบาปทุกคนที่กลับใจใหม่สามารถรับพระคุณของพระเจ้าผ่านทางคว
ามเชื่อ

ผู้เชื่อได้รับการยกโทษบาปและช่วยให้รอดพ้นจากอำนาจของบาป
และพ้นจากการลงโทษ

พระวิญญาณบริสุทธิ์เปลี่ยนแปลงผู้เชื่อจากที่เป็นคนบาปให้กลายเป็นผู้
นั้สการที่บริสุทธิ์ของพระเจ้า ไม่มีทางอื่นสำหรับความรอด

สิ่งทรงสร้างได้รับการไถ่และในที่สุดจะได้รับการรื้อฟื้นคืนสู่สภาพดีจากพ
ระเจ้า

การบ้านสำหรับบทที่ 8

(1) ศึกษาพระคัมภีร์ตอนต่างๆ:

นักศึกษาแต่ละคนจะถูกมอบหมายให้ศึกษาพระคัมภีร์หนึ่งตอนจากรายก
การด้านล่างนี้

โดยให้นักศึกษาอ่านพระคัมภีร์ตอนนั้นและเขียนหนึ่งย่อหน้าเพื่ออธิบายว่า
พระคัมภีร์ตอนนั้นพูดถึงหัวข้อที่เราเรียนกันในบทนี้อย่างไรบ้าง
ขอให้ทำการบ้านนี้ก่อนถึงชั่วโมงเรียนครั้งถัดไป

- เอเฟซัส 2:1-10
- อิสยาห์ 1:11-18

- สดุดี 51
- โรม 8:19-25
- โรม 3:20-26

(2) ทดสอบ: ชั่วโมงเรียนถัดไปจะเริ่มต้นด้วยการทดสอบสำหรับบทที่ 8 ขอให้เตรียมตัวด้วยการศึกษาคำถามสำหรับการทดสอบอย่างละเอียด

(3) การบ้านสำหรับการสอน:

ทำตามรายการที่กำหนดและรายงานเกี่ยวกับการสอนชั้นเรียนภายนอก

บันทึกสำหรับผู้สอน: เนื้อหาสองตอนต่อไปนี้

(“ความรอดในพันธสัญญาเดิม” และ “ความรอดของสิ่งทรงสร้างทั้งหมด”)

เป็นทางเลือก ถ้าสมาชิกในชั้นเรียนสนใจ

ในชั้นเรียนสามารถศึกษาด้วยกันได้

ความรอดในพันธสัญญาเดิม

ในพันธสัญญาเดิม

พระเจ้าจัดเตรียมระบบการนมัสการด้วยการถวายเครื่องบูชา

การถวายเครื่องบูชาไม่ได้จัดเตรียมความรอดเหมือนกับที่การตายของพระเยซูได้จัดเตรียม พระคัมภีร์บอกเราว่า

“เลือดของวัวและแพะไม่สามารถลบความบาปออกไปได้”²⁷²

แล้วทำไมจึงต้องมีการถวายเครื่องบูชา?

แล้วทำไมจึงต้องมีการถวายเครื่องบูชา?

เพราะนั่นเป็นรูปแบบของการนมัสการที่เล็งถึงการถวายเครื่องบูชาของพระคริสต์ในอนาคต²⁷³

พระคริสต์ในอนาคต²⁷³

²⁷² ฮีบรู 10:4

²⁷³ ฮีบรู 10:1

นี่หมายความว่า

ความรอดไม่สามารถมีได้จนกระทั่งถึงยุคพันธสัญญาใหม่

เมื่ออัครทูตเปาโลอธิบายหลักการถูกต้องทำให้ชอบธรรมโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ

เขายกตัวอย่างของอับราฮัมและดาวิดเพื่อแสดงให้เห็นว่านั่นไม่ใช่แนวคิดใหม่²⁷⁴

พระเยซูตรัสว่านิโคเดมัสควรรู้เรื่องการบังเกิดใหม่เพราะเขาเป็นครูสอนพันธสัญญาเดิม²⁷⁵

เปาโลบอกกับทิโมธีว่าพันธสัญญาเดิมควรทำให้เขามีสติปัญญาเกี่ยวกับความรอด²⁷⁶ ดังนั้นข่าวประเสริฐจึงอยู่ในพันธสัญญาเดิม

มีบางคนในพันธสัญญาเดิมที่เข้าใจเรื่องพระคุณ

พวกเขาไม่รู้รายละเอียดเกี่ยวกับการทำงานของการลบบาป

แต่พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าจัดเตรียมการยกโทษ

การถวายเครื่องบูชาเป็นรูปแบบการแสดงออกถึงความเชื่อ

เหมือนที่เรามีรูปแบบการนมัสการในปัจจุบัน (ยกตัวอย่างเช่น

อาหารมื้อสุดท้ายขององค์พระผู้เป็นเจ้า)

การถวายเครื่องบูชาจะไร้ค่าถ้าหากไม่ได้มาจากความเชื่อและการเชื่อฟัง

เช่นเดียวกันรูปแบบการนมัสการจะไร้ค่าถ้าหากไม่ได้แสดงออกมาจากใจ

และชีวิตที่ยอมจำนนต่อพระเจ้า สดุดีบทที่ 51 และอิสยาห์ 11:1-18

แสดงให้เห็นว่าการกลับใจใหม่และความเชื่อเป็นสิ่งสำคัญในยุคของพันธสัญญาเดิม

²⁷⁴ โรม 4:1-8

²⁷⁵ ยอห์น 3:10

²⁷⁶ 2 ทิโมธี 3:15

ความรอดของสรรพสิ่ง

เมื่อมนุษย์คนแรกทำบาป คำแช่งสาปตกมาเหนือสิ่งทรงสร้างทั้งหมด²⁷⁷

เมื่อความรอดสมบูรณ์แล้ว

สิ่งทรงสร้างทั้งหมดจะได้รับการรื้อฟื้นคืนสู่สภาพดี

ความรอดเริ่มต้นด้วยการรื้อฟื้นใหม่ฝ่ายวิญญาณ

ผู้เชื่อได้รับความรอดจากความบาป

และพวกเขาใช้ชีวิตอยู่ในพระพรของพระเจ้า

แต่พวกเขายังไม่มีประสบการณ์กับการช่วยกู้ทางด้านร่างกายเนื่องจากคำแช่งสาปของความบาป พวกเขายังคงมีร่างกายที่มีอายุชั้ยและตายได้

ธรรมชาติยังคงตกอยู่ภายใต้คำแช่งสาปของความบาป

เราไม่ได้เห็นโลกตามอย่างที่พระเจ้าได้สร้างไว้ตั้งแต่แรก

เราเห็นแต่ธรรมชาติที่ถูกทำลายและสิ่งทรงสร้างที่ต่อสู้กันเอง

ในโลกของเราสิ่งทรงสร้างมากมายต้องตายเพื่อให้ชีวิตอื่นๆ อยู่ต่อไปได้

จะมีเวลามาถึงเมื่อสิ่งทรงสร้างทั้งหมดได้รับการรื้อฟื้นใหม่²⁷⁸ โรม 8:18-25

อธิบายถึงความหวังของคริสเตียนในโลกนี้ที่จะเป็นอิสระจากคำแช่งสาปของความบาป

คำถามเพื่อทดสอบสำหรับ บทที่ 8

- (1) ทำไมไม้กางเขนจึงทำให้คนมากมายชุ่นเคืองใจ?
- (2) สื่อด้านที่เป็นสภาพของคนบาปมีอะไรบ้าง?
- (3) ทำไมการยกโทษที่ปราศจากการลบบาปจึงเป็นการดูหมิ่นพระเจ้า?

²⁷⁷ ปฐมกาล 3:17

²⁷⁸ วิวรณ์ 21:1; ฮีบรู 1:10-12

(4) การกลับใจใหม่คืออะไร?

(5) ถ้าคนใดมีความเชื่อที่ทำให้รับความรอด
การที่เขาเชื่อหมายความว่าอะไร?

(6) พระเยซูมีคุณสมบัติสองอย่างเพื่อเป็นเครื่องบูชา
คุณสมบัตินั้นคืออะไรบ้าง?

(7) คนหนึ่งสามารถมั่นใจในความรอดได้อย่างไร?

(8) จับคู่คำศัพท์เกี่ยวกับความรอดกับความหมายที่ถูกต้อง

—	การไถ่	ก	การจ่ายราคา
—	การชำระให้บริสุทธิ์	ข	การนับว่าเป็นคนชอบธรรม
—	การลบล้าง	ค	ระบุเครื่องหมาย
—	การช่วยกู้	ง	สันติสุข
—	การประทับตรา	จ	หายโกรธ
—	การคืนดี	ฉ	ลบสิ่งที่บันทึกไว้
—	เครื่องบูชาลบบาป	ช	การช่วยให้รอดพ้น
—	การรับเป็นบุตร	ซ	ทำให้บริสุทธิ์
—	การบังเกิดใหม่	ฌ	กลายเป็นบุตร
—	การทำให้ชอบธรรม	ญ	ชีวิตใหม่

บทที่ 9

ประเด็นเรื่องความรอด

จุดประสงค์บทเรียน

นักศึกษาจะสามารถอธิบายหัวข้อต่อไปนี้ได้

- (1) สิทธิพิเศษและความสำคัญของชัยชนะในชีวิตผู้เชื่อเหนือความบาป
- (2) พระคุณที่พระเจ้าจัดเตรียมไว้เพื่อดำเนินชีวิตอย่างมีชัยชนะ
- (3) ชีวิตฝ่ายวิญญาณที่มาจากความสัมพันธ์กับพระคริสต์
- (4) คำเตือนฝ่ายวิญญาณเกี่ยวกับการร่วงหล่นจากพระคุณ
- (5)

คำประกาศหลักความเชื่อของคริสเตียนเกี่ยวกับประเด็นเจาะจงเรื่องความรอด

นักศึกษาจะมีความคาดหวังที่สูงในการดำเนินชีวิตอย่างมีชัยชนะเหนือความบาป

บทนำ

อ่าน โรมบทที่ 6 พร้อมกัน

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกอะไรเกี่ยวกับผลกระทบของความรอด?

หลักฐานยืนยันความรอด

ความมั่นใจส่วนบุคคลว่าได้รับความรอดเป็นใจความสำคัญอย่างหนึ่งในจดหมายฝาก 1 ยอห์น ยอห์นบอกเหตุผลในการเขียนจดหมายนี้ว่า

“ข้าพเจ้าเขียนข้อความเหล่านี้มาถึงท่านทั้งหลายที่เชื่อในพระนามของพระบุตรของพระเจ้า เพื่อท่านจะรู้ว่าท่านมีชีวิตนิรันดร์” (5:13)

► คนๆ หนึ่งควรทำอะไรถ้าหากเขาสงสัยเกี่ยวกับความรอด?

อัครทูตรู้ว่าจะมีเวลาที่ผู้เชื่อคนหนึ่งจำเป็นต้องมั่นใจว่าเขาได้รับความรอดแล้ว

ยอห์นจึงแสดงให้เห็นว่าเป็นสิ่งที่เหมาะสมหากผู้เชื่อมองหาหลักฐานยืนยันเพื่อให้ความมั่นใจแก่เขา ตลอดจดหมายทั้งฉบับ

ยอห์นยกตัวอย่างหลักฐานยืนยันโดยกล่าวว่า “เช่นนี้แหละเราจึงรู้ว่า”²⁷⁹

เขาพูดว่าผู้เชื่อสามารถใช้หลักฐานยืนยันนี้ให้ความมั่นใจได้²⁸⁰

คุณลักษณะของผู้เชื่อที่ได้รับการเน้นตลอดจดหมายฝาก 1

ยอห์นคือชัยชนะเหนือความบาป

ฐานะปกติของผู้เชื่อคือชีวิตที่เป็นอิสระจากการตั้งใจทำบาป

อัครทูตกล่าวว่า “ลูกที่รักของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าเขียนมาถึงท่านเช่นนี้เพื่อท่านจะไม่ทำบาป” (2:1)

โดยคำกล่าวเช่นนี้

อัครทูตแสดงให้เห็นว่าผู้เชื่อควรดำเนินชีวิตที่ปราศจากการตั้งใจทำบาป และเขาพูดว่าเขากำลังเขียนเพื่อแสดงให้เห็นความสำคัญของการดำเนินชีวิตอย่างมีชัยชนะ

“แต่ถ้าผู้ใดทำบาป เราก็มีพระองค์ผู้หุลแก่ต่างต่อพระบิดาเพื่อเราทั้งหลาย คือพระเยซูคริสต์องค์ผู้ชอบธรรม

²⁷⁹ 1 ยอห์น 2:3, 2:5, 2:29, 3:10, 3:14, 3:19, 3:24, 5:2, 5:18

²⁸⁰ 1 ยอห์น 1:9

พระองค์ทรงเป็นเครื่องบูชาลบบาปของเราทั้งหลาย
และไม่ใช้เพียงบาปของเราเท่านั้นแต่บาปของคนทั้งโลกด้วย” (2:1ก-2)

ในที่นี้ เขาตระหนักว่าความบาปอาจเกิดขึ้นแม้ว่ามันไม่จำเป็นต้องเกิด
เขาให้ความมั่นใจแก่เราว่าถ้าหากผู้เชื่อทำบาป
การถวายเครื่องบูชาของพระคริสต์สามารถลบบาปนั้นได้
แต่นั้นไม่ได้หมายความว่าผู้เชื่อสามารถกลับไปทำบาปและได้รับการยกโทษ
โดยอัตโนมัติโดยไม่ต้องกลับใจใหม่
ข้อพระคัมภีร์นี้บอกว่าเครื่องบูชานั้นพร้อมแล้วสำหรับคนทั้งโลก
เรารู้ว่าคนทั้งโลกไม่ได้รอดโดยอัตโนมัติ การที่ความบาปใดๆ
จะได้รับการยกโทษจำเป็นจะต้องมีการกลับใจใหม่
ไม่ว่าคนที่ทำบาปนั้นจะเป็นผู้เชื่อหรือไม่ก็ตาม ถ้าหากผู้เชื่อทำบาป
เขาต้องกลับใจใหม่เพื่อเห็นแก่ความสัมพันธ์ของเขากับพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้อาจพระธรรม 1 ยอห์น
แสดงให้เห็นว่าเอกลักษณ์สำคัญของผู้เชื่อคือชัยชนะเหนือการตั้งใจทำบาป
ข้อความในวงเล็บคือความคิดเห็นเพิ่มเติม

“ถ้าเราเชื่อฟังพระบัญชาของพระองค์
[คนที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าก็ขาดหลักฐานยืนยัน]
เราก็รู้แน่ที่เรารู้จักพระองค์ ผู้ที่พูดว่า “เรารู้จักพระองค์”
แต่ไม่ทำตามสิ่งที่ทรงบัญชา
ผู้นั้นก็โกหกและความจริงไม่ได้อยู่ในเขาเลย” (2:3-4)

“ทุกคนที่ทำบาปย่อมละเมิดบทบัญญัติ
อันที่จริงบาปก็คือการละเมิดบทบัญญัติ
แต่ท่านทั้งหลายรู้ว่าพระองค์ได้มาเพื่อขจัดบาปของเราและในพระองค์ไม่

มีบาป ไม่มีใครที่อยู่ในพระองค์แล้วยังทำบาปต่อไป
คนที่ทำบาปต่อไปก็ยังไม่ได้เห็นและไม่ได้รับรู้รักพระองค์” (3:4-6)

“ลูกที่รัก อย่าปล่อยให้ใครมาชักจูงท่านให้หลงผิด
ผู้ที่ทำสิ่งที่ถูกต้องก็เป็นคนชอบธรรม
[ไม่ใช่คนที่ถูกนับว่าชอบธรรมในขณะที่ยังคงทำบาป]

เหมือนที่พระองค์ทรงชอบธรรม
ผู้ที่ทำบาปก็มาจากมารเพราะมารทำบาปมาตั้งแต่ปฐมกาล
เหตุที่พระบุตรของพระเจ้าเสด็จมาก็คือเพื่อทำลายกิจการของมาร” (3:7-8)²⁸¹

“ไม่มีใครที่เกิดจากพระเจ้าแล้วยังคงทำบาปต่อไป
เพราะเมล็ดพันธุ์ของพระเจ้าดำรงอยู่ในเขา
เขาไม่อาจทำบาปต่อไปเพราะเขาได้บังเกิดจากพระเจ้า” (3:9)

“ผู้ใดเชื่อฟังพระบัญชา ผู้นั้นก็อยู่ในพระองค์และพระองค์ทรงอยู่ในผู้นั้น
[ถ้าหากเขาหยุดเข้าสนิทในพระคริสต์ เขาจะทำบาป ถ้าหากเขาทำบาป
เขาได้หยุดเข้าสนิทในพระคริสต์] เช่นนี้เราจึงรู้ว่าพระองค์ทรงอยู่ในเรา
คือเรารู้โดยพระวิญญาณที่พระองค์ได้ประทานแก่เรา” (3:24)

²⁸¹ ความบาปในที่นี้ผมหมายถึงความบาปภายนอกที่เกิดขึ้นตามธรรมดาของโลก เช่น การตั้งใจละเมิดสิ่งที่ได้รับการเปิดเผยคือกฎบัญญัติของพระเจ้าที่ถูกเขียนเอาไว้ ละเมิดคำสั่งของพระเจ้าซึ่งเป็นที่รู้กันดีในขณะที่มีการละเมิดนั้น “ใครก็ตามที่บังเกิดจากพระเจ้า” ในขณะที่เขาดำเนินชีวิตในความเชื่อและในความรัก และในวิญญาณแห่งการอธิษฐานกับขอบพระคุณ ย่อมไม่เพียงแค่มิทำ แต่ไม่สามารถทำบาปเช่นนี้ได้ トラบิตที่เขาเชื่อในพระเจ้าผ่านทางพระคริสต์ และรักพระองค์ และหัวใจให้กับพระองค์ เขาไม่สามารถตั้งใจละเมิดคำสั่งใดๆ ของพระเจ้าได้” - จอห์น เวสเลย์ “สิทธิพิเศษยิ่งใหญ่ของคนที่ยังเกิดจากพระเจ้า”

"เช่นนี้แหละเราจึงรู้ว่าเรารักคนทั้งหลายที่เป็นบุตรของพระเจ้า คือโดยการรักพระเจ้าและทำตามพระบัญชาของพระองค์ การรักพระเจ้าคือการเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้า [ความรักที่แท้จริงยอมลงใจให้เชื่อฟัง การไม่เชื่อฟังแสดงให้เห็นถึงการขาดซึ่งความรัก]" (5:2-3)

"เพราะทุกคนที่เกิดจากพระเจ้าย่อมชนะโลก [การล่อลวงและวิญญานของโลก] และความเชื่อของเราทั้งหลายคือชัยชนะที่พิชิตโลก" (5:4)

"เรารู้ว่าทุกคนที่เกิดจากพระเจ้าไม่ทำบาป แต่พระองค์ผู้ทรงบังเกิดจากพระเจ้าทรงคุ้มครองรักษาเขา และมารร้ายไม่แตะต้องเขา" (5:18)

► อะไรคือคุณลักษณะพิเศษของผู้เชื่อที่เห็นได้ชัดจากข้อพระคัมภีร์นี้?

จากข้อพระคัมภีร์เหล่านี้
เห็นได้ชัดว่าคุณลักษณะที่พิเศษของผู้เชื่อคือการทำที่เขาดำเนินชีวิตด้วยการเชื่อฟังพระเจ้า
ชัยชนะเหนือความบาปคือสิทธิพิเศษอันยิ่งใหญ่ของผู้เชื่อ

บันทึกจาก 1 ยอห์น 1:8

บางครั้งคนที่ปฏิเสธว่าผู้เชื่อสามารถดำเนินชีวิตในชัยชนะเหนือความบาปโดยเจตนา มักจะอ้าง 1 ยอห์น 1:8 ว่า "ถ้าเรากล่าวว่าเราไม่มีบาป เราก็หลอกตัวเอง และสัจจะไม่ได้อยู่ในตัวเราเลย" แต่คำว่า "มีบาป" หมายความว่าอะไร?

มันหมายความว่าผู้เชื่อยังต้องทำบาปด้วยความตั้งใจต่อไปหรือไม่?

นั่นไม่ตรงกันกับคำสอนในบทที่สามที่กล่าวไว้ก่อนหน้านี้เลย
ยอห์นจะให้คำสอนเหล่านั้นในบทที่สามได้อย่างไรถ้าหากบทก่อนหน้านี้
บอกว่า “ทุกคนรวมถึงผู้เชื่อ ยังคงทำบาปต่อไปได้?”

ฟังดูแล้วมันไม่มีเหตุผลเลย

บริบทบอกความหมาย ในข้อที่เจ็ด เป็นคำสัญญาสำหรับการชำระบาป
การชำระนี้สำหรับทุกคนที่ “เดินในความสว่าง”

หมายถึงดำเนินตามความจริงด้วยการเชื่อฟังพระเจ้า
คนที่ดำเนินชีวิตด้วยการเชื่อฟังพระเจ้าได้รับการชำระสำหรับความบาปใ
ในอดีตโดยพระโลหิตของพระคริสต์แล้ว

แต่มีบางคนที่ปฏิเสธว่าพวกเขาได้ทำบาปและจำเป็นต้องได้รับการชำระ
คนเหล่านั้นคือคนที่พูดว่าพวกเขา “ไม่มีบาป” และ “หลอกลวง” ตัวเอง
พวกเขาอ้างว่าตัวเองไม่เคยทำบาป
หรือว่าพวกเขาได้กำจัดบาปของตัวเองออกไปได้โดยไม่ต้องพึ่งพาพระค
ริสต์

อีกครั้งในข้อที่เก้า คือคำสัญญาเกี่ยวกับการยกโทษและการชำระ
ในข้อที่สิบเขาเริ่มต้นอีกครั้งว่าคนที่พูดว่าตัวเอง “ไม่มีบาป”

ก็กำลังขัดแย้งกันกับพระเจ้า

ยอห์นเขียนเพื่อแก้ไขความผิดพลาดของคนที่ไม่คิดว่าพวกเขาจำเป็นต้อง
ได้รับการชำระและรับการยกโทษจากพระคริสต์
คนที่คิดว่าพวกเขาไม่จำเป็นต้องได้รับความรอด
เขาไม่ได้พูดว่าแม้ผู้เชื่อก็ยังคงต้องทำบาปต่อไป
เพราะนั่นเป็นการขัดแย้งกับคำสอนหลักที่เขาได้เน้นในจดหมายของเขา

พระคุณของพระเจ้าสำหรับชีวิตที่มีชัยชนะ

การดำเนินชีวิตในชัยชนะไม่ได้ง่ายเสมอไปเพราะการได้รับสืบทอดความเสื่อมทรามกับความอ่อนแอของมนุษย์

เนื่องจากสิ่งเหล่านี้ที่ทำให้คนมากมายเชื่อว่าการดำเนินชีวิตโดยปราศจากการตั้งใจทำบาปเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้

แต่พระคุณของพระเจ้ามีคำตอบให้กับปัญหาทั้งสองอย่างนี้

► การได้รับสืบทอดความเสื่อมทรามคืออะไร?

การได้รับสืบทอดความเสื่อมทรามคือการเสื่อมลงของธรรมชาติทางด้านศีลธรรมของมนุษย์ที่ทำให้เขามีแนวโน้มในการทำบาปตั้งแต่เกิดหลังจากกลับใจใหม่ ผู้เชื่อต้องต่อสู้กับแนวโน้มในการทำบาปนี้ แต่พระเจ้าจัดเตรียมพระคุณให้ไม่เพียงแค่ชัยชนะในชีวิตประจำวัน แต่จัดเตรียมการชำระสำหรับความเสื่อมทรามที่ได้รับสืบทอดมาด้วย²⁸²

ธรรมชาติบาปไม่ได้เป็นสภาพที่เราต้องใช้ชีวิตอยู่ด้วยไปตลอดชีวิต การที่จะดำเนินชีวิตในชัยชนะได้

ผู้เชื่อจำเป็นต้องมาถึงจุดที่เขามีใจยอมจำนนต่อพระเจ้าอย่างไม่มีข้อแม้ในเวลานั้นเอง

พระเจ้าจะชำระใจของเขาให้สะอาดเพื่อเขาจะสามารถรักพระเจ้าได้อย่างเต็มที่

► ความอ่อนแอคืออะไร?

ความอ่อนแอคือความจำกัดหรือความขาดแคลนทางฝ่ายร่างกายและจิตใจ เนื่องจากอาดัมล้มลงในความบาป

และความเสื่อมทรามของมนุษย์ที่เกิดขึ้นจากการทำบาปอย่างต่อเนื่อง

²⁸² 1 เธสะโลนิกา 5:23; 1 ยอห์น 1:7; กิจการ 15:9

เราจึงมีความอ่อนแอลงไปจากที่พระเจ้าออกแบบสร้างเราไว้ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ

ความอ่อนแอหมายถึงการที่เราจะทำผิดพลาด
เราอาจไม่รู้สิ่งที่ถูกต้องที่จะทำในสถานการณ์หนึ่งๆ
เราอาจมีความคิดเห็นที่ผิดเกี่ยวกับชนชั้นหรือกลุ่มชนต่างๆ
แนวคิดที่ผิดจะไม่ถูกแก้ไขให้ถูกต้องเองโดยอัตโนมัติเมื่อคนนั้นได้รับความรอด
แนวคิดที่ผิดเป็นต้นตอของการกระทำที่ผิด
เพราะถ้าคนหนึ่งพลาดที่จะทำในสิ่งที่เขาสมควรทำ เขาก็จะทำในสิ่งที่ผิด
ความอ่อนแออาจทำให้คนหนึ่งต้องดิ้นรนต่อสู้ด้วยหลายสาเหตุ
เขาอาจไม่ได้เรียนรู้วิธีประยุกต์ใช้หลักการฝ่ายวิญญาณ
เขาอาจไม่ได้สร้างวินัยที่จะช่วยให้เขาต้านทานแรงกระตุ้นในชีวิตของเขา
เขาอาจไม่ได้มีลักษณะนิสัยที่จะช่วยให้เขาเข้มแข็งในชีวิตประจำวัน
เขาอาจไม่เข้าใจความสำคัญของการดำเนินในพระวิญญาณ

เราต้องไม่ด่วนตัดสินคนอื่น
เพราะเราไม่รู้ว่ามีอะไรที่พวกเขาทำบาปด้วยความตั้งใจบ้าง
บ่อยครั้งผู้คนทำสิ่งที่ผิดเพราะขาดความรู้และความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

คุณเคยถูกล่อลวงโดยที่คิดว่าไม่มีใครถูกล่อลวงเหมือนคุณไหม?
คุณเคยสงสัยไหมว่าเป็นไปได้หรือที่จะดำเนินชีวิตในชัยชนะเหนือความบาปได้อย่างสมบูรณ์?
พระเจ้าได้สัญญาที่จะประทานพระคุณที่มากกว่าความอ่อนแอของเราในการถูกล่อลวงนั้น

"ไม่มีการทดลองใดๆ เกิดขึ้นกับท่านทั้งหลาย
นอกเหนือการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ พระเจ้าทรงชื้อสัตย์"

พระองค์จะไม่ทรงให้พวกท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ และเมื่อถูกทดลอง พระองค์จะทรงให้มีทางออกด้วย เพื่อพวกท่านจะมีกำลังทนได้" (1 โครินธ์ 10:13)

► เรารู้อะไรบ้างจากพระคัมภีร์ข้อนี้?

ข้อพระคัมภีร์นี้บอกเราถึงสิ่งสำคัญหลายอย่าง

1. **การล่อลวงเกิดขึ้นเพราะความเป็นมนุษย์ของเรา**
หมายความว่า การดิ้นรนต่อสู้ของคุณไม่ได้เป็นเอกลักษณ์ของคุณ
2. **พระเจ้ารู้ว่าเรามีความจำกัด**
พระองค์เข้าใจว่าเราต้องอดทนได้แค่ไหน
เราไม่รู้ว่าเราอดทนได้แค่ไหน แต่พระองค์รู้
3. **พระเจ้าจำกัดการล่อลวงที่เข้ามาในชีวิตเรา**
พระองค์ต้องการให้เราดำเนินชีวิตในชัยชนะ ตามพระคัมภีร์ข้อนี้
การมีชัยชนะทุกเวลานั้นเป็นไปได้
4. **พระเจ้าจัดเตรียมสิ่งที่เราจำเป็นต้องมีเพื่อชัยชนะ**
พระองค์เตรียม "ทางเพื่อรอดพ้น" ให้เรา
พระเจ้าประสงค์ให้เราใช้ชีวิตที่มีชัยชนะ
พระองค์ประทานพระคุณเพื่อมีชีวิตที่มีชัยชนะ

ชีวิตในพระวิญญาณ

ให้นักศึกษาเปิดพระธรรม โรมบทที่ 8

และศึกษาข้อพระคัมภีร์ที่แนะนำในบทเรียนตอนนี้

โรมบทที่ 8

ให้คำอธิบายที่ดีเลิศเกี่ยวกับการงานของพระวิญญาณในชีวิตของผู้เชื่อ

พระคัมภีร์บอกว่าเราไม่รู้ว่าจะอธิษฐานอย่างไร
แต่พระวิญญาณอธิษฐานผ่านทางเรา

บทนี้บอกวิธีการดำเนินชีวิตในชัยชนะให้แก่เรา
เราจะไม่ต้องถูกลงโทษหากเราดำเนินตามพระวิญญาณไม่ตามเนื้อหนัง
(ข้อที่ 1) เราสามารถเป็นคนชอบธรรมอย่างที่พระเจ้าคาดหวังไว้ได้
เพราะเรามีฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทำงานอยู่ภายในเรา
(ข้อที่ 4)

ถ้าหากคนหนึ่งถูกลงโทษโดยธรรมชาติบาป
เขาก็จะไม่สามารถทำให้พระเจ้าพอพระทัยได้ (ข้อที่ 8) เขายอมถูกลงโทษ
(ข้อที่ 1) และถูกพระเจ้าพิพากษา (“ตาย” ในข้อที่ 13)
แต่โดยฤทธิ์อำนาจและการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์
เราสามารถทำให้การกระทำบาปมาถึงจุดสิ้นสุดได้ (ข้อที่ 13-14)

ความเร่งด่วนของชัยชนะเหนือความบาป

บางครั้งจะมีคำถามว่า...

1. จำเป็นไหมสำหรับคริสเตียนคนหนึ่งที่จะดำเนินชีวิตที่มีชัยชนะเหนือความบาป?
2. อะไรจะเกิดขึ้นกับความสัมพันธ์ของผู้เชื่อกับพระเจ้าถ้าหากเขายอมต่อการล่อลวง?
3. เป็นไปได้ไหมสำหรับคนหนึ่งที่จะสูญเสียความรอดหลังจากที่ได้รับมาแล้ว?

มติเอกฉันท์ของคริสตจักรยุคแรกคือคนๆ
หนึ่งสามารถร่วงหล่นไปจากความรอดได้ถ้าหากเขาตั้งใจบฏต่อพระเจ้า

บรรดาศิษยาภิบาลในยุคแรกเตือนคนของพวกเขาให้ยืนหยัดในชีวิตที่มี
ชัยชนะโดยความเชื่อเพราะพระคัมภีร์ให้คำเตือนมากมายเกี่ยวกับเรื่องนี้

ในขณะที่คนบาปคนหนึ่งกลับใจมาเชื่อ

เขากลับใจจากความบาปที่เขายอมรับว่าเขาเคยกระทำ

เมื่อดำเนินชีวิตด้วยการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า เขามองเห็นสิ่งอื่นๆ
ที่เขาจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง เช่น การกระทำ นิสัย

ความสนุกสนานบันเทิง หรือคำพูดต่างๆ ที่ไม่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า
พระคัมภีร์กล่าวว่า

“ขอให้เราชำระตัวเองให้ปราศจากมลทินทุกอย่างของเนื้อหนังและวิญญาณ
จนมีความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า”²⁸³

จะเป็นอย่างไรถ้าหากผู้เชื่อคนหนึ่งตัดสินใจว่าเขาจะไม่ยอมเปลี่ยนแปลง
สิ่งที่เขาเห็นตอนนี้ว่าผิด?

อะไรจะเกิดขึ้นถ้าหากเขาตัดสินใจกลับไปหาความบาปที่เขาได้กลับใจเมื่อ
ได้รับความรอดแล้ว?

บางครั้งผู้คนพูดอย่างนี้ว่า...

- “ถ้าหากชีวิตนิรันดรเป็นสิ่งที่นิรันดรจริงๆ
มันต้องไม่สามารถสูญเสียได้สิ”
- “ถ้าหากเราได้รับความรอดโดยพระคุณ ไม่ใช่สิ่งที่เรากระทำแล้ว
เราก็ไม่สามารถสูญเสียความรอดของเราเพราะสิ่งที่เรากระทำอย่าง
แน่นอน”

²⁸³ 2 โครินธ์ 7:1

- "บุตรน้อยหลงหายยังคงเป็นบุตรของพ่อ
แม้เมื่อเขาอยู่ในต่างประเทศด้วยการกบฏต่อพ่อของเขา"
- "เนื่องจากพระเจ้าประทานความรอดให้เป็นของขวัญ
ดังนั้นพระองค์จึงไม่สามารถเอาคืนกลับไปได้"

ความคิดเช่นนั้นทำให้คนนับหลายพันย้อนกลับไปทำบาปหลังจากกลับใจ
จมาเชื่อแล้ว

การคิดเช่นนั้นเป็นการคิดว่าพวกเขามั่นคงในความรอดได้โดยไม่ต้องมีช
ยชนะเหนือความบาป

การเข้าใจสิ่งที่พระคัมภีร์สอนเกี่ยวกับความมั่นคงของผู้เชื่อ นับว่าเป็นสิ่ง
สำคัญ

ชีวิตในพระคริสต์

ใน ยอห์น 15:2-10 ให้ภาพเปรียบเทียบเกี่ยวกับเถาองุ่นและแขนง

ซึ่งให้คำตอบต่อคำถามที่สำคัญ

เราติดสนิทกับพระคริสต์ได้อย่างไร?

"ถ้าพวกท่านประพฤติตามบัญญัติของเรา

ท่านก็จะติดสนิทอยู่กับความรักของเรา" (ข้อที่ 10)

การหยุดติดสนิทกับพระคริสต์ย่อมหมายถึงการที่คนนั้นหยุดเชื่อฟังพระอ
งศ์ แล้วอะไรจะเกิดขึ้น?

"ถ้าใครไม่ได้ติดสนิทอยู่กับเรา คนนั้นก็ต้งถูกตัดทิ้งเสียเหมือนแขนง
แล้วก็เหี่ยวแห้งไป และถูกเก็บเอาไปเผาไฟ" (ข้อที่ 6)

ถ้าหากคนใดหยุดเชื่อฟัง คือการหยุดติดสนิทกับพระคริสต์

เขาก็ถูกปฏิเสธ

ภาพของแขนงที่ถูกเผาอธิบายถึงการถูกปฏิเสธอย่างสิ้นเชิง

“จงติดสนิทอยู่กับเราและเราติดสนิทอยู่กับพวกท่าน” (ข้อที่ 4)

“แขนงทุกแขนงในเราที่ไม่ออกผล พระองค์ก็ทรงตัดทิ้งเสีย” (ข้อที่ 2)

ถ้าเราไม่ติดสนิทกับพระคริสต์ด้วยการเชื่อฟัง เราก็ไม่สามารถเกิดผลได้

การเกิดผลหมายถึงการดำเนินชีวิตที่ได้รับการเปลี่ยนแปลง

รับการอวยพร และได้รับการนำโดยพระคุณของพระเจ้า

ถ้าหากคนหนึ่งไม่เชื่อฟังพระเจ้า

เขาก็แยกตัวออกจากกระแสของชีวิตที่พระเจ้าจัดเตรียมไว้ให้และไม่สามารถ

มีชีวิตออกมาจากพระคุณของพระเจ้าได้ คนที่ไม่เกิดผลก็ถูกปฏิเสธ

ความรอดเป็นของขวัญแห่งพระคุณ

แต่ไม่ใช่ของขวัญที่จะได้รับโดยแยกต่างหากจากการมีความสัมพันธ์กับ

ผู้ให้ ถ้าหากแซลลีให้หนังสือเล่มหนึ่งแก่วิลลี มันเป็นของเขาจริงๆ

วิลลีสามารถทำอะไรก็ได้กับหนังสือนั้น แซลลีต้องการให้เขาอ่าน

แม้ว่าเขาไม่อ่าน เธอก็ไม่เอาคืนไปจากเขา เขาอาจทิ้งมันให้เปียกฝน

หรือฉีกมัน หรือใช้ฆ่าแมลง แซลลีไม่สามารถเอาคืนจากเขา

เพราะเธอให้เขาแล้ว

การครอบครองหนังสือของวิลลีไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของเขากับแ

ซลลีเย แม้ว่าเขาเปลี่ยนไปเป็นศัตรูของแซลลี

หนังสือนั้นก็ยังคงเป็นของเขา

ภาพเปรียบเทียบเถาองุ่นแสดงให้เห็นว่าความรอดแตกต่างจากของขวัญ

ที่คนหนึ่งสามารถเก็บไว้ได้โดยไม่ต้องมีความสัมพันธ์กับผู้ให้

พระคริสต์เป็นเถาองุ่นที่ให้ชีวิตแก่เรา²⁸⁴

²⁸⁴ ยอห์น 15:6

ความรอดได้รับการครอบครองโดยผ่านความสัมพันธ์
พระคัมภีร์บอกเราในที่นี้ว่าเราจะเก็บรักษาความรอดเอาไว้ได้โดยไม่ได้ขึ้น
กับสิ่งที่เราทำ
แต่การแยกขาดจากพระคริสต์ก็เป็นการแยกขาดจากความรอด
เรายังคงอยู่ในความสัมพันธ์ที่ช่วยเราให้รอดได้นี้โดยการวางใจและเชื่อฟัง
พระเจ้า²⁸⁵

ภาพอธิบายสมัยใหม่สามารถใช้หลอดไฟกับกระแสไฟฟ้า
หลอดไฟมีแสงสว่างได้ก็เพราะกระแสไฟฟ้าไหลผ่านมัน
หลอดไฟเองไม่สามารถให้แสงสว่างได้ถ้าหากมันไม่ได้เชื่อมต่อกับแหล่ง
จ่ายกระแสไฟฟ้า เช่นเดียวกัน
เรามีชีวิตนิรันดร์ได้โดยการมีความสัมพันธ์กับพระคริสต์
ชีวิตของพระองค์ไหลเข้ามาในเรา หากเราแยกขาดจากพระองค์
เราก็ไม่ได้เก็บรักษาชีวิตนั้นไว้

คำเตือนจากพระคัมภีร์

มีบางคนพูดว่าไม่มีทางที่ชื่อจะถูกนำออกจากหนังสือแห่งชีวิตหลังจากที่
ถูกเขียนเอาไว้แล้ว แต่มีอย่างน้อยหนึ่งทางที่ชื่อสามารถถูกลบออกไปได้
"และถ้าใครตัดถ้อยคำอะไรออกจากหนังสือพยากรณ์นี้
พระเจ้าก็จะทรงตัดส่วนแบ่งของเขามืออยู่ในต้นไม้แห่งชีวิตและในนครบริ
สุทธิ ตามที่เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้ไปเสีย" (วิวรณ์ 22:19)

มีเพียงไม่กี่คนที่รู้สึกผิดเกี่ยวกับเอาตัวอักษรที่เป็นส่วนหนึ่งของพระธรรม
วิวรณ์นี้ออกไป

²⁸⁵ ยอห์น 15:10

แต่ประเด็นคือนั้นเป็นการกระทำที่ทำให้ชื่อสามารถถูกลบออกจากหนังสือแห่งชีวิตได้

พระคัมภีร์เตือนเราว่าใครที่เคยได้รับความรอดแล้วสามารถสูญเสียความรอดได้โดยการพ่ายแพ้ต่อความบาป “เช่นเดียวกัน

คนที่ชนะก็จะสวมเสื้อสีขาว

และเราจะไม่ลบชื่อของเขาออกจากหนังสือแห่งชีวิต” (วิวรณ์ 3:5)

พระสัญญามากมายที่ประทานให้กับคริสตจักรต่างๆ ในพระธรรมวิวรณ์ และส่วนใหญ่อ้างอิงถึงความรอด (ดูใน 2:11)

แต่พระสัญญาทั้งหมดขึ้นอยู่กับการมีชัยชนะของผู้เชื่อ

พวกเขาเป็นคนที่ได้รับความรอด

แต่พวกเขาจะสูญเสียความรอดถ้าหากความบาปเอาชนะพวกเขาได้

ครั้งหนึ่ง

เปาโลเป็นกังวลว่าคนที่กลับใจมาเชื่อในเมืองเธสะโลนิกาจะทิ้งความเชื่อของพวกเขา เขาบอกว่าถ้าหากสิ่งนั้นเกิดขึ้น

การตรากตรำทำงานหนักของเขาในการประกาศก็จะสูญเปล่า²⁸⁶

สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าเป็นไปได้ที่ผู้เชื่อจะร่วงหล่นจากความเชื่อซึ่งทำให้การกลับใจมาเชื่อตั้งแต่แรกของเขาไร้ค่า

ใน 2 เปโตร 2:18-21 เราพบว่าผู้สอนเท็จที่หลอกลวงผู้เชื่อบางคนที่ได้

“รอดพ้นจากมลทินของโลกโดยผ่านทางความรู้ถึงพระเยซูคริสต์

องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอด” ผู้เชื่อดั้งเดิมเหล่านี้ได้

“รู้ถึงหนทางแห่งความชอบธรรม” แต่ทิ้งมันไป

ข้อความนี้บอกว่าการที่พวกเขาไม่เคยรู้จักทางนั้นมาก่อนเลยก็ดีกว่ากา

²⁸⁶ 1 เธสะโลนิกา 3:5

รที่พวกเขารู้แล้วหันกลับไปใช้ชีวิตที่ทำบาป
นี่แสดงให้เห็นว่าเป็นไปได้ที่คนหนึ่งจะสูญเสียความรอดของเขา
จะไม่มีอะไรเลวร้ายไปกว่าการที่เขาได้รับความรอดแล้วสูญเสียไป
ฐานะในการเป็นบุตรสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เราเคยเป็นลูกของมาร²⁸⁷
และเป็นลูกแห่งพระพิโรธ²⁸⁸

แต่ฐานะการเป็นบุตรได้รับการเปลี่ยนแปลงเมื่อพระเจ้ารับเราให้เป็นบุตร
ของพระองค์ บุตรน้อยหลงหายสูญเสียผลประโยชน์ต่างๆ
ในฐานะของบุตรเมื่อเขาตีตัวห่างจากพ่อ เมื่อเขากลับมา
พ่อกล่าวถึงเขาว่าเป็นดังคนที่ตายไปแล้ว²⁸⁹

พระเจ้าต้องการให้ผู้เชื่อรู้สึกมั่นคง
แต่ไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความรู้สึกของตัวเองที่เป็นความมั่นคงจอม
ปลอมซึ่งทำให้พวกเขาตกอยู่ในอันตราย
เราต้องไม่สัญญากับผู้เชื่อในสิ่งที่พระเจ้าไม่ได้สัญญา
พระองค์ไม่ได้สัญญาว่าเราจะอยู่รอดปลอดภัย ไม่สูญเสียความรอด
ไม่ว่าเราจะทำอะไรก็ตาม
พระองค์สัญญาที่จะนำเราและทำให้เราสามารถใช้ชีวิตที่มีชัยชนะเหนือค
วามบาปได้
นั่นย่อมเพียงพอแล้วที่จะให้ความมั่นใจแก่เราเพื่อเป็นอิสระจากความกลัว

290

²⁸⁷ ยอห์น 8:44

²⁸⁸ เอเฟซัส 2:2

²⁸⁹ ลูคา 15:32

²⁹⁰ “คนที่เชื่อว่าเป็นไปได้ที่เขาจะร่วงหล่นจากความเชื่อ และกลัวว่าเขาอาจล้มลงได้

ก็ไม่ขาดความสบายใจที่จำเป็นต้องมี หรือเขาไม่ต้องทุกข์ทรมานด้วยความวิตกกังวล
เพราะเมื่อเขารู้ว่าเขาจะไม่ร่วงหล่นจากความเชื่อผ่านการบีบบังคับของซาตาน ความบาป หรือโลก
หรือความอ่อนแอของเนื้อหนังก็เพียงพอที่จะให้ความสบายใจโดยไม่ต้องกังวลใจ

บางครั้งผู้เชื่อสงสัยเกี่ยวกับความรอดของตัวเอง
พวกเขาอาจมั่นใจว่าครั้งหนึ่งเคยรอด
แต่สงสัยว่าพวกเขายังคงอยู่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้าที่ทำให้ได้รับความ
รอดใหม่ พระคัมภีร์ไม่ได้ปล่อยให้เราสงสัยในเรื่องที่สำคัญนี้
เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่ผู้เชื่อจะมั่นใจในความรอดเพื่อเขาจะมี
“ความกล้าในวันพิพากษา”²⁹¹

ไม่สงสัยว่าเขาจะผ่านการตรวจสอบของพระเจ้าหรือไม่

เมื่อผู้เชื่อมีความสงสัย
เขาไม่ควรเพิกเฉยต่อความสงสัยนั้นเพราะครั้งหนึ่งเขาเคยรอด
เป็นสิ่งถูกต้องที่จะ “ตรวจสอบตัวเองว่าคุณยังอยู่ในความเชื่อหรือไม่”²⁹²
ถ้าหากคนหนึ่งรู้ว่าเขาได้รับความรอดโดยการทำตามขั้นตอนความรอด
จากพระคัมภีร์
และเขากำลังติดสนิทกับพระคริสต์โดยการดำเนินชีวิตด้วยการเชื่อฟัง
มีความสัมพันธ์กับพระองค์
เขาก็สามารถมั่นใจได้ว่าเขามีชีวิตฝ่ายวิญญาณ

บันทึกสำหรับผู้สอน:

*สมาชิกในชั้นเรียนสามารถเลือกอภิบาลข้อมูลจากทั้งสองตอนของบทเรี
ยนได้ (ความผิดพลาดที่ต้องหลีกเลี่ยง: “ความคาดหวังที่ต่ำ” กับ
“ทำไม่สำคัญ”) และตอนสุดท้าย
(“แนวทางปฏิบัติสำหรับการดำเนินชีวิตที่มีชัยชนะ) ด้านล่างนี้*

นอกเสียจากว่าเขาจะยอมจำนนต่อการส่องและไมสนใจที่จะใช้ชีวิตตามความรอดของเขาด้วยการ
ทำตามจิตสำนึก” - เจมส์ อามีเนียส บทคัดย่อจากงานเขียนเรื่อง “ความมั่นใจในความรอด”

²⁹¹ 1 ยอห์น 4:17

²⁹² 2 โครินธ์ 13:5

ความผิดพลาดที่ต้องหลีกเลี่ยง: ความคาดหวังที่ต่ำ

ดูเหมือนการมีชัยชนะเหนือความบาปจะเป็นไปไม่ได้สำหรับผู้คนเพราะสองสิ่งคือ ความอ่อนแอกับการรับสืบทอดความเสื่อมทราม เราต้องจดจำว่าพระเจ้าไม่ได้ลงโทษเราเนื่องจากความจำกัดในการเป็นมนุษย์

พระเจ้าให้ฤทธิ์เดชโดยพระวิญญาณของพระองค์แก่เราเพื่อเราจะสามารถทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จได้

การมีความอ่อนแอไม่ใช่ความบาป

และไม่มีใครต้องเป็นคนบาปเพราะความอ่อนแอ

อิทธิพลของการรับสืบทอดความเสื่อมทรามยังคงมีหลังจากการกลับใจมาเชื่อ แต่พระเจ้าจัดเตรียมพระคุณเพื่อการชำระล้าง

เราไม่ได้ถูกกล่าวโทษเนื่องจากการเกิดมาพร้อมกับการรับสืบทอดความเสื่อมทราม แต่ถ้าหากเรายังคงเก็บมันเอาไว้ นั่นคือความผิดของเรา ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นความอ่อนแอหรือการรับสืบทอดความเสื่อมทรามจึงไม่ควรทำให้เราสูญเสียความหวังในการดำเนินชีวิตอย่างมีชัยชนะได้

โดยความเชื่อในพระคริสต์ เราเป็นหนึ่งเดียวกันกับพระองค์

เรามีส่วนร่วมในการตายและการฟื้นขึ้นจากความตายของพระองค์

สำหรับเราแล้วนั่นหมายความว่าเราตายต่อบาปและฟื้นขึ้นมาสู่ชีวิตใหม่

พระองค์อยู่ในเราและเราอยู่ในพระองค์

ชีวิตคริสเตียนไม่ได้มีเพียงแค่การพยายามทำตามแบบอย่างของพระองค์ และทำให้ดีที่สุดในส่วนของเราเท่านั้น

แต่ชีวิตคริสเตียนยังเป็นชีวิตที่ดำเนินโดยพระคริสต์ที่อยู่ในเรา

พระองค์มีชัยชนะเหนือความบาปเมื่อพระองค์ดำเนินบนโลกนี้

และพระองค์ยังคงดำเนินชีวิตอย่างมีชัยชนะภายในเราด้วย

ทำไมจึงสำคัญ

หญิงยากจนคนหนึ่งสวมเสื้อผ้าขาดวิ่นนั่งอยู่ริมถนนในเมืองใหญ่
ผมของเธอพันกันและสกปรก เนื้อตัวของเธอสกปรกและเปื้อน
เธอนั่งอยู่ในความสิ้นหวัง ทันใดนั้น เกิดความโกลาหลครั้งใหญ่
และเจ้าชายผู้ยิ่งใหญ่แห่งอาณาจักรก็เสด็จมาพร้อมกับขุนนางของเขา
อยู่ตรงหัวมุมนั้น เจ้าชายทิ้งหล่อ แข็งแกร่ง และใจดี!

เมื่อรถม้าแล่นผ่านจุดที่หญิงโสโครกนั่งอยู่
เจ้าชายก็ตะโกนบอกคนขับรถม้าของเขาว่า “หยุด!”

เมื่อรถม้าหยุด เจ้าชายกล่าวกับคนรับใช้ของเขาว่า
“หญิงคนนั้นที่กำลังนั่งริมถนนคือคนที่เราจะอยากแต่งงานด้วย!”

ถึงตอนนี้ฉากเปลี่ยนไป เรามองเห็นในวังที่เป็นวันแต่งงาน เราเห็นอะไร?

หญิงโสโครกยังนั่งห่มเสื้อผ้าขาดวิ่นพร้อมกับผมที่พันกันและสกปรก
รอบตัวเธอมีสาวใช้คอยถือชุดแต่งงาน สบู่ และน้ำหอม

แต่เจ้าสาวไม่สนใจที่จะเตรียมตัวสำหรับวันแต่งงานของเธอ

หญิงคนหนึ่งถามว่า “คุณผู้หญิง

คุณอยากเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับงานแต่งงานใหม่?” เจ้าสาวตอบว่า

“ฉันเป็นแบบนี้เมื่อเขาเห็นฉันและต้องการจะแต่งงานกับฉัน

ดังนั้นฉันคิดว่าตอนนี้ฉันเป็นยังไงก็ไม่สำคัญหรอก”

เราคงจะตกใจสุดขีดกับทัศนคติแบบนี้ เพราะเจ้าชายรักเธอ

เขาไม่ต้องการให้เธออยู่ในสภาพแบบนั้น

เพราะเจ้าชายรักเธอแม้เมื่อเธอไม่น่าดึงดูดใจ

เธอควรต้องการทำให้ตัวเองดูดีที่สุดในใจเขา

พระเจ้ารักเราขณะที่เราเป็นคนบาป
แต่นั้นไม่ได้หมายความว่าความบาปไม่สำคัญ เพราะพระองค์รักเรา
พระองค์จึงต้องการเปลี่ยนสภาพของเราใหม่ เพราะพระองค์รักเรา
เราจึงสมควรต้องการมีภาพลักษณ์และอุปนิสัยที่ทำให้พระองค์พระทัย

แนวทางปฏิบัติสำหรับการดำเนินชีวิตที่มีชัยชนะ

ทั่วโลกนี้ ความจริงของคริสเตียนถูกผสมปะปนด้วยความเชื่อมงาย
บางคนสอนเรื่องชัยชนะเหนือความบาปผ่านคำอธิษฐานซ้ำซาก
ประสบการณ์ทางอารมณ์ การขับวิญญาณชั่ว
(ที่ถูกคิดถึงว่าเป็นต้นเหตุของความบาป) การทรมานกาย
การสวมใส่เครื่องรางของขลัง
การติดหรือแขวนสัญลักษณ์ทางวิญญาณต่าง ๆ ไว้รอบบ้าน
หรือการเจิมร่างกายด้วยน้ำมันพิเศษ นี่เป็นชัยชนะโดยผ่าน
“ของวิเศษฝ่ายวิญญาณ”

บางคนสอนเรื่องชัยชนะเหนือความบาปที่ง่ายเกินไป
พวกเขาพูดว่าประสบการณ์ความรอดและการเต็มล้นด้วยพระวิญญาณจะ
ทำลายอำนาจความบาปอย่างถาวร
พวกเขาล้มเหลวในการเน้นถึงความจำเป็นของการเติบโตฝ่ายวิญญาณ
การมีวินัย และการเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง

คนที่ล้มเหลวในการมีชัยชนะอย่างต่อเนื่องเหนือโลกและความบาปควรถ
ามตัวเองอย่างซื่อตรงด้วยคำถามต่อไปนี้

(1) **ฉันได้บังเกิดใหม่จริง ๆ หรือไม่?**

ฉันได้ตายต่อชีวิตเก่า ฉันได้กลับใจใหม่และทิ้งชีวิตเก่าแล้วหรือยัง?

ฉันมีชีวิตใหม่ในพระคริสต์ มีทัศนคติใหม่ มีความปรารถนาใหม่

มีความหิวกระหายต่อสิ่งต่าง ๆ ของพระเจ้า (2 โครินธ์ 5:17) ไหม?

พระคริสต์ได้เข้ามาสถิตในใจของฉันผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วหรือยัง?

ฉันกำลังพยายามใช้พลังของความตั้งใจของมนุษย์เพื่อเอาชนะความบาป หรือฉันกำลังพึ่งฤทธิ์เดชของพระเจ้าผู้สถิตอยู่ภายในฉัน (กาลาเทีย 2:20)?

(2) ฉันกำลังสะสมพระวณะไว้ในใจของฉันหรือไม่?

ผู้เขียนสดุดียืนยันว่า

“ข้าพระองค์ได้เก็บรักษาพระดำรัสของพระองค์ไว้ในใจ

เพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์” (สดุดี 119:11)

เราต้องได้รับการเลี้ยงดูด้วยพระวณะของพระเจ้าเหมือนกับทารกที่หิวที่ไ้ได้รับการเลี้ยงดูด้วยนมของแม่ (1 เปโตร 2:2)

(3) ฉันกำลังนับว่าตัวเองตายต่อบาปและมีชีวิตในพระเจ้าจริง ๆ หรือยัง?

“ในทำนองเดียวกัน พวกท่านจงถือว่าท่านได้ตายต่อบาป

และมีชีวิตสนิทกับพระเจ้าโดยพระเยซูคริสต์” (โรม 6:11)

ฉันกำลังปฏิเสธการทดลองด้วยความมั่นใจว่าฉันไม่มีอำนาจเหนือฉันหรือไม่?

(4) ฉันกำลังพึ่งพาพระเจ้าเพื่อมีชัยชนะหรือไม่?

อัครทูตยอห์นประกาศว่าคนที่บังเกิดเข้าในครอบครัวของพระเจื่อก็

“ชนะโลกแล้ว และนี่คือชัยชนะที่ได้เอาชนะโลก คือความเชื่อของเรา” (1

ยอห์น 5:4)

อัครทูตเปาโลกล่าวว่าเขาจะไม่วางใจในสิ่งใดนอกจากไม้กางเขนของพระเยซู เพราะโดยทางกางเขนนั่นที่ทำให้สิ่งต่างๆ ของโลกนี้สูญเสียว่านาของมันในการดึงดูดและควบคุมข้าพเจ้า

(กาลาเทีย 6:14)

เป็นไม่ได้สำหรับเราที่จะใช้ชีวิตที่มีชัยชนะอย่างต่อเนื่องได้ถ้าหากเราล้มแหล่งแห่งความชอบธรรมทั้งสิ้นคือพระเยซู

(5)

ฉันได้ติดสนิทกับพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าทุกวันโดยความเชื่อและไม่เปิดโอกาสให้กับความบาปเลยหรือไม่?

ไม่สำคัญว่าเราอยู่ตรงจุดไหนบนเส้นทางชีวิตคริสเตียน ชัยชนะไม่เคยเกิดขึ้นแบบอัตโนมัติ

เราต้องมีทัศนคติของพระเยซูต่อความบาปและทำตามแบบอย่างของพระองค์ (โรม 13:14; เอเฟซัส 4:24)

(6) ข้าพเจ้าสวมใส่ยุทธภัณฑ์ฝ่ายวิญญาณของพระเจ้าหรือไม่?

ในสนามรบของชีวิตผู้เชื่อหลายคนต่างถูกทำให้บาดเจ็บจากลูกศรของซาตานเพียงเพราะพวกเขาประมาทไม่สวมใส่เครื่องป้องกันฝ่ายวิญญาณของพวกเขา (เอเฟซัส 6:11)

(7) ฉันได้ฝึกวินัยส่วนตัวหรือไม่?

ไม่สำคัญว่าเราเป็นผู้ใหญ่ในความเชื่อแค่ไหน

การมีวินัยส่วนตัวเป็นสิ่งจำเป็นเสมอ

ฉันกำลังฝึกควบคุมร่างกายและนำให้มันอยู่ใต้วินัยใหม่?

ความปรารถนาตามธรรมชาติที่พระเจ้าประทาน (เช่น ความอยากอาหาร การนอนหลับ หรือความปรารถนาทางเพศ) ต้องได้รับการควบคุม

เพื่อสิ่งเหล่านี้จะทำตามจุดประสงค์ของจิตวิญญาณที่บังเกิดใหม่
เนื่องจากร่างกายของเราถูกทำให้บาป
ความปรารถนาของมันจึงไม่สมดุ
ร่างกายต้องไม่ได้รับอนุญาตให้เป็นเจ้านาย แต่มันต้องรับใช้วิญญาณ
เปาโลกล่าวว่าเขาฝืนวินัยร่างกายของเขาและทำให้มันเชื่อฟังเขา
เพื่อเขาจะไม่กลายเป็นคนที่ใช้การฟ่ายวิญญาณไม่ได้ (1 โครินธ์ 9:25-27)
วินัยนี้เป็นสิ่งจำเป็นต่อคริสเตียนทุกคน

(8) ฉันกำลังดำเนินชีวิตด้วยการเชื่อฟังหรือไม่?

“จงเดินในความสว่าง” เป็นคำกำชับของอัครทูตยอห์น (1 ยอห์น 1:7)
เนื่องจากมีกับดัก หินสะดุด
และสถานที่ที่อันตรายมากมายบนเส้นทางสู่สวรรค์
เราจึงต้องเดินในความสว่างแห่งพระวณะของพระเจ้า (สดุดี 119:105)
และในการสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ยอห์น 14:26)
การเชื่อฟังนำไปสู่พระสัญญาที่ว่าพระโลหิตของพระเยซูจะรักษาเราให้สะ
อาดเสมอ
แต่การเดินในความมืดนำไปสู่คนที่ปฏิเสธที่จะหันกลับต้องสะดุดล้มลงหรือ
ตายได้

ชั้นเรียนควรอ่าน “คำประกาศหลักความเชื่อ” พร้อมกันอย่างน้อยสองรอบ

คำประกาศหลักความเชื่อ

การดำเนินชีวิตในชัยชนะเหนือความบาปเป็นสิทธิพิเศษและหน้าที่ของผู้เชื่อทุกคน ผู้เชื่อมีชีวิตจากความสัมพันธ์ที่เขามีกับพระคริสต์ ผู้เชื่อที่ปฏิเสธพระประสงค์ของพระเจ้าและกลับไปทำความบาปก็ได้ทำลายความสัมพันธ์ที่ช่วยให้รอดที่เขามีกับพระเจ้า พระเจ้าจัดเตรียมพระคุณเพื่อให้กำลัง ดังนั้นผู้เชื่อสามารถเอาชนะการล่อลวงทุกอย่างได้

การบ้านสำหรับบทที่ 9

(1) ศึกษาพระคัมภีร์ตอนต่างๆ:

นักศึกษาแต่ละคนจะถูกมอบหมายให้ศึกษาพระคัมภีร์หนึ่งตอนจากรายการด้านล่างนี้

โดยให้นักศึกษาอ่านพระคัมภีร์ตอนนั้นและเขียนหนึ่งย่อหน้าเพื่ออธิบายว่าพระคัมภีร์ตอนนั้นพูดถึงหัวข้อที่เราเรียนกันในบทนี้อย่างไรบ้าง ขอให้ทำการบ้านนี้ก่อนถึงชั่วโมงเรียนครั้งถัดไป

- 2 เปโตร 1:1-11
- ฮีบรู 10:23-39
- วิวรณห์ 3:14-22
- ยากอบ 1:21-27
- มัทธีว 13:18-23

(2) ทดสอบ: ชั่วโมงเรียนถัดไปจะเริ่มต้นด้วยการทดสอบสำหรับบทที่ 9 ขอให้เตรียมตัวด้วยการศึกษาคำถามสำหรับการทดสอบอย่างละเอียด

(3) การบ้านสำหรับการสอน:

ทำตามรายการที่กำหนดและรายงานเกี่ยวกับการสอนชั้นเรียนภายนอก

คำถามเพื่อทดสอบสำหรับ บทที่ 9

- (1) ใจความสำคัญของ 1 ยอห์นคืออะไร?
- (2) อุปนิสัยอะไรของผู้เชื่อที่แน่นมากที่สุด ใน 1 ยอห์น?
- (3) สิ่งที่เราได้จาก 1 โครินธ์ 10:13 คืออะไร?
- (4) ผู้เชื่อจะรักษาความต่อเนื่องในการติดสนิทกับพระคริสต์ได้อย่างไร?
- (5) อะไรคือสิ่งที่จำเป็นต่อการรักษาความรอดเอาไว้?

บทที่ 10

พระวิญญูญาณบริสุทธิ์

จุดประสงค์บทเรียน

นักศึกษาจะสามารถอธิบายหัวข้อต่อไปนี้ได้

(1) ลักษณะต่าง ๆ ที่แสดงให้เห็นว่าพระวิญญูญาณบริสุทธิ์เป็นบุคคล

(2)

หลักฐานจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับความเป็นบุคคลและความเป็นพระเจ้าของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์

(3)

เหตุผลที่ความเป็นบุคคลและความเป็นพระเจ้าของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์เป็นหลักคำสอนที่สำคัญมาก

(4) กิจการงานของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ในประวัติศาสตร์และปัจจุบัน

(5)

มุมมองในทางปฏิบัติของการมีความสัมพันธ์ของผู้เชื่อกับพระวิญญูญาณบริสุทธิ์

(6) คำประกาศหลักความเชื่อของคริสเตียนเกี่ยวกับพระวิญญูญาณบริสุทธิ์

นักศึกษาจะนำหลักการบางอย่างเกี่ยวกับของประทานของพระวิญญูญาณไปใช้ได้

บทนำ

อ่าน สดุดี 139 พร้อมกัน

อภิปรายสิ่งที่พระคัมภีร์ตอนนี้บอกเกี่ยวกับพระวิญญาณของพระเจ้า

บางคนคิดถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าเป็นดั่งพลังที่ไม่มีตัวตนหรือเป็นวิญญาณที่อยู่ด้วยเท่านั้น ยกตัวอย่างเช่น พยานพระยะโฮวาห์จะพูดแบบนี้ว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้เป็นบุคคลและไม่ได้เป็นหนึ่งในตรีเอกานุภาพ พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพลังที่เคลื่อนไหวของพระเจ้าที่พระองค์ใช้เพื่อทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จ...

อธิบายได้ว่าเป็นเหมือนกับพลังงานไฟฟ้า”²⁹³

แนวคิดของพยานพระยะโฮวาห์เกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ผิดอย่างไร?

พยานพระยะโฮวาห์มองพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าเป็นเหมือนพลังที่ไม่มีตัวตน เพราะพวกเขาไม่มีความเข้าใจตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระเจ้า พวกเขาไม่สามารถมีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระองค์ได้

เราไม่ควรคาดหวังที่จะเข้าใจทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเยซูตรัสว่าการทำงานของพระวิญญาณเป็นเหมือนลม คุณได้ยิน แต่คุณไม่รู้วาลมมาจากไหนหรือจะไปที่ไหน²⁹⁴

แต่มีบางสิ่งที่เราสามารถรู้เกี่ยวกับพระวิญญาณ และเป็นสิ่งสำคัญต่อความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า²⁹⁵

²⁹³ คุณควรเชื่อในตรีเอกานุภาพหรือไม่? (นิวยอร์ก: พระคัมภีร์อชทาวเวอร์และแทริคโซไซอิตี 1989)

²⁹⁴ ยอห์น 3:8

²⁹⁵ “และข้าพเจ้าเชื่อในพระวิญญาณบริสุทธิ์ องค์พระผู้เป็นเจ้า และผู้ประทานชีวิต

ผู้ที่มาจากพระบิดาและพระบุตร ผู้ที่อยู่กับพระบิดาและพระบุตรและได้รับการนมัสการและยกย่อง ผู้ที่ได้รับการพยากรณ์ถึงโดยผู้เผยพระวจนะ”

พระคัมภีร์ตอนที่ให้คำอธิบายเกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างพระวิญญาณ
บริสุทธิ์กับคริสตจักรมากที่สุดคือ พระธรรมกิจการ
ในพระธรรมนี้เราได้เห็นวิธีการที่เป็นต้นแบบของคริสตจักรในการเริ่มต้น
ตอบสนองต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์

1. พวกเขาถวายเกียรติพระวิญญาณบริสุทธิ์ในความเป็นพระเจ้าของ
พระองค์²⁹⁶
2. พวกเขาเรียนรู้ถึงการสถิตอยู่ การนำ
และกิจการงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์²⁹⁷
3. พวกเขาตระหนักถึงการพึ่งพาอาศัยกันและความรับผิดชอบในการ
ตอบสนองต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์²⁹⁸

การที่เราจะมีความสัมพันธ์เช่นนั้นกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้
เราต้องตระหนักว่าพระองค์เป็นบุคคลและพระองค์เป็นพระเจ้า
จากนั้นเราก็จะสามารถค้นหาหลักการต่าง ๆ
เพื่อชี้้นำความสัมพันธ์ของเรากับพระองค์

พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นบุคคล

พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้มีร่างกายเหมือนพระเยซู

แต่พระองค์ก็**เป็น**บุคคล

บุคคลที่แท้จริงมีบุคลิกภาพซึ่งประกอบไปด้วยจิตใจ เจตนา และอารมณ์

พระวิญญาณบริสุทธิ์มีเจตนาไหม?

พระองค์แจกจ่ายของประทานฝ่ายวิญญาณให้กับคริสเตียน

-นีเซ็นต์ คริต ค.ศ. 325

²⁹⁶ อ่าน กิจการ Acts 5:3-4

²⁹⁷ อ่าน กิจการ 15:28

²⁹⁸ อ่าน กิจการ 4:24, 31

“ตามที่พระองค์ประสงค์”²⁹⁹ พระวิญญาณบริสุทธิ์มีจิตใจหรือไม่? พระองค์

“ค้นหา...สิ่งที่ล้าลึกของพระเจ้า” และทรงหยั่งรู้ทุกสิ่งนั้น³⁰⁰

พระวิญญาณบริสุทธิ์มีอารมณ์ไหม? เราได้รับการบอกว่า

“อย่าทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เสียพระทัย”³⁰¹

ถ้าหากพระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถเสียพระทัยได้แล้วพระองค์ก็มีอารมณ์ เนื่องจากพระวิญญาณบริสุทธิ์มีจิตใจ เจตนา และอารมณ์

เราจึงรู้ว่าพระองค์เป็นบุคคล

► ทำไมการรู้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นบุคคลจึงสำคัญสำหรับเรา?

ถ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพลังที่ไม่มีตัวตน

เราก็ไม่สามารถมีความสัมพันธ์กับพระองค์ได้

บางคนคิดว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์คือบางสิ่งที่กระตุ้นอารมณ์ของพวกเขา หรือเป็นพลังที่พวกเขาพยายามใช้

บุคคลมีความสามารถในการมีความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ได้

ดังที่กล่าวไว้ในฟิลิปปี 2:1

พระวิญญาณสามารถมีการสามัคคีธรรมกับเราได้ ตามที่กล่าวใน 2

โครินธ์ 13:13 พระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถมีส่วนร่วมกับเราได้

ในฐานะผู้หนึ่งที่สามารถมีส่วนร่วมและมีการสามัคคีธรรม

พระวิญญาณจึงต้องเป็นบุคคล

²⁹⁹ 1 โครินธ์ 12:11

³⁰⁰ 1 โครินธ์ 2:10

³⁰¹ เอเฟซัส 4:30

หลักฐานเพิ่มเติมจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับความเป็นบุคคลของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ ดูได้ในตอนท้ายของบทเรียนนี้ในหัวข้อ

“หลักฐานจากพระคัมภีร์สำหรับการเป็นบุคคลของพระวิญญาณบริสุทธิ์”

พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า

พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระเจ้าที่รู้ทุกสิ่ง เห็นทุกอย่าง
สถิตอยู่ทุกหนแห่ง ขอให้นึกถึงเรื่องราวของอานาเนียและสัปปิรา
ก่อนที่อานาเนียจะตาย เปโตรบอกกับเขาว่า
“ทำไมซาตานจึงทำให้ใจของเจ้าเต็มไปด้วยการมูสาต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์?
... เจ้าไม่ได้มูสาต่อมนุษย์ แต่มูสาต่อพระเจ้า”³⁰²

จากพระคัมภีร์ตอนนี้ทำให้เราเห็นว่า
การโกหกพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่ากับโกหกพระเจ้า
ด้วยเหตุนี้พระวิญญาณบริสุทธิ์จึงเป็นพระเจ้า³⁰³

พระวิญญาณบริสุทธิ์รู้ทุกสิ่ง เราเห็นใน 1 โครินธ์ 2:10-11
ว่าพระองค์รู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับพระเจ้า
เรื่องนี้ต้องอาศัยความคิดจิตใจที่ไม่สิ้นสุด
พระองค์ดลใจในการเขียนพันธสัญญาเดิม รวมถึงคำเผยพระวจนะ
ซึ่งจำเป็นต้องมีความรู้ทั้งสิ้น³⁰⁴

³⁰² กิจการ 5:3-4

³⁰³ “เราเชื่อในพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่พระบัญญัติกล่าวถึง และเหล่าผู้เผยพระวจนะสอนไว้
พระองค์ที่ลงมายังแม่น้ำจอร์แดน ผู้ที่เหล่าอัครทูตได้เอ่ยถึง พระองค์ผู้สถิตอยู่ภายในธรรมิกชน
เราจึงเชื่อในพระองค์ว่าพระองค์ทรงเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณของพระเจ้า พระผู้เส้าโลม
ไม่ได้เกิดจากการเนรมิตสร้าง กำเนิดมาจากพระบิดา และยอมรับโดยพระบุตร
พระองค์คือผู้ที่เราเชื่อวางใจ” - หลักความเชื่อแห่งเอพิฟาเนียส ค.ศ. 374

³⁰⁴ อ่าน 2 เปโตร 1:21

เราได้รับคำบอกษาว่าพระคัมภีร์ได้รับการดลใจจากพระเจ้า³⁰⁵

ซึ่งเป็นการระบุว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระเจ้า

พระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ทุกหนแห่ง ในสดุดี 139:7

บอกเราว่าไม่มีที่ไหนที่คนหนึ่งจะหนีให้พ้นจากการสถิตอยู่ของพระวิญญาณ
ของพระเจ้าได้ พระองค์สถิตอยู่กับผู้เชื่อทุกคน

เพราะพระคัมภีร์บอกษาว่าถ้าคนใดไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์
เขาก็ไม่ได้เป็นของพระคริสต์

บริบทบอกกับเราว่าพระวิญญาณของพระคริสต์คือพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระวิญญาณบริสุทธิ์มีฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้น พระองค์ทำสิ่งต่าง ๆ

ที่มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นทำได้ พระองค์ทำให้โลกสำนึกเรื่องความบาป
ความชอบธรรม และการพิพากษา³⁰⁶ การที่จะทำแบบนั้นได้

พระองค์จะต้องเข้าถึงจิตสำนึกของทุกคนและทำให้ความนึกคิดของพวกเขา
สำนึกถึงความจริงอย่างเจาะจง

พระองค์สามารถเสริมกำลังภายในให้กับผู้เชื่อทุกคน³⁰⁷

ผลของพระวิญญาณคือ ความรัก ความชื่นชมยินดี สันติสุข และอื่น ๆ³⁰⁸

ไม่มีสิ่งใดนอกจากฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าที่สามารถผลิตผลเหล่านี้ในชีวิต
ของคน และโดยเฉพาะในผู้เชื่อทุกคนที่อยู่ในทุกที่ของโลกนี้

ในลูกา 12:10 บอกเราว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถถูกลบหลู่ได้
มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถถูกลบหลู่

³⁰⁵ 2 ทิโมธี 3:16

³⁰⁶ ยอห์น 16:8

³⁰⁷ อ่าน เอเฟซัส 3:16

³⁰⁸ อ่าน กาลาเทีย 5:22

พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นอยู่นิรันดร³⁰⁹

ร่างกายของเราถูกเรียกว่าเป็นพระวิหารของพระเจ้าเพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ประทับที่นั่น³¹⁰ จากหลักฐานทางพระคัมภีร์

เรารู้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระเจ้า
เป็นบุคคลที่สามในตรีเอกานุภาพของพระเจ้า

► ทำไมการที่เราเชื่อในความเป็นพระเจ้าของวิญญาณบริสุทธิ์จึงสำคัญ?

การเชื่อในความเป็นพระเจ้าของพระวิญญาณบริสุทธิ์สำคัญเพราะว่าคุณจะสามารถถวายเกียรติและเคารพพระองค์อย่างเหมาะสม การล้มเหลวในการนมัสการพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเรื่องที่ร้ายแรง แท้จริงแล้วการที่บางคนปฏิเสธความเป็นพระเจ้าของพระองค์ผู้ที่น่าเขามาถึงความรอดยอมเป็นเรื่องที่น่าสงสัยว่าเขาจะสามารถได้รับความรอดไหม

พระวิญญาณบริสุทธิ์แตกต่างจากพระบิดาและพระบุตร

การพูดว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์แตกต่างจากพระบิดาและพระบุตรไม่ได้หมายความว่าทั้งสามพระองค์มีความแตกต่างในความเป็นบุคคลตามความนึกคิดของมนุษย์

ทั้งสามบุคคลของตรีเอกานุภาพดำรงอยู่ร่วมกันและเป็นพระเจ้าองค์เดียวกัน แต่เป็นบุคคลที่แตกต่างกันที่สามารถพูดคุยกันได้ รักกันและกันได้ และมีความสัมพันธ์ที่แท้จริงต่อกันและต่อเราได้

พระคัมภีร์สอนเรื่องความแตกต่างของทั้งสามบุคคลในตรีเอกานุภาพ ยกตัวอย่างเช่น บ่อยครั้งใน ยอห์น 14-16

³⁰⁹ ฮีบรู 9:14

³¹⁰ 1 โครินธ์ 3:16

พระเยซูกล่าวถึงพระผู้ช่วยเหลือที่พระองค์จะส่งมาเมื่อพระองค์กลับไปหา
พระบิดา³¹¹ พระผู้ช่วยเหลือนี้ นำพวกสาวกและสอนพวกเขา

ถ้าพระเยซูและพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นบุคคลเดียวกัน
คำกล่าวอ้างของพระเยซูถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าเป็นพระผู้ช่วยเหลืออี
กองค์หนึ่งก็จะไม่สมเหตุสมผล
พระเยซูต้องอ้างถึงอีกบุคคลที่ไม่ใช่พระองค์เอง

พระเยซูตรัสว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่ตรัสสิ่งใดเอง
แต่จะเปิดเผยสิ่งต่าง ๆ ของพระคริสต์ ซึ่งพระคริสต์ได้รับมาจากพระบิดา³¹²
ถ้าหากพระเยซูและพระบิดาเป็นบุคคลเดียวกันกับพระวิญญาณบริสุทธิ์
คำกล่าวนั้นก็จะไม่สมเหตุสมผล

เมื่อพระเยซูได้รับบัพติศมา มีเสียงจากฟ้าสวรรค์ว่า
“นี่คือบุตรที่รักของเรา”

และพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่มีลักษณะเหมือนนกพิราบก็เสด็จลงมาเหนือพ
ระเยซู³¹³

ทั้งสามบุคคลของตรีเอกานุภาพมีส่วนเกี่ยวข้องในเวลาเดียวกัน โดยที่ทั้ง
สามบุคคลไม่ได้เป็นบุคคลเดียวกัน

ในฐานะที่เป็นบุคคลแตกต่างกัน
พระวิญญาณบริสุทธิ์มีความสัมพันธ์ที่เป็นความรักต่อพระบิดาและพระบุ
ตรนับจากนิรันดร์กาล พระเจ้าสร้างเราให้มีส่วนร่วมในความสัมพันธ์นี้
พระเจ้าต้องการให้เราชื่นชมในการสามัคคีธรรมกับพระองค์³¹⁴

³¹¹ อ่าน ยอห์น 14:16-17, 26, 15:26, 16:7, 13-15

³¹² ยอห์น 16:13-15

³¹³ มาระโก 1:10-11

³¹⁴ 1 ยอห์น 1:4

เหมือนกับที่แต่ละบุคคลในตรีเอกานุภาพได้ชื่นชมในการสามัคคีธรรมซึ่งกันและกันตั้งแต่ก่อนการเริ่มต้นของกาลเวลา³¹⁵

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำงาน

จากเวลาแห่งการทรงสร้าง พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำงานในโลกนี้ พระองค์ทรงอยู่ที่นั่นและมีส่วนร่วมเมื่อแผ่นดินโลกถูกสร้าง³¹⁶

พระองค์ให้ความสามารถพิเศษแก่ผู้คนที่ได้รับการทรงเรียกให้ทำงานพิเศษ³¹⁷ พระองค์ให้ถ้อยคำแก่พวกผู้เผยพระวจนะ³¹⁸

พระองค์ดลใจพระคัมภีร์³¹⁹ ในช่วงเวลาของพันธสัญญาเดิม

พระองค์ทำงานในใจของผู้คนด้วยการพยายามห็นใจของพวกเขาให้มาหาพระเจ้า³²⁰

พระองค์จัดเตรียมการงานแห่งพระคุณให้เพื่อจะทำให้พวกเขาสามารถรักพระเจ้าด้วยสุดใจของพวกเขา³²¹

พระองค์ถูกเรียกว่าเป็นพระวิญญาณแห่งชีวิต

พระองค์เป็นพระวิญญาณที่สร้างเราและมอบชีวิตให้แก่เรา ถ้าหากพระองค์ถูกนำออกไปจากโลก ทุกชีวิตก็จะสิ้นสุดลง และมนุษย์ทุกคนจะกลับไปเป็นผงคลีดิน³²²

³¹⁵ อ่าน ยอห์น 17:22-23

³¹⁶ ปฐมกาล 1:3

³¹⁷ ผู้วินิจฉัย 3:9-10, 15:14-15; อพยพ 35:30-31

³¹⁸ อีสยาห์ 61:1

³¹⁹ 2 เปโตร 1:21

³²⁰ กิจการ 7:51

³²¹ อ่าน เฉลยธรรมบัญญัติ 30:6

³²² อ่าน โรม 8:2; Job 33:4, 34:14

พันธสัญญาใหม่แนะนำมุมมองใหม่ของการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ยอห์นผู้ให้บัพติศมาพูดว่าพระเยซูจะให้บัพติศมาแก่ผู้คนด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์³²³ พระเยซูบอกกับพวกสาวกให้รอคอย

“พระสัญญาของพระบิดา”

คือการบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เกิดขึ้นในวันเพ็นเทคอส³²⁴

แม้ว่าจะมีปรากฏการณ์มากมายในเหตุการณ์นั้น

ต่อมาเปโตรกล่าวว่าสิ่งสำคัญที่เกิดขึ้นคือการที่ใจของพวกเขาได้รับการชำระให้บริสุทธิ์³²⁵

พระเยซูสัญญากับพวกสาวกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะสถิตอยู่กับพวกเขา เตือนพวกเขาให้ระลึกถึงสิ่งต่าง ๆ

ที่พระเยซูได้สอนและจะนำพวกเขาเข้าสู่ความจริง³²⁶

พระเยซูตรัสว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็น *พระผู้เส้า โลมอิกองค์หนึ่ง*³²⁷

คำนี้อ้างอิงถึงบุคคลหนึ่งที่อยู่กับเรา ผู้ที่หนุนใจและช่วยเหลือ

สามารถอ้างอิงถึงผู้ที่เป็นตัวแทน

พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นตัวแทนของพระเยซูและเตือนให้เราระลึกถึงถ้อยคำของพระองค์³²⁸

► พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำอะไร?

³²³ มัทธิว 3:11

³²⁴ กิจการ 1:4-5, 8

³²⁵ อ่าน กิจการ 15:8-9

³²⁶ ยอห์น 14:26, 16:13

³²⁷ ยอห์น 14:16, 26, 15:26, 16:7

³²⁸ คำเดียวกันอยู่ใน 1 ยอห์น 2:1 ที่พระเยซูถูกกล่าวถึงว่าเป็นตัวแทนของเราต่อพระบิดา

การทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในโลกนี้ไม่สามารถอธิบายครบทั้งหมดได้ แต่นี่คือบางตัวอย่างจากการทำงานของพระองค์

1. พระองค์ทำให้สำนึกบาป³²⁹
(ไม่เช่นนั้นแล้วจะเป็นไปไม่ได้ที่คนหนึ่งจะตระหนักถึงความจำเป็นในการกลับใจใหม่และได้รับการยกโทษ)
2. พระองค์สร้างใหม่ มอบชีวิตให้กับคนที่ตายแล้วในความบาป³³⁰
3. พระองค์ให้ความมั่นใจส่วนตัวแก่ผู้เชื่อว่าเขาได้รับความรอด³³¹
4. พระองค์สถิตอยู่ในผู้เชื่อทุกคน
(ทุกคนที่ได้รับความรอดมีพระวิญญาณบริสุทธิ์)³³²
5. พระองค์ให้ความเข้าใจถึงความจริงของพระเจ้า³³³
6. พระองค์เรียกผู้คนสู่การทำพันธกิจพิเศษและชี้นำการตัดสินใจในงานพันธกิจ³³⁴
7. พระองค์ชำระผู้เชื่อให้บริสุทธิ์
ทำให้ใจของเขาบริสุทธิ์เพื่อเขาจะเป็นคนบริสุทธิ์³³⁵
8. พระองค์ให้ฤทธิ์อำนาจเพื่อการดำเนินชีวิตอย่างมีชัยชนะเหนือความบาป³³⁶

³²⁹ ยอห์น 16:8; 1 โครินธ์ 2:4; 1 เธสะโลนิกา 1:5

³³⁰ ทิตัส 3:5; เอเฟซัส 2:1; ยอห์น 7:38-39; กาลาเทีย 4:29; ยอห์น 3:5

³³¹ โรม 8:16

³³² กิจการ 2:4; 1 โครินธ์ 6:19; โรม 8:9

³³³ 1 โครินธ์ 2:9-10, 13-14; เอเฟซัส 6:17; 2 โครินธ์ 3:14-17

³³⁴ กิจการ 13:2-4, 15:28, 16:6-10

³³⁵ 1 เปโตร 1:2; กิจการ 15:8-9; 1 เธสะโลนิกา 5:23

³³⁶ โรม 8:1, 5, 13; กาลาเทีย 5:16

9. พระองค์ทำให้ผลของพระวิญญาณเกิดขึ้นในชีวิตของผู้เชื่อ³³⁷
10. พระองค์ให้ของประทานของพระวิญญาณเพื่อการรับใช้³³⁸
11. พระองค์ให้ฤทธิ์อำนาจที่เป็นการเจิมพิเศษสำหรับงานพันธกิจ³³⁹
12. พระองค์ช่วยให้ผู้เชื่ออธิษฐานตามพระประสงค์ของพระเจ้า³⁴⁰
13. พระองค์สร้างความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและการสามัคคีธรรมในคริสตจักร³⁴¹

บันทึกสำหรับผู้สอน:

นักศึกษาในชั้นเรียนสามารถเลือกหัวข้อต่อไปนี้อธิบาย (“หลักการบางอย่างเกี่ยวกับของประทานของพระวิญญาณ”)

หลักการบางอย่างเกี่ยวกับของประทานของพระวิญญาณ

1. พระวิญญาณทำงานผ่านของประทาน กิจการ และการบริหารที่แตกต่างกัน (1 โครินธ์ 12:4-6)
2. ของประทานฝ่ายวิญญาณได้รับการแจกจ่ายตามพระประสงค์ของพระเจ้า ไม่ใช่ตามสภาพฝ่ายวิญญาณ (1 โครินธ์ 12:11, 4:7)
3. ทุกคนมีความสามารถที่ได้รับจากพระวิญญาณ (1 โครินธ์ 12:7)
4. ไม่สามารถคาดหวังของประทานอย่างใดอย่างหนึ่งจากผู้เชื่อทุกคน (1 โครินธ์ 12:8-11, 14-30)

³³⁷ กาลาเทีย 5:22-23

³³⁸ 1 โครินธ์ 12:4-10, 28-30; โรม 12:6-8

³³⁹ กิจการ 1:8, 13:9; กาลาเทีย 3:5; 1 เปโตร 2:12

³⁴⁰ โรม 8:26-27; เอเฟซัส 6:18

³⁴¹ เอเฟซัส 4:3; 1 โครินธ์ 12:13

5. ของประทานต่าง ๆ

ควรถูกใช้ในการรับใช้คนอื่นเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า (1 โครินธ์

12:21-22, 25, 1 เปโตร 4:10-11)

พระวิญญาณบริสุทธิ์มีความสัมพันธ์กับผู้เชื่อ

ถ้าหากคุณมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

คุณก็มีความสัมพันธ์กับพระวิญญาณบริสุทธิ์

เป็นไปไม่ได้ที่จะรู้จักบุคคลหนึ่งในตรีเอกานุภาพโดยไม่รู้จักอีกสองบุคคล³⁴²

คน ๆ

หนึ่งไม่ต้องเข้าใจหลักการเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์ก่อนถึงจะรับความรอดได้ พวกเขาไม่ได้รู้มากนักเกี่ยวกับพระวิญญาณ

แต่พระเยซูบอกพวกเขาว่าพวกเขารู้จักพระวิญญาณและพระวิญญาณสถิตอยู่กับพวกเขาแล้ว³⁴³

การรู้จักหลักคำสอนที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยให้เราสัมพันธ์กับพระองค์อย่างถูกต้องและยอมให้พระองค์ทำงานมากขึ้นในชีวิตของเราได้

การรู้ว่าพระองค์เป็นบุคคลช่วยให้เราสามารถมีความสัมพันธ์กับพระองค์ได้ เราสามารถพูดคุยกับพระองค์และพระองค์จะพูดกับเรา โดยปกติแล้ว

พระองค์ไม่ได้พูดกับเราเป็นเสียงที่ได้ยินกับหู

แต่พระองค์ช่วยเราให้เข้าใจน้ำพระทัยและความรักของพระเจ้า

³⁴² อ่าน เอเฟซัส 2:18; ยอห์น 6:44

³⁴³ อ่าน ยอห์น 14:17

ถ้าหากเราต้องการทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างแท้จริง
พระวิญญาณบริสุทธิ์จะนำเราแม้ว่าเราไม่รู้ลึกถึงการนำนั้นเสมอ

การรู้ว่าพระองค์เป็นบุคคลหมายความว่าเราจะไม่ปฏิบัติต่อพระองค์เหมือน
พระองค์เป็นพลังหรือความรู้สึกอย่างหนึ่ง เมื่อเรานมัสการพระเจ้า
เรากำลังคิดถึงผู้ที่พระองค์เป็นและคิดถึงพระลักษณะของพระองค์
ไม่ได้เป็นการใช้ความรู้สึกโดยปราศจากการนึกคิดใด ๆ เมื่อเราอธิษฐาน
เราพูดด้วยสติปัญญาและพยายามเข้าใจสิ่งที่พระองค์จะเปิดเผยแก่เราแทน
ที่จะเป็นการใช้คำพูดกับสิ่งที่ไม่ตัวตนและเป็นเวทย์มนต์คาถาเหมือนกับ
กับคนในศาสนาอื่น ๆ ทำกัน

การรู้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระเจ้าสมควรทำให้เรามีท่าทีในการนมัสการ
ด้วยความยำเกรง

เมื่อเราอธิษฐานและสัมผัสได้ถึงการนำของพระองค์
เราจำเป็นต้องระลึกว่าพระองค์เป็นพระเจ้าผู้รักเรา รู้จักเราอย่างเต็มที่
และรู้อนาคตของเรา พระองค์มีสิทธิอำนาจทั้งสิ้นซึ่งเราต้องเชื่อฟัง

พระองค์อยู่กับเราตลอดเวลา

พระคัมภีร์บอกเรามีชีวิตอยู่ในพระวิญญาณและสมควรดำเนินในพระวิ
ญญาณ³⁴⁴ เราควรมีชีวิตที่อยู่ต่อหน้าพระองค์เสมอ

ไม่ใช่คิดว่าเราอยู่ต่อหน้าพระองค์เฉพาะที่คริสตจักรเท่านั้น

พระองค์ไม่เพียงแค่ออยู่กับเรา แต่พระองค์มีชีวิตอยู่ภายในเราด้วย
นั่นคือเหตุผลที่เราสมควรมีชีวิตที่บริสุทธิ์³⁴⁵

³⁴⁴ กาลาเทีย 5:25

³⁴⁵ อ่าน 1 โครินธ์ 6:19

เราต้องระลึกว่าลำดับความสำคัญสูงสุดของพระวิญญาณคือการมอบชัยชนะเหนือความบาปแก่เราและชำระใจเราให้บริสุทธิ์³⁴⁶

เราไม่ควรอธิษฐานขอสิ่งอื่น ๆ

ถ้าหากเราไม่ได้ยอมให้พระองค์ทำงานที่สำคัญอย่างแรกก่อน คุณต้องอธิษฐานด้วยความเชื่อว่าพระองค์จะชำระใจของคุณให้สะอาดและทำให้ใจของคุณบริสุทธิ์ทั้งหมด³⁴⁷

ในการต่อสู้ดิ้นรนในชีวิต พระองค์ให้กำลังจากภายในแก่เรา³⁴⁸

พระองค์เข้าใจเรา พระองค์เข้าใจสถานการณ์ของเรา และพระองค์สามารถให้สิ่งที่จำเป็นเจาะจงแก่เรา

ในงานพันธกิจ

เราต้องพึ่งพาพระองค์เพื่อจะนำเราและให้ฤทธิ์เดชแก่ถ้อยคำของพระองค์ และเพื่อทำให้เกิดผลฝ่ายวิญญาณในใจของผู้คนอื่น ๆ
ไม่มีความสามารถของมนุษย์คนใดที่สามารถมาแทนการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้

แม้ว่าคุณเต็มล้นด้วยพระวิญญาณแล้ว

คุณต้องไม่ลืมที่จะรักษาความสัมพันธ์กับพระองค์ คำสั่งให้เต็มล้นในพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เป็นคำกริยาภาษากรีกมีความหมายว่าเป็นการกระทำที่ต่อเนื่อง³⁴⁹

เราจำเป็นต้องได้รับการเติมให้เต็มอย่างต่อเนื่อง

และนั่นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้โดยผ่านการมีความสัมพันธ์กับพระองค์

³⁴⁶ โรม 8:13; กาลาเทีย 5:16; กิจการ 15:8-9

³⁴⁷ อ่าน 1 เธสะโลนิกา 5:23

³⁴⁸ เอเฟซัส 3:16

³⁴⁹ อ่าน เอเฟซัส 5:18

ชั้นเรียนควรอ่าน “คำประกาศหลักความเชื่อ” พร้อมกันอย่างน้อยสองรอบ

คำประกาศหลักความเชื่อ

พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นบุคคลที่สามในตรีเอกานุภาพ เป็นพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ร่วมกับพระบิดาและพระบุตร พระองค์ทำให้สำนึกบาป รื้อฟื้นขึ้นมาใหม่ และมีชีวิตอยู่ในผู้เชื่อทุกคน ให้ชัยชนะเหนือความบาปและซาตานให้บริสุทธิ์ พระองค์เป็นชีวิตของคริสตจักรที่พระองค์อวยพรด้วยผลของพระวิญญาณ และของประทานฝ่ายวิญญาณเพื่อมารับใช้

การบ้านสำหรับบทที่ 10

(1) ศึกษาพระคัมภีร์ตอนต่างๆ:

นักศึกษาแต่ละคนจะถูกมอบหมายให้ศึกษาพระคัมภีร์หนึ่งตอนจากรายการด้านล่างนี้

โดยให้นักศึกษาอ่านพระคัมภีร์ตอนนั้นและเขียนหนึ่งย่อหน้าเพื่ออธิบายว่าพระคัมภีร์ตอนนั้นพูดถึงหัวข้อที่เราเรียนกันในบทนี้อย่างไรบ้าง ขอให้ทำการบ้านนี้ก่อนถึงชั่วโมงเรียนครั้งถัดไป

- กิจการ 1:4-8
- 1 โครินธ์ 2:9-16
- โรม 8:1-14
- 1 โครินธ์ 12:1-13
- กาลาเทีย 5:22-26

(2) ทดสอบ: ชั่วโมงเรียนถัดไปจะเริ่มต้นด้วยการทดสอบสำหรับบทที่ 10 ขอให้เตรียมตัวด้วยการศึกษาคำถามสำหรับการทดสอบอย่างละเอียด

(3) การบ้านสำหรับการสอน:

ทำตามรายการที่กำหนดและรายงานเกี่ยวกับการสอนชั้นเรียนภายนอก

บันทึกสำหรับผู้สอน: ต่อไปนี้

(“หลักฐานทางพระคัมภีร์เกี่ยวกับการเป็นบุคคลของพระวิญญาณบริสุทธิ์”)

*เป็นทางเลือกและสามารถศึกษาในชั้นเรียนได้ถ้าหากผู้สอนรู้สึกว่าเป็น
ต้องมีหลักฐานทางพระคัมภีร์มากขึ้นในหัวข้อนี้*

หลักฐานทางพระคัมภีร์เกี่ยวกับการเป็นบุคคลของพระวิญญาณบริสุทธิ์

- ใน มัทธิว 28:19 บอกให้เรารับบัพติศมาในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งบ่งบอกว่าทั้งสามบุคคลมีสิทธิอำนาจ
- 2 โครินธ์ 13:14 กล่าวถึงการสามัคคีธรรมกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งชี้ให้เห็นถึงการสื่อสารด้วยสติปัญญา
- ใน มาระโก 13:11 ผู้เชื่อได้รับพระสัญญาว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะตรัสผ่านพวกเขาใน ช่วงเวลาที่มีการข่มเหง
- ใน ยอห์น 14:17, 26, พระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกเรียกว่าเป็นพระวิญญาณแห่งความจริงซึ่ง จะสอนและทำให้ระลึกถึง
- ใน ยอห์น 16:7-11 พระเยซูสัญญาว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทำให้โลกสำนึกถึงความ

บาป ความชอบธรรม และการพิพากษา
ซึ่งจำเป็นต้องมีการสื่อสารด้วยสติปัญญา

- ยอห์น 16:13-15
พูดว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่ตรัสเกี่ยวกับพระองค์เอง
แต่จะตรัสถึงสิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับพระคริสต์
- ใน 1 โครินธ์ 12:11
พระวิญญาณบริสุทธิ์เลือกวิธีแจกจ่ายของประทานฝ่ายวิญญาณ
- พระองค์เป็นพยานร่วมกับวิญญาณของเราว่าเราเป็นลูกของพระเจ้า
(โรม 8:16)
- พระองค์อธิษฐานวิงวอนต่อพระบิดาเพื่อเราและพระองค์มีจิตใจที่สามารถเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้า (โรม 8:26-27)
- ใน เอเฟซัส 4:30 พระองค์สามารถถูกทำให้เสียใจ
หมายความว่าพระองค์เข้าใจการตอบสนองของเราต่อพระองค์และ
พระองค์มีอารมณ์ความรู้สึก
- พระองค์สามารถถูกโกหก
หมายความว่าพระองค์เข้าใจการสื่อสารของเรา (กิจการ 5:3)
- พระองค์ตรัส ให้ทิศทาง และมีพระประสงค์ให้คนทำตาม (กิจการ
13:2-4)
- พระองค์กำหนดทิศทางในการประกาศให้กับพวกอัครทูตและบางครั้ง
พระองค์บอกพวกเขาถึงสถานที่ที่ไม่ควรไป (กิจการ 16:6)

บางคนปฏิเสธความเป็นบุคคลของพระวิญญาณและพูดว่าพระองค์เป็นพลังที่ไม่มีตัวตนเหมือนกับกระแสไฟฟ้าหรือแรงโน้มถ่วง แต่มันเป็นไปไม่ได้ที่พลังที่ไม่มีตัวตนจะได้รับคำอธิบายเหมือนอย่างที่พระคัมภีร์อธิบายถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์
กระแสไฟฟ้าไม่สามารถพูดและให้เหตุผล
แรงโน้มถ่วงไม่สามารถถูกโกหกได้
พลังที่ปราศจากความนึกคิดไม่สามารถเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าได้

บางคนพูดว่าพระคัมภีร์เหล่านี้เป็นตัวอักษรที่กำลังพูดถึงบางสิ่งที่ไม่มีความหมายเหมือนว่าสิ่งนั้นเป็นบุคคลโดยที่ไม่ได้เป็นแบบนั้นจริง ๆ แต่พระคัมภีร์พูดถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยใช้คำศัพท์ระบุว่าพระองค์เป็นบุคคล และผู้คนที่ตอบสนองต่อพระองค์ในฐานะที่เป็นบุคคล
ในบางที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกกล่าวถึงพระวิญญาณโดยใช้สำนวนเปรียบเทียบถึงบางสิ่ง อย่างเช่นเมื่อพระคัมภีร์บอกว่าพระวิญญาณจะ “ถูกเทลงมา” (กิจการ 2:17) นั่นคือสำนวนเปรียบเทียบ
แต่พระคัมภีร์มักจะพูดถึงพระวิญญาณในฐานะที่เป็นบุคคล

คำถามเพื่อทดสอบสำหรับ บทที่ 10

(1)

เขียนลักษณะการตอบสนองของคริสตจักรยุคแรกต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์มาสามอย่าง

(2)

มีคุณลักษณะของความเป็นบุคคลอะไรบ้างที่แสดงให้เห็นว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นบุคคล?

(3) คำว่า *พระเจ้าผู้เส้าโลม* หมายความว่าอะไร?

(4) การงานของพระวิญญาณมีอะไรบ้าง? เขียนมา 9 อย่างจากที่มี 13 อย่าง

(5)

ลำดับความสำคัญสูงสุดของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการทำงานในชีวิตของเราคืออะไร?

บทที่ 11

ความบริสุทธิ์ของคริสเตียน

จุดประสงค์บทเรียน

นักศึกษาจะสามารถอธิบายหัวข้อต่อไปนี้ได้

- (1) ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าเป็นพื้นฐานความบริสุทธิ์ของคริสเตียน
- (2)

ความหมายที่สำคัญของความบริสุทธิ์เพื่อการนมัสการและมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

- (3) อิทธิพลของการรับสืบทอดความเสื่อมทรามในชีวิตของผู้เชื่อ
- (4) กระบวนการที่นำผู้เชื่อสู่การชำระให้บริสุทธิ์
- (5) ตัวอย่างในพระคัมภีร์เกี่ยวกับประสบการณ์การชำระให้บริสุทธิ์
- (6) คำนิยามของการชำระให้บริสุทธิ์ทั้งหมด
- (7) แนวคิดตามหลักการพระคัมภีร์เกี่ยวกับการบังเกิดใหม่ในพระวิญญาณ
- (8)

คำประกาศหลักความเชื่อของคริสเตียนเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ของคริสเตียน

นักศึกษาจะมีความเชื่อว่าพระคุณของพระเจ้าจะทำให้เขาบริสุทธิ์ในโลกปัจจุบันนี้ได้

บทนำ

อ่าน สดุดี 119:33-40 พร้อมกัน

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกอะไรแก่เราเกี่ยวกับวิธีการที่พระเจ้าเปลี่ยนแปลงผู้เชื่อ?

เมื่อพระเจ้าเริ่มต้นสำแดงพระองค์เอง

จุดประสงค์อย่างแรกคือเพื่อสำแดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงมีพระลักษณะอย่างไร ในเบื้องต้นพระเจ้าอธิบายถึงพระองค์เองว่าทรงบริสุทธิ์

คำฮีบรูสำหรับความบริสุทธิ์ (*kadosh*) ปรากฏในพันธสัญญาเดิมมากกว่า 600 ครั้ง ยกตัวอย่างเช่น อิชยาห์มักจะกล่าวถึงพระเจ้าว่าเป็น

“องค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล”

ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าเป็นหัวใจของการนมัสการ

“ให้พวกเขาขยอกย่องพระนามอันยิ่งใหญ่และน่าคร้ามกลัวของพระองค์ พระองค์บริสุทธิ์... จงยกย่องพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา

จงนมัสการที่แท่นรองพระบาทของพระองค์ พระองค์บริสุทธิ์” (สดุดี 99:3, 5)

ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของมนุษย์

เพราะพระองค์บริสุทธิ์ พระองค์จึงเรียกให้ผู้นมัสการพระองค์บริสุทธิ์

พระองค์ตรัสว่า “จงบริสุทธิ์ เพราะเราบริสุทธิ์”³⁵⁰

พระเจ้าแห่งอิสราเอลแตกต่างจากพระเทียมเท็จอื่น ๆ คนที่ไม่เชื่อพระเจ้า และจำเป็นต้องมีรูปแบบการนมัสการที่แตกต่างจากพระอื่น

³⁵⁰ เลวินตี 11:44-45, 19:2, 20:26, 21:8

“ผู้ใดจะขึ้นไปบนภูเขาของพระยาห์เวห์?

และผู้ใดจะยืนอยู่ในสถานนมัสการของพระองค์? คือผู้ที่มีมือสะอาดและ
ใจบริสุทธิ์ ผู้ที่มีได้มีจิตใจยกย่องสิ่งเทีจ และมีได้สาบานอย่างหลอกลวง”

(สดุดี 24:3-4)

คำถามคือ “การนมัสการของใครที่พระเจ้ายอมรับ?” เห็นได้ชัดเจนว่า
ไม่ใช่ทุกคนที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้นมัสการพระเจ้า

พระเจ้าไม่ได้คาดหวังความบริสุทธิ์ที่เป็นเพียงพิธีกรรมหรือการเสแสร้ง
พระเจ้าต้องการความบริสุทธิ์อย่างแท้จริง

มาตรฐานความบริสุทธิ์สำหรับผู้นมัสการพระเจ้าถูกกล่าวซ้ำในพันธสัญญา
ใหม่ว่า “แต่พระองค์ผู้ทรงเรียกท่านนั้นบริสุทธิ์

ดังนั้นท่านจงบริสุทธิ์ในทุกด้านของชีวิต เพราะมีคำเขียนไว้ว่า จงบริสุทธิ์
เพราะเราบริสุทธิ์”³⁵¹ *ชีวิตทุกด้าน* เป็นคำที่กล่าวถึงความประพฤติ

การกระทำ และวิถีชีวิตทั้งหมด

พระเจ้าไม่ได้ขอให้ผู้นมัสการพระองค์บริสุทธิ์ในพิธีกรรม
หรือได้ชื่อว่าบริสุทธิ์ทั้ง ๆ ที่พวกเขาไม่บริสุทธิ์

พระองค์คาดหวังให้ผู้นมัสการของพระองค์มีชีวิตที่บริสุทธิ์

เราได้รับความรอดโดยพระคุณ

และพระเจ้ายอมรับเราในขณะที่เราเป็นคนบาปเนื่องจากการเป็นเครื่องบูชา
ซาของพระคริสต์ พระองค์ยอมรับเราในฐานะคนบาป

แต่เราไม่ได้อยู่ในสภาพคนบาปอีกต่อไป

ความบาปเป็นการทำผิดต่อพระเจ้า

และเราต้องการทำให้พระองค์พอพระทัย

³⁵¹ 1 เปโตร 1:15-16

อะไรคือเหตุผลบางอย่างที่อธิบายว่าความบริสุทธิ์เกี่ยวข้องกับกับการนมัสการ?

ความบริสุทธิ์เกี่ยวข้องกับกับการนมัสการเพราะเรารักพระเจ้าและต้องการทำให้พระองค์พอพระทัย

พระประสงค์ของพระเจ้าไม่ได้ทำให้เราแปลกประหลาดใจเลยถ้าหากเราเข้าใจว่าการนมัสการที่แท้จริงคืออะไร

เราไม่ได้นมัสการพระองค์ด้วยความกลัว

เราไม่ได้นมัสการพระองค์เพียงเพราะพระองค์ทรงอวยพรเราเท่านั้น

การนมัสการพระเจ้าคือการมองเห็นว่าพระองค์อัศจรรย์มากที่สุดในบรรดาสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ การนมัสการคือการเห็นคุณค่าในผู้ที่พระองค์เป็น การนมัสการคือการยกย่องพระลักษณะอันเป็นธรรมชาติของพระองค์

ธรรมชาติของพระเจ้าคือความบริสุทธิ์

ถ้าหากเราเห็นคุณค่าธรรมชาติของพระองค์อย่างแท้จริง

เราจะเกลียดความบาปและความไม่บริสุทธิ์แม้ที่มีอยู่ในตัวเราเองก็ตาม

ความบริสุทธิ์เกี่ยวข้องกับกับการนมัสการเพราะเรารักพระเจ้าและต้องการเป็นเหมือนพระองค์

เมื่อเราเผชิญหน้าพระเจ้าครั้งแรก

ความบาปเป็นอุปสรรคขัดขวางการมีความสัมพันธ์ของเรากับพระองค์ นั่นเป็นสาเหตุที่ทำให้ความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าไม่สามารถเริ่มต้นได้จนกระทั่งเรากลับใจใหม่ ได้รับการยกโทษ และได้รับหัวใจใหม่

ทันทีที่ทันใดที่เราคืนดีกันกับพระเจ้า เราได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่

ฝ่ายวิญญาณเราได้รับการทำให้เป็นสิ่งที่ทรงสร้างใหม่

เราได้รับการช่วยกู้ให้รอดพ้นจากอำนาจของความบาป

และเรามีปรารถนาที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัย
ความบริสุทธิ์ของคริสเตียนเริ่มต้นเมื่อบุคคลหนึ่งได้รับความรอด

พระคัมภีร์สอนเราว่าความรอดนำเราสู่ชีวิตที่บริสุทธิ์ทันที
“พระคุณของพระเจ้าที่นำความรอดมาให้เรา” สอนเราว่า
“เราสมควรดำเนินชีวิตอย่างมีสติสัมปชัญญะ ชอบธรรม
และในทางของพระเจ้าบนโลกนี้”³⁵²

วัตถุประสงค์ของความรอดคือการทำให้เรามีเสรีภาพจากความบาปและ
ทำให้เราบริสุทธิ์
ดังนั้นเราจึงสามารถใช้ชีวิตอยู่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้าได้³⁵³

เมื่อเราดำเนินชีวิตอยู่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้า
ยิ่งเราเข้าใจความจริงของพระองค์มากขึ้น
เราก็จะเติบโตสู่ความบริสุทธิ์มากขึ้นเรื่อย ๆ³⁵⁴

เมื่อเราเข้าใจถึงสิ่งที่ทำให้พระองค์พอพระทัยมากขึ้น
เราก็ได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยความจริงของพระองค์
และโดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่อยู่ภายในเรา
นี่คือมุมมองของการเติบโตฝ่ายวิญญาณ

บุคคลที่รักพระเจ้าย่อมจะปรารถนาที่จะบริสุทธิ์อย่างเต็มที่
เขาจะไม่เพียงปรารถนาเปลี่ยนการกระทำของเขาเท่านั้น
เขาจะต้องการให้แรงจูงใจของเขาบริสุทธิ์ทั้งหมด
ดาวิดอธิษฐานว่าเขาจะสามารถดำเนินชีวิตในชัยชนะเหนือความบาปอยู่

³⁵² ทิตัส 2:11-12

³⁵³ วัตถุประสงค์ของความรอดคือการทำที่เราสามารถรับใช้พระเจ้าในความบริสุทธิ์ทุกวัน (ลูกา 1:74-75)
ในฐานะผู้เชื่อ เราตายต่อบาปและไม่สามารถอยู่ในบาปได้ (โรม 6:2, 11-16)

³⁵⁴ 1 ยอห์น 1:7

างสิ้นเชิง

จากนั้นก็อธิษฐานว่าคำพูดของเขาและการภาวนาในใจของเขาจะเป็นที่
พอพระทัยของพระเจ้า³⁵⁵

แต่มีบางสิ่งที่คุณเชื่อจำเป็นจะต้องมีนอกเหนือจากกระบวนการเติบโตสู่ความ
บริสุทธิ์ที่เกิดขึ้นหลังจากการมาเชื่อพระเจ้า

ผู้เชื่อเริ่มสำนึกถึงความไม่บริสุทธิ์ในใจของพวกเขา

นี่คือบางสิ่งที่ไม่สามารถรักษาให้หายได้โดยการเติบโตทีละน้อย

ถึงแม้ว่าพวกเขาได้รับความรอดแล้วและดำเนินชีวิตอยู่ในการเชื่อฟังพระ
เจ้า บางครั้งพวกเขาก็รู้สึกถึงแนวโน้มจากภายในที่จะหันกลับไปทำบาป

การรับสืบทอดความเสื่อมทรามทำให้ธรรมชาติทางศีลธรรมของมนุษย์ถูก
ทำลายซึ่งทำให้มนุษย์มีความโน้มเอียงในการทำบาปนับตั้งแต่เกิด
บางครั้งนักศาสนศาสตร์เรียกว่าเป็น “ความบาปดั้งเดิม”

เพราะเป็นความบาปที่เป็นธรรมชาติของเราซึ่งติดตัวเรามาตั้งแต่เกิดแล้วเ
นื่องจากความบาปของอาดัม

ทุกคนเกิดมาพร้อมกับเจตนาที่เอาตัวเองเป็นศูนย์กลางและโน้มเอียงไปท
างบาป³⁵⁶

เจตนาของเราไม่มีอิสระในการเลือกสิ่งที่ถูกต้องเว้นแต่พระเจ้าจะให้คว
ามปรารถนาและกำลังแก่เรา³⁵⁷

การรับสืบทอดความเสื่อมทรามกระตุ้นความบาปที่อยู่ภายในอย่างเช่น
ความหยิ่ง ความอิจฉา ความเกลียด และการไม่ให้อภัย
นอกจากนี้ยังกระตุ้นการกระทำบาปด้วย

³⁵⁵ สดุดี 19:12-14 ดูในสดุดี 119:7, 34, 36, 69, 80, และ 112 ด้วย

³⁵⁶ ฟิลิปปี 3:19

³⁵⁷ โรม 6:16-17

► หลังจากทีคนหนึ่งได้รับความรอด

เขายังคงมีการรับสืบทอดความเสื่อมทรามอยู่หรือไม่?

คนที่ได้รับความรอดไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของการรับสืบทอดความเสื่อมทรามอีกต่อไป ถ้าหากเขายังคงถูกควบคุมโดยสิ่งนี้ เขาก็จะใช้ชีวิตอยู่ในความบาปและไม่ได้รับความรอด พระคัมภีร์บอกเราว่าคนที่ถูกควบคุมโดย “ความคิดเนื้อหนัง”

ก็ต้องถูกลงโทษ³⁵⁸

คนที่ได้รับความรอดไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของการรับสืบทอดความเสื่อมทราม

และสามารถดำเนินชีวิตที่มีชัยชนะเหนือความบาปได้โดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์³⁵⁹

แต่คนที่ได้รับความรอดยังคงได้รับอิทธิพลของการรับสืบทอดความเสื่อมทรามภายในเขาจนกว่าเขาจะได้รับการชำระให้สะอาดจากสิ่งนั้น เปาโลบอกกับผู้เชื่อในเมืองโครินธ์ว่าพวกเขายังคงอยู่ “ฝ่ายเนื้อหนัง”

และมีท่าทีเหมือนคนของโลกนี้

แม้ว่าพวกเขาได้รับความรอดแล้วก็ตาม³⁶⁰

เขาอธิบายด้วยการที่คริสเตียนใหม่ต้องอยู่ในสภาพนั้นยอมเป็นเรื่องปกติ เขาบอกว่าการอยู่ “ฝ่ายเนื้อหนัง” ก็เป็นเหมือน “ทารกในพระคริสต์”

ผู้เชื่อที่อยู่ในสภาพเช่นนี้จะรักพระเจ้า แต่ไม่สามารถรักพระเจ้าด้วยสุดใจ สุดจิต สุดความคิด และสุดกำลังได้

เขาไม่สามารถพูดเหมือนกับเปาโลได้ว่าเขามีใจเด็ดเดี่ยวที่จะติดตามการ

³⁵⁸ โรม 8:6-8, 13

³⁵⁹ โรม 8:1, 9, 13

³⁶⁰ อาน 1 โครินธ์ 3:1-3

ทรงเรียกของพระเจ้า³⁶¹

เขารู้ว่าการใคร่ครวญบางอย่างในใจของเขานั้นไม่เป็นที่ยอมรับสำหรับพระเจ้า

พระเจ้าไม่ได้ทิ้งเราให้อยู่ในสภาพนั้น แม้ในสมัยโบราณ

พระองค์ได้สัญญาต่อชนชาติอิสราเอล

พระองค์ตรัสว่าพระองค์จะทำกิจแห่งพระคุณที่จะทำให้พวกเขาสามารถรักพระองค์ด้วยสุดใจได้³⁶²

ดาวิดอธิษฐานสำหรับกิจแห่งพระคุณที่นอกเหนือจากการให้อภัย³⁶³

เขาได้ล้มลงในความบาปและตระหนักว่ามันเกิดขึ้นเพราะปัญหาที่อยู่ในใจของเขา เขาอธิษฐานต่อพระเจ้าว่า

“ข้าพระองค์ถือกำเนิดมาในความบาป...แต่พระองค์ประสงค์ให้ความจริงอยู่ภายในข้าพระองค์” เขารู้ว่าความบาปอยู่ในธรรมชาติของเขา

แต่ก็เชื่อว่าพระเจ้าประสงค์ให้เขาบริสุทธิ์ทั้งหมด

เขาอธิษฐานขอการชำระให้สะอาดอย่างสมบูรณ์³⁶⁴

³⁶¹ ฟิลิปปี 3:13-15

³⁶² อ่าน เฉลยธรรมบัญญัติ 30:6

³⁶³ “และคำสัญญาอันไม่จำกัดที่ปกครองตลอดยุคของชาวประเสริฐทั้งหมดคือ ‘เราจะใส่กฎบัญญัติของเราในจิตของพวกเขา และจารึกมันไว้ในใจของพวกเขา’ เปลี่ยนคำสั่งทั้งหมดให้กลายเป็นคำสัญญา ซึ่งรวมถึงข้อนี้ด้วย ‘ให้จิตใจเช่นนี้อยู่ในท่านทั้งหลายเหมือนที่มีอยู่ในพระเยซูคริสต์ด้วย’

คำสั่งนี้เท่าเทียมกันกับคำสัญญา

และให้เหตุผลแก่เราเพื่อคาดหวังว่าพระองค์จะทำงานภายในเราตามสิ่งที่พระองค์ประสงค์จากเรา” -

จอห์น เวสเลย์ ถอดความจากคำเทศนาเรื่อง “ความสมบูรณ์พร้อม”

³⁶⁴ อ่าน สดุดี 51:5-10

ผู้เชื่อในพันธสัญญาใหม่ถูกเรียกสู่อีกเหตุการณ์พิเศษหลังจากมากลับใจมาเชื่อ

ผู้เชื่อชาวเธสะโลนิกาเป็นแบบอย่างที่ดีเลิศของผู้เชื่อที่ยอมรับข่าวประเสริฐ หนีออกจากรูปเคารพ อดทนต่อการข่มเหง มีความยินดีในพระวิญญาณบริสุทธิ์

และรอคอยการเสด็จกลับมาของพระเยซู³⁶⁵

แต่บางสิ่งบางอย่างก็ยังคงขาดหายไปในความเชื่อของพวกเขา เป็นสิ่งที่ไม่สามารถเกิดขึ้นผ่านกระบวนการที่ยาวนานหรือเวลาตาย เพราะเปาโลบอกว่ามันสามารถเกิดขึ้นในเวลาที่เขาไปเยี่ยมพวกเขา³⁶⁶ เปาโลอธิษฐานเพื่อพวกเขาให้บริสุทธิ์อย่างครบถ้วน (กาย ใจ และวิญญาณ)

เพื่อพวกเขาจะปรากฏว่าบริสุทธิ์ในเวลาที่พระคริสต์เสด็จกลับมา³⁶⁷

พวกสาวกของพระเยซูมีประสบการณ์กับกิจแห่งพระคุณแบบพิเศษในวันฟื้นเทคอส เรารู้ว่าพวกเขาได้รับความรอดแล้วก่อนหน้านี้ เพราะพระเยซูตรัสว่าพวกเขาไม่ได้เป็นของโลก แต่พวกเขาเป็นของพระองค์และของพระบิดา และชื่อของพวกเขาถูกจดบันทึกไว้ในสวรรค์แล้ว³⁶⁸

พวกเขามีพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว³⁶⁹ แต่ในวันฟื้นเทคอส พระวิญญาณบริสุทธิ์เต็มล้นพวกเขาและทำบางสิ่งบางอย่างให้สำเร็จภายในพวกเขา

³⁶⁵ 1 เธสะโลนิกา 1:6-10

³⁶⁶ อ่าน 1 เธสะโลนิกา 3:10

³⁶⁷ อ่าน 1 เธสะโลนิกา 5:23

³⁶⁸ ยอห์น 17:14, 9-10; ลูคา 10:20

³⁶⁹ อ่าน ยอห์น 14:17

ต่อมาเปโตรพูดว่าสิ่งสำคัญที่เกิดขึ้นคือการที่พระวิญญาณทำให้ใจของพวกเขาบริสุทธิ์³⁷⁰ พวกเขาจำเป็นต้องได้รับการชำระจิตใจอย่างเร่งด่วน แม้ว่าพวกเขาได้รับความรอดแล้วก็ตาม³⁷¹

เหตุการณ์พิเศษที่เกิดขึ้นกับคนหนึ่งซึ่งได้รับความรอดแล้วสามารถเรียกว่าเป็น “การชำระให้บริสุทธิ์ทั้งหมด”

การชำระให้บริสุทธิ์ทั้งหมดคือการชำระล้างจากการรับสืบทอดความเสื่อมทรามซึ่งทำให้สำเร็จได้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่อยู่ภายในผู้เชื่อทันทีหลังจากที่กลับใจมาเชื่อ

ผู้เชื่อได้รับการทำงานนี้ของพระเจ้าโดยความเชื่อ

เปโตรพูดว่าใจของพวกเขา “ได้รับการทำให้บริสุทธิ์โดยความเชื่อ”

อัครทูตเปาโลได้กล่าวไว้หลังจากอธิษฐานเพื่อการชำระให้บริสุทธิ์ทั้งหมดสำหรับผู้เชื่อที่เมืองเอเธสโลนีกว่า “พระองค์ผู้ทรงเรียกท่านนั้นสัตย์ซื่อ พระองค์จะกระทำการนั้นด้วย”³⁷²

เราสรุปได้ว่า

1. การรับสืบทอดความเสื่อมทรามยังคงมีอยู่ในผู้เชื่อหลังจากกลับใจมาเชื่อ
2. พระเจ้าเรียกเราให้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์
3. พระเจ้าจัดเตรียมการชำระล้างจากการรับสืบทอดความเสื่อมทราม
4. ผู้เชื่อรับการชำระให้บริสุทธิ์ทั้งหมดได้โดยความเชื่อ

³⁷⁰ กิจการ 15:8-9

³⁷¹ อ่าน มาระโก 9:33-34; มาระโก 10:35-41; ลูคา 9:54-55.

³⁷² 1 เอเธสโลนิกา 5:24

ผู้เชื่อทุกคนควรขอให้พระเจ้าสำแดงให้เห็นว่าเขายังจำเป็นต้องได้รับการชำระใจนี้หรือไม่ และจากนั้นอธิษฐานด้วยความเชื่อต่อพระเจ้าเพื่อรับการชำระให้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ศิษยาภิบาลทุกคนควรเทศนาและให้คำปรึกษาผู้คนเพื่อให้เข้ามาในพระคุณนี้

บันทึกสำหรับผู้สอน:

สมาชิกในชั้นเรียนสามารถเลือกเนื้อหาต่อไปนี้อธิบายได้ (“ของประทานในการพูดภาษาแปลก ๆ”)

ของประทานการพูดภาษาแปลก ๆ

มีคริสเตียนที่ไม่ยอมรับของประทานการพูดภาษาแปลก ๆ มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมายเกี่ยวกับภาษาแปลก ๆ ซึ่งอาจกลายเป็นอุปสรรคในการทำงานพันธกิจร่วมกันของพวกเรา แต่ไม่ควรเป็นสาเหตุที่ทำให้เราปฏิเสธใครบางคนในฐานะคริสเตียน มีหลักคำสอนอย่างหนึ่งเกี่ยวกับภาษาแปลก ๆ ซึ่งขัดขวางการสามัคคีธรรม บางคนเชื่อว่าคนที่ไม่พูดภาษาแปลก ๆ ก็ไม่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ แม้ว่ามีหลักฐานว่าเขาได้กลับใจมาเชื่อก็ตาม ประเด็นต่อไปนี้จะให้เหตุผลว่าเราไม่ควรคาดหวังให้ของประทานการพูดภาษาแปลก ๆ มาเป็นหลักฐานของการมีพระวิญญาณบริสุทธิ์

(1) พระคัมภีร์ไม่เคยบอกว่าของประทานการพูดภาษาแปลก ๆ

เป็นหลักฐานอย่างเดียวของการมีพระวิญญาณบริสุทธิ์

เรื่องนี้เกิดขึ้นหลายครั้งในพระธรรมกิจการเมื่อผู้คนได้รับการเติมเต็มด้วยพระวิญญาณ

แต่นั้นก็ไม่มากพอที่จะเป็นหลักฐานว่าเป็นหมายสำคัญที่เกิดขึ้นเสมอทุก
ครั้ง

(2) ตามสิ่งที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์

ของประทานนี้ไม่ได้เป็นของประทานที่ทุกคนควรคาดหวัง
แม้ทุกคนควรเต็มล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ตาม
พระเจ้าตัดสินใจเลือกแจกจ่ายของประทานและให้แต่ละคนมีของประทาน
ที่แตกต่างกัน (1 โครินธ์ 12:4-11)

คำถามเชิงโวหารมากมายที่ทุกคำถามต้องตอบว่า “ไม่”

แสดงให้เห็นว่าไม่มีของประทานใดที่ควรคาดหวังให้ผู้เชื่อทุกคนมี (12:29-
30)

(3) ผู้เชื่อทุกคนมีพระวิญญาณของพระเจ้า (โรม 8:9)

ด้วยเหตุนี้จึงสามารถมีของประทานฝ่ายวิญญาณ

ผู้เชื่อชาวโครินธ์ยังจำเป็นต้องได้รับการชำระจิตใจแต่ได้รับของประทาน
ฝ่ายวิญญาณที่ดีเลิศ (1 โครินธ์ 1:7, 3:3)

(4) ตามสิ่งที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ ของประทานการพูดภาษาแปลก ๆ

ไม่ได้เป็นหมายสำคัญสำหรับผู้เชื่อ

ด้วยเหตุนี้จึงไม่ใช่หลักฐานยืนยันว่าเรามีพระวิญญาณบริสุทธิ์

ของประทานนี้เป็นหมายสำคัญสำหรับคนที่ไม่เชื่อที่เป็นการสื่อสารข่าวป
ระเสริฐด้วยภาษาต่างชาติ (1 โครินธ์ 14:22)

การใช้ของประทานนี้เพื่อเป็นหลักฐานรับรองบางสิ่งที่ไม่ได้มีไว้ให้รับรอง
ย่อมทำให้เกิดความสับสน

(5) ของประทานการพูดภาษาแปลก ๆ

ไม่ได้อยู่ในสิ่งจำเป็นที่ต้องได้รับการตอบสนองโดยการเต็มล้นด้วยพระวิ

ญาณ

พระวิญญาณบริสุทธิ์มาเพื่อชำระผู้เชื่อให้สะอาดและเพื่อเสริมกำลังในการรับใช้

วัตถุประสงค์เหล่านี้ไม่ได้สำเร็จด้วยของประทานการพูดภาษาแปลก ๆ ในสถานการณ์ที่ไม่จำเป็นต้องใช้ของประทานนี้

การทำงานของพระวิญญาณคือช่วยชนะฝ่ายวิญญาณและการเจิมเพื่อการรับใช้

เราสามารถเปรียบเทียบประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณกับสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อคนคนหนึ่งกลับใจมาเชื่อ การกลับใจมาเชื่อได้รับการสัญญาไว้ในพระคัมภีร์ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยความเชื่อ ได้รับการยืนยันโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และผู้เชื่อคนนั้นรู้ถึงความจำเป็นที่ได้รับการตอบสนองโดยที่ไม่ต้องมีประสบการณ์ที่เป็นความมหัศจรรย์อื่น ๆ เลย

ทั้งหมดนี้เป็นจริงสำหรับการเต็มล้นในพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย

ชั้นเรียนควรอ่าน “คำประกาศหลักความเชื่อ”

พร้อมกันอย่างน้อยสัปดาห์

คำประกาศหลักความเชื่อ

ความบริสุทธิ์ของคริสเตียนเริ่มต้นเมื่อคนบาปคนหนึ่งกลับใจใหม่และได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยพระคุณของพระเจ้า

ผู้เชื่อเติบโตฝ่ายวิญญาณเมื่อเขาเติบโตขึ้นในความเข้าใจถึงพระประสงค์ของพระเจ้าและดำเนินในการเชื่อฟังเสมอ

การชำระให้บริสุทธิ์ทั้งหมดคือการทำงานของพระเจ้า

ในช่วงเวลาหนึ่งหลังจากการกลับใจมาเชื่อ

โดยพระองค์จะชำระล้างผู้เชื่อจากการรับสืบทอดความเสื่อมทราม

การบ้านสำหรับบทที่ 11

(1) ศึกษาพระคัมภีร์ตอนต่างๆ:

นักศึกษาแต่ละคนจะถูกมอบหมายให้ศึกษาพระคัมภีร์หนึ่งตอนจากรายการด้านล่างนี้

โดยให้นักศึกษาอ่านพระคัมภีร์ตอนนั้นและเขียนหนึ่งย่อหน้าเพื่ออธิบายว่าพระคัมภีร์ตอนนั้นพูดถึงหัวข้อที่เราเรียนกันในบทนี้อย่างไรบ้าง ขอให้ทำการบ้านนี้ก่อนถึงชั่วโมงเรียนครั้งถัดไป

- กิจการ 2:1-18
- 1 เธสะโลนิกา 5:14-24
- อีสยาห์ 6:1-8
- ทิตัส 2:11-14
- 1 โครินธ์ 10:1-13

(2) ทดสอบ: ชั่วโมงเรียนถัดไปจะเริ่มต้นด้วยการทดสอบสำหรับบทที่ 11 ขอให้เตรียมตัวด้วยการศึกษาคำถามสำหรับการทดสอบอย่างละเอียด

(3) การบ้านสำหรับการสอน:

ทำตามรายการที่กำหนดและรายงานเกี่ยวกับการสอนชั้นเรียนภายนอก

คำถามเพื่อทดสอบสำหรับ บทที่ 11

- (1) อะไรคือหัวใจสำคัญของการนมัสการ?
- (2) ทำไมความบริสุทธิ์จึงเกี่ยวข้องกับการนมัสการ?
- (3) เมื่อใดที่ความบริสุทธิ์ของคริสเตียนเริ่มต้น?
- (4) การดำเนินในความสว่างหมายถึงอะไร?
- (5) เปาโลอธิษฐานเพื่อผู้เชื่อชาวเธสะโลนิกาอย่างไร?
- (6) อะไรคือสิ่งสำคัญที่สุดที่เกิดขึ้นในวันเพ็นเทคอส?
- (7) การรับสืบทอดความเสื่อมทรามคืออะไร?
- (8) การชำระให้บริสุทธิ์ทั้งหมดคืออะไร?

บทที่ 12

คริสตจักร

จุดประสงค์บทเรียน

นักศึกษาจะสามารถอธิบายหัวข้อต่อไปนี้ได้

- (1) ต้นกำเนิดของคริสตจักร
- (2) คริสตจักรในฐานะสถาบันที่มีชีวิต
- (3) คริสตจักรในฐานะพระกายห้องถิ่นที่มีชีวิต
- (4) พื้นฐานความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรทั่วโลก
- (5) พื้นฐานความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรในห้องถิ่น
- (6) พิธีศักดิ์สิทธิ์ของคริสตจักร
- (7) วัตถุประสงค์ของคริสตจักร
- (8) คำประกาศหลักความเชื่อเกี่ยวกับคริสตจักร

นักศึกษาจะเข้าใจถึงความรับผิดชอบของตนในการอุทิศตัวกับคริสตจักรห้องถิ่น

บทนำ

อ่าน เอเฟซัส 3:3-10 พร้อมกัน

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกอะไรเกี่ยวกับคริสตจักร?

ต้นกำเนิดของคริสตจักร

ในช่วงหลายศตวรรษก่อนพันธสัญญาใหม่ คริสตจักรเป็นความลับที่ยังไม่ได้รับการเปิดเผยอย่างสมบูรณ์³⁷³ มีคนที่มีประสบการณ์กับพระคุณของพระเจ้าและดำเนินชีวิตอยู่ในการมีความสัมพันธ์กับพระองค์³⁷⁴ แต่คริสตจักรยังไม่ได้รับการก่อตั้ง

► คริสตจักรเริ่มต้นเมื่อไหร่?

ชีวิตและพันธกิจของพระเยซูทำให้คริสตจักรเริ่มต้นขึ้น คริสตจักรถูกสร้างบนรากฐานแห่งความรอดของพระองค์³⁷⁵ ยุคของคริสตจักรเริ่มต้นในวันเพ็นเทคอสต์ จากวันนั้น คริสตจักรปฏิบัติหน้าที่ด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยไม่มีพระคริสต์เป็นผู้นำในทางกายภาพและที่ตามองเห็นบนโลกนี้อีก

³⁷⁶

พระเยซูให้สิทธิอำนาจแก่พวกสาวกเพื่อเผยแผร์และสถาปนาหลักคำสอนไปทั่วโลก³⁷⁷

และพระสัญญาที่ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะนำพวกเขาเข้าสู่ความจริงทั้งหมด³⁷⁸ คริสตจักรสามารถถูกเรียกว่าเป็น “อัครทูต”

เพราะคำสอนของอัครทูตเป็นรากฐานของคริสตจักร

³⁷³ อ่าน เอเฟซัส 3:3-10

³⁷⁴ โรม 4:1-8

³⁷⁵ มัทธิว 16:16-18

³⁷⁶ ยอห์น 16:7

³⁷⁷ มัทธิว 28:18-20

³⁷⁸ ยอห์น 14:26

ผู้เชื่อคนใดที่โต้แย้งคำสอนที่เป็นรากฐานเหล่านี้ไม่สมควรถูกเรียกว่าเป็น
นคริสเตียน

คริสตจักรถือกำเนิดใน

1. พันธกิจของพระเยซู
2. ความรอดที่พระคริสต์มอบให้
3. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันเพ็นเทคอส และ
4. การพัฒนาหลักคำสอนของอัครทูต

คริสตจักรในฐานะสถาบันที่มีชีวิต

คริสตจักรถูกเปรียบเทียบกับครอบครัวที่มีพระเจ้าเป็นพระบิดาและสมาชิกคริสตจักรเป็นพี่น้องกัน³⁷⁹

คริสตจักรถูกเรียกว่าเป็นชนชาติที่ไม่ได้มีเพียงแค่เผ่าพันธุ์เดียวหรือเชื้อสายเดียวตามธรรมชาติ³⁸⁰

คริสตจักรถูกเปรียบเทียบกับร่างกายที่มีพระคริสต์เป็นศีรษะและอวัยวะทุกส่วนทำงานร่วมกันและเกี่ยวโยงกัน³⁸¹

คริสเตียนเป็นสมาชิกของคริสตจักร

พระคัมภีร์บอกเราว่าเหมือนกับที่คริสตจักรถูกเรียกว่าเป็นพระกายของพระคริสต์

คริสเตียนก็ถูกเรียกว่าเป็นอวัยวะที่เป็นเนื้อและกระดูกของพระองค์³⁸²

การแยกออกจากคริสตจักรคือการแยกออกจากสิ่งที่พระคริสต์กำลังทำ

³⁷⁹ เอเฟซัส 3:15, กาลาเทีย 6:10

³⁸⁰ 1 เปโตร 2:9-10

³⁸¹ 1 โครินธ์ 12:14, 26

³⁸² เอเฟซัส 5:30

นโลกนี้

การไม่ให้เกียรติและรักคริสตจักรก็คือการไม่ให้เกียรติและรักพระคริสต์

ในฐานะอวัยวะของพระกาย

คริสเตียนต้องไม่มีท่าทีแยกตัวเองเป็นอิสระจากคริสตจักร

เขาจำเป็นต้องมีอวัยวะอื่น ๆ และอวัยวะอื่น ๆ ก็จำเป็นต้องมีเขา³⁸³

การที่คริสเตียนคนใดดำเนินชีวิตเหมือนกับเขาสามารถทำให้จิตวิญญาณ
ของตนเองเต็มอิมได้โดยไม่ต้องการคริสตจักรถือว่าเป็นสิ่งที่ผิด

คริสตจักรในฐานะพระกายท้องถิ่นที่มีชีวิต

มีคริสตจักรสากลเพียงหนึ่งเดียว แต่ก็ยังต้องมีคริสตจักรท้องถิ่นด้วย
อวัยวะในร่างกายไม่สามารถทำหน้าที่ได้จนกว่าจะมารวมอยู่ในที่เดียวกัน
เปาโลเขียนถึงผู้เชื่อชาวโครินธ์ว่าพวกเขาเป็นพระกายของพระคริสต์³⁸⁴
ซึ่งหมายถึงคริสตจักรท้องถิ่นที่เป็นพระกายของพระคริสต์ในสถานที่นั้น
ๆ

พระเจ้าได้ออกแบบคริสตจักรท้องถิ่นให้เป็นครอบครัวแห่งความเชื่อ
ทำหน้าที่ในฐานะพระกายที่มีของประทานฝ่ายวิญญาณ
มีทรัพยากรมนุษย์

และค้นพบทรัพยากรของพระเจ้าเพื่อตอบสนองต่อความจำเป็นทุกรูปแบบ
ของคนทั้งหลายที่อยู่ในการสามัคคีธรรม

สำแดงสติปัญญาของพระเจ้าให้กับโลกได้เห็นในทุกด้านของชีวิต

และเชื่อเชิญผู้ที่ยังไม่ได้รับความรอดให้กลับใจมาเชื่อและเข้าสู่ครอบครัว

การสามัคคีธรรมที่แท้จริงเกี่ยวข้องกับการเงินด้วย

เพราะคนที่อยู่ในการสามัคคีธรรมย่อแบ่งปันชีวิตและเอาใจใส่ดูแลสิ่งที่เป็น

³⁸³ 1 โครินธ์ 12:21

³⁸⁴ 1 โครินธ์ 12:27

นความจำเป็นในชีวิตของกันและกัน³⁸⁵

ความจำเป็นของพี่น้องในพระคริสต์ทั้งชายและหญิงย่อมเป็นความรับผิดชอบของคริสตจักรถ้าหากสมาชิกคนนั้นมีส่วนร่วมในคริสตจักรและได้รับผิดชอบตัวเองอย่างสุดความสามารถของเขาแล้ว

พระเจ้าให้ของประทานฝ่ายวิญญาณและการทรงเรียกพิเศษสำหรับการรับใช้โดยมีเป้าหมายเพื่อเสริมกำลังและสร้างคริสตจักรท้องถิ่นให้เข้มแข็ง

386

คริสตจักรท้องถิ่นรับใช้ชุมชนที่คริสตจักรตั้งอยู่ ลำดับความสำคัญอย่างแรกคือเรื่องฝ่ายวิญญาณ การเทศนาข่าวประเสริฐ และการปกป้องความจริงทุกเรื่อง คริสตจักรให้ความช่วยเหลือแก่ชุมชนในด้านวัตถุ แต่ให้ความสำคัญกับคนที่อยู่ในการสามัคคีธรรมฝ่ายวิญญาณของคริสตจักรก่อน

ความสมบูรณ์แบบของคริสตจักร

พระเยซูยอมสละพระองค์เองเพื่อคริสตจักร เพื่อทำให้คริสตจักรบริสุทธิ์และปราศจากที่ติ³⁸⁷

คริสตจักรต้องไม่ยอมรับการทำบาป แต่ก็ต้องพร้อมที่จะให้อภัย ผู้นำต้องเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์³⁸⁸

ถ้าหากสมาชิกของคริสตจักรทำบาป

³⁸⁵ ยากอบ 2:15-16, 1:27

³⁸⁶ เอเฟซัส 4:11-12

³⁸⁷ เอเฟซัส 5:27

³⁸⁸ 1 ทิโมธี 3:2-3

เขาต้องได้รับการเผชิญหน้าและขับออกจากการสามัคคีธรรมถ้าหากเขา
ไม่กลับใจใหม่³⁸⁹

► ทำไมคริสตจักรจึงไม่สมบูรณ์?

ผู้คนในคริสตจักรจะไม่สมบูรณ์แบบในทุกด้าน
เนื่องจากคริสตจักรประกาศนำคน
ดังนั้นจึงต้องมีคนที่เข้ามาซึ่งยังไม่ได้กลับใจจากบาป
แม้ในท่ามกลางคนที่ได้รับความรอดแล้วก็ตาม
ก็ยังคงมีความไม่สอดคล้องกันในชีวิตของพวกเขาเพราะพวกเขายังไม่
เข้าใจวิธีการประยุกต์ใช้ความจริงกับทุกรายละเอียดของชีวิต
แม้ในท่ามกลางคริสเตียนที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่
ก็ยังคงมีความไม่สอดคล้องกันและทำที่ที่ผิดเนื่องจากคริสเตียนที่เป็นผู้
ใหญ่ก็ยังคงอยู่ในกระบวนการเติบโตฝ่ายวิญญาณ
ด้วยเหตุนี้จึงเป็นส่วนหนึ่งในการทำงานของคริสตจักรที่จะสอนและประยุกต์
ใช้พระวาทะของพระเจ้าเพื่อนำสมาชิกให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ
มากขึ้นเรื่อย ๆ³⁹⁰

ค่านิยมของคริสตจักร

ค่านิยมสั้น ๆ ของคริสตจักรสากลคือ
สถาบันที่ประกอบไปด้วยคริสเตียนทุกคนในทุกที่และทุกยุคสมัย
บางครั้งมีชื่อเรียกว่าเป็นคริสตจักร “ที่มองไม่เห็น”
เพราะไม่ได้เป็นคริสตจักรที่มีการบริหารจัดการบนโลกนี้หรือไม่ได้มีราย
ชื่อสมาชิก

³⁸⁹ 1 โครินธ์ 5:11-13

³⁹⁰ 1 ทิโมธี 3:16

คำนิยามสั้น ๆ ของคริสตจักรท้องถิ่นคือ

กลุ่มคริสเตียนที่มารวมตัวกันในที่ใดที่หนึ่งเพื่อให้วัตถุประสงค์ของคริสตจักรสำเร็จ

กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งจะไม่ใช้คริสตจักรถ้าหากกลุ่มนั้นถูกตั้งขึ้นด้วยวัตถุประสงค์ที่จำกัดมากขึ้น

คำนิยามที่ขยายความมากขึ้นสำหรับคริสตจักรท้องถิ่นซึ่งช่วยให้สามารถแยกแยะความแตกต่างจากกลุ่มอื่นได้คือ

“กลุ่มที่ประกอบไปด้วยผู้เชื่อที่ได้รับบัพติศมาแล้วซึ่งมารวมตัวกันเพื่อนมัสการ เสริมสร้าง รับใช้ สามัคคีธรรม และประกาศ

มีการยอมรับผู้นำฝ่ายวิญญาณ

เต็มใจรับใช้สังคมทุกแขนง โดยใช้ของประทานต่าง ๆ ในพระกาย

และมีการปฏิบัติกิจทางศาสนาอย่างสม่ำเสมอ”³⁹¹

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรทั่วโลก

มีคริสตจักรเดียวในทุกที่และทุกยุคสมัย พระเยซูตรัสว่า

“เราสร้างคริสตจักรของเรา” ไม่ใช่ “คริสตจักรทั้งหลาย”

อัครทูตเปาโลเขียนว่ามีกายเดียว พระวิญญาณองค์เดียว

และความหวังเดียว เหมือนกับที่มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว

ความเชื่อเดียว และบัพติศมาเดียว³⁹²

³⁹¹ David Dockery, *Southern Baptist Consensus and Renewal: A Biblical, Historical, and Theological Proposal* (Nashville: B&H Publishing Group, 2008), 127

³⁹² เอเฟซัส 4:4-6

หลักความเชื่อของคริสเตียนในยุคแรกกล่าวถึง “คริสตจักรคาธอลิก”
คำว่า “คาธอลิก” ไม่ได้หมายถึงคริสตจักรโรมันคาธอลิก

แต่เป็นคริสตจักรทั่วโลกที่ประกอบไปด้วยคริสเตียนที่แท้จริงทั้งหมด

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรสากลไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์กรเดียว³⁹³

ไม่ใช่การอยู่ภายใต้การบริหารจัดการเดียวที่เป็นศูนย์กลาง

นั่นจะไม่มีวันเกิดขึ้นก่อนพระคริสต์เสด็จกลับมา

บางคนอยากให้สิ่งนี้เกิดขึ้น

แต่เห็นได้ชัดว่านั่นไม่ใช่พระประสงค์ของพระเจ้าเพราะพระเยซูเตือนและแ
ก็ไขความคิดของพวกเขาเมื่อพวกเขาคิดว่าคนหนึ่งไม่ควรทำพันธกิจแ
ยกจากองค์กรของพวกเขา³⁹⁴

ถ้าหากพระเยซูต้องการมีการบริหารจัดการเดียวที่เป็นศูนย์กลางของคริ
สตจักรสากล

พระองค์คงจะอยู่บนโลกนี้ทางฝ่ายกายภาพเพื่อนำการบริหารจัดการนี้
แต่พระเยซูเห็นวาทะที่หลากหลายของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทั่วโลกจะไม่
เกิดขึ้นถ้าหากมีศูนย์บัญชาการเดียวที่เป็นสากล

► ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรสากลตั้งอยู่บนพื้นฐานใด?

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรสากลตั้งอยู่บนพื้นฐานต่อไปนี้

1. หลักคำสอนของอัครทูต

³⁹³ “ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระคริสต์

โดยเหล่าอัครทูตของพระองค์ได้รวบรวมคริสตจักรหนึ่งไว้สำหรับพระองค์เอง

เป็นคริสตจักรที่พระองค์ยังคงเพิ่มบรรดาคนที่จะได้รับนมอดเข้ามาอีก นั่นคือคาธอลิก

หรือคริสตจักรสากล ที่ขยายไปยังชนทุกชาติและทุกยุคสมัย

เป็นคริสตจักรที่บริสุทธิ์ที่ประกอบไปด้วยสมาชิกทั้งหลายที่มีการสามัคคีธรรมกับพระเจ้าพระบิดา
พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์” - จอห์น เวสเลย์ บทคัดย่อจาก “จดหมายถึงโรมันคาธอลิก”

³⁹⁴ ลูคา 9:49-50

2. ความสัมพันธ์กับพระคริสต์ที่นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง

ความเป็นหนึ่งเดียวกันในหลักคำสอนไม่ได้หมายความว่าคริสเตียนเห็นด้วยกับทุกเรื่อง แม้แต่หลักคำสอนที่สำคัญทั้งหมด

นี่หมายความว่าพวกเขาแบ่งปันหลักคำสอนที่สำคัญเกี่ยวกับพระลักษณะที่เป็นธรรมชาติของพระเจ้าและพระคริสต์

และความสำคัญของข่าวประเสริฐ ถ้าหากไม่มีหลักคำสอนเหล่านี้ พวกเขาจะไม่นมัสการพระเจ้าองค์เดียวกันหรือมีประสบการณ์กับพระคุณของพระองค์

หลักคำสอนไม่ได้เป็นสิ่งเดียวที่จำเป็นสำหรับความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสเตียน

คริสเตียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเพราะพวกเขามีความสัมพันธ์กับพระคริสต์ที่นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง เพราะพวกเขาได้กลับใจจากความบาป มีความเชื่อในพระคริสต์ และมีพระวิญญาณบริสุทธิ์

พวกเขาจึงมีความสัมพันธ์ที่พิเศษแตกต่างกัน

คริสเตียนทั่วโลกรู้จักยอมรับกันและกันได้แม้ว่ามีความแตกต่างกัน

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรท้องถิ่น

เราสามารถยอมรับคนใดคนหนึ่งว่าเป็นคริสเตียนได้ถ้าหากเขายึดมั่นหลักคำสอนที่สำคัญของคริสเตียนและเห็นได้ชัดว่าเขามีความสัมพันธ์กับพระคริสต์ที่นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง

แต่หลักคำสอนที่เป็นข้อตกลงกันของคริสตจักรท้องถิ่นจะต้องมีรายละเอียดมากกว่านี้

คริสตจักรท้องถิ่นคือกลุ่มคนที่อุทิศตัวร่วมกันในการนมัสการ ในการประกาศ ในการสร้างคนที่ยึดกับคนหนุ่มสาวให้เป็นสาวก และสอนรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินชีวิตคริสเตียน

การที่ผู้คนจะบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกันได้ พวกเขาต้องเห็นพ้องกันในหลักคำสอนที่เป็นรายละเอียดมากมาย³⁹⁵

ยกตัวอย่าง

มีคนหนึ่งในคริสตจักรท้องถิ่นบอกกับคนหนุ่มสาวและคนที่มาเชื่อใหม่ทุกคนให้อธิษฐานขอของประทานการพูดภาษาแปลก ๆ แต่ผู้นำคนอื่น ๆ ในคริสตจักรไม่เชื่อว่าของประทานการพูดภาษาแปลก ๆ

เป็นพระสัญญาสำหรับผู้เชื่อทุกคน

พวกเขากังวลใจว่าสมาชิกจะสับสนเรื่องฝ่ายวิญญาณถ้าหากพวกเขาพยายามมีประสบการณ์กับบางสิ่งที่ไม่ใช่พระประสงค์ของพระเจ้า

เห็นได้ชัดเจนว่าคนเหล่านี้จะไม่สามารถทำงานร่วมกันได้ในคริสตจักรท้องถิ่น แม้ว่าผู้นำจะพิจารณาว่าคนหนึ่งเป็นคริสเตียน

แต่พวกเขาไม่ควรอนุญาตให้คนนั้นสอนหลักคำสอนที่เป็นอันตรายต่อคริสตจักร

คริสตจักรท้องถิ่นจำเป็นต้องเห็นด้วยกันในหลักคำสอนที่มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตที่พวกเขาแบ่งปันกันและทำพันธกิจร่วมกัน

ด้วยเหตุนี้การที่คริสตจักรเขียนคำประกาศหลักคำสอนเพื่อยึดถือร่วมกันจึงไม่ใช่สิ่งที่ผิด

แต่ไม่ได้หมายความว่าใครที่ไม่เห็นด้วยจะไม่เป็นคริสเตียน

³⁹⁵ “ถ้าใจของท่านถูกต้อง และความนึกคิดก็ติดอยู่กับใจของท่านแล้ว

ก็ขอจงรักขำพเจ้าด้วยความรักที่อ่อนโยน เหมือนเพื่อนที่สนิทกันยิ่งกว่าพี่น้อง

เหมือนพี่น้องในพระคริสต์ เป็นตั้งประชากรร่วมกันในเยรูซาเล็มใหม่

เป็นเพื่อนทหารที่อยู่ในสงครามเดียวกัน

ภายใต้การนำของแม่ทัพแห่งความรอดคนเดียวกันของเรา

ขอจงรักขำพเจ้าในฐานะเพื่อนร่วมอาณาจักรและผู้ถือหนอตกลั่นเพื่อพระเยซู

และเป็นทายาทร่วมกันในสง่าราศีของพระองค์” - จอห์น เวสเลย์ บทคัดย่อจากคำเทศนาเรื่อง

“จิตวิญญาณของคารอลิก”

วัตถุประสงค์ของการเขียนคำประกาศหลักคำสอนนี้เพื่อให้กลุ่มผู้เชื่อ
ทำงานร่วมกันในทิศทางเดียวกันได้

พิธีศักดิ์สิทธิ์ของคริสตจักร

พระเยซูให้คริสตจักรถือรักษาพิธีศักดิ์สิทธิ์สองพิธี
สามารถเรียกว่าเป็นศีลรำลึกหรือพิธีสำคัญก็ได้

พิธีบัพติศมาเป็นสัญลักษณ์ที่เล็งถึงการตายและการฟื้นขึ้นจากความต
ายของพระคริสต์³⁹⁶

พิธีบัพติศมาเป็นคำพยานถึงการที่ผู้เชื่อคนนั้นมีส่วนร่วมในพระคริสต์แล
ะมีประสบการณ์ในการตายต่อบาปและมีชีวิตใหม่ในพระคริสต์
บัพติศมาไม่ได้ทำให้คนหนึ่งเป็นคริสเตียน
แต่บัพติศมาเป็นการประกาศต่อสาธารณชนว่ามีการกลับใจมาเชื่อพระ
เจ้า³⁹⁷

พิธีมหาสนิทขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้รับการสถาปนาโดยพระเยซูในขณะ
ที่รับประทานอาหารมื้อสุดท้ายกับพวกสาวกก่อนพระองค์ถูกตรึงที่กางเข
น³⁹⁸

ขนมปังและเหล้าองุ่นแทนถึงพระกายและพระโลหิตของพระเยซูที่เป็นดั่ง
เครื่องบูชาสำหรับความรอด
เหมือนกับการที่เรากินอาหารเพื่อให้ร่างกายมีชีวิต
เราต้องพึ่งการเป็นเครื่องบูชาของพระองค์เพื่อชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของ
เรา³⁹⁹

³⁹⁶ โรม 6:3-4

³⁹⁷ ยอห์น 3:7-8

³⁹⁸ 1 โครินธ์ 11:23-25

³⁹⁹ ยอห์น 6:53-58

พิธีศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้สามารถเรียกว่าเป็น “ช่องทางแห่งพระคุณ”

พิธีเหล่านี้จะไม่ใช่ช่องทางสำหรับพระคุณได้โดยปราศจากความเชื่อและการเชื่อฟัง ทั้งสองพิธีนี้เป็นแบบฝึกหัดที่พระเจ้าประทานแก่เรา

และถ้าหากได้รับการกระทำโดยความเชื่อ

ก็จะเป็นช่องทางสำหรับการรับพระคุณจากพระเจ้า

► อะไรคือวัตถุประสงค์ของคริสตจักร?

วัตถุประสงค์บางอย่างของคริสตจักรท้องถิ่นที่ปรากฏในพันธสัญญาใหม่

1. การประกาศข่าวประเสริฐ (มัทธิว 28:18-20)
2. การนมัสการร่วมกันเป็นคริสตจักร (1 โครินธ์ 3:16)
3. ถูกรักษาหลักคำสอน (1 ทิโมธี 3:15; ยูดา 3)
4. สนับสนุนศิษยาภิบาลในด้านการเงิน (1 ทิโมธี 5:17-18)
5. ส่งและสนับสนุนมิชชันนารี (กิจการ 13:2-4; โรม 15:24)
6. ช่วยเหลือสมาชิกในยามที่จำเป็น (1 ทิโมธี 5:3)
7. ฝึกวินัยสมาชิกที่ล้มลงในความบาป (1 โครินธ์ 5:9-13)
8. ทำพิธีบัพติศมาและพิธีมหาสนิท (มัทธิว 28:19; 1 โครินธ์ 11:23-26)
9. สร้างผู้เชื่อให้เป็นสาวกที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ (เอเฟซัส 4:12-13)

สิ่งเหล่านี้ส่วนใหญ่ไม่สามารถทำสำเร็จได้โดยคน ๆ เดียว

วัตถุประสงค์เหล่านี้ต้องอาศัยการทำงานร่วมกันของกลุ่มผู้เชื่อและการมีโครงสร้างของผู้นำ

พระเจ้าเรียกผู้เชื่อทุกคนให้อุทิศตัวต่อคริสตจักรท้องถิ่นและช่วยให้คริสตจักรบรรลุวัตถุประสงค์ของคริสตจักรในโลกนี้
ถ้าหากสมาชิกคนใดไม่รับใช้ในคริสตจักร
เขาก็ไม่ได้ทำให้วัตถุประสงค์ของเขาสำเร็จในฐานะสมาชิกคนหนึ่งในพระกายของพระคริสต์

บันทึกสำหรับผู้สอน:

สมาชิกในชั้นเรียนสามารถเลือกอธิบายหัวข้อต่อไปนี้ได้

(“ความผิดพลาดที่ต้องหลีกเลี่ยง: การแยกตัวเป็นอิสระฝ่ายวิญญาณ”)

ความผิดพลาดที่ต้องหลีกเลี่ยง:

การแยกตัวเป็นอิสระฝ่ายวิญญาณ

บางคนไม่เคยอุทิศตัวอย่างแท้จริงกับคริสตจักรท้องถิ่นเลย พวกเขาต้องการมีอิสระที่จะเข้าร่วมกับโบสถ์ใดก็ได้ในวันอาทิตย์ พวกเขาไม่เป็นประโยชน์ต่อวัตถุประสงค์ใด ๆ ของคริสตจักรที่กล่าวถึงในบทเรียนนี้เพราะคริสตจักรพึ่งอาศัยพวกเขาไม่ได้เลย

พวกเขาไม่มีความสัมพันธ์ที่เอื้อต่อการดูแลฝ่ายจิตวิญญาณของพวกเขาได้ ถ้าหากคริสเตียนทุกคนทำแบบนี้ ก็จะไม่มีการคริสตจักร

ชั้นเรียนควรอ่าน “คำประกาศหลักความเชื่อ” พร้อมกันอย่างน้อยสองรอบ

คำประกาศหลักความเชื่อ

พระคริสต์ได้สร้างคริสตจักรทั่วโลกที่บริสุทธิ์เพียงคริสตจักรเดียวที่แสดงออกให้เห็นชัดในฐานะพระกายของพระคริสต์ผ่านทางคริสตจักรท้องถิ่นต่าง ๆ

คริสตจักรยึดมั่นในหลักคำสอนของอัครทูตปกป้องความจริงทั้งหมด

คริสตจักรเป็นครอบครัวของพระเจ้าที่มีการสามัคคีธรรมซึ่งรับใช้ต่อความ
จำเป็นทุกอย่าง คริสตจักรนมัสการพระเจ้า
ประกาศข่าวประเสริฐให้กับโลก และสร้างผู้เชื่อให้เป็นสาวก

การบ้านสำหรับบทที่ 12

(1) ศึกษาพระคัมภีร์ตอนต่างๆ:

นักศึกษาแต่ละคนจะถูกมอบหมายให้ศึกษาพระคัมภีร์หนึ่งตอนจากรายการด้านล่างนี้

โดยให้นักศึกษาอ่านพระคัมภีร์ตอนนั้นและเขียนหนึ่งย่อหน้าเพื่ออธิบายว่าพระคัมภีร์ตอนนั้นพูดถึงหัวข้อที่เราเรียนกันในบทนี้อย่างไรบ้าง ขอให้ทำการบ้านนี้ก่อนถึงชั่วโมงเรียนครั้งถัดไป

- 1 โครินธ์ 12:14-31
- ยากอบ 2:1-9
- เอเฟซัส 4:11-16
- 1 โครินธ์ 6:1-8
- 1 โครินธ์ 5:1-13

(2) ทดสอบ: ชั่วโมงเรียนถัดไปจะเริ่มต้นด้วยการทดสอบสำหรับบทที่ 12 ขอให้เตรียมตัวด้วยการศึกษาคำถามสำหรับการทดสอบอย่างละเอียด

(3) การบ้านสำหรับการสอน:

ทำตามรายการที่กำหนดและรายงานเกี่ยวกับการสอนชั้นเรียนภายนอก

คำถามเพื่อทดสอบสำหรับ บทที่ 12

- (1) คริสตจักรเริ่มต้นในยุคใด?
- (2) ทำไมคริสตจักรจึงสามารถถูกเรียกว่า “อัครทูต”?
- (3) สี่ด้านที่เป็นต้นกำเนิดของคริสตจักรมีอะไรบ้าง?
- (4) คำนิยามสั้น ๆ ของคริสตจักรสากลคืออะไร?
- (5) คำนิยามสั้น ๆ ของคริสตจักรท้องถิ่นคืออะไร?
- (6) คำว่า “คริสตจักรคาทอลิก” มีความหมายดั้งเดิมคืออะไร?

(7)

สิ่งสำคัญสองอย่างที่เป็พื้นฐานของความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักรทั่วโลกคืออะไร?

- (8) อะไรคือวัตถุประสงค์ของการเขียนคำประกาศหลักคำสอน?
- (9) จงเขียนวัตถุประสงค์ของคริสตจักรท้องถิ่นทั้งหกประการ

บทที่ 13

จุดหมายปลายทางนิรันดร

จุดประสงค์บทเรียน

นักศึกษาจะสามารถอธิบายหัวข้อต่อไปนี้ได้

- (1) กิจกรรมพื้นฐานที่มีในสวรรค์
- (2) ลักษณะเฉพาะของสวรรค์ที่ปรากฏในพระคัมภีร์
- (3) ลักษณะเฉพาะของการลงโทษนิรันดรที่ปรากฏในพระคัมภีร์
- (4) ตัวอย่างของบางศาสนาที่ปฏิเสธข้อเท็จจริงเรื่องการลงโทษนิรันดร
- (5) ความยุติธรรมของการลงโทษนิรันดร
- (6) คำประกาศหลักความเชื่อเกี่ยวกับจุดหมายปลายทางนิรันดร

นักศึกษาจะระลึกถึงการกระทำบางอย่างที่มีผลต่อนิรันดรกาลซึ่งจะไม่มีวันเปลี่ยนแปลงได้

ตอนที่ 1: จุดหมายปลายทางนิรันดรของผู้เชื่อ

อ่าน *วิวรณ์ บทที่ 21* พร้อมกัน

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกอะไรแก่เราเกี่ยวกับอนาคตของผู้เชื่อ?

สิ่งทรงสร้างทั้งหมดดำรงอยู่เพื่อพระสิริของพระเจ้า

แต่สวรรค์เป็นฉากที่เป็นศูนย์กลางของจักรวาล

เป็นที่ซึ่งพระเจ้าได้รับการนมัสการสูงสุดจากสิ่งทรงสร้างทั้งหลายที่พระองค์

งศ์สร้างขึ้นตามพระฉายของพระองค์⁴⁰⁰

พระสิริของพระเจ้าจะได้รับการเปิดเผยในสวรรค์อย่างเต็มบริบูรณ์จนเป็น
ความสว่างของเมืองนั้น⁴⁰¹ เป็นที่ที่เราจะรู้จักพระเจ้าและเราจะ

“เห็นพระพักตร์ของพระองค์”⁴⁰²

การนมัสการเป็นกิจกรรมพื้นฐานที่มีในสวรรค์

ความชื่นชมยินดีคืออีกด้านหนึ่งของการนมัสการ ผู้เขียนสดุดีกล่าวว่า

“ต่อพระพักตร์พระองค์มีความยินดีเปี่ยมล้น

ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์มีความเปลितเปล็นอยู่เป็นนิตย์”⁴⁰³

เห็นได้ชัดเจนว่าความชื่นชมยินดีกับการนมัสการนั้นเกี่ยวข้องกัน

พระเจ้าสร้างเราตามพระฉายาของพระเจ้า

เพื่อเราจะเข้าใจพระลักษณะที่เป็นธรรมชาติของพระองค์มากพอจนสามารถ
รณนมัสการพระองค์ตามที่ทรงเป็นได้ อารมณ์ต่าง ๆ ของเรา

ความสามารถในการรัก

และสติปัญญาถูกประทานมาให้แก่เราเพื่อเราจะสามารถถวายการนมัสก
ารสูงสุดแด่พระเจ้าได้

พระเยซูตรัสคำกล่าวต่อไปนี้กับพวกสาวกของพระองค์

“อย่าให้ใจของพวกท่านเป็นทุกข์เลย พวกท่านวางใจในพระเจ้า

จงวางใจในเราด้วย ในพระนิเวศของพระบิดาเรามีที่อยู่มากมาย

ถ้าไม่มีเราคงบอกท่านแล้ว เพราะเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับพวกท่าน

เมื่อเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้ว

⁴⁰⁰ อ่าน วิวรรณ์ 5:11-14

⁴⁰¹ วิวรรณ์ 21:23

⁴⁰² วิวรรณ์ 22:4

⁴⁰³ สดุดี 16:11

เราจะกลับมาอีกและรับท่านไปอยู่กับเรา
เพื่อที่เราอยู่ที่ไหนพวกท่านจะได้อยู่ที่นั่นด้วย” (ยอห์น 14:1-3)

ถ้อยคำของพระเยซูบอกให้เรารู้อย่างเกี่ยวกับสวรรค์
สิ่งสำคัญที่สุดคือสวรรค์เป็นบ้าน (พระนิเวศ) ของพระเจ้า

พระเยซูเรียกสวรรค์ว่าเป็นบ้านของพระบิดา
ข้อมูลความจริงที่สำคัญอีกอย่างคือสักวันหนึ่งเราจะสามารถอาศัยอยู่ที่นั่น
กับพระเจ้าได้

พระสัญญาเกี่ยวกับสวรรค์ควรรำนำทางชีวิตของเราบนโลกนี้
คนที่มีชีวิตอยู่เพื่อคุณค่านิรันดรจะทำความดีที่สุดในโลกนี้
คนที่คาดหวังรางวัลในสวรรค์ย่อมมีแรงจูงใจที่จะอดทนต่อความยากลำบาก
และยืนหยัดต่อสู้เพื่อให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จ
พระเยซูตรัสว่ากับคนที่ได้รับการชมเชยว่า “จงชื่นชมยินดี
เพราะรางวัลของท่านก็ยิ่งใหญ่ในสวรรค์”⁴⁰⁴

ลักษณะเฉพาะของสวรรค์

► รายละเอียดอะไรบ้างที่เราเกี่ยวข้องกับสวรรค์?

บางครั้งผู้คนบนโลกนี้ไม่สามารถซื้อบ้านที่พวกเขาอยากได้
หรือพวกเขาอาจไม่สามารถทำให้บ้านของพวกเขาเป็นอย่างที่ต้องการให้
เป็นไปได้ แต่พระเจ้อมีฤทธิ์อำนาจสูงสุดและมีทรัพยากรทุกอย่าง
ดังนั้นเรารู้ว่าบ้านของพระองค์ย่อมเป็นไปได้ตามที่พระองค์ต้องการให้เป็น

⁴⁰⁴ มัทธิว 5:12

ดังนั้นสวรรค์จึงเป็นที่ที่เต็มไปด้วยพระลักษณะอันเป็นธรรมชาติของพระเจ้าอย่างแน่นอน⁴⁰⁵

จะไม่มีความบาปในสวรรค์ สรรพสิ่งทั้งหลายในสวรรค์ ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือทูตสวรรค์ หรือสิ่งทรงสร้างต่าง ๆ จะมีความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์⁴⁰⁶

สวรรค์จะปลอดจากผลลัพธ์ของความบาปทั้งหมด รวมถึงความเจ็บปวด ความเศร้า การขัดแย้ง และอันตรายต่าง ๆ⁴⁰⁷

จะไม่มีคำแช่งสาปเหนือสิ่งทรงสร้างอีกต่อไป รวมถึงความเจ็บป่วย การแก่ชรา และการตาย⁴⁰⁸

ความมั่งคั่งของสวรรค์เกินกว่าที่จะบรรยายได้ เรารู้รายละเอียดอื่น ๆ อีกเช่น กำแพงทำจากนิล ประตูใหญ่ทำจากไข่มุก รากฐานทำจากอัญมณีหายาก และถนนทำด้วยทองคำ เป็นต้น⁴⁰⁹

⁴⁰⁵ “ถ้าข้าพเจ้าพบว่าตัวเองมีความปรารถนาที่ประสบการณ์ใดในโลกนี้ไม่สามารถเติมเต็มได้

คำอธิบายที่น่าจะเป็นไปได้มากที่สุดคือ ข้าพเจ้าถูกสร้างมาเพื่ออีกโลกหนึ่ง...

เป็นไปได้ที่ความพึงพอใจในโลกนี้จะไม่มีวันเติมเต็มความปรารถนานั้นได้

แต่เป็นเพียงสิ่งกระตุ้นความปรารถนานั้น ทำได้เพียงแค่แนะนำสิ่งที่เป็นจริง....

ข้าพเจ้าต้องทำให้สิ่งนี้เป็นจุดประสงค์หลักของชีวิตเพื่อจะเดินหน้าไปยังอีกโลกหนึ่งและช่วยให้คนอื่น ๆ ทำเหมือนข้าพเจ้าด้วย” - ซี เอส ลูอิส *คริสต์ศาสนาที่แท้จริง*

⁴⁰⁶ อ่าน วิวรณ์ 21:8, 27

⁴⁰⁷ อ่าน วิวรณ์ 21:4

⁴⁰⁸ อ่าน วิวรณ์ 22:3

⁴⁰⁹ อ่าน วิวรณ์ 21:18-21

ใครและเมื่อใด?

สวรรค์จัดเตรียมไว้สำหรับคนที่กลับใจจากความบาปและเชื่อพระเยซูในฐ
านะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและองค์พระผู้เป็นเจ้า⁴¹⁰

พระคัมภีร์บอกเราว่าถ้าหากเรามีชีวิตอยู่เพื่อคุณค่านิรันดร์
เราจึงจะสามารถสะสมทรัพย์สมบัติในสวรรค์ซึ่งปลอดภัยและเป็นนิรันดร์ใ
ด้⁴¹¹ สวรรค์มีพลเมืองคือบรรดาคนที่ได้รับการไถ่แล้วกับพวกทูตสวรรค์⁴¹²

เมื่อใดที่คนหนึ่งจะได้ไปสวรรค์?

พระเยซูบอกกับขโมยที่ตายบนไม้กางเขนว่าเขาจะได้อยู่รวมกันกับพระอ
องค์ในเมืองบรมสุขเกษมในวันนั้น⁴¹³

เปาโลกล่าวถึงการไม่อยู่ในร่างกายนี้แต่ไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้า⁴¹⁴

ด้วยเหตุนี้เราจึงรู้ว่าผู้เชื่อได้ไปสวรรค์ในเวลาที่เขาตาย
ผู้เชื่อที่ยังคงมีชีวิตอยู่ในขณะที่พระเยซูเสด็จกลับมาจะไปสวรรค์โดยไม่ต้
องผ่านความตาย⁴¹⁵

ตอนที่ 2: จุดหมายปลายทางนิรันดร์ของคนที่ไม่เชื่อพระเจ้า

การลงโทษบนโลกนี้จะมีจุดสิ้นสุด

แม้การตายจากโลกนี้ดูเหมือนจะเป็นจุดจบของคนที่ได้รับการลงโทษ

⁴¹⁰ ยอห์น 3:16

⁴¹¹ อ่าน มัทธิว 6:20

⁴¹² วิวรรณ์ 5:8-11

⁴¹³ ลูกา 23:43

⁴¹⁴ 2 โครินธ์ 5:8

⁴¹⁵ อ่าน 1 โครินธ์ 15:51-52

แต่พระเยซูอธิบายว่ามีการลงโทษที่ยังคงเกิดขึ้นเป็นนิตย์
พระองค์ตรัสว่า...

“พวกท่านผู้ถูกแช่งสาปจงถอยไปจากเราและเข้าไปอยู่ในไฟที่ไหม้อยู่เป็น
นิตย์ ซึ่งเตรียมไว้สำหรับมารร้ายและบริวารของมัน...

และคนเหล่านี้จะต้องออกไปรับโทษอยู่เป็นนิตย์
แต่บรรดาคนชอบธรรมจะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์” (มัทธิว 25:41, 46)

พระเยซูและพวกอัครทูตยืนยันว่านรก บึงไฟ
และการลงโทษนิรันดร์นั้นมีจริง
อันที่จริงพระเยซูพูดถึงนรกมากกว่าสวรรค์ด้วยซ้ำ
พระองค์เตือนเราให้หลีกเลี่ยงจากสถานที่อันเลวร้ายนี้
ต่อไปนี่คือถ้อยคำของพระเยซูและพวกอัครทูต

“ถ้าตาข้างขวาของท่านทำให้ตัวท่านหลงผิด จงควักออกทิ้งเสีย
เพราะว่าถึงจะเสียอวัยวะอย่างหนึ่ง ก็ดีกว่าตัวท่านจะต้องลงนรก
ถ้ามือข้างขวาของท่านทำให้ตัวท่านหลงผิด จงตัดทิ้งเสีย
เพราะถึงจะเสียอวัยวะอย่างหนึ่ง ก็ดีกว่าตัวท่านจะต้องลงนรก” (มัทธิว 5:29-
30)

“ในเวลาสิ้นยุคก็จะเป็นอย่างนั้น
ทูตสวรรค์ทั้งหลายจะออกมาแยกพวกคนชั่วออกจากคนชอบธรรม
แล้วจะทิ้งลงในเตาไฟที่ลุกโพล่ง ที่นั่นจะมีการร้องไห้ซบเซี้ยวเคี้ยวฟัน”
(มัทธิว 13:49-50)

พระเยซูพูดกับพวกฟาริสีว่า “เจ้าพวกงู พวกซาตุนุ้ยร้าย
เจ้าจะพ้นโทษนรกได้อย่างไร?” (มัทธิว 23:33)

“และเมื่อเขาเป็นทุกข์ทรมาณอยู่ในแดนคนตาย เขาแหงนหน้าดู
เห็นอับราฮัมอยู่แต่ไกล และลาซารุสก็อยู่กับท่าน เศรษฐีจึงร้องว่า
อับราฮัมบิดาเจ้าข้า ขอเมตตาข้าพเจ้าเถิด
ขอใช้ลาซารุสเอาปลายนิ้วลุ่มน้ำมาแตะลิ้นของข้าพเจ้าให้เย็น
เพราะข้าพเจ้าต้องทุกข์ระทมอยู่ในเปลวไฟนี้” (ลูกา 16:23-24)

อัครทูตเปาโลเขียนไว้ว่าพระเยซูจะ “...ปรากฏจากสวรรค์
พร้อมกับหมู่ทูตสวรรค์ผู้มีฤทธิ์ของพระองค์ ด้วยเปลวเพลิง
พระองค์จะลงโทษสนองคนที่ไม่รู้จักพระเจ้า
และคนที่ไม่ดำเนินชีวิตตามข่าวประเสริฐเรื่องของพระเยซูองค์พระผู้เป็น
เจ้าของเรา คนเหล่านั้นจะได้รับโทษ
อันเป็นความพินาสนิรันดร์และพรากจากพระพิภพขององค์พระผู้เป็นเจ้า
และจากพระสิริแห่งพระกำลังของพระองค์” (2 เธสะโลนิกา 1:7-9)

“เพราะว่าถ้าพระเจ้าไม่ได้ทรงยกเว้นพวกทูตสวรรค์ที่ได้ทำบาปนั้น
แต่ได้ทรงผลักพวกเขาลงไปในอเวจี
และได้ล่ามพวกเขาด้วยโซ่แห่งความมืดมิด คุมไว้จนถึงเวลาพิพากษา” (2
เปโตร 2:4)

“ส่วนมารที่ล่อลวงเขาทั้งหลายก็ถูกโยนลงไปในบึงไฟและกำมะถัน
ที่ซึ่งสัตว์ร้ายและผู้เผยพระวจนะเท็จอยู่นั้น
และพวกมันจะถูกทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดไปเป็นนิตย์...และ
ถ้าพบว่าใครไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิต
เขาก็จะถูกโยนลงไปในบึงไฟ” (วิวรณ์ 20:10, 15)

สังเกตรูปแบบของถ้อยคำที่ถูกใช้เพื่ออธิบายถึงสถานที่แห่งนี้คือ ไพ
ทรมาน การแก้แค้น การทำลาย ความมืด โชctrวน การพิพากษา
การรำให้ ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน

พระเยซูตรัสว่าการควักตาข้างขวาและตัดมือขวาทั้งก็ดีกว่าต้องตกนรกโ
ดยที่ยังมีทั้งตาและมืออยู่ พระเยซูไม่ได้สนับสนุนให้ทำอย่างนั้นจริง ๆ
กับร่างกาย แต่ให้หยุดทำกิจกรรมใด ๆ ที่นำเราไปสู่บาปและต้องตกนรก
ไม่ว่าการทำสิ่งนั้นมันจะดูเหมือนมีค่ามากแค่ไหนบนโลกนี้

► บางศาสนามีหลักคำสอนที่ผิดอย่างไรเกี่ยวกับนรก?

พระคัมภีร์บอกเราว่าความตายเป็นจุดสิ้นสุดของโอกาสในการเลือกของ
มนุษย์ และนรกเป็นที่ที่ (1) ต้องอยู่ชั่วนิรันดร์ (2) ไปแล้วกลับไม่ได้ (3)

ทุกซ์ทรมานแสนสาหัส

ความจริงจากพระคัมภีร์นี้ไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มที่ไม่เชื่อว่ามิพระเจ้า
ที่สอนว่าไม่มีชีวิตหลังความตาย และกลุ่มพยานพระยะโฮวาห์ มอร์มอน
และสากลนิยมสอนว่าไม่มีนรก

ข้อมูลความจริงเรื่องความตายเป็นจุดสิ้นสุดของโอกาสในการเลือกของ
มนุษย์กลับถูกปฏิเสธโดยกลุ่มโรมันคาทอลิกที่เชื่อว่าสภาพของมนุษย์จะ
ได้รับการรื้อฟื้นรักษาหลังจากตายไป

มีพวกคนที่ปฏิเสธว่านรกมีจริงเพราะพวกเขาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ยุติธรรม
พวกเขาบอกว่าถ้าหากความบาปเกิดขึ้นในห้วงของกาลเวลา

มันไม่สามารถถูกตัดสินลงโทษในนิรันดร์กาลได้

นักบวชออกัสตินตอบข้อโต้แย้งนี้โดยยกตัวอย่างกฎหมายลงโทษอาชญา
กร ถ้าหากอาชญากรรมเกิดขึ้นในช่วงเวลาไม่กี่นาที
เขาสมควรได้รับการลงโทษในเวลาไม่กี่นาทีพอไหม?

ฆาตกรที่ใช้เวลาก่อคดีร้ายแรงภายในชั่วพริบตา

ในพระคัมภีร์เราเห็นว่าความบาปที่กระทำต่อพระเจ้าผู้เป็นนิรันดร์และสูงสุดจะให้ผลลัพธ์เป็นการลงโทษนิรันดร์
ถึงแม้ว่าความบาปนั้นจะถูกกระทำในช่วงระยะเวลาหนึ่งในชีวิตก็ตาม

► ทำไมจึงต้องตกนรกนิรันดร์?

สาเหตุที่ต้องตกนรกนิรันดร์คือ...

1. ความบาปเป็นการกระทำผิดต่อพระเจ้าสูงสุด
2. คนบาปปฏิเสธพระเจ้าผู้สมควรรับการนมัสการชั่วนิรันดร์
3. เราอยู่ในสภาพที่เป็นนิรันดร์ซึ่งไม่มีที่อื่นให้ไปได้อีกถ้าหากเราเลือกที่จะแยกขาดจากพระเจ้า

บนโลกนี้ เราชอบที่จะสามารถเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจได้
การตัดสินใจที่ส่งผลต่อนิรันดร์กาลดูเหมือนจะเป็นเรื่องร้ายแรงเกินไป
เราชอบคิดว่าจะมีโอกาสให้เปลี่ยนแปลงสิ่งที่วันนี้เราตั้งใจเลือกไว้แล้วในวันข้างหน้า
และการที่พระเจ้าจะจำกัดช่วงเวลาเพื่อลองดูของเราเอาไว้แค่ชีวิตนี้ดูไม่สมเหตุสมผล

บางคนปฏิเสธที่จะเชื่อว่านรกมีจริงเพราะพวกเขาสงสัยว่าพระเจ้าที่มีความรักจะส่งคนไปในที่ที่เลวร้ายน่ากลัวอย่างที่ในพระคัมภีร์อธิบายเอาไว้ได้อย่างไร เราต้องจดจำไว้ในใจว่าพระเจ้าไม่ต้องการให้ใครสักคนพินาศ แต่ทุกคนสมควรกลับใจใหม่และได้รับความรอด
พระคัมภีร์หลายตอนบอกเรื่องนี้เอาไว้แล้ว⁴¹⁶

คนที่ตกนรกก็ได้ตัดสินใจเลือกในสิ่งที่ทำให้พวกเขาต้องไปอยู่ในที่ที่เลวร้ายน่ากลัว ไม่มีใครบังเอิญตกลงไปในนรกได้

⁴¹⁶ อ่าน 1 ทิโมธี 2:4; 2 เปโตร 2:9; กิจการ 17:30

คนทั้งหมดที่เลือกไปที่นั่นล้วนปฏิเสธพระเจ้า ความชอบธรรม
และความรอด

เนื่องจากความดีงามทั้งสิ้นมาจากพระเจ้า
การปฏิเสธพระเจ้าจึงเป็นการปฏิเสธความดีงามทั้งหมดด้วย
ความสงบเงียบ
ความมั่นคงปลอดภัยโดยปราศจากความกลัวกับความเจ็บปวด
สถานที่ที่สุขสบายล้วนเป็นสิ่งดีที่มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่จัดเตรียมให้เรา
ได้
การแยกขาดจากพระเจ้าอย่างสิ้นเชิงคือการขาดทุกสิ่งที่ดีซึ่งหมายถึงนร
ก⁴¹⁷

ขอบคุณพระเจ้าที่โดยผ่านทาง การเป็นเครื่องบูชาลบบาปของพระเยซูคริสต์
โดยความรักของพระองค์ทำให้เราสามารถ
“รอดพ้นจากพระพิโรธที่กำลังมาถึง” ได้
แทนการคร่ำครวญด้วยความทุกข์ทรมานในนรก
เราจะได้มีส่วนร่วมในความยินดีแห่งความรอดและสิ่งมหัศจรรย์ต่าง ๆ
ในสวรรค์
เราสามารถเลือกสวรรค์ให้เป็นจุดหมายปลายทางของเราได้เมื่อเราเลือก

⁴¹⁷ “ในที่สุดจุดประสงค์ของหลักคำสอนเรื่องนรกต้องนำมาถึงคำถามนี้ที่ว่า
แล้วคุณขอให้พระเจ้าทำอะไรอีก? การลบความบาปในอดีตและให้โอกาสเริ่มต้นใหม่กับพวกเขา
การให้ความช่วยเหลืออย่างอัศจรรย์ในความยากลำบากแก่พวกเขาอย่างนั้นหรือ?
แต่พระองค์ก็หิบบิ้นสิ่งเหล่านี้ให้แล้วนี่ หรือขอให้พระองค์ยกโทษให้พวกเขาหรือ?
แต่พวกเขาปฏิเสธที่จะได้รับการยกโทษ หรือขอให้พระองค์ปล่อยพวกเขาตามยถากรรม? โอ
นั่นคือสิ่งที่ผมกลัวว่าพระองค์จะกระทำเหลือเกิน” - ซี เอส ลูอิส ถอดความจาก *“ปัญหาความเจ็บปวด”*

“กลับใจใหม่ต่อพระเจ้าและมีความเชื่อในพระเยซูคริสต์
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”⁴¹⁸

ความผิดพลาดที่ต้องหลีกเลี่ยง: การลืมนว่ามีผลลัพธ์นิรันดร์

ชีวิตบนโลกนี้มีการตัดสินใจหลายอย่างที่ดูเหมือนยังไม่ใช่การตัดสินใจ
ครั้งสุดท้าย ถ้าหากมีเวลามากพอ

ความผิดพลาดมากมายก็สามารถได้รับการแก้ไขได้

เราต้องจดจำไว้ว่าการตัดสินใจหลายอย่างมีผลลัพธ์นิรันดร์
หลังจากตายไป

เราจะไม่สามารถเปลี่ยนการกระทำที่มีผลต่อจุดหมายปลายทางนิรันดร์
หรือเปลี่ยนการกระทำที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้อื่นได้

ชั้นเรียนควรอ่าน “คำประกาศหลักความเชื่อ” พร้อมกันอย่างน้อยสองรอบ

คำประกาศหลักความเชื่อ

ทุกคนจะอยู่ในสภาพที่เป็นนิรันดร์ไม่ว่าในสวรรค์หรือในนรก
สวรรค์เป็นบ้านของพระเจ้าที่ผู้เชื่อจะอาศัยอยู่ร่วมกันกับพระเจ้า
และนมัสการพระองค์ด้วยความชื่นชมยินดีที่นั่น ในสวรรค์ไม่มีบาป
และไม่มีการทนทุกข์ที่เป็นผลจากความบาป

นรกคงอยู่นิรันดร์และคนไปที่นั่นไม่สามารถกลับมาได้

เป็นที่สำหรับการลงโทษอันเต็มไปด้วยความทุกข์อย่างแสนสาหัสต่อทุก
คนที่ไม่ได้รับการช่วยให้รอดพ้นจากความบาปของพวกเขาโดยทางพระค
ริสต์

นรกคือการลงโทษอย่างยุติธรรมสำหรับความบาปโดยเจตนาที่กระทำต่อ
พระเจ้าผู้สูงสุด

⁴¹⁸ กิจการ 20:21

การบ้านสำหรับบทที่ 13

(1) ศึกษาพระคัมภีร์ตอนต่างๆ:

นักศึกษาแต่ละคนจะถูกมอบหมายให้ศึกษาพระคัมภีร์หนึ่งตอนจากรายการด้านล่างนี้

โดยให้นักศึกษาอ่านพระคัมภีร์ตอนนั้นและเขียนหนึ่งย่อหน้าเพื่ออธิบายว่าพระคัมภีร์ตอนนั้นพูดถึงหัวข้อที่เราเรียนกันในบทนี้อย่างไรบ้าง ขอให้ทำการบ้านนี้ก่อนถึงชั่วโมงเรียนครั้งถัดไป

- วิวรรณ 22:1-5
- วิวรรณ 22:10-17
- ลูกา 16:19-31
- อีสยาห์ 5:11-16
- มัทธีว 5:27-30

(2) ทดสอบ: ชั่วโมงเรียนถัดไปจะเริ่มต้นด้วยการทดสอบสำหรับบทที่ 12 ขอให้เตรียมตัวด้วยการศึกษาคำถามสำหรับการทดสอบอย่างละเอียด

(3) การบ้านสำหรับการสอน:

ทำตามรายการที่กำหนดและรายงานเกี่ยวกับการสอนชั้นเรียนภายนอก

คำถามเพื่อทดสอบสำหรับ บทที่ 13

- (1) อะไรคือกิจกรรมพื้นฐานที่มีในสวรรค์?
- (2) อะไรคือสิ่งที่จะไม่มีในสวรรค์เลย?
- (3) ใครบ้างที่จะได้ไปสวรรค์?
- (4) เมื่อใดที่ผู้เชื่อได้ไปสวรรค์?
- (5) สามสิ่งที่พระคัมภีร์บอกเราเกี่ยวกับนรกคืออะไร?
- (6) การที่พระเยซูบอกให้คนหนึ่งตัดมือของตนทิ้งคืออะไร?
- (7) ทำไมจึงต้องตกนรกนิรันดร์?

บทที่ 14

เหตุการณ์สุดท้าย

จุดประสงค์บทเรียน

นักศึกษาจะสามารถอธิบายหัวข้อต่อไปนี้ได้

- (1) ระดับความสำคัญของหัวข้อต่าง ๆ เกี่ยวกับเหตุการณ์สุดท้าย
- (2)

การเสด็จกลับมาของพระคริสต์และความหมายของเรื่องนี้ต่อชีวิตคริสเตียน

- (3) การฟื้นคืนจากความตายของทุกคนและคุณค่าของพระกาย
- (4) การพิพากษาสุดท้ายเกี่ยวกับศีลธรรมต่อสิ่งทรงสร้างทั้งหมด
- (5) อาณาจักรอันเป็นนิรันดร์ของพระเจ้า
- (6) คำประกาศหลักความเชื่อของคริสเตียนเกี่ยวกับเหตุการณ์สุดท้าย

นักศึกษาจะรู้ถึงความสำคัญของการมองดูชีวิตบนโลกนี้จากมุมมองนิรันดร์กาล

บทนำ

อ่าน ดาเนียล 7:9-14 พร้อมกัน

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกอะไรแก่เราเกี่ยวกับอนาคต?

เครื่องหมายของสัตว์ร้าย แตร การทนทุกข์ครั้งใหญ่ ปฏิบัติพระคริสต์
ยุคพันปี เจ็ดปี พระที่นั่งสีขาวย เมืองที่กำลังลงมา บึงไฟ
ทั้งหมดนี้อยู่ในคำเผยพระวจนะของพระคัมภีร์

► มีประเด็นอะไรที่คุณคิดถึงในคำเผยพระวจนะของพระคัมภีร์?

ระดับความสำคัญต่าง ๆ

การอภิปรายกันเกี่ยวกับคำเผยพระวจนะมักจะถูกเน้นถึงประเด็นคำถามที่
ไม่สำคัญแทนที่จะเน้นความจริงที่สำคัญ หัวข้อต่าง ๆ

ในคำเผยพระวจนะมีความสำคัญที่ไม่เท่ากัน

ในวิชานี้เราจะไม่ครอบคลุมทุกเรื่องเกี่ยวกับคำเผยพระวจนะ

บางครั้งผู้คนสงสัยว่าเครื่องหมายของสัตว์ร้ายจะมีลักษณะแบบไหน
ปฏิบัติพระคริสต์จะมาจากประเทศไหน และพยานทั้งสองจะเป็นใคร
พระคัมภีร์ไม่ได้ให้คำตอบที่ชัดเจนสำหรับคำถามเหล่านี้
และการที่จะมาโต้เถียงกันในเรื่องเหล่านี้ก็ไม่ใช่ว่าเรื่องเหมาะสมที่จะทำ

มีหัวข้ออื่น ๆ ที่พระคัมภีร์ให้คำอธิบายไว้มากกว่าหัวข้อพวกนี้ อย่างเช่น
พระเยซูจะกลับมาในช่วงเริ่มต้น ช่วงกลาง
หรือช่วยปลายของการทนทุกข์

และยุคพันปีจะเป็นพันปีตามตัวอักษรหรือไม่

อย่างไรก็ตามหลักคำสอนเหล่านี้ไม่ได้เป็นหัวใจของข่าวประเสริฐ
คุณไม่ควรทำลายการสามัคคีธรรมกับใครบางคนเพียงเพราะคุณไม่เห็น
ด้วยกับพวกเขาเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้

มีความจริงที่สำคัญบางประการอยู่ในคำเผยพระวจนะในพระคัมภีร์

ซึ่งเป็นความจริงที่ชัดเจนที่ทุกคนที่เชื่อในพระคัมภีร์ยอมรับ

หลักคำสอนเหล่านี้มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตคริสเตียนและต่อหลัก
คำสอนคริสเตียนทั้งระบบ

ให้เราพิจารณาความจริงที่สำคัญสี่ประการที่ได้รับการเปิดเผยในคำเผยพระวจนะในพระคัมภีร์เกี่ยวกับเหตุการณ์สุดท้าย

การเสด็จกลับมาในทางกายภาพของพระเยซู

พระเยซูจะเสด็จกลับมาโดยที่ทุกคนบนโลกนี้สามารถมองเห็นได้ แม้ว่าพระองค์ดำรงอยู่ในฝ่ายวิญญาณกับผู้เชื่อบนโลกนี้เวลานี้ แต่พระองค์จะกลับมาด้วยกายที่ฟื้นขึ้นมาและเต็มไปด้วยสง่าราศีต่อหน้าทุกคนบนโลกนี้⁴¹⁹

► อะไรคือสิ่งที่จะเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา?

การเสด็จกลับมาของพระคริสต์จะเป็นฉากสำคัญที่สุดของประวัติศาสตร์ของโลกนี้ อาณาจักรต่าง ๆ

ของโลกนี้จะกลายเป็นอาณาจักรของพระคริสต์

บรรดาคนที่ได้สัตย์ซื่อต่อพระองค์จะได้รับรางวัลและเกียรติ

คนเหล่านั้นที่กบฏต่อพระองค์จะถูกโยนลงไป

และพระองค์จะมีอำนาจที่จะเอาชนะเหนือศัตรูทั้งหมด⁴²⁰

ทุกหัวเข่าจะคุกลงกราบ

และทุกลิ้นจะสารภาพว่าพระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า⁴²¹

คริสเตียนที่ตายไปแล้วจะเป็นขึ้นมาเพื่อครอบครองร่วมกับพระคริสต์

⁴²²

⁴¹⁹ อ่าน วิวรรณ 1:7

⁴²⁰ อ่าน มัทธิ 26:64

⁴²¹ ฟิลิปปี 2:10

⁴²² 2 ทิโมธี 2:12

พวกเขาและผู้เชื่อที่มีชีวิตอยู่จะขึ้นไปเพื่อพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าเมื่อพระองค์ปรากฏ⁴²³

การเสด็จกลับมาของพระเยซูเป็นความหวังที่เป็นพระพรของคริสเตียนทุกคน⁴²⁴ คิดถึงความหมายทั้งหมดของการเสด็จกลับมาของพระองค์ ไม่ว่าจะเป็นการสิ้นสุดของการข่มเหง การทนทุกข์ และความเศร้าโศก ไม่ว่าจะเป็นการอยู่ร่วมกันกับธรรมิกชนและคริสเตียนที่เป็นที่รัก ไม่ว่าจะเป็นการพิสูจน์ว่าความเชื่อของเราไม่สูญเปล่า ไม่ว่าจะเป็นสายตาของพระเยซูที่มองมา ไม่ว่าจะเป็นการได้เข้าไปในสวรรค์และเต็มบริบูรณ์อยู่ในชีวิตนิรันดร์กับพระเจ้า สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับช่วงเวลาของการเสด็จกลับมาของพระองค์ แต่ขึ้นอยู่กับข้อมูลความจริงว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาตามที่ทรงสัญญาไว้

พระเยซูตรัสว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาด้วยฤทธิ์อำนาจและสง่าราศี⁴²⁵ พระองค์สัญญาว่าจะเสด็จมาและรับประชากรของพระองค์ไปอยู่กับพระองค์⁴²⁶

ทูตสวรรค์ทั้งหลายกล่าวว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาแบบเดียวกันกับที่พระองค์ถูกรับขึ้นไปบนสวรรค์⁴²⁷

พวกอัครทูตเทศนาเรื่องการกลับใจใหม่ในขณะที่กำลังรอคอยพระคริสต์เสด็จกลับมาเพื่อสถาปนาแผนการอันสูงสุดของพระเจ้าสำหรับโลกนี้⁴²⁸

⁴²³ 1 เธสะโลนิกา 4:16-17

⁴²⁴ อ่าน ทิตัส 2:13

⁴²⁵ มัทธิว 24:30

⁴²⁶ ยอห์น 14:3

⁴²⁷ กิจการ 1:11

⁴²⁸ อ่าน กิจการ 3:19-21

คือพระเยซูจะเสด็จกลับมายังโลกนี้อีกด้วยฤทธิ์อำนาจและสง่าราศีซึ่งในพันธสัญญาใหม่ได้สอนเรื่องนี้ไว้หลายต่อหลายครั้ง⁴²⁹

แม้ว่าจะมีหมายสำคัญเกิดขึ้นในการเสด็จมาครั้งที่สอง เราไม่สามารถรู้เวลาแน่นอนว่าเป็นเวลาใดที่พระองค์จะเสด็จกลับมา การที่ผู้เชื่อตั้งตารอคอยการเสด็จมาของพระเยซูและดำเนินชีวิตที่รอคอยอย่างเหมาะสมย่อมเป็นเรื่องที่ดีสำหรับผู้เชื่อเอง⁴³⁰

► ทำไมพระเยซูต้องเสด็จกลับมา?

เราอาศัยอยู่ในโลกที่คนส่วนใหญ่กบฏต่อพระเจ้า สิ่งทรงสร้างทั้งหมดต้องทนทุกข์จากคำแช่งสาปเนื่องจากบาป โลกจะไม่มีวันถูกทำให้สมบูรณ์แบบได้โดยปฏิบัติการทางการเมือง โดยการปฏิรูปสังคม โดยการศึกษาสูง หรือโดยเศรษฐกิจที่รุ่งเรืองได้ พระเยซูจะเข้ามาในโลกที่พระองค์สร้างนี้ทันทีในฐานะกษัตริย์ที่กลับมา เพื่อให้โลกถูกต้อง

มนุษย์ทุกคนเป็นคนบาป แต่ถ้าพวกเขาเต็มใจเข้าร่วมอาณาจักรของพระเจ้าเวลานี้ พวกเขาจะสามารถรอดพ้นจากการพิพากษาที่จะมาถึง อาณาจักรของพระเจ้ากำลังเกิดขึ้นอยู่ท่ามกลางบรรดาคนที่กลับใจใหม่ และเชื่อ⁴³¹

อาณาจักรนั้นจะมาอย่างบริบูรณ์และเปิดเผยอย่างเต็มที่ในเวลา que พระเยซูเสด็จกลับมา

⁴²⁹ 1 เธสะโลนิกา 4:15-16; 2 เธสะโลนิกา 1:7, 10; ทิโมธี 2:13; ฮีบรู 9:28; ยากอบ 5:7-8; 1 เปโตร 1:7, 13; 2 เปโตร 1:16, 3:4, 12; 1 ยอห์น 2:28

⁴³⁰ อ่าน มาระโก 13:33-37

⁴³¹ มาระโก 1:14-15, 9:1

► เราควรดำเนินชีวิตอย่างไรในเมื่อเรารู้ว่าพระเยซูกำลังกลับมา?

เราต้องระลึกถึงลำดับความสำคัญต่าง ๆ ของคริสเตียนยุคแรก

เราถูกเรียกให้รักษาความเชื่อของเราและ “อดทนจนถึงที่สุด”

เราได้รับคำเตือนว่าอย่ายอมให้ความพึงพอใจและสิ่งต่าง ๆ

ในโลกนี้มาทำให้เราหลงลืมเกี่ยวกับการเสด็จกลับมา⁴³²

เราใช้ชีวิตตามคุณค่านิรันดร์เนื่องจากสิ่งต่าง ๆ ในโลกนี้จะสูญสลายไป

เราถูกสอนให้ “เฝ้าดู”

แต่ไม่ใช่การนั่งจ้องมองดูท้องฟ้าจนเห็นพระองค์ปรากฏ

แต่เป็นการเฝ้าดูในฝ่ายวิญญาณเพื่อการเสด็จมาของพระองค์จะไม่เป็นการมาในขณะที่เราเองไม่เตรียมพร้อม⁴³³

เราอธิษฐานของความบริสุทธิ์และดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์เพราะเราต้องการเป็นเหมือนพระองค์⁴³⁴

คนที่ใช้ชีวิตเหมือนพระองค์จะไม่เสด็จมาก็จะไม่พร้อมสำหรับการเสด็จ

กลับมาของพระองค์⁴³⁵ การเสด็จมาของพระเยซูจะเป็นเหมือนฟ้าแลบ⁴³⁶

ที่เกิดขึ้นทันทีซึ่งไม่มีใครที่จะมีเวลาเปลี่ยนแปลงอะไรทั้งสิ้นหลังจากพระองค์ปรากฏ

เรารอคอยการเสด็จมาของพระองค์โดยการ

⁴³² ลูคา 21:34-36

⁴³³ มาระโก 13:33-37 คำกรีกที่ใช้สำหรับ “เฝ้าดู” ไม่ได้หมายถึงการจ้องมองบางสิ่งบางอย่าง แต่เป็นการเฝ้าระวัง

⁴³⁴ 1 ยอห์น 3:3

⁴³⁵ 1 เธสะโลนิกา 5:1-6 แสดงให้เห็นว่าคนที่อยู่ในความมืด ใช้ชีวิตอยู่เพื่อโลกนี้

จะเป็นคนที่ต้องตกตะลึงในการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า สำหรับเราแล้ว พระองค์จะไม่เสด็จกลับมา “เหมือนขโมย”

⁴³⁶ มัทธิว 24:27; 1 โครินธ์ 15:52

1. รักษาลำดับความสำคัญของนิรันดร์
2. ดำเนินชีวิตในความบริสุทธิ์ และ
3. เผื่อระวังฝ่ายวิญญาณโดยการอธิษฐาน

ร่างกายที่เป็นขึ้นมาจากความตายของมนุษย์ทุกคน

เรารู้ว่าร่างกายมีคุณค่านิรันดร์เพราะพระคัมภีร์สอนเรื่องการเป็นขึ้นจากความตายของมนุษย์ทุกคน

หลักคำสอนเรื่องการฟื้นขึ้นจากความตายเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง⁴³⁷

อัครทูตเปาโลอธิบายว่าการปฏิเสธเรื่องการฟื้นขึ้นจากความตายก็เป็นกการปฏิเสธข่าวประเสริฐ ถ้าไม่มีการฟื้นขึ้นจากความตายแล้ว พระเยซูก็ไม่สามารถถูกทำให้เป็นขึ้นมาจากความตายได้⁴³⁸

ถ้าพระเยซูไม่ได้ฟื้นขึ้นจากความตาย ข่าวประเสริฐก็ไม่เป็นจริง และไม่มีใครได้รับความรอด⁴³⁹

ทุกคนจะถูกทำให้ฟื้นขึ้นจากความตาย แต่ไม่ใช่ในเวลาเดียวกันทุกคน เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา พระองค์จะรับคริสเตียนทุกคนขึ้นไป และทำให้คนที่ตายแล้วฟื้นขึ้นจากความตาย⁴⁴⁰

คนที่ตายในความบาปจะไม่ได้รับการยอมรับในการฟื้นขึ้นจากความตายครั้งแรก

พวกเขาจะถูกทำให้ฟื้นขึ้นจากความตายในเวลาต่อมาสู่การพิพากษา⁴⁴¹

⁴³⁷ สิ่งนี้ถูกเปิดเผยโดยข้อเท็จจริงที่เปาโลเขียนไว้⁵⁸ ข้อ (1 โครินธ์ 15)

เพื่อปกป้องหลักคำสอนเรื่องการฟื้นขึ้นจากความตาย

⁴³⁸ 1 โครินธ์ 15:3

⁴³⁹ 1 โครินธ์ 15:17

⁴⁴⁰ 1 เธสะโลนิกา 4:16-17; วิวรรณ์ 20:6

⁴⁴¹ วิวรรณ์ 20:13

คริสเตียนจะถูกทำให้ฟื้นขึ้นมาเพื่อสวมกายใหม่ที่เต็มด้วยสง่าราศีเหมือน
นพระเยซู⁴⁴²

คนบาปจะถูกทำให้ฟื้นขึ้นมาจากความตายด้วยรูปแบบอื่นเพื่อการลงโทษ
ษนิรันดร์⁴⁴³

► ถ้าหากคุณไม่เชื่อว่าร่างกายจะถูกทำให้เป็นขึ้นมาใหม่
แล้วจะมีการเปลี่ยนแปลงอะไรที่เกิดขึ้นกับคุณหรือ?

การเชื่อว่าสักวันหนึ่งเราจะถูกทำให้ฟื้นขึ้นมาจากความตายมีผลกระทบต่อ
วิถีชีวิตของเรา

เราสามารถมองเห็นผลกระทบที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติของหลักคำสอนได้ใ
ดยการดูตัวอย่างผู้คนที่ปฏิเสธเรื่องนี้

มีบางคนในคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ได้ปฏิเสธว่าร่างกายของมนุษย์จะเป็น
ขึ้นมาใหม่ คนที่เชื่อข้อผิดพลาดนี้ได้แตกแยกออกเป็นสองกลุ่ม⁴⁴⁴

กลุ่มหนึ่งกล่าวว่า “เนื่องจากร่างกายจะไม่ใช่ขึ้นมาใหม่
ดังนั้นสิ่งสำคัญที่สุดคือวิญญาณ

⁴⁴² 1 ยอห์น 3:2

⁴⁴³ ยอห์น 5:28-29

⁴⁴⁴ “โอ ความตาย เหล็กในของเจ้าอยู่ที่ไหน? โอ นรกเอ๋ย ชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ไหน

พระคริสต์เป็นขึ้นมาใหม่แล้ว และเจ้าถูกกำจัดแล้ว พระคริสต์เป็นขึ้นมาใหม่

และวิญญาณชั่วทั้งหลายถูกโค่นทำลาย พระคริสต์เป็นขึ้นมาใหม่แล้ว และพวกทูตสวรรค์ต่างยินดี

พระคริสต์เป็นขึ้นมาใหม่แล้ว ชีวิตได้รับอิสรภาพ พระคริสต์เป็นขึ้นมาใหม่แล้ว

และอุโมงค์ฝังศพว่างเปล่า เพราะพระคริสต์ทรงฟื้นขึ้นมาจากความตาย

ทรงเป็นผู้นำและเป็นผู้ที่ทำให้คนที่ล่วงลับไปฟื้นขึ้นมาใหม่

ขอพระเกียรติและฤทธิ์อำนาจเป็นของพระองค์ตลอดไป อาเมน” - คริสออสตัม “คำเทศนาวันอีสเตอร์”

หมายความว่าความบาปที่เราทำในร่างกายนี้จึงไม่ใช่เรื่องร้ายแรง เราสามารถทำผิดประเวณีได้เพราะร่างกายนี้ก็ต้องถูกทิ้งไป”⁴⁴⁵

อีกกลุ่มกล่าวว่า “เนื่องจากร่างกายจะไม่เป็นขึ้นมาใหม่

มันต้องเป็นสิ่งที่ไร้ค่าและชั่วร้าย

เราควรระงับความปรารถนาทางกายทุกอย่างโดยการไม่กินอะไรที่มีรสชาติหรือไม่มีความสุขในการแต่งงาน”

ทั้งสองกลุ่มนี้มีข้อผิดพลาดที่มาจากการปฏิเสธการเป็นขึ้นมาใหม่

หลักคำสอนของคริสเตียนเกี่ยวกับการฟื้นขึ้นจากความตายให้คุณค่าแก่ร่างกาย

คุณค่าที่แสดงให้เห็นคือการที่ร่างกายของคริสเตียนจะได้รับการไถ่

เป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นอวัยวะของพระคริสต์

และจะได้รับการทำให้เป็นขึ้นมาใหม่และมีสง่าราศี⁴⁴⁶

หลักคำสอนเรื่องการฟื้นขึ้นจากความตายจำเป็นอย่างยิ่งเพราะมีความหมายว่า

1. พระเยซูได้ฟื้นขึ้นมาจากความตายแล้ว
2. มนุษย์ทุกคนจะได้รับการทำให้เป็นขึ้นมาใหม่
3. ร่างกายมีคุณค่านิรันดร์ และ

⁴⁴⁵ ดูใน 1 โครินธ์ 6:13-14 บางคนดูเหมือนมีคำขวัญว่า

“อาหารมีไว้สำหรับท้องและท้องมีไว้สำหรับอาหาร”

หมายความว่าร่างกายไม่ได้มีไว้เพื่อสิ่งใดเลยนอกจากมีไว้เพื่อทำตามความปรารถนา เปาโลกล่าวว่า “แต่พระเจ้าจะทำลายทั้งสองอย่าง” เป็นการกล่าวถึงการพิพากษาสำหรับการใช้ร่างกายในทางที่ผิด เขากล่าวต่อไปว่า

“ร่างกายมีไว้สำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า...และพระเจ้าได้ทรงทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าฟื้นขึ้นมาและจะทรงทำให้พวกเราฟื้นขึ้นมาโดยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ด้วย”

⁴⁴⁶ อ่าน 1 โครินธ์ 6:14, 15, 19, 20

4. ชาวประเสริฐเป็นความจริง

การพิพากษา

การพิพากษาเป็นจุดจบที่แท้จริงของคนที่ไม่มีความเชื่อในหนังสือแห่งชีวิต ซึ่งไม่ได้เป็นจุดจบของการดำรงอยู่ของพวกเขา แต่เป็นจุดจบของการตัดสินใจเลือกของพวกเขา สภาพนิรันดร์ที่ตามมาจะเป็นผลที่ตามมาแบบไม่สิ้นสุดของการตัดสินใจ ซึ่งไม่มีวันที่จะย้อนกลับได้อีก

การพิพากษาให้ความสำคัญกับการเลือกของเรามากกว่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นแบบทันทีทันใด บางคนคิดว่าตราบโศกที่พวกเขาสามารถควบคุมผลลัพธ์ของการกระทำไว้ได้ ก็ไม่มีอะไรที่จะต้องกังวล พวกเขาต้องการเชื่อว่าความบาปของพวกเขาไม่ชั่วร้ายถ้าหากมันไม่ได้เป็นอันตรายกับใคร ในความเป็นจริง ความบาปทุกอย่างเป็นอันตราย แม้ว่ามันไม่ได้เป็นอันตรายกับชีวิตนี้ แต่ความบาปเป็นเรื่องร้ายแรงเนื่องจากนำมาซึ่งการพิพากษา ถ้อยคำของพระเจ้าบอกว่าคุณจะได้รับ การพิพากษาสำหรับการกระทำ ของตัวเอง⁴⁴⁷

ในการพิพากษา บางคนจะถูกส่งไปสู่การลงโทษนิรันดร์ และบางคนได้รับรางวัลนิรันดร์ พระคัมภีร์อธิบายว่าฉากหนึ่งของการพิพากษาสำหรับคนบาปที่ฟื้นขึ้นมา จากความตายเพื่อเผชิญกับการลงโทษสำหรับการกระทำที่เป็นบาปของ พวกเขา⁴⁴⁸ มีการพิพากษาอีกอย่างสำหรับคริสเตียน

⁴⁴⁷ อ่าน 2 โครินธ์ 5:10; โรม 2:6-11

⁴⁴⁸ ดู วิวรรณ์ 20:11-15

ที่นั่นพวกเขาจะได้รับรางวัลสำหรับการทำงานเหล่านั้นที่ให้ผลลัพธ์อันคุ้มค่าและยั่งยืน⁴⁴⁹

การพิพากษาหมายถึงวันที่ความบาปจะสิ้นสุดลง
มันยากที่จะจินตนาการถึงภาพของโลกที่ไม่มีบาป
แต่สักวันหนึ่งการกบฏต่อพระเจ้าจะสิ้นสุดลง

พระเจ้าไม่ประสงค์ให้เราใช้ชีวิตอยู่ในความกลัว
หรือไม่ประสงค์ให้ความกลัวเป็นแรงจูงใจทำให้เราใช้ชีวิตอย่างถูกต้อง
แต่จิตสำนึกเกี่ยวกับการพิพากษาในวันข้างหน้าที่ทำให้เรารับผิดชอบคว
รเป็นสิ่งที่นำชีวิตของเรา

เราต้องรู้เกี่ยวกับการพิพากษาเพื่อจะเข้าใจ

1. ความสำคัญของความบาป
2. ความรับผิดชอบของเราต่อพระเจ้า
3. ความสำคัญของการเลือกของเรา
4. จุดจบของความบาปทั้งหมด

อาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้า

ตามหลักปรัชญาและศาสนาต่าง ๆ มีวัฏจักรของกาลเวลา
ซึ่งไม่มีจุดเริ่มต้นและสิ้นสุด
และไม่มีเหตุการณ์ใดที่เป็นจุดเปลี่ยนของสิ่งต่าง ๆ ชั่วนิรันดร์
แต่ตามคำสอนในพระคัมภีร์
กาลเวลามีจุดเริ่มต้นและมีลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ
ที่เกิดขึ้นซึ่งนำไปสู่บทสรุป พระคัมภีร์อธิบายถึงการทรงสร้าง
จากนั้นการล่มลงของมนุษย์

⁴⁴⁹ อ่าน 1 โครินธ์ 3:14-15

ต่อมาจึงเป็นแผนการความรอดที่พระเจ้าทำงานผ่านช่วงเวลาหลายศตวรรษในประวัติศาสตร์ของมนุษย์⁴⁵⁰

ในปฐมกาล เราพบจุดเริ่มต้นของความบาป ในวิวรณ์ ความบาปไม่มีอยู่ในนครอันเป็นนิรันดร์ของพระเจ้า⁴⁵¹

ในปฐมกาลเราเห็นการสูญเสียดินไม้แห่งชีวิตและโทษที่เป็นความตาย ในวิวรณ์เราเห็นการรื้อฟื้นดินไม้แห่งชีวิต

ชื่อมากมายที่อยู่ในหนังสือแห่งชีวิต และการเชื่อเชิญสู่มะน้ำแห่งชีวิต⁴⁵²

การมาถึงของอาณาจักรที่สมบูรณ์และเป็นนิรันดร์ของพระเจ้าจะทำให้แผนการของพระเจ้าสำเร็จ

พระเจ้าทรงเป็นกษัตริย์เหนือจักรวาลของพระองค์เสมอมา

แต่เนื่องจากการล้มลงของมนุษย์

ทำให้มนุษย์ชาติส่วนใหญ่ต่อต้านอาณาจักรของพระเจ้า

สิ่งนั้นจะมาถึงจุดสิ้นสุดอย่างทันใด

และพระเจ้าจะปกครองชั่วนิรันดร์โดยไม่มีคู่แข่ง

โลกนี้จะถูกทำให้สมบูรณ์แบบตามที่พระเจ้าต้องการให้เป็นเหมือนอย่างในสวรรค์

ความผิดพลาดที่ต้องหลีกเลี่ยง: จดลอกับโลกนี้

⁴⁵⁰ สำหรับพระเจ้าผู้เป็นนิรันดร์เวลาหลายพันปีเท่ากับหนึ่งวัน ด้วยเหตุนี้ “พระองค์จึงอดทนนาน” พระองค์ให้โอกาสแก่เราเพื่อกลับใจใหม่โดยไม่ได้ทำให้พระองค์ต้องลำบากอันใด พุดได้คำเดียวว่า สำหรับพระเจ้าและระบบของพระองค์แล้ว เวลาไม่ได้ผ่านไปช้าเกินหรือเร็วเกิน และไม่มีเหตุผลใดที่จำเป็นที่พระองค์จะต้องล่าช้าหรือเร่งเวลาสิ้นสุดของสิ่งทั้งปวง” - จอห์น เวสเลย์ *บันทึกพันธสัญญาใหม่* 2 เปโตร 3

⁴⁵¹ วิวรณ์ 21:27

⁴⁵² วิวรณ์ 22:1, 2, 19

มนุษย์มีแนวโน้มที่จะใช้ชีวิตบนโลกนี้เหมือนกับว่ามันจะอยู่ไปตลอดกาล เราพยายามพัฒนาสภาพของเรา ขจัดและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ และสร้างสิ่งแวดล้อมที่ทำให้เราพึงพอใจ

เราจำเป็นต้องเหมือนอับราฮัมที่คาดหวังบ้านที่ถาวรนิรันดร์ในขณะที่ใช้ชีวิตอยู่ในเต็นท์ที่ยังต้องเคลื่อนย้ายอยู่เรื่อย ๆ (ฮีบรู 11:8-10, 14-16)

เราจำเป็นต้องจดจำว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เรสร้าง สิ่งต่าง ๆ ที่เรามี และสภาพต่าง ๆ ที่เรสร้างขึ้นมัล้วนเป็นสิ่งชั่วคราว เราควรทำงานเพื่อสิ่งต่าง ๆ ที่มีคุณค่านิรันดร์

ชั้นเรียนควรอ่าน “คำประกาศหลักความเชื่อ” พร้อมกันอย่างน้อยสองรอบ

คำประกาศหลักความเชื่อ

พระเยซูจะเสด็จกลับมาตามสัญญา จะทรงทำให้ผู้เชื่อที่ตายไปแล้วให้ฟื้นขึ้นมา และรับผู้เชื่อทุกคนเพื่อปกครองร่วมกันในอาณาจักรของพระองค์ ทุกคนจะถูกทำให้ฟื้นขึ้นมาจากความตายเพื่อเผชิญกับการพิพากษาสำหรับการทำงานของเข

พระองค์จะประทานรางวัลนิรันดร์และการลงโทษนิรันดร์ อาณาจักรของพระเจ้าจะมาอย่างบริบูรณ์ และพระเจ้าจะปกครองชั่วนิรันดร์

การบ้านสำหรับบทที่ 14

(1) ศึกษาพระคัมภีร์ตอนต่างๆ:

นักศึกษาแต่ละคนจะถูกมอบหมายให้ศึกษาพระคัมภีร์หนึ่งตอนจากรายการด้านล่างนี้

โดยให้นักศึกษาอ่านพระคัมภีร์ตอนนั้นและเขียนหนึ่งย่อหน้าเพื่ออธิบายว่า

าพระคัมภีร์ตอนนั้นพูดถึงหัวข้อที่เราเรียนกันในบทนี้ อย่างไรก็ตาม
ขอให้ทำการบ้านนี้ก่อนถึงชั่วโมงเรียนครั้งถัดไป

- มัทธิว 25:31-46
- 2 เปโตร 3:1-14
- 1 โครินธ์ 15:51-58
- วิวรรณ 20:11-15
- ดาเนียล 2:31-45

(2) ทดสอบ: ชั่วโมงเรียนถัดไปจะเริ่มต้นด้วยการทดสอบสำหรับบทที่ 14
ขอให้เตรียมตัวด้วยการศึกษาคำถามสำหรับการทดสอบอย่างละเอียด

(3) การบ้านสำหรับการสอน:

ทำตามรายการที่กำหนดและรายงานเกี่ยวกับการสอนชั้นเรียนภายนอก

คำถามเพื่อทดสอบสำหรับ บทที่ 14

(1)

อะไรคือความจริงที่จำเป็นสี่อย่างเกี่ยวกับเหตุการณ์สุดท้ายที่อยู่ในคำเผยพระวจนะในพระคัมภีร์?

(2) อะไรจะเกิดขึ้นกับคริสเตียนทั้งหลายเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา?

(3) เราควรรอการเสด็จกลับมาของพระเยซูอย่างไร?

(4) ทำไมหลักคำสอนเรื่องการฟื้นขึ้นจากความตายจึงจำเป็น?

(5) ทำไมการรู้เกี่ยวกับการพิพากษาจึงสำคัญสำหรับเรา?

บทที่ 15

หลักข้อเชื่อในยุคโบราณ

จุดประสงค์บทเรียน

นักศึกษาจะสามารถอธิบายหัวข้อต่อไปนี้ได้

(1)

วัตถุประสงค์และประโยชน์ของหลักข้อเชื่อในฐานะที่เป็นคำประกาศหลักความเชื่อ

(2) ตัวอย่างของหลักข้อเชื่อในพระคัมภีร์

(3) ต้นกำเนิดและเนื้อหาของหลักข้อเชื่อสามประการในประวัติศาสตร์

(4)

เหตุผลที่คริสเตียนสมัยใหม่ต้องยึดถือหลักศาสนาคริสต์ในประวัติศาสตร์

(5) คำประกาศหลักความเชื่อของคริสเตียนเกี่ยวกับหลักข้อเชื่อ

นักศึกษาจะให้คุณค่าหลักความเชื่อที่เป็นรากฐานของคริสตจักรยุคแรก
ปีนตั้งหลักคำสอนดั้งเดิมของคริสตศาสนา

บทนำ

อ่าน 2 ยอห์นพร้อมกัน

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกอะไรแก่เราเกี่ยวกับความสำคัญของหลักคำสอนดั้งเดิมของคริสตจักร?

ต้นกำเนิดของหลักข้อเชื่อ

หลักข้อเชื่อคือข้อสรุปของหลักความเชื่อที่สำคัญของคริสเตียน
คริสตจักรยุคแรกมองเห็นความจำเป็นที่จะต้องสรุปหลักคำสอนจากพระคัมภีร์

► ทำไมคริสตจักรจำเป็นต้องมีหลักข้อเชื่อ?

มีแค่พระคัมภีร์ไม่เพียงพอหรือ?

มีคนที่ยังอ้างว่าเชื่อพระคัมภีร์แต่สอนหลักคำสอนที่สอดคล้องกับพระคัมภีร์
อยู่เสมอ

คริสตจักรเขียนคำประกาศหลักคำสอนตามพระคัมภีร์ขึ้นมาเพื่อแยกให้
เห็นความแตกต่างระหว่างคริสตศาสนากับคำสอนเท็จต่าง ๆ

หนึ่งในคำประกาศหลักคำสอนแรกคือ

“พระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า” หมายความว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า

คำว่า “พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า”

เป็นคำประกาศที่กล่าวว่าพระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์ (*Christos*)

และพระองค์เป็นพระเจ้า

คนที่ปฏิเสธที่จะกล่าวว่าพระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าหรือปฏิเสธที่จะใช้
คำว่าพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ไม่ใช่คริสเตียน⁴⁵³

ต่อมามีคนที่อ้างว่าเป็นคริสเตียน แต่ไม่เชื่อว่าพระเยซูเป็นมนุษย์แท้
นั่นคือเหตุผลที่จดหมายฝาก 1 ยอห์นจึงมีคำประกาศที่เป็นหลักข้อเชื่อ
ว่า “และวิญญาณทุกดวงที่ไม่ยอมรับพระเยซู

⁴⁵³

“สิ่งที่จำเป็นต่อความรอดนิรันดรคือการที่เขาเชื่ออย่างถูกต้องเกี่ยวกับการมาบังเกิดของพระเยซูคริสต์
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

เพราะความเชื่อที่ถูกต้องคือการที่เราเชื่อและยอมรับว่าพระเยซูคริสต์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า
พระบุตรของพระเจ้า เป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์” - ข้อบัญญัติทางศาสนาของอานาเซียน

วิญญาณนั้นก็ไม่ได้มาจากพระเจ้า”⁴⁵⁴

อัครทูตกล่าวด้วยว่าถ้าหากคนใดปฏิเสธหลักคำสอนที่สำคัญเกี่ยวกับพระคริสต์ เขาก็ทำบาปและไม่ได้มาจากพระเจ้า⁴⁵⁵

หลักข้อเชื่อแรกสุดที่ถูกทำให้เป็นคำประกาศมากมายใน 1 ทิโมธี 3:16

“พระองค์ทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ทรงได้รับการพิสูจนว่าชอบธรรมโดยพระวิญญาณ

ทรงปรากฏต่อเหล่าทูตสวรรค์

ทรงได้รับการประกาศออกไปยังบรรดาประชาชาติ

ทรงได้รับการเชื่อวางใจจากคนมากมายในโลก

และทรงถูกรับขึ้นไปด้วยพระสิริ”

เราไม่รู้ทุกประเด็นเกี่ยวกับหลักข้อเชื่อใน 1 ทิโมธี

แต่จุดเน้นคือความเป็นพระเจ้าและความเป็นมนุษย์ของพระเยซูเมื่อพระเจ้าทรงปรากฏเป็นมนุษย์

คำประกาศที่เป็นหลักข้อเชื่อเหล่านี้มีวัตถุประสงค์

ถ้าหากคริสเตียนในยุคแรกพบกับอีกคนที่อ้างว่าเชื่อในพระเยซู

คริสเตียนสามารถถามเขาได้ว่า

“ท่านเชื่อว่าพระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าไหม?” หรือ

“ท่านเชื่อว่าพระเยซูเป็นพระเจ้าที่มาปรากฏเป็นมนุษย์ไหม?”

ถ้าหากคนนั้นตอบว่า “ไม่เชื่อ” แล้ว

คริสเตียนก็รู้ได้เลยว่าคนนั้นไม่ได้รู้หรือยอมรับสิ่งที่พระคัมภีร์สอนไว้อย่างแท้จริง

⁴⁵⁴ 1 ยอห์น 4:3

⁴⁵⁵ 2 ยอห์น 9

ในช่วงศตวรรษแรก ๆ หลังจากวันเพ็นเทคอส
คริสตจักรเห็นความจำเป็นที่จะต้องเขียนคำประกาศชัดเจนเกี่ยวกับตรีเอก
านุภาพ การมาบังเกิดของพระคริสต์
และพระลักษณะเฉพาะของพระวิญญาณบริสุทธิ์
พวกเขาสถาปนาหลักคำสอนที่เป็นมาตรฐานเพื่อปกป้องจากคำสอนนอ
กรีต
หลักข้อเชื่อจึงเป็นข้อสรุปจากความจริงที่เป็นรากฐานความเชื่อของคริสเตียนทุกคน

หลักข้อเชื่อไม่สามารถครอบคลุมทุกประเด็น
แต่คนหนึ่งไม่สามารถถูกพิจารณาว่าเป็นคริสเตียนได้ถ้าหากเขาปฏิเสธข้อใดในหลักข้อเชื่อของคริสตจักรยุคแรก
ข้อบัญญัติเหล่านี้เป็นตัวกำหนดความเชื่อของคริสเตียน
มีหลักข้อเชื่อสามประการของคริสตจักรในยุคแรก

หลักข้อเชื่อของอัครทูต

หลักข้อเชื่อของอัครทูตไม่ได้ถูกเขียนขึ้นโดยอัครทูต
แต่ถูกเขียนขึ้นในช่วงศตวรรษที่สองเพื่อแสดงให้เห็นถึงหลักคำสอนของอัครทูต

“ข้าพเจ้าเชื่อในพระเจ้าพระบิดาผู้ทรงฤทธิ์
ผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก

และในพระเยซูคริสต์ พระบุตรองค์เดียวของพระองค์
ผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ซึ่งปฏิสนธิโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
บังเกิดจากหญิงพรหมจรรย์คือมารีย์
ผู้ต้องทนทุกข์ภายใต้การปกครองของปอนทิอัสปีลาต
ทรงถูกตรึงบนไม้กางเขน ทรงตายและถูกฝัง พระองค์ทรงลงไปนรก

และในวันที่สามทรงฟื้นขึ้นจากความตาย
พระองค์ทรงถูกรับขึ้นไปบนสวรรค์
และประทับอยู่ที่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าพระบิดาผู้ทรงฤทธิ์
จากนั้นพระองค์จะกลับมาเพื่อพิพากษาทุกคนเป็นและคนตาย
ข้าพเจ้าเชื่อในพระวิญญาณบริสุทธิ์ เชื่อในคริสตจักรคาทอลิก (สากล)
อันบริสุทธิ์ ในการเข้าร่วมกันของบรรดาธรรมิกชน
เชื่อในการยกโทษความบาป ในกายที่เป็นขึ้นมาใหม่ และในชีวิตนิรันดร์
อาเมน”

ดูเหมือนว่าหลักข้อเชื่อนี้มีเป้าหมายเพื่อเปิดโปงความผิดพลาดของพวก
ที่ปฏิเสธว่าพระเยซูเป็นมนุษย์แท้และบังเกิดจากหญิงพรหมจรรย์
มีบางพวกที่ปฏิเสธว่าพระเยซูได้ตายจริง ๆ
หรือการที่พระองค์ฟื้นขึ้นจากความตายในฝ่ายร่างกาย

ในหลักข้อเชื่อของอัครทูตได้กล่าวถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์เพียงเล็กน้อย
นั่นไม่ได้หมายความว่าคริสตจักรมีความรู้เกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์
แต่เป็นเพราะคำสอนนอกกริตเกี่ยวกับพระลักษณะเฉพาะของพระองค์ไม่ได้
ได้เป็นประเด็นโต้แย้งในคริสตจักรเวลานั้น คำว่า *คาทอลิก* หมายถึง “สากล”
ซึ่งหมายความว่าคริสตจักรที่แท้จริงคริสตจักรเดียว “การยกโทษบาป”
หมายถึงการได้รับความรอดโดยพระคุณไม่ใช่ด้วยการกระทำหรือพิธีกรรม

หลักข้อเชื่อในจีน

หลักข้อเชื่อในจีนได้รับการสถาปนาขึ้นในสภาของคริสตจักรปี 325
จุดประสงค์เพื่อปกป้องหลักคำสอนเรื่องความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์แ
ละเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์

มีคำประกาศบางประการที่ถูกเพิ่มเข้าไปในการประชุมประชุมสภาปี 381

หลักข้อเชื่อนี้จัดการกับบางประเด็นที่ไม่เคยมีก่อนหน้านี้

“ข้าพเจ้าเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวคือพระบิดาผู้ทรงฤทธิ์

ผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก

และสรรพสิ่งทั้งปวงทั้งที่มองเห็นและมองไม่เห็น

และเชื่อในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว

พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า

ทรงกำเนิดจากพระบิดาตั้งแต่ก่อนโลกทั้งปวงจะถูกสร้างขึ้น

ทรงเป็นพระเจ้ากำเนิดจากพระเจ้า แสงสว่างจากแสงสว่าง

พระเจ้าเที่ยงแท้จากพระเจ้าเที่ยงแท้ พระองค์ทรงกำเนิดไม่ได้ถูกสร้าง

ทรงมีลักษณะที่เป็นธรรมชาติอย่างเดียวกันกับพระบิดา

โดยพระองค์สรรพสิ่งจึงถูกสร้างขึ้น

ทรงลงมาจากสวรรค์เพื่อเราที่เป็นมนุษย์และเพื่อความรอดของเรา

และทรงมาบังเกิดโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ทางหญิงพรหมจรรย์คือมารีย์

และทรงเป็นมนุษย์

ทรงถูกตรึงที่กางเขนเพื่อเราภายใต้การปกครองของปอนที่อัถปีลาส

พระองค์ทรงทนทุกข์และถูกฝัง

ในวันที่สามทรงฟื้นขึ้นจากความตายซึ่งเป็นไปตามพระคำภีร์กล่าวไว้

และทรงถูกรับขึ้นสู่สวรรค์ ประทับอยู่ที่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา

และพระองค์จะเสด็จมาอีกครั้งด้วยสง่าราศี

เพื่อพิพากษาทั้งคนเป็นและคนตาย อาณาจักรของพระองค์จะไม่มีสิ้นสุด

และข้าพเจ้าเชื่อในพระวิญญาณบริสุทธิ์ องค์พระผู้เป็นเจ้า

และผู้ประทานชีวิต ทรงมาจากพระบิดาและพระบุตร

ผู้ได้รับการนมัสการและสง่าราศีร่วมกันกับพระบิดาและพระบุตร

เป็นผู้ตรัสผ่านพวกผู้เผยพระวจนะ และข้าพเจ้าเชื่อในคริสตจักรคาทอลิก

(สากล) หนึ่งเดียวที่สืบจากอัครทูต

ข้าพเจ้ายอมรับบัญญัติเดียวที่เป็นการยกโทษบาป

และข้าพเจ้าแสวงหาการฟื้นคืนจากความตาย และชีวิตในโลกที่จะมาถึง
อาเมน”

มีสิ่งใดที่คุณพบเห็นในหลักข้อเชื่อแต่ไม่อยู่ในหลักข้อเชื่อของอัครทูตบ้าง?

ในที่นี้เราเห็นคำประกาศที่เพิ่มเข้ามาเกี่ยวกับความเป็นบุคคลของทั้งสาม
พระภาคในตรีเอกานุภาพ

ความเป็นพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ของพระคริสต์ได้รับการเน้นเพื่อป้องกัน
จากพวกคนที่อ้างว่าเชื่อว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า

แต่ก็ยังลดความเป็นพระเจ้าของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นนิรันดร์

(“ก่อนที่โลกทั้งปวงจะถูกสร้างขึ้น”) ไม่ได้ถูกสร้าง

และทรงเท่าเทียมกันกับพระบิดา

พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าด้วยเหตุผลอย่างเดียวกันกับที่พระบิดาทรงเป็น
พระเจ้า

พระวิญญาณบริสุทธิ์ต้องได้รับการนมัสการเหมือนกับพระบิดาและพระ
บุตรซึ่งเป็นการยืนยันว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า

หลักข้อเชื่อของชาลซีดอน

หลักข้อเชื่อของชาลซีดอนถูกเขียนขึ้นในปี 451

โดยมีจุดประสงค์เพื่อปกป้องหลักคำสอนเรื่องการมาบังเกิดของพระคริสต์
เนื้อหาในหลักข้อเชื่อนี้ค่อนข้างเข้าใจยาก

สิ่งที่เป็นความหวังโยของผู้เขียนคือการปกป้องหลักคำสอนเกี่ยวกับความ

เป็นพระเจ้าที่สมบูรณ์และมนุษย์ที่สมบูรณ์ของพระคริสต์
โดยไม่ลดทอนด้านใดด้านหนึ่งจนสูญเสียความหมาย

ในตอนจบ

ผู้เขียนได้กล่าวว่าพวกเขาถือว่าหลักคำสอนเหล่านี้มาจากพระคัมภีร์และ
ปีนประเพณีในคริสตจักร พวกเขาไม่ได้สร้างแนวคิดใหม่ขึ้นมา
แต่ปกป้องสิ่งที่คริสตจักรได้เชื่อเสมอมา

“การที่เราติดตามพระบิดาผู้บริสุทธิ์ ด้วยความเป็นเอกฉันท์หนึ่งเดียว

เราสอนให้มนุษย์กล่าวยอมรับพระบุตรองค์เดียวคือ

พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

ทรงสมบูรณ์แบบในความเป็นพระเจ้าและสมบูรณ์แบบในความเป็นมนุษย์

ทรงเป็นพระเจ้าแท้และมนุษย์แท้ ทรงมีจิตใจและร่างกาย

ในความเป็นพระเจ้านั้นทรงเป็นหนึ่งเดียวกันกับพระบิดา

และในความเป็นมนุษย์นั้นทรงเป็นหนึ่งเดียวกันกับเรา

ทรงเป็นเหมือนเราทุกอย่าง ยกเว้นทรงปราศจากบาป

ในความเป็นพระเจ้านั้นทรงมาจากพระบิดาก่อนกาลเวลาทั้งหมด

และในยุคสุดท้ายนี้

ในความเป็นมนุษย์นั้นพระองค์ทรงบังเกิดจากมารีย์หญิงพรหมจรรย์

มารดาของพระเจ้า ผู้เป็นหนึ่งเดียวและองค์เดียวกัน คือพระคริสต์

พระบุตร องค์พระผู้เป็นเจ้า พระบุตรองค์เดียว

ผู้ที่ได้รับการยอมรับว่ามีสองธรรมชาติ ไม่แปรปรวน ไม่เปลี่ยนแปลง

ไม่แตกแยก ไม่สามารถแบ่งแยก

ความแตกต่างของธรรมชาติทั้งสองนี้ไม่ได้สูญเสียไปในความเป็นหนึ่งเดี

ยวกัน ทว่าแต่ละธรรมชาติกลับคำชูกันไว้

และรวมกันในบุคคลเดียวและผู้เดียวที่ดำรงอยู่ ไม่ได้แยกเป็นสองบุคคล

แต่เป็นพระบุตรหนึ่งเดียวและองค์เดียวกัน พระบุตรองค์เดียว

พระเจ้าพระวาหะ พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า

ตามทีผู้เผยพระวจนะได้เผยพระวจนะถึงพระองค์ตั้งแต่เริ่มต้น
และพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้สอนเราเอง
และโดยหลักข้อเชื่อของพระบิดาผู้บริสุทธิ์ที่ได้ตกทอดมาถึงพวกเรา”

► คุณเห็นบางสิ่งทีเน้นเป็นพิเศษในหลักข้อเชื่อนี้ไหม?

ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ไม่ใช่สิ่งที่พระเยซูมีในสวรรค์เท่านั้นแต่บนโลกนี้ด้วย

คริสเตียนในยุคแรกเชื่อว่าพระเยซูเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้ทีอยู่ในสภาพของมนุษย์ พระองค์มีพระลักษณะต่างๆ

ของพระเจ้าและมนุษย์อยู่ร่วมกันขณะที่อยู่บนโลกนี้

พวกเขาพิจารณาว่าพระลักษณะอันเป็นธรรมชาตินี้ของพระคริสต์เป็นคุณลักษณะทีเป็นเอกลักษณ์ของพระองค์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอด

หลักข้อเชื่อปัจจุบันนี้

หลายศตวรรษผ่านไปนับจากคริสตจักรได้เริ่มต้น

โลกนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปในหลายทาง

มีหลักความเชื่อของศาสนามากมายเกิดขึ้น

บางคนคิดว่าไม่มีหลักคำสอนใดทีต้องเป็นเหมือนเดิม

พวกเขาารู้สึกมีอิสระทีจะเชื่อสิ่งใดๆ

ทีพวกเขาต้องการเชื่อและก็ยังคงเรียกตัวเองว่าเป็นคริสเตียน

► จำเป็นสำหรับเราไหมทีจะต้องเชื่อหลักข้อเชื่อของคริสตจักรยุคแรก?

พระเจ้าของพระคัมภีร์ทีได้ถูกอธิบายเอาไว้ในหลักข้อเชื่อของคริสตจักรยุคแรกไม่ได้เปลี่ยนแปลงไป

คริสเตียนในคริสตจักรยุคแรกรู้ว่าพระเจ้าได้ช่วยพวกเขาให้รอดเพื่อเป็นการตอบสนองต่อความเชื่อของพวกเขาในพระองค์

คำประกาศเหล่านี้เกี่ยวกับพระลักษณะที่เป็นธรรมชาติของพระเจ้าและความหมายของความรอดเป็นรากฐานของคริสตศาสนานับจากเริ่มต้น

แต่นี้ไม่ได้หมายความว่าคนหนึ่งจะไม่ได้รับความรอดถ้าหากเขาไม่ได้ทำถูกต้องตามหลักคำสอนทุกอย่าง

ไม่ใช่ทุกหลักคำสอนจะจำเป็นสำหรับชาวประเสริฐ

คนไม่สามารถปฏิเสธสิ่งที่เขารู้ว่าเป็นความจริง

แต่เขาอาจผิดพลาดในบางเรื่องได้

หลักข้อเชื่อในยูโคโบราณในบทเรียนนี้พูดถึงหลักคำสอนที่สำคัญ ๆ เท่านั้น

ถ้าหากคริสตจักรมีมุมมองเกี่ยวกับพระเจ้าแตกต่างจากหลักที่สำคัญต่าง ๆ เหล่านี้ พวกเขาจะต้องมีความรอดที่มีความหมายแตกต่างออกไป ซึ่งกลายเป็นชาวประเสริฐอีกอย่างหนึ่ง

ถ้าหากพวกเขาเป็นเช่นนั้นก็ไม่ควรเรียกตัวเองว่าเป็นคริสเตียนเพราะพวกเขากำลังสร้างศาสนาใหม่ขึ้นมา

แน่นอนว่าทุกคนมีอิสระที่จะคิดในสิ่งที่เขาต้องการ

แต่ถ้าหากเขาไม่มีหลักความเชื่อของคริสเตียนแล้ว เขาก็ไม่ใช่คริสเตียน เขาเป็นอย่างอื่น⁴⁵⁶

ในช่วงศตวรรษแรก ๆ ไม่มีคณะสังกัดเหมือนทุกวันนี้

มีเพียงคริสตจักรเดียว

ดังนั้นหลักข้อเชื่อจึงเป็นคำประกาศของคริสตจักรทั้งหมด แต่ในทุกวันนี้ คริสตจักรมากมายที่เคารพสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์ก็จะยึดถือหลักความ

⁴⁵⁶ แต่หลักคำสอนใดที่ใหม่ต้องผิดพลาด เพราะศาสนาเดิมเป็นความจริงเดียวที่เที่ยงแท้

และไม่มีหลักคำสอนใดจะถูกต้องได้นอกจากจะเหมือนกันกับ “หลักคำสอนที่มีมาตั้งแต่เริ่มต้น” - จอห์น เวสเลย์ ในคำเทศนาเรื่อง “ความบาปในผู้เชื่อทั้งหลาย”

มเชื่อที่เป็นหลักข้อเชื่อเหล่านี้ แม้ว่า พวกเขาไม่เห็นด้วยในแนวคิดอื่น ๆ ก็ตาม

คริสตจักรในยุคแรกรู้ว่าความสัมพันธ์กับพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญที่สุด พวกเขาเห็นว่าพวกเขาได้รับความรอดโดยผ่านการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

ด้วยเหตุนี้การที่พวกเขารู้จักพระลักษณะของพระเจ้าจึงเป็นเรื่องสำคัญมากสำหรับพวกเขา

พระธรรมยูดาสเตือนเราว่าเราต้องปกป้องความเชื่อดั้งเดิมที่มอบไว้ให้กับคริสตจักร⁴⁵⁷

ขอพระเจ้าเจิมความจริงของพระองค์ในขณะที่เรารับใช้อย่างสัตย์ซื่อในกา
รเทศนาข่าวประเสริฐ การสร้างผู้เชื่อให้เป็นสาวก
และการฝึกอบรมคนที่พระองค์เรียกให้เข้าสู่พันธกิจ

ข้อผิดพลาดที่ต้องหลีกเลี่ยง: การเน้นสร้างสังกัด

กลุ่มของคริสตจักรที่รวมเข้าเป็นองค์กรหนึ่ง ๆ เรียกว่าเป็นสังกัด มีเป็นพัน ๆ สังกัดที่อ้างตัวเองว่าเป็นคริสเตียน มีคริสตจักรอิสระนับพัน ๆ ที่ไม่ได้อยู่ใต้สังกัดใด ๆ

บางครั้งสังกัดเริ่มต้นด้วยการประกาศ ถ้ามีคนเปลี่ยนมานับถือศาสนา และไม่มีสังกัดที่ดูแลพวกเขา ก็จะมีสังกัดใหม่เกิดขึ้น สังกัดหนึ่งอาจเริ่มต้นจากการทำงานขององค์กรที่ทำมิชชั่นในประเทศหนึ่ง

บางครั้งสังกัดเกิดขึ้นจากกลุ่มคนที่เชื่อว่าหลักคำสอนที่สำคัญถูกปฏิเสธ หรือถูกเพิกเฉยโดยคริสตจักรที่พวกเขาอยู่

⁴⁵⁷ ยูดาส 3

พวกเขาจึงเริ่มต้นสังกัดใหม่ด้วยความตั้งใจว่าจะยึดมั่นในหลักคำสอนที่ถูกต้อง เวลาผ่านไป พวกเขายังคงพัฒนาหลักคำสอนของตนเอง เพราะพวกเขาเข้าใจพระคัมภีร์แตกต่างไปจากกลุ่มคริสเตียนอื่น ๆ หลักคำสอนของพวกเขาจึงแตกต่างจากสังกัดอื่น ๆ

สังกัดต่าง ๆ ได้พัฒนาประเพณีต่าง ๆ
ในการนมัสการอย่างถูกต้องและรายละเอียดต่าง ๆ
ในการดำเนินชีวิตคริสเตียนด้วย สังกัดต่าง ๆ
มีความแตกต่างกันทางด้านประเพณีของพวกเขา

สังกัดคริสเตียนส่วนใหญ่ไม่กล่าวอ้างว่าเป็นคริสตจักรที่แท้จริงเพียงคริสตจักรเดียว
ถ้าหากองค์กรใดที่อ้างว่าเป็นคริสตจักรทั้งหมดของพระเจ้าบนโลกนี้
ก็จะไม่น่าไว้ใจ

ผู้ไม่เชื่อคัดค้านคริสต์ศาสนาเพราะความแตกแยกและหลากหลาย
ผู้ไม่เชื่อคิดว่านิกายต่าง ๆ ของศาสนาคริสต์นั้นแตกแยกขัดแย้งกันเอง
คนจำนวนมากบนโลกนี้คิดว่าคริสเตียนไม่ได้มีความเป็นเอกภาพ

สังกัดหนึ่งหรือคริสตจักรท้องถิ่นที่เป็นคริสเตียนแท้จริงย่อมเชื่อหลักคำสอนตามหลักข้อเชื่อของคริสตจักรยุคแรก
นี่คือเอกภาพของหลักคำสอนที่ดำรงอยู่ท่ามกลางกลุ่มคริสเตียนทั้งหมด
มีความหลากหลายอย่างมากเกี่ยวกับประเด็นและประเพณีเล็กน้อยในหลักคำสอน
แต่เราไม่ควรกล่าวว่าคริสตจักรนั้นไม่เป็นคริสเตียนเนื่องจากความแตกต่างเหล่านั้น

ข้อผิดพลาดที่ต้องหลีกเลี่ยง:

ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับความเชื่อมั่นส่วนบุคคล

ในฐานะคริสเตียนที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า
เขาย่อมพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับความจริงของพระคัมภีร์
เขาจะไม่ได้ข้อสรุปตามที่คนอื่นมีเสมอไป
เมื่อเขานำความจริงมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
เขาจะพัฒนากฎเกณฑ์สำหรับตัวเองซึ่งแตกต่างจากคริสเตียนคนอื่น

เมื่อคนหนึ่งคิดเกี่ยวกับความเชื่อของเขา
เขาไม่สมควรปฏิเสธหลักคำสอนที่สำคัญของคริสต์ศาสนาในยุคแรกได้
อย่างง่ายดาย
นอกเสียจากว่าเขาตัดสินใจว่าเขาจะไม่เป็นคริสเตียนอีกต่อไป

คริสเตียนคนหนึ่งควรสามารถเชื่อหลักคำสอนที่ถูกสถาปนาในคริสตจักร
ของเขา ถ้าหากเขาเชื่อว่าหลักคำสอนในคริสตจักรของเขาผิด
เขาก็ไม่สามารถอุทิศตัวเป็นสมาชิกของคริสตจักรนั้นได้

คริสเตียนคนหนึ่งจะได้รับการนำโดยคำสอนของคริสตจักรของเขา
แต่เขาจะมีความเชื่อมั่นที่แตกต่างจากสมาชิกคนอื่นในคริสตจักรของเขา
ความเชื่อมั่นส่วนบุคคลไม่ได้ถูกกล่าวถึงโดยตรงในพระคัมภีร์
แต่เป็นสิ่งที่ใครบางคนพยายามประยุกต์ใช้ความจริงจากพระคัมภีร์กับบาง
เรื่อง

คริสเตียนทุกคนควรประยุกต์ใช้ความจริงจากพระคัมภีร์อย่างสัตย์ซื่อใน
ทุกสถานการณ์ แต่เขาไม่ควรด่วนตัดสินคนอื่นโดยข้อสรุปของเขาเอง
เป็นสิ่งถูกต้องที่เราจะคาดหวังว่าคริสเตียนทุกคนต้องยึดมั่นในหลักคำสอน
ที่เป็นหลักข้อเชื่อของคริสตจักรยุคแรก

แต่เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องสำหรับคริสเตียนคนหนึ่งจะคาดหวังให้คนอื่นเห็นด้วยกับหลักความเชื่อส่วนตัวของเขาทุกอย่าง

ชั้นเรียนควรอ่าน “คำประกาศหลักความเชื่อ” พร้อมกันอย่างน้อยสองรอบ

คำประกาศหลักความเชื่อ

พระคัมภีร์บอกเราให้ยึดมั่นและปกป้องหลักคำสอนดั้งเดิมของคริสต์ศาสนา

คริสเตียนในยุคแรกประกาศหลักความเชื่อที่สำคัญต่อชาวประเสริฐและความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า

คำประกาศเหล่านี้ยังคงกำหนดความเป็นคริสต์ศาสนาที่สำคัญมาก

การบ้านสำหรับบทที่ 15

(1) ศึกษาพระคัมภีร์ตอนต่างๆ:

นักศึกษาแต่ละคนจะถูกมอบหมายให้ศึกษาพระคัมภีร์หนึ่งตอนจากรายการด้านล่างนี้

โดยให้นักศึกษาอ่านพระคัมภีร์ตอนนั้นและเขียนหนึ่งย่อหน้าเพื่ออธิบายว่าพระคัมภีร์ตอนนั้นพูดถึงหัวข้อที่เราเรียนกันในบทนี้อย่างไรบ้าง ขอให้ทำการบ้านนี้ก่อนถึงชั่วโมงเรียนครั้งถัดไป

- ทิโต้ส 1:7-14
- ยูดา 3-13
- 1 ทิโมธี 4:1-7
- 1 ทิโมธี 3:16
- 1 ยอห์น 4:1-3, 14-15, และ 5:12

(2) ทดสอบ: ชั่วโมงเรียนถัดไปจะเริ่มต้นด้วยการทดสอบสำหรับบทที่ 15
ขอให้เตรียมตัวด้วยการศึกษาคำถามสำหรับการทดสอบอย่างละเอียด

(3) การบ้านสำหรับการสอน:

ทำตามรายการที่กำหนดและรายงานเกี่ยวกับการสอนชั้นเรียนภายนอก

คำถามเพื่อทดสอบสำหรับ บทที่ 15

(1) หลักข้อเชื่อคืออะไร?

(2)

อะไรคือคำประกาศสองประการเกี่ยวกับพระเยซูซึ่งจำเป็นต่อคริสเตียนในยุคแรก?

(3)

คำกล่าวอ้างถึงหลักข้อเชื่อแรกในพระคัมภีร์ที่ทำให้เป็นคำประกาศมากมายคืออะไร?

(4) อะไรคือจุดประสงค์ของหลักข้อเชื่อของอัครทูต?

(5) อะไรคือจุดประสงค์ของหลักข้อเชื่อในจีน?

(6) อะไรคือจุดประสงค์ของหลักข้อเชื่อซาลซิดอน?

หนังสือแนะนำ

หนังสือเพื่อศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อที่มีในบทเรียน

หนังสือของพระเจ้า

Dockery, David S. *Christian Scripture*. Nashville: Broadman and Holman, 1995.

พระลักษณะของพระเจ้า

Purkiser, W.T., ed. *Exploring Our Christian Faith*. Kansas City, MO: Beacon Hill Press, 1960.

Tozer, A.W. *The Knowledge of the Holy*. New York: Harper and Row, 1961.

ตรีเอกานุภาพ

Morey, Robert. *The Trinity: Evidence and Issues*. Iowa Falls: Word Bible Publishers, 1996.

White, James. *The Forgotten Trinity: Recovering the Heart of Christian Belief*. Minneapolis: Bethany House Publishers, 1998.

มนุษย์

Purkiser, W.T., ed. *Exploring Our Christian Faith*. Kansas City, MO: Beacon Hill, 1978.
(See Chapter 10: “What is Man?”)

ความบาป

Wesley, John. “The Doctrine of Original Sin,” in *The Complete Works of Wesley. Vol. 9*.

Wilcox, Leslie. *Profiles in Wesleyan Theology*. Salem, OH: Schmul Publishing, 1985. (See Chapter 7: "Origin and Nature of Sin," 141-170.)

วิญญานต่าง ๆ

Lewis, C. S. *The Screwtape Letters*. New York: Macmillan Co., 1968.

Wesley, John. "Satan's Devices." *Wesley's 52 Standard Sermons*. Salem, OH: Schmul Publishing, 1988.

พระคริสต์

Strobel, Lee. *The Case for Christ*. Grand Rapids: Zondervan, 1998.

Zacharias, Ravi. *Jesus Among Other Gods*. Nashville: Word Publishing, 2000.

ความรอด

Purkiser, W. T., ed. *Exploring Our Christian Faith*. Kansas City, MO: Beacon Hill Press, 1960. (See Chapter XI and XII: "Man's Predicament," and "The Doctrine of Atonement.")

Wilcox, Leslie. *Profiles in Wesleyan Theology*. Salem, OH: Schmul Publishing, 1985. See Chapters 9-10: "Atonement" and "Conditions of Reconciliation," 171-214.

Wiley, H. Orton and Culbertson, Paul T. *Introduction to Christian Theology*. Kansas City, MO: Beacon Hill Press, 1946.

ประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับความรอด

Shank, Robert. *Life in the Son*. Minneapolis: Bethany House Publishers, 1989.

Wiley, H. Orton and Culbertson, Paul T. *Introduction to Christian Theology*. Kansas City, MO: Beacon Hill Press, 1946.

พระวิญญาณบริสุทธิ์

Carter, Charles. *The Person and Ministry of the Holy Spirit. A Wesleyan Perspective*. Grand Rapids: Baker Book House, 1974.

Murray, Andrew. *Andrew Murray on the Holy Spirit*. New Kensington: Whitaker House, 1998.

คริสตจักร

Noll, Mark. *Turning Points*. Grand Rapids: Baker Academic, 1997.

Oden, Thomas. *Life in the Spirit*. Peabody: Prince Press, 2001.

จุดหมายปลายทางนิรันดร

Lewis, C. S. "The Weight of Glory," in *The Weight of Glory and Other Addresses*. New York: Macmillan Publishing, 1980.

Purkiser, W.T., ed. *Exploring Our Christian Faith*. Kansas City, MO: Beacon Hill Press, 1967. (See Chapter XXVIII, "The Future Life.")

Wesley, John. "The Great Assize." *Wesley's 52 Standard Sermons*. Salem, OH: Schmul Publishing, 1988.

เหตุการณ์สุดท้าย

Ladd, George Eldon. *The Blessed Hope*. Grand Rapids: Eerdmans, 1992.

Wiley, H. Orton & Culbertson, Paul T. *Introduction to Christian Theology*. Kansas City, MO: Beacon Hill Press, 1949.

หลักข้อเชื่อยุคโบราณ

Gonzalez, Justo L. *The Story of Christianity, Vol. I*. New York: Harper, 2010.

Noll, Mark. *Turning Points: Decisive Moments in the History of Christianity*. Grand Rapids: Baker, 2012.

หลักข้อเชื่อคริสเตียน

บันทึกการบ้าน

ชื่อนักศึกษา _____

บทที่	เนื้อหา	แบบทดสอบ	การสอนนอกชั้นเรียน	
			วันที่	รายละเอียดการสอน
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				

ข้อกำหนดในการรับใบประกาศ นียบัตรจาก Shepherds Global Classroom

คุณสามารถเขียนใบสมัครเพื่อขอรับใบประกาศนียบัตรจาก Shepherds
Global Classroom ในเว็บเพจ www.shepherdsglobal.org

ใบประกาศนียบัตรจะส่งด้วยระบบดิจิทัลจากประธานของ SGC

ให้กับผู้สอนและผู้อำนวยการสอนที่ได้เขียนใบสมัครแทนนักศึกษาของพวกเขา

เชพเพิร์ต โกลบอล คลาสรูม

คำอธิบายหลักสูตร

หลักสูตรรากฐานหลักคำสอน

หลักข้อเชื่อคริสเตียน

นี่คือวิชาศาสนศาสตร์ระบบที่อธิบายถึงหลักคำสอนของคริสเตียนเกี่ยวกับพระคัมภีร์ พระเจ้า มนุษย์ ความบาป พระคริสต์ ความรอด พระวิญญาณบริสุทธิ์ คริสตจักร และสิ่งต่าง ๆ ในยุคสุดท้าย

โรมัน

วิชานี้สอนศาสนศาสตร์เรื่องความรอดและพันธกิจที่อธิบายไว้ในพระธรรมโรม โดยการอภิปรายถึงประเด็นต่าง ๆ ที่ถกเถียงกันในคริสตจักร

ยุคสุดท้าย

วิชานี้สอนเนื้อหาจากพระธรรมดาเนียลและวิวรณ์ร่วมกับคำเผยพระวจนะในพระคัมภีร์ตอนต่าง ๆ และเน้นหลักคำสอนสำคัญอย่างเช่น การเสด็จกลับมาของพระคริสต์ การพิพากษาสุดท้าย และอาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้า

หลักคำสอนและแนวทางปฏิบัติในการดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์

วิชานี้อธิบายพระคัมภีร์เกี่ยวกับชีวิตที่บริสุทธิ์ที่พระเจ้าคาดหวังจากคริสเตียนและให้ฤทธิ์อำนาจเพื่อดำเนินชีวิตได้

หลักคำสอนและแนวทางปฏิบัติของคริสตจักร

วิชานี้อธิบายถึงการออกแบบและแผนการของพระเจ้าสำหรับคริสตจักรและหัวข้อในพระคัมภีร์อย่างเช่น การเป็นสมาชิกคริสตจักร การบัพติศมา พิธีมหาสนิท การถวายสืบลด และการเป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณ

หลักสูตรสำรวจพระคัมภีร์

สำรวจพันธสัญญาเดิม

วิชานี้สอนเนื้อหาและคำสอนที่สำคัญจากพระธรรม³⁹ เล่มในพันธสัญญาเดิม

สำรวจพันธสัญญาใหม่

วิชานี้สอนเนื้อหาและคำสอนที่สำคัญจากพระธรรม²⁷ เล่มในพันธสัญญาใหม่

หลักการตีความหมายพระคัมภีร์

วิชานี้สอนหลักการและวิธีการตีความหมายพระคัมภีร์อย่างถูกต้องเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตและในการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

หลักสูตรการประกาศและสร้างสาวก

แนะนำหลักปกป้องความเชื่อ

วิชานี้สอนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และปรัชญาสำหรับโลกทัศน์ของคริสเตียน และแสดงให้เห็นว่าความเชื่อของคริสเตียนมั่นคงด้วยหลักเหตุผลและความ เป็นจริง

ศาสนาโลกและลัทธิต่างๆ

วิชานี้ให้ความเข้าใจแก่ผู้เชื่อที่เป็นนักประกาศเกี่ยวกับคำสอนและการต
อบสนองที่ถูกต้องต่อกลุ่มศาสนาสิบแปดกลุ่ม

การประกาศและสร้างสาวกในพระคัมภีร์

วิชานี้นำเสนอหลักการจากพระคัมภีร์ที่ชี้แนะวิธีการประกาศ
ให้คำอธิบายรูปแบบของการประกาศ
และจัดเตรียมบทเรียนเพื่อใช้ในการสร้างผู้เชื่อใหม่ให้เป็นสาวก

การสร้างชีวิตฝ่ายวิญญาณ

ในวิชานี้ นักศึกษาจะได้เรียนรู้การมีท่าทีแบบพระเยซู
เรียนรู้ที่จะสัมพันธ์กับพระบิดาด้วยวิธีการที่พระเยซูทรงสัมพันธ์
เรียนรู้ที่จะถ่อมใจเหมือนพระเยซู
เรียนรู้การฝึกวินัยฝ่ายวิญญาณและวินัยส่วนตัวของพระเยซู
เรียนรู้ที่จะอดทนต่อความทุกข์ยากเหมือนพระเยซู
และเรียนรู้ที่จะมีส่วนร่วมในชุมชนคริสเตียน (คริสตจักร)
ที่ถูกสร้างโดยพระเยซู

การดำเนินชีวิตคริสเตียนในทางปฏิบัติ

วิชานี้ประยุกต์ใช้หลักการจากพระคัมภีร์ในการใช้เงิน
ในการมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม
ความสัมพันธ์กับผู้ที่มีอำนาจปกครอง สิทธิมนุษยชน และด้านอื่น ๆ
ในทางปฏิบัติในชีวิต

การสมรสและครอบครัวคริสเตียน

วิชานี้ให้มุมมองคริสเตียนเกี่ยวกับพัฒนาการของมนุษย์ตลอดทุกระยะข
องชีวิต

และประยุกต์ใช้หลักการจากพระคัมภีร์กับบทบาทในครอบครัวและในความสัมพันธ์ต่าง ๆ

หลักสูตรการเป็นผู้นำคริสเตียน

การเป็นผู้นำพันธกิจ

วิชานี้เน้นอุปนิสัยของคริสเตียนและขณะเดียวกันก็สอนผู้นำในการนำองค์กรโดยผ่านกระบวนการค้นพบค่านิยม เข้าใจวัตถุประสงค์มีส่วนร่วมในนิมิต ตั้งเป้าหมาย วางแผนกลยุทธ์ การลงมือปฏิบัติ และมีประสบการณ์กับความสำเร็จ

ชีวิตและพันธกิจของพระเยซู

วิชานี้เป็นการศึกษาชีวิตของพระเยซูในฐานะที่เป็นต้นแบบสำหรับพันธกิจและการนำในศตวรรษที่ 21

หลักการสื่อสาร

วิชานี้สอนทฤษฎีในการสื่อสาร วิธีการพูดให้เกิดประสิทธิผล และวิธีการเตรียมกับนำเสนอคำเทศนาจากพระคัมภีร์

แนะนำการนมัสการของคริสเตียน

วิชานี้อธิบายวิธีการนมัสการที่ส่งผลกระทบต่อทุกด้านในชีวิตของผู้เชื่อ และให้หลักการในทางปฏิบัติสำหรับการนมัสการทั้งในระดับส่วนตัวและในที่ประชุม

หลักสูตรประวัติศาสตร์คริสต์จักร

สำรวจประวัติศาสตร์คริสต์จักร 1

วิชานี้อธิบายวิธีการที่คริสต์จักรทำให้พันธกิจสำเร็จและปกป้องหลักคำสอนที่สำคัญตลอดช่วงเวลาจากคริสต์จักรยุคแรกถึงยุคปฏิรูป

สำรวจประวัติศาสตร์คริสต์จักร 2

วิชานี้อธิบายวิธีการที่คริสตจักรขยายเติบโตและต้องเผชิญหน้ากับความท้าทายตลอดช่วงเวลาจากยุคปฏิรูปถึงปัจจุบัน